

بهره و نه شكه و ته دليران

گه لاويز

بهره و تشکوه تہ دلیران

بہرگی دووہم

نووسینہ: گہلاویژ

بەرەو ئەشكەوتى دلپىران / بەرگى دووہم

نووسىنى: گەلاوئىژ

بابەت: پۆمان

چاپ: چاپى نوئى / سلېمانى / ۲۰۱۸

تىراژ: ۱۰۰۰ دانە

ئەم چىرۆكە پىشكەش بە داىكى پىشمەرگە بىت، كە ھەمىشە چاوبە فرمىسك لە
دلەخورپەدان و بە ترس و ھىواوہ چاوہ پروانى دەنگوباسى سەرکەوتن و سەلامەتتى
رۆلە خەباتكەرەكەيانن.

كە لاوتز

پوونکردنه و هیهک له سهر ئه شکه وتی دلیران

خوینهرانی بهرین، ده میک بوو چه زم ده کرد چیرۆکی به رهو ئه شکه وتی دلیران دووباره چاپ بکه مه وه، تا وه کو خوینهرانی کوردستانی نازیز بیخویننه وه. چاپی یه که م له کۆتایی سالی ۱۹۸۸ دا بلاو کرایه وه، له سوید و له ندهن و زۆرینه ی ولاتانی ئه ورووپا، به لام له بهر ئه وه ی ئه و کاته کوردستانی شیرین له بارودۆخیکی ناله باردا بوو به ده ست داگیرکه رانیه وه، بۆیه نه ده کرا بگاته ده ستی خوینهرانی، له بهر ئه وه ئیستا زۆرم پی خوشه که چاپی دووه می ده خمه به رده ستان، ئومید ده که م خه یالتان به رنه ئه و کاته ی ئه م چیرۆکه ی لی پهیدا بووه و له گه لی گه شتیکی ناو ئه و که ژ و کیو و ئه شکه وته سه ره رزانه و جی و شوینی ئه و پیشمه رگه قاره مان و دلیرانه بکه ن.

خوینهرانی بهرین، یه که م چاپی به رهو ئه شکه وتی دلیران سالی ۱۹۸۶، مامۆستای نهر ئیبراهیم ئه حمه د (باوکی هیرۆ)، بوی تایپ کردم، به ده ستی خۆی، به تایبیتی ساده ی ئه و سالانه، هه رچه ند دلم نه هات که ئه و نووسین و تایبیکردنه ی ئه و بگۆرم و سه ره له نوئی به کۆمپیوتەر و که ره سه ی پیشکه وتووی ئیستا بنوسریته وه، به لام که سه یرم کرد زۆر که موکۆرپی تیدایه و له هه ندئ شوین و سه ردیڤ ورده کاری ده ویت، بۆیه رستم کردنه وه، واشم به باش زانی که سه ره له نوئی بنوسریته وه و چاپی یه که می بیی به یادگاری ده ستوپه نجه ی گرانبه ها و ره نگینی و تاوه کو ماوم ئه و نووسینه ی بخرمه سه ر چاوه کانم و خه وی پێوه ببینم.

نازیزان، کاتی خۆی که دهستم کرد به نووسینی به رهو ئه شکه وتی دلیران، زۆرم پی چوو، نزیکي سال و نیویک زیاتر خه ریکی بووم، بۆیه کاتی ته واو بوو و بلاو کرایه وه، به ینیی سه ره قالی نامه و ته له فۆنی پیرۆزبایی خوینهران بووم و ده زگایه کی

بلاوكرندهوهى ئىنگلىزى پەيوەندىيان پېتوە كردم و هاتنه لام بۇ مالەوه و گوتيان باسى كتيبهكەتمان له دكتور كه مال ميراوده ليهوه بيستووه و دەلّين كه له كهژ و كتيوى سروسى بېدەستكارى دەچيت، هاتووين قسه لهوه بكهين كه بيكهين به فيلمى سینه مایى. دواى پشوو دانىك سهيرم كرد كهوا زور بيتاقت دەبم بۇ پالەوانەكانى بهرو ئەشكەوتى دليران و زوربان بېر دەكەم، ههروهك خزم و كهسانى زور خۆشهويستم ليم دور كهوتبەنوه بۇ شوينىكى ناديار و خەرىك بوو ناپههت و دلتهنگ دەبووم بۇيان، بۇيه كه نامەى شههيد فازيل مهلا مهحموودم پى گەيشت، كه تييدا دەلّيت: "چيروكهكەش هيشتا بهلاى منەوه تەواو نەبووه و خوينەر بهتەماى بهشيك يان بهشانى تريەتى." لهبەر ئەوه ئەم داخوازيهه شههيد فازيلم دەستبەجى پەسەند كردهوه، زوريش پيى خۆشحال بووم كه بگەرینهوه ناو ئەو خەلكە خۆشهويستانهى بېرم دەكردن، ئيتر دەستم كرد به نووسىنى بهرگى دووهم، ئەگەرچى ماندووش بووم و سيحهتم هەندى ناجور بوو، بهتاييهتى چاوم، جگه له ئەركى مالومندال و خيزان، لهگەل ئەوهشدا وازم نەهينا و بهرگى دووهميش له لەندەن و ئەورووپا بلاو كرايهوه، كه باس له كهوتنه دووبههركى ناو پارتى دەكات و دەستپيكردى شهرى براكوژى له بهينى هەردوو باليدا؛ مهكتهبى سياسى، كه رۆشنير و پيشكەوتووخواز بوون و بهشهكهى ترى، كه بالى عەشايەرى بوون. دواى ئەوه بهرگى سينيەميشم نووسى، كه باس له هه رهسپهيتانى شورشى كوردستان دەكات له سالى ۱۹۷۵دا، ئەمەش ئامادهيه له لەندەن بۇ چاپ و به ئوميدى خواى گوره هەردوو بهرگهكه له كوردستانيش بلاو دەكرينهوه، هەرسى بهرگهكەش پالەوانەكان هەر هەمان كەس و خيزان.

خوينەرى بهريز، لهگەل هەر ديريكى ئەم چيروكهدا يادگارىكى شيرين و لهبېر نهچووى باوكى هيروى خۆشهويستى تيدايه و پتوويه، كاتى چەند لاپه پەيهكم له چيروكهكه دەنوسى، دواى بوم دەخويندەوه بۇ ئەوهى راي ئەوم بزانيايه لهسەرى، هەندى جار كه زور پەزامةندى خوى دەردهبىرى و دەستخوشى لى دەكردم، سويندم دەدا و دەمگوت: "بهخوا ئەوه لهبەر من وا دەلّيت، توخوا راستيهكهم پى بلئ و مهترسه." به دل پيندەكەنى و دهىگوت: "نووسىنى چيروكى وا خاترى تيدا نيه، چونكه دەچيته بهر دەستى خەلكى خويندەوار و هوشيار و رۆشنير، چون لهخورايى دەلّيم باشه!" ئيتر كه واى دەگوت منيش دلنيا دەبووم.

ليرەدا دەمهويّت زور زور سوپاسى گەرمى برابى بهريز و خۆشهويستم كاكە حەمه رەسول هاور بكه، چونكه ئەويش ئەزيەتى لهگەل من كيشاوه و چيروكهكهى

بەرەو ئەشکەوتی دلیران، که باسی ئەو پروداوانەیی سەرەتاکانی ۱۹۶۰ دەکات، که له کوردستانی عێراق پرویان داوه.

سالی ۱۹۵۸ حوکمی هاشمی کهوت و عێراق بوو به جمهوری، کوردهکان چالاکانه لهو ئالوگۆرپه‌دا به‌شدارییان کرد، هیوایه‌کی زۆریان هه‌بوو به‌ گه‌شه‌پیدانی دیموکراسییه‌ت له عێراقدا و به‌ده‌سته‌پینانی مافه‌کانیان و حوکمی تازه.

پاش دوو سی سال کۆماری تازه‌ی عێراق له هه‌موو ئەو به‌لێنانه‌ی به‌ گه‌لی کوردی دابوو، پاشگه‌ز بووه‌وه، بۆیه کوردهکان ده‌ستیان کرد به‌ ریکخستنی جوولانه‌وه‌یه‌کی به‌رگریانه‌ی به‌هێز، کتێبه‌که باسی چۆنیتی له‌دایکبونی ئەو جوولانه‌وه‌یه‌ ده‌کات، نووسه‌ر به‌ شیوه‌یه‌کی بلیمه‌تانه‌ ده‌چیته‌ ناو پروداوه‌کان و بیر و هه‌ستی کۆمه‌لانی خه‌لک و جه‌ماوه‌ره‌وه، ئەمه‌ش له‌ رێگه‌ی باسکردنی ژيانی خیزانیکێ کورده‌وه، که له‌ ناوجهرگه‌ی سالی یه‌که‌می ئەو جوولانه‌وه‌ به‌رگرییه‌دا ژیاوه. ئەوه‌ش پوون ده‌کاته‌وه که هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی و شوناسنامه‌ی مرقۆی کورد چ پۆلیک ده‌بینی، له‌گه‌ل ئەوه‌ی که هیشتا پیاو پۆلی سهره‌کی ده‌بینی له‌ کۆمه‌لدا، له‌ هه‌مان کاتیشدا ژنه‌ گه‌نجه‌ رۆشنبیره‌کان چالاکانه به‌شداری ده‌که‌ن له‌ بزوتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وايه‌تیدا.

بەرەو ئەشکەوتی دلیران رۆمانیکێ ئیجگار سهرنجراکیش و مه‌زنه، پرپه له پروداو و به‌سه‌رهات، که سهرنجی خوینه‌ر به‌ شیوه‌یه‌کی وا راده‌کیشی که هه‌رگیز ده‌ستبه‌رداری رۆمانه‌که نه‌بیت، تا نه‌گاته‌ ئه‌نجام، واته‌ وازناهینی له‌ خویندنه‌وه‌ی.

له‌ پروی زمانیشه‌وه زۆر ده‌وله‌مه‌ند و پاراوه. سه‌باره‌ت به‌ بیه‌اوتایی رۆمانه‌که له‌ پروی ناوه‌رۆک و چۆنایه‌تی و وه‌زنی ئەده‌بییه‌وه، کتێبه‌که داده‌نری به‌ یه‌کیک له‌ کتێبه‌ به‌نرخه‌کان و هونه‌ریکی مه‌زن و کتێبخانه‌ی کوردی و زمانی کوردی ده‌وله‌مه‌ندتر کردوووه.

حه‌مه‌د موه‌ته‌دی

ته‌رجه‌مه‌ی نووسینی سویدی له‌باره‌ی به‌ره‌و ئەشکەوتی دلیرانه‌وه

پیشه‌کی

خوینهرانی خۆشه‌ویست، دهمه‌ویت لیره‌دا کورته‌ی ناوه‌پۆکی به‌شی یه‌که‌می به‌ره‌و
ئه‌شکه‌وتی دلیرانتان بۆ بگێرمه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانن زنجیره‌ی هه‌ردوو به‌شه‌که‌ی
پێکه‌وه‌ ببه‌ستن.

به‌شی یه‌که‌می به‌ره‌و ئه‌شکه‌وتی دلیران باسی ئه‌و کاته‌ ده‌کات که سوپای عێراق له
۱۴ تهمووزی ۱۹۵۸دا شۆرشێکی سه‌رکه‌وتوانه‌ی کرد، به‌سه‌رۆکایه‌تی زه‌عیم
عه‌بدوکه‌ریم قاسم، که پزیمی مه‌له‌کیی سه‌رنگوم کرد، هه‌روه‌ها چۆن گه‌لی عێراق به
کورد و عه‌ره‌بیه‌وه‌ دلایان به‌و شۆرشه‌ خۆش بوو و هه‌موویان به‌ توندی به‌ سه‌ر و
مال پشتیان گرت و هه‌ر له‌ یه‌که‌م پوژه‌وه‌ ته‌نها حزبی کوردی ئه‌وساکه، که پارته‌ی
دیموکراتی کوردستان بوو، به‌ ناوی هه‌موو کورده‌وه‌ بروسکه‌یان لی‌ دا بۆ ده‌ربیرینی
دلسۆزی و پشتگیری له‌م شۆرشه‌ پیرۆزه‌ و هه‌ر ده‌ستبه‌جی سه‌رکرده‌کانی پارته‌ی
که‌وتنه‌ وه‌فدیپێکه‌یتان و له‌ هه‌موو شار و شارۆچکه‌ و دێهاتی کوردستانه‌وه‌ که‌وتنه‌ پڕ
به‌ره‌و به‌غدا بۆ پیشاندانی دلسۆزی و پشتگیری بۆ ئه‌و شۆرشه‌ و سه‌رکرده‌کانی،
به‌تایبه‌تی بۆ زه‌عیم عه‌بدوکه‌ریم قاسم.

ئه‌و شۆرشه‌ی که هه‌موو گه‌لی عێراق به‌ کورد و عه‌ره‌ب و که‌مایه‌تییه‌کانیه‌وه‌ سه‌ریان
پڕ به‌رز بوو و هیوایان پڕ زیندوو بوو و له‌ ده‌وری ئالان و هه‌ریه‌که‌یان چاویکیان
کرد به‌ سه‌د بۆ چاودێریکردنی خه‌لکی خراپکار و ئه‌وانه‌ی که هه‌ستانی شۆرشه‌که‌یان
پڕ ناخۆش بوو. به‌تایبه‌ت ئه‌وانه‌ی سه‌ر به‌ پزیمی پێشوو ی مه‌له‌کی و ده‌ستوپێوه‌ند و
به‌کرێگرتیه‌ی ده‌وله‌ته‌ بیگانه‌کان، هه‌ر ده‌ستبه‌جی شۆرشێ ۱۴ تهمووز هه‌موو به‌نده

سیاسییه‌کانی به‌ردا و به‌ئینی ئازادی و دیموکراسیی ته‌واویشی دا به میلیه‌ت، ئیجازهی حیزبه سیاسییه‌کان درا به ئاشکرا ئیش بکه‌ن، که یه‌کئ له‌و حزبه سیاسیانه‌ش پارتی دیموکراتی کوردستان بوو، که ئیجازهی درا به ئاشکرا بکه‌وئته‌ خه‌بات و چالاکیی سیاسی خۆی. هه‌روه‌ها له‌ ده‌ستووری عیراقیشدا بۆ یه‌که‌م جار له‌ میژووی ده‌وله‌تی عیراقدا، دان به‌ حقوق و مافی کورددا نرا و له‌ مادی سیههم گوترا که "کورد و عه‌رب شه‌ریکن له‌م ولاته‌دا و له‌گه‌ل عه‌رب ماف و هه‌قیان وه‌ک یه‌ک وایه".

کورد کردیان به‌ شایی و خۆشی و ئه‌وه‌ندی تر دلسۆزی و په‌رۆشیی خۆیان ده‌ربهری بۆ سه‌رکه‌وتن و په‌ره‌سه‌ندنی شو‌پشه‌که، پارتی باره‌گای خۆی له‌ به‌غدا دانا و رۆژنامه‌که‌ی خۆی ده‌رکرد به‌ ناوی خه‌باته‌وه، که زه‌عیم عه‌بدوکه‌ریم قاسم ئیمتیازه‌که‌ی دا به‌ مامۆستا ئیبراهیم ئه‌حمه‌د، که ئه‌و کاته‌ سکرته‌یری گشتیی پارتی دیموکراتی کوردستان بوو.

رۆژنامه‌ی خه‌بات که‌وته‌ گه‌ر به‌ زمانی عه‌ره‌بی و بوو به‌ یه‌کێک له‌ رۆژنامه‌ رۆژانه هه‌ره‌ به‌ ناوبانگه‌کانی عیراق، که گه‌لی جار له‌ پیشی هه‌موو رۆژنامه‌کانی تر نه‌ده‌ما له‌ بازار و گورج هه‌مووی ده‌فرۆشرا و له‌ پیشی کورد، عه‌رب په‌لاماریان ده‌دا و ده‌یانکری، چونکه‌ ئه‌وه‌نده سه‌روتار و ناوه‌رۆکی گرنگ و به‌قیمه‌تی تیندا ده‌نوسرا که هه‌ر راسه‌ته‌وخۆ هه‌ست و ئاره‌زووی ده‌روونی ولات و میلیه‌ته‌په‌رستانیی خه‌لکی کوردستان و عیراقی ده‌رده‌بهری، به‌ شیوه‌یه‌کی پیشکه‌وتووی پر فه‌خر و سه‌ربه‌رزی و ئینسانی و دۆستی و ئاشتیخوازییانه.

به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌چوو عه‌ربه‌ شو‌قینییه‌کان و ئه‌وانه‌ی ئه‌و وه‌زه‌یان پێ ناخۆش بوو، که‌وتنه‌ خۆیان و له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا سوپا و گه‌لی عیراق به‌ کورد و عه‌ره‌بی‌وه‌ توانییان چه‌ند جوولانه‌وه‌یه‌کی خراپکارانه و چه‌ند کوده‌تایه‌ک بکوژینه‌وه‌ و پیشیل بکه‌ن و له‌ هه‌موو ئه‌و کوده‌تایانه گه‌وره‌تر کوده‌تای شه‌واف بوو له‌ موسل، که به‌ یارمه‌تی هیز و بازووی کورد کوژینه‌رایه‌وه‌. ماوه‌ی سال و نیویک به‌سه‌ر شو‌پشی ۱۴ ته‌مووزدا تپه‌په‌ری.

شو‌پشگه‌یره‌کان له‌ ناو خۆشیاندا که‌وتنه سه‌روپۆته‌لاکی یه‌کتری و که‌وتنه لابردنی ئه‌م و سووککردنی ئه‌و و ده‌رکردنی ئه‌وی تر و هه‌ر که‌سه‌یان که‌وتنه ئه‌وه‌ی خه‌لکی سه‌ربه‌خۆی په‌یدا بکات و خزم و عه‌شیره‌تی له‌ ده‌وری خۆی کۆ بکاته‌وه‌.

عه‌بدوکه‌ریم قاسم و ده‌ورو به‌ریشی ورده‌ ورده له‌ هی‌زی یه‌کیتی کورد و په‌ره‌سه‌ندنی ته‌نیا حیزبه‌که‌ی پارتی دیموکراتی کوردستان، که‌وتنه دوو‌دلییه‌وه‌، به‌تایبه‌تی که‌ گیره‌شیوین و هه‌لمه‌ته‌کاسه و خۆله‌پیشبه‌ریی زۆر په‌یدا بوون و ئه‌وان

زیاتر دلی عه‌بدولکه‌ریم قاسمیان کرمی کرد له کورد، یان با راست بلتین ئه‌ویش هه‌ندی له خۆی بایی ببوو دواى ئه‌وه‌ی خۆی جیگر کرد و ناحه‌زه‌کانی له‌ناو برد و ره‌گه‌زه‌یه‌رستیه‌که‌شی تیندا زیندوو بووه‌وه و لای وابوو ئیتر باکی به‌که‌س نییه و پیویستی به‌پشتگیری کورد نه‌ما، بۆیه‌که‌وته‌ لیدانیان، جارێ له‌سه‌رکرده‌کانه‌وه ده‌ستی پێ کرد و فه‌رمانی ده‌ستگیرکردنی بۆ هه‌ندیکیان ده‌رکرد، به‌توهمه‌ت و گوناھی بیجی و پر له‌درۆوده‌له‌سه، وه‌ک پیش هه‌موو که‌س فه‌رمانی گرتنی مامۆستا ئیبراهیم ئه‌حمه‌دی ده‌رکرد، که‌ سکرتری گشتی پارتی بوو، گوایه‌ زۆریشی خۆش ده‌ویست و له‌ پیش بوو لای، به‌توهمه‌تی ئه‌وه‌ی له‌ ریگای شه‌قلاره‌ سه‌رۆکه‌شه‌یره‌تیکی سه‌ر به‌ حکومه‌تی کوشتوو، سه‌رکرده‌کانی تریش هه‌ریه‌که‌ شتیکی بۆ هه‌لبه‌ستن و وه‌کو له‌ ناو مه‌جلیس و کۆمه‌لانی خه‌لکدا قسه‌ی به‌ حکومه‌ت و تووه‌ و له‌ زابت و کاربه‌ده‌ستی حکومه‌ت تووره‌ بووه‌ و لی داوه، پتر له‌م درۆوده‌له‌سه‌ بیسه‌روبنانه، له‌وه‌وه‌ که‌وته‌ داخستنی باره‌گای پارتی و ده‌ستیان به‌سه‌ر هه‌موو که‌لوپه‌ل و چاپخانه و که‌ره‌سه‌ی ده‌رکردنی رۆژنامه‌ی خه‌باتدا گرت و رۆژنامه‌ی خه‌باتیشی داخست، ئه‌مه‌ له‌ به‌غدا، ئینجا که‌وته‌ شاره‌کانی کوردستان و قه‌زا و ناحیه و ديهاته‌کانیش، که‌ ئه‌گه‌ر ده‌ستیان بگه‌شتایه، دواى ئه‌وه‌ که‌وته‌ شه‌رفروشتن به‌ خه‌لکی کوردستان به‌ ناو بازار و به‌ ته‌له‌به‌ و به‌ مه‌ئمووری کورد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ کوردیش که‌وته‌ن خۆیان و ئه‌وانی زۆر دیار و له‌به‌رچاو بوون خۆیان شارده‌وه‌ و خۆیان ون کرد.

پارتی دیسان که‌وته‌وه‌ به‌ نه‌ینی ئیشکردن و کۆبوونه‌وه‌ و به‌یانده‌رکردن و ئامۆژگاری بلاوکرده‌وه‌ به‌سه‌ر ئه‌ندام و لایه‌نگر و هه‌موو میله‌تدا.

حکومه‌تیش ده‌ستی کرد به‌ هینانی سوپا و سه‌ربازی زۆر بۆ ناو شاره‌کانی کوردستان، عه‌شایه‌ری کورد ریگیان پێ گرتن و به‌ره‌نگاریان بوونه‌وه‌ و شه‌ر ده‌ستی پێ کرد. ئه‌گه‌رچی سه‌رکرده‌ پیشکه‌وتوو ده‌ستی پارتی حه‌زیان نه‌کرد که‌وا زوو شه‌ری چه‌کدارانه‌ ده‌ست پێ بکه‌ن، چونکه‌ وه‌ختی نه‌بوو، کورد زۆر بیکه‌س و بیپشتیوان بوو، تاوه‌کو چه‌کیشی نه‌بوو جگه‌ له‌ چه‌ند تفه‌نگ و برنه‌ویک که‌ هه‌ندی که‌س له‌ملاولا بۆ خۆیان شارده‌بوویانه‌وه‌ و هیه‌ی تایبه‌تی خۆیان بوو، به‌لام ئه‌و سه‌رکرده‌یه‌ی ئه‌م شه‌ره‌یان وا زوو به‌دل نه‌بوو له‌ ترسی ئه‌وه‌ی نه‌وه‌کو پارتی دووبه‌ره‌کی تییکه‌ویت و ببیت به‌ دوو به‌شه‌وه‌، بۆیه‌ بێ ئه‌وه‌ی هه‌ر هیه‌ج له‌ شه‌ری چه‌کدارانه‌ بزائن و به‌بێ هیه‌ج ده‌رامه‌تییک که‌وته‌ن شاخ و چوون به‌ره‌و ئه‌شکه‌وته‌ دلگیره‌کانی کوردستان و له‌وی هیزی چه‌کداریان پیک هینا له‌ سه‌رکرده‌ و ئه‌ندام و لایه‌نگره‌کانی پارتی، که‌ هیه‌ی وایان

هه‌بوو له گرتنی قه‌له‌م زیاتر هیچی تری نه‌ده‌زانی، چ جای تفه‌نگ و ئه‌و شتانه. ئه‌و هیزه چه‌کداری که پیک هات، ناو نرا پیشمه‌رگه‌ی کوردستان.

به‌شی یه‌که‌می به‌ره‌و ئه‌شکه‌وتی دلیران له‌و ږووداوانه پیک دیت، به باسکردنی ژیانی چه‌ند خیزانیک که چالاکی حیزبایه‌تیان هه‌بوو و ئه‌وانیش له‌گه‌ل ئه‌و خه‌لکه‌ی تر خویان ده‌گه‌یه‌ننه شاخ و له ده‌ستگرتن و برینی حکومه‌ت هه‌لدین. دوو خیزانه‌که‌ی پاله‌وانی ږۆمانه‌که بریتییه له مالی‌هه‌پسه خان و حاجی مه‌جیدی می‌ردی و دوو کوری خه‌باتکه‌ری که ناویان حسین و عه‌لییه و دوو کچیان، که یه‌که‌میان موعه‌لیمه و خه‌باتکه‌ره به ناوی سه‌برییوه و ئه‌وی دیکه‌یان مندالیکی پازده شازده ساله و ناوی ږووناکه، خیزانه‌که‌ی تریش به ناوی ئامه خان، که خوشکی هه‌پسه خانه و کاکه حاجی می‌ردی ئامه خانیش برای حاجی مه‌جیده، یه‌عنی دوو خوشک شوویان کردوه به دوو برا.

ئامه خان و کاکه حاجیش دوو کوری خه‌باتکه‌ریان ده‌بیت به ناوه‌کانی نه‌ورۆز و به‌ختیاره‌وه و تاکه کچیکیش که ناوی نه‌سرینه، هاوته‌مهنی سه‌بری ئامۆزا و ږوورزای ده‌بیت، ئه‌ویش موعه‌لیمه‌یه، دواپی شوو ده‌کات به حسینی ږوورزای، که کوری هه‌پسه خانه، سه‌بریش شوو ده‌کات به شیروان، که ئه‌ویش خه‌باتکه‌ریکی سه‌رسه‌ختی چالاکی و هاوړی و هاوخه‌باتی براکانیه‌تی، ږووناکی منالگار و ئیسکسووکیش دواپی به‌ینیک و دواپی دلداریه‌کی پاک و بی‌گه‌ردی بی‌ده‌نگ له‌گه‌ل بیستوونی هاوړی و هاوخه‌باتی خوشک و براکانی، شوو ده‌کات به بیستوون، که خه‌لکی ماوات ده‌بیت، به‌لام خه‌ریکی خویندن و خه‌بات ده‌بیت له سلیمانی.

تۆفه، که وه‌ک برای هه‌پسه خان و ئامه خان وایه و له مندالییه‌وه له‌گه‌ل ئه‌و دوو خوشکه‌گه‌وره بووه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دایکوباوکی هه‌ر زوو عه‌مری خوا ده‌که‌ن، تۆفه به مندالی به جی ده‌هیلن و دایکوباوکی هه‌پسه خان به‌ختیوی ده‌که‌ن.

تۆفه گه‌رمی و خۆشییه‌ک ده‌دات به‌م ږۆمانه، چونکه زۆر ده‌مه‌راش و قسه‌له‌ږووه و که هات به‌سه‌ریدا قسه به هه‌موو ئه‌هلی خیزانه‌که ده‌لیت و هه‌ردوو خیزانه‌که حساب بۆ ده‌می تۆفه ده‌که‌ن و هه‌موو شتیکی لی قبول ده‌که‌ن و نازی ده‌کیشن، چونکه زۆریان خۆش ده‌ویت و ئه‌ویش زۆری خۆش ده‌وین. تۆفه ژیانی خۆی ته‌رخان ده‌کات بۆ خزمه‌ت و پاراستنی ئه‌و دوو خیزانه و مندالیان، بۆیه پشتته‌ستوره له هه‌موو کرده‌وه و جوولانه‌وه‌یه‌کی، هه‌روه‌ها زۆر خۆه‌لکیش و فیشالکه‌ریشه.

ئینجا خوینه‌ری خۆشه‌ویست، به‌رگی یه‌که‌می به‌ره‌و ئه‌شکه‌وتی دلیران له‌م ږووداوانه پیک دیت و ئه‌وه بوو کورته‌ی به‌رگه‌ی یه‌که‌می به‌ره‌و ئه‌شکه‌وتی دلیران، هیوام هه‌یه

به دلت بیت و سهرنجت راکیشیته وه بۆ ئه و کاته. له گه ل ئه مه دا ئه مه و ی ئه وه ش بلیمه وه که ئه و دوو خیزانه ی پاله وانی ههر سی بهرگه که ی به ره و ئه شکه و تی دلیران، که بهرگی سیته همیشه خهریکی ئاماده بوونه و بهم زوانه دهخریته ژیر چاپ، ده لیم ئه و دوو خیزانه پاله وانه خه یالین و خه لکی راست نین و کهس وانه زانی که ئه گه ر ناویک له یه کیک چوو ته نها ریکه و ته و هیچی تر و ته نها ئه وه یه که رو و داوه کان له زروفی ئه و کاته دا و تیکرا له و ماوه وه زعه هه لقولاون، که بریکی زوری خومی تیدا به شدار بووم و له ناویدا بووم، به لام به هیچ جوړیک ئه و رۆمانه حقی به سهر من یان که سیک له خیزانه که شمه وه نییه و هه موو ئه و که سانه خه یالین.

خوینهری به ریز، له گه ل داوای لیبور دندا بۆ ئه م پیشه کییه دریزه، به پیویستی ده زانم ئه وه شتان بۆ روون بکه مه وه که من له به شی دووه می داستانه که مدا که باسی شه ری براکوژی کۆنم کردووه، که خراپ و مالکاولکه ر بووه، نیازم له کای کۆن به باکردن و برینی کۆن کولانه وه نه بوو، به پیچه وانه وه، نیازم ئه وه بوو که بۆ خوینه واران ی به ریزی ده ربخه م که چۆن به سه دان قاره مانی پیشمه رگه ی کورد له هه ردوو لا به فیرۆ کوژران و بناغه ی شوړش هه لته کا و چۆن حکومه تیش له خوشییاندا نینۆکی له یه ک ده خسست و کردبووی به شایی که ده بیینی ئه وه کورده خه باتکارانه ی که گوایه بۆ رزگارکردنی نه ته وه که یان له زولم و زوری بیگانه و ده ستخستنه وه ی مافه ره واکانی شوړشیان هه لگیرساندبوو، به ربوونه ته گیانی یه ک و به دهستی خویان نه ک هه ر ئاواتی ئه و، ئاواتی هه موو حکومه ته داگیرکه ره کانی کوردستان به جی ده گه یه نن.

ویستوومه به م جوړه ده ری بپریم که له میژووی خه بای نه ته وه که ماندا هیچ کاره ساتیک ئه وه نده ی شه ری براکوژی دلته زین و که مه رشکین نییه و ئه وه نده ی ئه و وره به جه ماوه ر به رندا و دوژمن دلخۆش ناکات و نابی هه رگیز ئه مه مان بیر بجیته وه، که چی داخم هیشتا کتیه که م نه خرابووه ژیر چاپه وه که میژوومان دووپات کرده وه و دیسان شه ری براکوژی دهستی پی کرده وه له کوردستان و کورد که و ته وه قه لاجۆ کردنی یه کتر.

ئینجا ئه مه که ی و له چ کات و هه لومه رجیکیشدا ده ست پی ده کاته وه؟ که به شیکی ئازادکراوی خاوه ن حوکی فیدرالی ژیر دهستی په رله مان و حکومه تی کوردستاندا، ئه و به شه ی که حکومه تی ئه مه ریکا و به ریتانیا و فه ره نسا به لینیان داوه که بیپاریزن له ده ستریزی حکومه تی رژی می به غدا.

له کاتیکیدا که ئه و کاره ساته دلته زینانه ی که به سهر میله ته نه به زه که ماندا هاتبوو، وه ک کاره ساتی هه لله بجه ی شه هید و ئه نفال و راپه رینه که ی داوی شه ری عیراق و کویت، له

سایه‌ی میدیای جیهانییه‌وه مه‌سه‌له‌ی کوردی کرد به یه‌کی له مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کانی نیوده‌وله‌تی و له هه‌موو لایه‌که‌وه کۆمه‌ل و ریکخراوه خیرخوازه‌کان به ئەندازه‌یه‌ک که‌وتبوونه یارمه‌تیدانمان له خوارده‌مه‌نی و جلو به‌رگ و ولات ئاواکردنه‌وه و له‌سه‌رکردنه‌وه‌دا، که زۆری خه‌لکی دنیا به‌خیلیان پی ده‌بردین، جا توخوا خه‌لکینه له هیچ کات و شوینیکدا و له ناو هیچ کۆمه‌له‌ خه‌باتکه‌ریکدا پرووی داوه له‌مه‌ی ئیستای کوردستان، نه‌ک پر زه‌ره‌ر و زیانتر و مالک‌اولکه‌رتتر، به‌لکو پر شووره‌بیترتان بیستوه؟ تا ئیستا دیمه‌نی منالی که‌سک و سوور و کچۆله و کورپی نه‌ونه‌مام و نووبووی شوخ و شه‌نگ و پیر و لاوی به‌گازی ژه‌راوی خنکاووی هه‌له‌بجی شه‌هید له‌بیر دنیا نه‌چووه‌ته‌وه، که‌چی هه‌ر وا زوو له‌بیر خۆمان چووه‌وه و خه‌ریکن ئەم ده‌ستکه‌وته میژووییه‌ی که به‌خه‌وی شه‌وانیش به‌بیرماندا نه‌ده‌هات، له‌ده‌ست خۆمانی ده‌ده‌ین و ئابرووی خۆمان ده‌به‌ین لای ئەوانه‌ی ده‌ستمان ده‌گرن و ده‌مانپاریزن.

بۆیه یه‌که‌م ئەرکی سه‌رشان و فه‌رمانی ئەستۆی هه‌موو کوردیکی دلسۆزه که هه‌ول بده‌ن و خه‌بات بکه‌ن که نه‌ک هه‌ر ئاو به‌ ئاگری ئەم شه‌ری براکوژییه‌دا بکه‌ن و هۆیه‌کانی له ره‌گوریشه‌ ده‌ره‌هینن، به‌لکو ده‌بیته‌ نه‌شه‌هینن له هیچ له هیچ زروف و هه‌لومه‌رجیکدا و به هیچ به‌هانه و بیانوویه‌ک و به هیچ نرخیک کاره‌ساتی وا دووپات بکریته‌وه. ده‌ با هه‌موو په‌ند و دهرس له میژوو و هه‌ر بگه‌رین، نه‌ک یارمه‌تی دووباره‌بوونه‌وه‌ی بده‌ین.

سالیک و چەند مانگیگ تێپەریبوو بەسەر هاتنی مالی حەپسە خان و ئامە خانی خوشکی و خیزانیان بۆ جاری دووهم بۆ ماوەت، پاش ئەوەی گەفتوگۆ لە بەینی کورد و حکومەتدا نەما، وەزە تیک چوو و دەرکەوت کە حکومەت هەموو بەلێنەکانی درۆن و وا دیسان خەریکن پیلان و بلۆف و دەستبەربەند، لەجیاتیی جێبەجێکردنی مادەکانی بەیاننامەکە، خەریکی هاندانی جاش و پیاوەکانیەتی، کە تا پێشان بکەیت دەست بوەشین لەو پێشمەرگانە کە بە ئازایی و دلیری ناویان دەرکردوو و کەوا بە بۆنەئێ گواهی "خۆشیی وەزە" و دەرچوونی بەیانەکەو هاتوچۆی شارەکانیان دەکرد.

هەرودەها حکومەتی بەغدا هەولێکی زۆریشی دەدا بۆ گێرەشیۆینی و تیکدانی ریزی خەباتکەرەکان، لەبەر ئەمانە سەرکردەکانی شۆرش هەر زوو کەوتنە خۆیان و پیلانەکانی حکومەتیان پووچەل کرد و خەریکی خۆقایمکردن و ئامادەکردنی هیزەکانیان بوون بۆ هەموو جۆرە رووداویک و ئەوانەیی مەترسیی زۆریان لەسەر بوو، لە ناو شارەکاندا کەوتنە رێ بەرو شاخوداخ و ئەشکەوتە دلگیرەکانی کوردستان، کاریشیان بەو بەغدا بوو کە لە ماوەی ئەو سال و چەند مانگەدا یەک دوو ئینقیلابی عەسکەری لە بەغدا رووی دابوو و کاربەدەستانی حکومەت لەسەر کورسیی حوکم و دەستکەوتی تاییبەتی خۆیان بەربوونە گیانی یەک.

ئەم جارە لە ناو خیزانەکەیی حەپسە خان و خوشکیدا چەند سەرۆکەلەیهکی بچکۆلەیی ئیسکسووکیان تێدا پەیدا بوو، وەکو کورپکی جوانکەلەیی سەبری، کە هەر واهشت نۆ مانگیگ دەبوو، کچەکەیی نەسڕینیش، کە هەر دەنگوت خۆیەتی، بە تەمەنی پینج شەش مانگییەو سەری قال قال کردبوو، لەگەڵ حسینی میدردی، کە ئەوانیش نزیک و دراوسی مالی دایکی بوون لە ماوەت.

رووناك گۆيزرابووه بۇ بېستونى دەستگىرانى و چووبوونه مالى باوكى بېستون و لەگەلدا دەژيان و رۆژ و شەوى بېستون بە جاريك ببوو بە هەنگوين و شەكر و خۆشى لە خۆشىي رووناكىي خۆشەويستى.

حەپسە خان خۆى و حاجى مەجىدى مېردى و نەوبەهارى بووكى بە ناو عەلى كورپى كەشەوه نا، شەويك لە مالاوه دەنووست، ئەوانىش هەموو لە خانوويه كدا بوون، كوردۆى كورەزايان پىي گرتبوو و كەوتبووه قسەى خۆش و هەموو ناخۆشى و ژيانى لادىي لە بېر بردبوونهوه، ئەوەندە دلان پىي خۆش بوو.

سەبرى و شىروانىش هەر لە دىيەكەى پىشوى خۆيان مابوونهوه، ئەم جارە پورە ئامە خانى و كاكە حاجى و مامىشى هاتبوونه ئەو دىيە و دراوسىيان بوون، نەروژ و بەختيارى كورپىشان پىشمەرگە بوون لە بنكەى مەكتەبى سياسى، كە نزيك بەو دىيە بوو، بۆيە ئەوانىش شەوان بە نۆرە لاي دايكو باوكيان دەنوستن، كاكە تۆفەش دەمانچەيەكى چوار دەخۆرى لە پشت بەستبوو، كە بېستون بۆى كړببوو، لە خۆشى و بە بۆنەى ژنپىنانەكەى خۆيهوه، لەبەر ئەوه تۆفە ئەوەندە خۆى پىوه گىف كړدبووهوه، كە هەر هېچ عەلەشىيكي ئەو ناوهى نەدەگەيشتى، ئىش و كارىشى ببوو بە تەتەرى هاتوچۆكردن لە بەينى ماوهت و دىيەكەى سەبرى و ئامە خاندا. پىشمەرگە وا هۆگرى ببوون و فېشالەكانيان ئەوندە لا خۆش بوو، هەر پىيان رادەبوارد و بە هەر بنكەيە كدا تىپەريپايە، بە هەلەداوان پىشمەرگە دەچوون بەرەو پىريپهوه و دەيانبردە بنكەكە يان شوپىنكى تر، چايان بۆ لى دەنا و پرسىاريان لى دەكرد و دەياندان و هانىان دەدا كە قسەيان بۆ بكات و فسالىان بۆ هەلپرژىت.

قوناغ و جىي پشودانى تۆفە لە بەينى ماوهت و دىيەكەى سەبرى و ئامە خاندا، دىيەكى بچكۆلە بوو كە شوپىنى بەرگدرووى پىشمەرگەى لى بوو، ژورويكى دريژ لەگەل هەيوانىك كە لە قور و خشتى كال دروست كرابوو، كە لەوئ جلى خاكىي پىشمەرگەيان دەدروو، خەياتەكان بەرلەوه و لە شارىش هەر بەرگدروو بوون، ئىتر كە هاتبوون و ببوونه پىشمەرگە، ئەو كارەيان بۆ شوپش و پىشمەرگەكانى بە شانازىپهوه دەكرد و هەموويان زۆر كورپى چاك و دلسۆز بوون، لەبەر ئەوه خەلكەكە كە دەيانزانى ئەوئ جىي پشودان و ئىسراحتى تۆفەيه، بە پەرۆشەوه چاوهرىيان دەكرد كە كەى بەويدا تىپەريت، بەتايپهتى كە پىشمەرگە بەرگدرووهكان دەيانتوانى ئىشى خۆپىشان بكەن و گوئ لە رادىو بىوهستانەكەى تۆفەش بگرن.

ئەو زستانە بەفرىكى ئىجگار زۆر بارىبوو، دنيا ئەوەندە سارد بوو كە لە ژورويشەوه شووشەى پەنجەرەكان بەستبوويان، چلوورەى سەهۆل وەكو تىلاى بلوور بە قەراغى

ئەشكەوت و گويسوانە و ئەملاولادا ھاتبووە خواری، زستانەكە ئەوھندە سەخت بوو كە چەندەھا ریبوار لە رینگاوباندا رەق ببوونەو و لە سەرماندا مردبوون. گورگ و حەيوانی كیوی وایان لئ ھاتبوو لە برساندا بە شەو بەبئ ترس دەھاتنە ناو دینیەكان و ھەر شتیکیان تووش ببوایە، پەلاماریان دەدا و دەیانخوارد. ئەگەر كەسێك بە ھەزار حال و فەلاكەت بێتوانیایە ھەندئ جل بشوات، ئەو جلە جاریکی تر چلكن دەبوونەو بەرلەوھئ وشك ببوونایەتەو، چونكە ئەوھندە ئەمبەر و ئەو بەریان پئ دەكردن، پێش دەبوون و دەبوو جاریکی تر بشۆرانایەتەو. خۆ كە جاروبار ھەتاویش بكەوتایە، خاوەن جلەكان رایان دەكرد، گویا لەبەر ئەوھئ جلەكانیان لەبەر ھەتاوھەكە ھەلبخەن، كەچی دوای چاوترووكانێك ئەو جلانە دەیانبەست و رەق دەبوون، بەتایبەتی كراسی كوردیی ژنانە دیمەنی زۆر پێكەنینی ئەو بوو، چونكە وەك تەیارەئ لئ دەھات بەسەر ئەو تەنافەو و ھەر قوڵ و فەقیانەھەكی بە جیا رەوی دەكردە لایەك.

خەلك كە ھاتوچۆیان دەكرد، تا ناوقەدیان دەچەقینە ناو بەفر، پێشمەرگەئ قارەمان و دلێزی كوردستانیش بەو زستانە سەخت و توفە، بەو بێتفاقییە، وەك پیلار و جلوبەرگی بەكەلك، بێبارانی، بەو حالەش بەبئ وچان و بئ كۆلدان خەریکی ھیرش و بەگژداچوونی تانك و تۆپی حكومەتی رەگەزپەرست و عەسكەر و جاشە خویریەكانی بوون، تا وای لئ ھاتبوو كە حكومەت لە ترساندا شەمەندەفەری بەینی كەركووك و بەغداش بە سلەمینەو ھاتوچۆی پئ دەكرد، چونكە چەند جارێك پێشمەرگە پەلاماریان دابوو، كە پڕ بوو لە عەسكەر لە دەوری تووزخورماتوو و جەبەل حەمرین و بەینی كەركووك و بەغداد، ھەرەھا بە ئۆتۆمبیلیش بە قافلە نەبوایە نەیدەتوانی ھاتوچۆ بكات لە بەینی شارەكاندا، كە مەعاشی دەناردە شارەكان بۆ مەئموورەكانی، بەقەد لەشكری پەلاماردانێك ھیزی لەگەلدا دەنارد.

ئیسستگەئ شۆرش كەوتبوو گەر و زرمەئ دەھات، ھەموو خەلكی كوردستان سەربەرز و پڕ ھیوا و ئاوات ببوون و ئەو نارەحەتیبەئ لە شارەكاندا تووشیان دەبوو بەدەست حكومەتەو، لەبیریشیان نەدەما، دالە و شوینی ئەمینی بێترسیان دەست دەكەوت بە ئاسانی، ھەر ئەوھندە بچوونایەتە ئەودیو شاخە بەرزە شیرینەكانی كوردستان، ئەگەر زۆریان بۆ بەھاتایە و بیانزانایە كە مەترسیان لەسەرە، ئینجا ئەمە نەك ھەر لە ناوچەئ سلیمانی و كەركووك و كۆیە و ھەولێر، بگرە لە ھەموو ناوچەكانی كوردستان، لە بادینان جاری وا ھەبوو شاریان دەگرت، یەكئ لەوانە شاری زاخۆ بوو، كە بۆ چەند رۆژێك لەوئ پارتی حوكمی كرد و قانئیمقام و ئەوانەئ سەر بە

حکومه‌تیاں هه‌موو به ديل گرت و سه‌را و دائيره‌کانی حکومه‌تیاں به‌کار هیتا، هه‌روه‌ها له شه‌لاوه و گه‌لی و ناوچه‌ی بارزان و هه‌موو شوینیکی کوردستان ببوو به ئاگر و دوژمنه‌کانی کوردی تیدا ده‌سووتا.

عه‌سکه‌ر و سوپای حکومت هه‌ر به هاتنی ناوی پیشمه‌رگه و ده‌نگی ده‌ستریژی، هه‌ره‌سیان ده‌هیتا و پاشه‌وپاش ده‌کشانه‌وه دواوه، له و کاته‌دا یه‌ک دوو سه‌رکرده‌ی پارتی چوو‌بوونه ئه‌وروپا به ریگای ئیزاندا، چونکه شای ئیران که بینیی کورد سه‌رکه‌وتوو و بوونه‌ته هیزیکی گه‌وره، ئیتر ئه‌ویش که‌وته پشی پشی و جه‌وابی بۆ ناردن که ده‌توانن بی‌رده‌دا بین و برۆن و زه‌خیره و که‌لوپه‌ل بۆ خویان بکرن، دیاره ئه‌مه‌ش له‌به‌ر خاتری چاوی گه‌شی کورد نه‌بوون، له‌به‌ر ئه‌وه بوو که ئه‌ویش له‌گه‌ل حکومه‌تی عیراق ناریکی و ناکوکیان له ناو خویان هه‌بوو، ئه‌گینا ئه‌گه‌ر شا راستی ده‌کرد و بۆ کورد باش بوایه، جارێ له‌گه‌ل کورده‌که‌ی خۆی باش بوایه که هه‌موویان له‌ژیر زولم و غه‌در و ئه‌شکه‌نجه و کوشتن و بریندا بوون و ته‌نانه‌ت نه‌یده‌هیتشت به زمانه‌که‌ی خۆشیان بخوینن، که هیچ نه‌بیت کوردی عیراق مندالیان به زمانی خویان ده‌یانخویند له مه‌کته‌ب.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ئه‌مه بوو به ره‌ئی سه‌رکرده‌کانی کورد به‌رانبه‌ر به شا و حکومه‌ته‌که‌ی، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له هه‌موو ڤوویه‌ک و لایه‌که‌وه له دنیای دهره‌وه دابرابوون، به ناچاری خویان له‌وه گیل کرد که ئیران ده‌یه‌ویت ئه‌وان به‌کار به‌ینی بۆ ده‌ستکه‌وتی خۆی و به خۆشیی‌وه چون به‌پیر سیاسه‌ته ساخته‌که‌یه‌وه، به‌تاییه‌ت که ئه‌مان خه‌باتیاں بۆ میله‌تی خویان ده‌ست پین کردبوو، نه‌ده‌بوو ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ره‌نگه شا له‌م خه‌باته‌ی ئه‌مان قازانج بکات، ده‌ست له خه‌باتی خویان هه‌لگرن، بۆیه هه‌ر زوو که‌لکیان له‌و ریگا بۆ کردنه‌وه‌یه کرده‌وه، وه‌ک دوان له سه‌رکرده‌کانیاں نارد بۆ ئه‌وروپا، که ده‌نگی شو‌رش بگه‌یه‌ننه خه‌لکی دهره‌وه و په‌یوه‌ندی به هه‌ندی لایه‌نی ئینسانیی‌وه بکه‌ن، به هیوای ئه‌وه‌ی که یارمه‌تییه‌کیان لی وه‌ربگرن بۆ گه‌له‌که‌یان، وه‌ک جلو‌به‌رگ، چه‌ک و فیشه‌ک، پاره یان هه‌ر شتیکی تر.

ئهو زستان و به‌فر و توفانه که‌سی به‌قه‌د ئامه خان سه‌غله‌ت نه‌کردبوو، چونکه وه‌ک چه‌پسی لی هاتبوو، نه‌یده‌توانی سه‌ری خوشکی بدات له ماوه‌ت، یاخود ئه‌وان بین بۆ لای ئه‌م، هه‌روه‌ها کوره‌کانیشی به‌شی هه‌ره زوری کات له بنکه‌کان و مه‌کته‌بی سیاسی بوون، بۆیه ئامه خان له‌گه‌ل حاجی به‌رانبه‌ر یه‌ک دانیشتیبوون، جاری وا هه‌بوو له‌سه‌ر شتیکی بچوو‌ک به‌یه‌کدا ده‌هاتن، ئه‌گه‌رچی سه‌بری نزیکیاں بوو، زوو زوو خۆی هه‌لده‌کرد و ده‌هاته لایان و ئه‌گه‌ر کوره‌کان یان توفه به‌هاتنایه‌ته‌وه، قۆلی ئامه خانیاں

دهگرت و دهیانبرد بۆ مالی سەبری بۆ دوو سە شەو لەوێ دەمانەوه، سەبریش که شیروانی میردی له مال نه‌بوایه، کورەکه‌ی هه‌لده‌گرت و ده‌چوو له‌ ئامه‌ خانی پوووری و کاکه‌ حاجی مامی.

زۆر جار ئامه‌ خان تاقه‌تی فه‌چوو و ئە‌گەر خۆی و حاجی له‌ مال بوونایه، دووربینه‌که‌ی نه‌ورۆزی کورێ ده‌گرت به‌ ده‌سته‌وه و داده‌نیشته‌ له‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ی ژوری خۆیان و به‌ سه‌عات سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی ده‌کرد، کاکه‌ حاجی پێی ده‌گوت: "مالت به‌ قور نه‌گیرئ، ئە‌وه‌ ده‌ستت شل نه‌بوو؟! دنیا هه‌مووی هه‌ر سپی ده‌چیته‌وه، له‌ به‌فر زیاتر، ئە‌وه‌ تاقه‌تت نه‌چوو؟"

ئامه‌ خانیش وه‌رامی ده‌دایه‌وه و ده‌یگوت: "چی بکه‌م، سه‌یری رێگاکه‌ ده‌که‌م، به‌شکم ئە‌مه‌ خوایه‌ که‌سیک بێت بۆ لامان. ئە‌یه‌رۆ چۆن له‌ دنیا دا‌براوین، خۆزگه‌ ئێمه‌ش هه‌ر له‌ ماوه‌ت بوونایه، خۆ شه‌قمان برد لێره." له‌هنده‌ی جاریش له‌په‌ر به‌ خۆشییه‌وه‌ ده‌یگوت: "ئۆخه‌ی، ئە‌ریوه‌ لا وا زه‌لامیک هات به‌ره‌و لای ئێمه‌، لاروله‌نجه‌ی هه‌ر له‌ تۆفه‌ ده‌چیت."

حاجی پێی ده‌گوت: "ئە‌گەر تۆفه‌ بێت یان هه‌ر که‌سیک بێت، شان و ناوقه‌دی دیاره‌ له‌ به‌ر به‌فر، ئێتر لاروله‌نجه‌ی چی دیار بێت." دوای به‌یینیک ئامه‌ خان به‌ ناو‌می‌دییه‌وه‌ دووربینه‌که‌ی داده‌نا و به‌ کزبیه‌که‌وه‌ ده‌یگوت: "به‌ خوا تۆفه‌ی چاک بوو! توم‌ه‌ز چاوم ره‌شکه‌ و پێشکه‌ی ده‌کرد، گویدرێژ و ولاخ‌م لێ بوو به‌ زه‌لام."

به‌یانییه‌کیان شیروان هاته‌ لای ئامه‌ خان و کاکه‌ حاجی، گوتی: "سه‌بری چاوه‌رپێتان ده‌کات، خۆتان کۆ بکه‌نه‌وه‌ با بتانه‌م." ئامه‌ خان دلێ خۆش بوو، گوتی: "ده‌ باشه‌، عومرت درێژ بێت، به‌خوا خه‌ریک بوو دل‌م شه‌قی ده‌برد."

هه‌ستا خۆی کۆ کرده‌وه‌، چه‌ند سه‌ره‌پۆش و له‌چک و کۆلوانه‌ی له‌ خۆی پێچا، له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا که‌ مالی سه‌بری هه‌مووی پێنج خوله‌کیک ک دوور بوون له‌وانه‌وه‌. خۆی لێ هه‌لکرد و له‌گه‌ل حاجی و سیروان که‌وتنه‌ رێ، شیروان قۆلی گرت‌بوو، حاجیش گۆچانیکی گرت‌بوو به‌ ده‌سته‌وه‌.

ئامه‌ خان له‌ دوای یه‌ک دوو هه‌ل‌خلیسکان به‌ده‌م بۆله‌بۆله‌وه‌ گه‌یشته‌ لای سه‌بری، شیروانیش به‌ په‌له‌ گه‌رایه‌وه‌ بنکه‌ی سیاسی.

سه‌بری به‌ گه‌رمی به‌خێرهاتنی کردن و به‌ هه‌موویان بۆله‌بۆلیان بوو به‌رانبه‌ر به‌م به‌فر و تۆف و هه‌لایه‌ی ئە‌م زستانه‌ سه‌خته‌ و که‌ چۆن له‌ چه‌پسه‌ خان ئە‌وانیش دا‌برابوون

و له م جوړه قسانه، سهبري هندی نارهحههت و دلگیر هاته بهرچاو، پووری دوو سی جار لپی پرسى ئهوه بو نارهحههتی، سهبري گوتی: "هیچ نییه."

دوای پشوودان و خواردنهوهی دوو سی چای گرم و ههستوخول، ئامه خان پووی کرده سهبري و گوتی: "به خوا شتیک ههه هیهه و نارهحههتی کردووی، توخوا ئهگهه پیم نه لیتت، راستت دهویت ئارام لی هه لگیرا، دهترسم هه پسهی خوشکم یان یه کی له منداله کان نه خوش بن."

حاجی سهری بادا و سهیریکی سهبري کرد و گوتی: "کچم، هه رچی بووه بوی بگریهوه، تازه رابورد، بهخوا تا دووسبهی ههه ده لیتت ئهوه 'بو و ماتى' ئهوه بو و ماتى؟"

سهبري که بیري کردهوه دنیا خوئی سارد و تاریک و دلتهنگههه بوو، خویشیان له ژوورهوه وهک وهک هه پس و دیل و ابوون، پووری و مامی له کن خویمان هاتوون بو لای ئهوه که ههندی ههوا بگوړن و دلیان بگریتهوه، کهچی ئه ویش له جیاتیی ئهوه خوشی بخاته دلپانهوه، خستنیه مهراقهوه، بویه به پیکه نینیکی دهستکردهوه دهستی برد بو له چک و سه ریوشه کهی، توند له ملی خوئی ئالاندهوه و گوتی: "وه لا هیچی و نییه، توژی له گه ل شیروان دههه قالیمان بوو له سههه ئهوهی گوتی حکومت دیسان ناروویهتی ده لیتت کوردهکان با بین و قسه بکهین و و دهست بکهینهوه به گفتوگو و بزاین چیان دهویت."

ئینجا به زه رده خه نهی کی ته وساوییه وه گوتی: "منیش تووره بووم و گوتم ههه ئهه جار ه گفتوگو و مفاوههات دهستی پی نه کرد، له جاری پیشوو تیرمان خوارد. شیروانیش، که خویشی تووره بوو له دلدا، ئیتر چون به گز یه کدا."

کاکه حاجی مامی دهستی دا به یه کدا و هه په ساوانه گوتی: "ئه شهه دو بیلا شتیکی خوشه، ههه ئه مه مان کهم بوو. گفتوگوی چی؟ دهی دیسان عهینی تاس و عهینی هه مام، حکومت گفتوگو دهکات له گه ل کوردهکان، خه لک هه موو دیسان دهکه ونهوه هه له که سه ما، پیشمه رگه دهستی ئیتر چهک ناگریت و هه موو دینه روو و ئاشکرا ده بن، حکومتیش له پیلانی خوئی ناکه ویت، ههه خوئی کو دهکاته وه تاوه کو له ناویان به ریت، وه لا ئه گهه حکومت راستی بکر دایه، ئیمه مه منوونیش ده بووین، چ سه گبابی هه یه ههز به ناشتی و ته بایی نهکات."

حاجی جینیویکی دا و گوتی: "هه یه ههز له شهه و کوشهت و کوشتار بکات ئه گهه ناچاری نه بیت!" دهستی برد بو پاکه ته جگه ره کهی و به تووره بوونه وه کردیه وه و جگه ره یه کی ده رهینا و هیشتا ههه به دهستی وه بوو، گوتی: "ئه وه ده زمانم، حکومت

ئەو قسەيە بۆيە دەكات چونكە دەزانىت كە چەند بېدەسەلات بوو ۋە ھېزى پېشمەرگەش چەند پېشكەوتوو، ۋا بروات رەنگە بەغداش بگرن، ئەو ھە نىيە پېشمەرگە شەمەندەفەرى بەينى بەغدا ۋ كەركووكيشيان گرت.

سەبرى خان تا ئەوسا بەبى قسە ۋ ھەر سەبرى دەمى دەكردن ۋ ۋا ديار بوو كە لە دلدا ئەم باسى مفاووزاتەي پى خۇش بوو، بەلام بەرانبەر بە توورەبوون ۋ نارەزايى سەبرى ۋ حاجى مېردى نەيدەويرا دلخۇشايى خۇي دەربېرىت، بۆيە كە حاجى خەرىكى داگىرسانى جگەرەكەي بوو، ئەو بە فرسەت ۋ ھەلى زانى ۋ پووى كرده ھەردووكيان ۋ دەستىكى بەسەر سنگ ۋ دەسمالەكەيدا ھېنا ۋ گوتى: "ئەھا خەرىكن بەغدا دەگرن! نا، خەرىكن بەسپەش بگرن، پۇحم دەرچىت كوردى فەقىر چىي ھەيە بەغداي پى بگري؟ چۆن دەرقەتەي تۆپ ۋ تەيارەي حكومت دىت؟ ۋەلا من دەلىم ھەر گفوتوگۆيەكە باشە، بەشكم ئىنشائەلا ئەم جارە راست بكەن."

حاجى چاوى چوو ۋ پىشتى سەرى ۋ سەبرىكى ژنەكەي كرد ۋ گوتى: "ئەي تا ئىستا كورد چۆن دەرقەتەت ھاتن كە بە تەفەنگە شپەي خەلكەكەي خۇي شەپيان كرد؟ ئىنجا نەخوازەلا ئىستا كەوا بەو ھېزە گەورەيە كە زۆربەي زۆرى پېشمەرگە بە كلاشىنكوفى عەسكەرەكان خۇيان شەپيان لەگەل دەكەن ۋ بەو چەكانە كە لەوان گرتوونى." حاجى بە توورەبوون ۋ ھەلچوونەو ۋ سەبرىكى نامە خانى كرد ۋ گوتى: "ئەم قسانە چىن؟ كە تۆ لە ھېچ نازانى قسەش مەكە." ئىنجا سەرى پاووشاند ۋ گوتى: "دەزانم بۇ ۋا دەلىيت، چونكە تاقەتت چوو ۋ دەتەوئى بېرىتەو ۋ بۇ شار ۋ سەيران ۋ گەپان." نامە خانىش بە توورەبىيەو ۋ گوتى: "دەي بلىم چى، دەلىم بەشكم ئىنشائەلا ئەم جارە راست بكەن لەگەل كورد ۋ رزگارمان بىت."

سەبرى ترسا لەو ۋ پوورى ۋ مامى بىكەن بە شەپ، بۆيە قسەي بەسەردا ھېنا ۋ گوتى: "جارى ئەمە ھەر قسەيە ۋ دللى خۇتان سەغلەت مەكەن، ئاخۇ كى بلاوى كردوو ۋ تەو، خۇ بە تەواوى شتى ۋا نەبوو."

سەبرى ئەم جارە بە گەرمى ۋ ھەررەك ئەو ۋ بىەويت قسەكەيان لەبىر بەرىتەو، گوتى: "دەي با بزائىن خوا چىمان لى دەكات، جارى ئىو ۋ بلىن ھەز لە چى دەكەن بۇ نىو ۋرۇ."

پوورى گوتى: "ھەرچىيەك بىت." دوایی گورج گوتى: "ۋەلا بۇ ئەم سەرمایە ترخینە خۇشە."

سەبرى گوتى: "ۋەي بەسەرچاۋ."

سهبرى گورج ههستايه سهر پى و هه لگوردى كورپى خسته باودهش ئامه خانه وه و خوى چوو به لاي ئيشه كانيه وه.

* * *

ئه و شه وه ئامه خان و كاك حاجى لاي سهبرى مانه وه، به تاييه تى چونكه سيروان و كورپه كانيشى نه گه رانه وه مالى، هه تا درهنگانى شه و ئه مانيش هه ر باس باسى گفتوگوئى حكومهت بوو، كه ئايا راسته يان درو.

ئه و باسى خراپه كانى ده كرد و ئه وى تر باسى گفتوگو و مفاوه زاته كه ي پيشووى ده گيزايه وه و فرتوفيل و پيلانه كانى حكومه تى ده ژمارد، كه جارى پيشوو چييان كرد له كئ و چ فتيكيان نايه وه و بو كئ، هه روا ئه و سيانه به يه كدا ده هاتن و جار وه كو شه رپى لى ده هات و جار خاو ده بوونه وه، دنياش تا ده هات سه رماكه ي زياتر ده بوو، به تاييه تى كه له ئيواره وه ره شه باش هه لى كردبوو، داروبه ردى به يه كه وه به ستبوو.

بو پوژى دوايى، پاشنيوه رو له دووره وه سه رو كه لله ي توفه دركه وت، ئامه خان ئه وه نده ي نه مابوو سه لاوات لى بدات له خوشياندا و خوئيشى پى نه گيرا، به و سه رمايه چوو به رده مى ماله كه و راوه ستا و به دم ده ستراوه شاندن و خوشيده ربرين به رانه ر به هاتنى كاكه توفه، توفهش له دووره وه ئيشاره تى بو ده كرد كه "بروره وه ژووره وه با سه رمات نه بيت و ئه وه بو له وئ وه ستاوى".

توفه گه يشته جئ و له به رده م هه يوانه كه دا هه ندى خوى ته كاند و گوچانه كه ي به سنگه وه هه لواسى و يه ك دوو جامانه و ملىچى له سه رى كرده وه و پيلاوه كانى داكه ند و كردى به ژووردا.

هه موو به خوشى چوون به پيريه وه، ئه و يش هه ناسه يه كى هه لكيشا و دوو سئ قسه ي به م به فر و زريان و هه لايه گوت.

لووتى سوور هه لگه رابوو، ده ست و په نجه ي ته زيوون، قاچى سېر ببوو له سه رمان، دوای پشوودان و خوگه رمكردنه وه، ده ستى كرد به باسى چه پسه خان و ئه وانى له ماوه تن، كه چه نديان بير ده كه ن و چه ند دليان لايانه.

ئامه خان قورگى پر بوو له گريان و چاوى خوى سېريه وه و گوتى: "وه لا ئيمهش زوربان بير ده كه ين، له به ختى ئيمه دنيا به قور گيرا. ده لين چه ند سه له سه رمای وا رووى نه داوه و نه بووه."

توفه ده سته كانى پان كرده وه له بهر سوپاكه و لووتى هه لئووشى و گوتى: "نه وه لا، ده لين ده مى سه له سه رمای وا نه بووه، كوئخا مه ولوود كه عومرى هه شتا نه وه د سه له، ده لين له سالى به فره هه ره گوره كه تاكو ئيستا شتى واى نه ديوه."

تۆفە دەستی پىن کرد و چەند كەسكى بە عومرى كەشى ژمارد كە واياں گوتووه، ئىنجا
هەندى كۆكى و بە دەم كۆكەوه گوتى: "باپىرى بىستونىش بۆى گىرامەوه كە
سەرمايەكى تىرىشى دىوہ بە مندالى، دەيگوت كەوا ئەم چەمەى بەردەممان وا
بەستبووى كەوا ئەسپ و زەلام بەسەريدا هاتووچۆيان دەکرد."

دواى ئەم قسانە تۆفە ئاخىكى قوولى ھەلرشت و و گوتى: "كۆرە ئىوہ دەلین چى،
ئاگاتان لە وەزە نىيە، كاشكى ھەر سەرما بوایە."

ئامە خان بە پەرۆشپىيەوہ كىشای بە سنگى خۆيدا و گوتى: "ئەيەرۆ بەقوربان! خوا
نەكا! بۆ چى بووہ؟ خو ئىمە لەم دىيە لە دنيا دابراوين بە ناشكورى نالىم."

تۆفە مژىكى گەورەى لە جگەرەكەى دا و دەسپەرەكەى دەرھىنا و بە گرمۆلەيى بە دەم و
لووت و سەملىدا ھىنا و نەرمە كۆكەيەكەى بۆ کرد و گوتى: "چۆن ئاگاتان لە ھىچ نىيە،
ئەى شىروان و كۆرەكان ھىچيان بۆ باس نەکردوون؟"

سەبرى ھەلى داىى و گوتى: "باسى گەتوگۆيەكەى حكومەت نەبىت؟"

تۆفە سەرى بۆ لەقاند و گوتى: "با، ئەوہ دەلیم."

حاجى گوتى: "چىيە، بۆچى ئەمە راستە؟"

تۆفە كە دەيوست خوئى بە لىزان و شارەزاي ھەموو شت پىشان بەدات، دەستى
راوہشاندا و گوتى: "تازە ھەموو شتىك براپەوہ و دەلین وا گەتوگۆ دەست پىن
دەكاتەوہ."

سەبرى گوتى: "تازە ھەموو شتىك براپەوہ و دەلین وا گەتوگۆ دەست پىن دەكاتەوہ."

سەبرى گوتى: "باشە ئەى تۆ لە رىگاوە سەرىكى بنكەى مەكتەبى سياسىت نەدا بزانى
شىروان و كۆرەكان دەيانگوت چى؟ ئەى بۆچى يەكىيان نەھاتەوہ لە دوينيوہ؟"

تۆفە دەستى داپە پىالە چاپەكەى و لە سەبرىى وەرگرت و گوتى: "ئەى من ئەمشەو لە
كوى بووم و لە كوى نوستبووم؟ دەزانى دوو رۆژە من بەرپووم لە ماوہتەوہ كە
ھەمووى سى سەعاتە، فايى چى، خو ئىوہ نازانن كە دەرەوہ چۆنە، ئەمشەو من لای
ئەوان بووم."

تۆفە دەستى دا بە يەكدا و گوتى: "خوا رەحم كات، بەخوا زۆر ترساوم."

يەكەم جار بوو تۆفە بە راستى و دلپوہبوونەوہ باسى كارىك بكات وەكو ئەم جارە،
لەبەر ئەوہ زۆر بە مەلوولى و نارەحەتییەوہ گوتى: "بەخوا پىشمەرگە ھەموو
مقومقويان تىكەوتووه، ھەندىك دەلین ئەم گەتوگۆيەمان پىن خووشە و قەيچىكە، با ئىتر
بەريتەوہ. ھىي تىرىش دەلین وەلا عاسمانىش بلىت دەست لە چەكەكانمان ھەلناگرين، لە
سەرکەوتنداين و ھىزىكى گەورەين و سەدان شەھىدیمان داوہ، گواپە لە رپى چى

وازیبنین و شوین دروی حکومت بکهوین، وهکو دهزانین حکومت کتیه و نیازی چییه."

تؤفه جگهرهیهکی تری داگیرساند و گوتی: "کورپه کاکه هر له بهرچاوی خوم ئه و شهوه پیشمههرگه بوون به دوو بهشهوه و دهستیان دایه تفهنگ و دهمانچه له یهک و سهدهزار جینیوی پیسیان به یهکتر دا و دهلین له دوو سی بنکهی تریش شتی وا پرووی داوه."

گوئگرهکان نارپهحتی و داماوی له چارهیان دهباری وهختی گوئیان له م قسانه بوو، بویه کاکه حاجی به مهلولیبیهکوه گوتی: "ئهی هاوار! بهخوا ئهوه نیشانهیهکی خراپه!" هردوو دهستی پان کردهوه و له پهنجهرهکوه سهیریکی ئاسمانی کرد و گوتی: "خوایه رحم بهم کورده ههژاره بکهیت و ناکوکی و دوولیبیان نهخهیته ناو، بهخوا بهرگهی ههموو شتی دهگرین هر ئهوه نهبیت ئه و رۆژه ئه و ناکوکییه پروو بدات، ئه و رۆژه دهبیته سههرتای نهگهتی و فهوتانی کورد، یارپهل عالهمین قهت قهت کورد تووشی ئه م نهگهتییه نهکهیت."

سهبری به سهرسوورمانیکهوه پرووی کرده تؤفه و گوتی: "ئهیه رۆ! ئینجا بۆچی هیچ لپرسراو و سههرکرده له و شویتانه نین، که دوو قسه بۆ پیشمههرگهکانمان بکهن و تییانگهیهنن تییانگهیهنن و نههیلن وابکهن."

به ماتیبیهوه کیشای به سنگی خۆیدا و به ماتهمینیکهوه گوتی: "ئهوه بۆ شیروان وا شپرز و تیکچوو بوو! ههرچییهکم لی دهپرسی دهبوو به فیشهکeshینته و دهچوو به ئاسماندا."

تؤفه سهری راوهشاند و گوتی: "ئهوه ههفتهیهکه ئه م قسهیه بلأو بووتهوه." نهختی دهنگی نزم کردهوه، وهک له گهل خوی قسه بکات و حهز نهکات ئه وهندهی تر به و قسهیه دلیان نارپهحت بکات، له سهرخۆ گوتی: "لپهسراو و سههرکردهی چی؟ ئه وان خۆیشیان بوون به دوو بهشهوه."

ئامه خان به دلکی داخوورپاوهوه دهمولیوی به لکی سههرپۆشهکهی داپۆشی و سهیریکی تؤفهی کرد و له دلای خۆیدا گوتی: "ئوی خوا نهتهینیتهوه بۆ خۆت و دهنگوباست! خۆ به جاریک دنیای بهقور گرت!"

کاکه حاجی ههناسهیهکی ههلهکیشا و گوتی: "ئهی نهدهبوو یهکی له کورپهکان بیتهوه؟ ئهی شیروان چیی دهکرد؟"

تؤفه بهدهم جگهره داگیرساندنهوه گوتی: "شیروانی فهقیر بلای چی، هر بهوهدا دهگات قسهیان بۆ بکات و پییان بلیت وامهکن و دان به خۆتاندا بگرن، تا وهزعهکه پروون دهبیتهوه و ئه و برادرانه دهگه رینهوه له سهفه ر."

ئامە خان، كە ھەر لەبەر پەنجەرەكە دانىشتبوو، بە گەرمىيەو ھەلبەزى و گوتى:
"ئوخەى! وەلا ئەو نەورۆز گيان ھاتەو."

ھەموو راپەرىن و گوتيان: "ئەوچاتر! با بىت، بەشك تىمانگەيەنەيت بزائين ئەمە چىيە."
توفە ئەم قەسەيەى پى ناخۆش بوو، پووى كرده جەماعەت و گوتى: "ئەويش ھەر ئەم
قسانەتان بۇ دەكات، قەسەى ئەو شاخ و بالى نىيە، وەلا دەللى قەت ئىتر باسى ھىچتان
بۇ نەكەم!"

نەورۆز كردى بە ژووردا، ئەويش ئەوئەندە خۆى پىچابووو، مەگەر ھەر ئامە خانى
دايكى بىناسىيايەو. سەلامى لە جەماعەت كرد و ھەوالى پرسىن و ھەر بە پىئو ەك
دوو قەسەى گالتەى لەگەل توفە كرد و ھاوارى سەبرىى كرد، كە زۆرى برسىيە و يەك
دوو ماچى ھەلگوردىشى كرد، ئىنجا دانىشت.

باوكى بە پەرۆشەو پووى تىكرد و گوتى: "كۆرم بەخىر بىيەتەو، پىش ھەموو شتىك
باسى وەزەمان بۇ بكە، لە دوئىئو زۆر نارەحەتىن و ئارامان لى براو." نەورۆز بە
پروويەكى خۆشەو سەبرىى باوكى كرد و گوتى: "وہزەى چى؟ وەلا شوکور وەزە
خۆشە و ھەر ئەم سەرما و بەفرە نەبىت دىيائى ناخۆش كردوو، خەلك خواخوايەتى
ھەر نەيەتە دەروە و لەبەر سوپا ھەلنەسەت، لە دوئىئو ھەر دەمگوت ئىستا دەروم و
تۆزىكى تر دەروم، كەچى ھەرچەندەم دەگرد تاقەتم نەبوو، بەتايبەت كە بىرم لەم سەر
و ھەورازە دەگردەو."

باوكى بە زەردەخەنەيەكى كالى مەلوولەو سەبرىىكى كرد و گوتى: "ديارە دەنگوباسى
گفتوگو و مفاوہزات كارى تىكردوويت و تەمەلى كردوويت، ئەگىنا خۆ ماشەلا تۆ ئەوئەتى
زستانە دەللى ئاسكى بەسەر ئەم گرد و شاخوداخ و ھەورازانەو، مانگىك لە گردەپەش
بوويت دەنگوت بەفرمان دەكولاند تاوہكو ئاو بخۆينەو، ئەمە بۇ لەپەر وات لى ھات."
حاجى لەسەر قەسەكەى پوئىشت و گوتى: "تۆ جارئ باسى ئەم دەنگوباسەمان بۇ بكە،
ئەمە راستە يان درۆيە؟"

نەورۆز كە ھەر دەستى گەرم دەگردەو و دەستى ھەلدەگلۆفت و دەستى لەو دەچوو
كە زۆر تەزىو بووبن، پووى كرده باوكى و گوتى: "وہزە شوکور باشە و
گفتوگوئەكەش ھىشتا ھەر قەسەى و جارئ مەلوم نىيە."

ئامە خان سەبرىىكى توفەى كرد و دوايى پووى كرده نەورۆز و بە سەرسوورپمانىكەو
گوتى: "ئەى توفە دەللىت تەواو تازە براوئەتەو، وا دەستى پى دەكەن و پىشمەرگە
بوونەتە دوو بەش و دەستيان داوئەتە تەنگ و دەمانچە لەيەك." ئىنجا دەستى دا بە
سنگى خۆيدا و گوتى: "ئىمە وا خەرىكە زىرە دەكەين لە داخاند، ئەى ئەمە چىيە؟"

نه وروژ دهستیکی هیئا به سهر و ملی خویدا و گوتی: "نه بابه، دوو بهشی چی و حالی چی، ئەوه کاکه تۆفه بهسه هوو چوو و وانیه که ئەو بیستویه تی."

تۆفه مژیکه له جگهره کهی دا، که زۆری کات له په نجه کانی جیا نه ده بووه و هه ندی سنگی ده رپه راند و گوتی: "ده لئیت ئەمشه و له بنکه نه بوویت یان خۆت خوت لی که وتبوو، کوره چۆن هه یچ نه بووه! ئەی ئەو دهست له یه خه گیرکردن و شه رپه جنیوه چی بوو؟ خۆ عه ریف و ره سول و قاله ی ئامه سوور خه ریک بوون یه کتر بکوژن له سه ر ئەوه، من نه بوو مایه دهستم با دا و ده مانچه کهم لی سه ند، خوا ده یزانی چی قه و ما بوو."

ئامه خان له ژیر لیوه وه گوتی: "دیسانه وه خۆی تیخست، خۆزگه جارێک باسی روو داویکت بکرایه بی ئەوه ی ئەم فشه که ره خۆی تیخستایه، دایکم سه رله شکر ئەوه، دختۆر ئەوه، هه کیم و ئەرستۆ و ئەقلداری دونیا هه ر ئەوه و که سی تر نییه."

نه وروژ که خه ریک بوو بداته پر مه ی پیکه نین، گوتی: "کوره کاکه گیان من چۆن له وی نه بووم، ئەی هه ر ئەو کاته نه بوو جگهره که ت له کاک شیره وان سه ند و من بۆم داگیرساندی؟ کاکه پێشمه رگه ش به شه رن، ئەوانیش ره نگه هه زار نا ره حه تی و ته گه ره ی تایبه تی و گشتیان هه بی ت، ئەوانیش وه کو خه لکی تر تووره ده بن و ده چن به گژ یه کدا و په لاماری یه ک ده دن، هه موو که س هه روایه، له ناو خیزانیکدا روژی بزانه چه ند ده ما قالی و شه ر ده قه ومیت، نه خوازه لا له ناو ئەوانه، که به م سه ر ما وسۆله یه هه می شه ئاماده و حازرن و رو حیان له سه ر له پی ده ستیانه. کاک ی من ئەوه ئەو دوانه ش له سه ر شتیکی تر نا کوکیان هه بوو، ئیتر ئەم باسی گفتوگۆیه یان کرد به بیانوو."

تۆفه سه ری را وه شان د و گوتی: "چاک ده فه رمووی، با واییت، بزانه دوایی قسه ی کاممان راست ده رده چی."

سه بری به سینیه نان و چیشته وه گه یشته ژووری و نانه که ی له به رده م نه وروژ دانا و به پیکه نینه وه گوتی: "یاخوا هه ردوو کتان به خیر بینه وه، خۆ ئیستاش نه مانزانی مه سه له چییه و ئاخری چی بوو..."

مامی به ده م ته سیحاته وه گوتی: "ئیترا خوا ره حم بکات، من هه ر ئەوه نده ده لیم خوا ناریکی و نا کوکی نه خاته ناو ئەم براده رانه وه و هه یچ کات کو رد تووشی ئەو نه گبه تییه نه کات، قه دیمی به به درۆیان نه گوتوو ه 'برا له پشت برا بیت، مه گه ر قه زالا ی خوا بیت! دوژمن به هه یچ شتیکی زه فه رمان پی نابات و ناتوانیت کو رد له ناو به ریت، به وه نه بی ت که دوو دللیان بخاته ناو و بیانکات به گژ یه کدا، به لام که له پشت یه ک بن و هه موو پشتی یه ک بگرن و قسه یان یه ک بیت، هه می شه سه رده که ون و خه لکیش حورمه تیان ده گریت و دوژمنیشیان لیک ده بیته وه."

نهورۆز به دەم نيسكىته ههلقوراندهوه گوتى: "بهپرستى بابە گيان وايە و زۆر راستە، بەلام ئەوهشت بىر نهچىت، ئەوانەى قازانچ لە شىواندن و تىكدانى پىزى برايهتى دهكەن، ههيشه له پىلانى خويان ناكهون و ژههرى خويان هەر دەرپيژن و قسه دهبن و قسه دههينن له بهينى دوو برادا. خوا ئەوانە بگريت و ههقه سهرى ئەوانە پان بكرىتهوه، ئەگينا ئەوهتهى پارتى ههيه و شوپش دهستى پى كردوو، ههموو لايەك يهكدهستن و سويند به سهرى يهكتر دهخۆن."

نهورۆز به زهردهخهنيهكى خۆشهوه پوووى كرده تۆفه و ئەويش پيش پىنى ئەو له نانخواردن ببوووه و خهريكى چاخواردنهوه بوو، كه هەر ناوى چا بوو، ئەگينا له مەرەكەب دهچوو ئەوهنده خهست و كولاو بوو، چونكه تۆفه واى حەز لى دهكرد.

نهورۆز پوووى قسهى كرده ئەو و گوتى: "توخوا كاكه تۆفيق گيان قسهكانم راست نين؟" تۆفه قومىكى چاكى له چابهكهى دا و نهختى له دميدا هيشتیهوه و بهلهزهتيش قوتى دا و پوووى كرده نهورۆز و به تهوسهوه گوتى: "بهلى قوربان، قسهت وهك نهخشی بهرد وايه." به گهرميهوه قسهكهى تهواو كرد و گوتى: "كوربه تۆ چووژانى قسه بكهيت، قسهكردنیش خاوهنى خۆى ههيه."

سهبرى دايه پرمهى پىكهنين و گوتى: "نهورۆز ئەشههدوبىلا، كاكه تۆفه گيان راست دهكات، تۆ چووژانى قسه بكهيت، قسهكردنیش خاوهنى خۆى ههيه." ئيتير به جاريك ههموويان دهستيان كرد به پىكهنين، تۆفه نهبيت.

* * *

حهپسه خان بهديار ئاگردانهكهوه دانىشتبوو، خهريكى چيشتليتبان بوو، لهبهر خۆشيهوه بۆلهبۆلى دهكرد و تووره ببوو بهدهست دارى تهر و دوكهليهوه، دهستىكى به ئاگرخۆشكردنهوه بوو و دهستىكى به چاو و دم و لووتى خۆيهوه بوو. قسهى بهم سهرمایه دهگوت، دلئيشى زۆر له مەراقدا بوو، چونكه تا دههات قسهوقسهلۆك و باسى ناكوكى زياتر دهبيست، هەر كهسه شتىكى دهگيرايهوه. دللى لای كوربهكانى و زاوا و خوشكهزاكانى بوو، دللى لای كورپى خهلكى تر دهبوو، كه ههموويان له لای وهك كورپى وابوون و ههموويانى وهك ئەوان خۆش دهويست. دهترسا كه باسى ئەم ناكوكى و دووبهريهكويه راست بيت. ئەوئى كه شهوئى عەلى و حسين خهريك بوون دهست بدهنه يهخهى يهك بۆ يهكەم جار له بهرچاوى باوكيان، هەر به تهواوى پرستى برى و تىيگهياند كه بهپرستى ئەمه چ خهمىكى كه مەرشكىته. پيش ئەم قسانه وا دلنيا و ئارام و دلخۆش بوو، واى دهزانى دنيا ههمووى هيبى ئەوه، كه يهكى له كوربهكان دههاتهوه و باسى شهپى پيشمههريان بۆ دهكرد كه له كوئى

چييان كردووه و له فلان شوين چەند سەرکەوتوون و ڕيگايان بە چ قافلەيەکی عەسکەری گرتووه، گەز گەز بالاي دەکرد لە خۆشياندا و دەستی دەکرد بە قوربان و لە دەورگەرانيان، کە باسی ئەوهشيان دەکرد لە شەريکدا پيشمەرگەيەک شەهيد بووه، دەستی دەکرد بە گريان و دلي دەگوشرا، وای دەزانی کە يەکیکی زور خۆشهويست و نزیکي شەهيد بووه، بي ئەوهی هەر چاويشی بەو شەهيدە کەوتی.

ئەم ژيانی لادیی و قور و چلپاو و بىحەمامی و پر لە هەزار کەموکورییە لە لا سەيران بوو، چونکە هیوا و ئومیدیکی هەبوو.

زور جار مەسەلەکی دەگوتەوه کە دەلیت: "ماسی بگری، دەبی قوله پيشت تەر بیت." ئەى خوانەکرده ئەگەر ئیستا وەزە و نەما و ئەو برايانە بوون بە دوو بەشەوه و چوون بەگزیه کدا، ئیتر ژيان بەلای ئەو و هەزارانی وەکو ئەو چ خۆشییەکی تیدا دەمینیت و چ نرخیکی دەبیت و پاداشتی ئەم رەنج و تیکۆشان و خەباتی سەختی چەند سالەى کورد چیی لی دیت؟

حەپسە خان بە دلکی گوشراو و چاویکی پر فرمیسکەوه، بە مەلولى لە خوا دەپارایەوه کە قەت پوو داوی و پيشانی کورد نە دەیت و ئاویک بکەیت بەم ئاگرەدا و ئەم برايانە لەیەک نەکەیت.

لەم بىر و قسانەدا بوو کە لەسەر دەنگی نەوبەهاری بووکی هاتەوه سەرخۆ، کە لە هیوانەکەوه دەنگی هات و گوتی: "ئەریو ئەوه کاکە تۆفە هاتەوه، یاخوا بەخیر بیتەوه، ئەوه بۆ و دواکەوتیت!"

حەپسە خان بری داری تری خستە ئاگرەکەى ژیر چيشتهکەى و و هەستایە سەر پييان و پرووی کردە لای نەوبەهار کە لە هیوانەکە راوەستابوو و قسەى لەگەل تۆفە دەکرد. تۆفەش خۆی دەتەکاند و پیللوه پۆتینهکانی دادەمالی و هەر کۆفولۆفی بوو لەتاو سەرما. حەپسە خان بەخیر هاتنی کرد و هەوالی خوشکی و سەبریی کچی و ئەوانی

تری پرسى و داوی گوتی: "ئەوه بۆ دواکەوتی؟ هەفتەيەکە پۆيشتوویت؟" تۆفە ئاوریکی لی دایەوه و بە خيسهکەيەوه گوتی: "هەفتەيەکە پۆيشتوویت؟ قسەى بەرئانگردان دەکەیت، بۆچی تۆ دەزانی چەند بەرپۆه بووم و چۆن ئەو ڕيگایەم بریوه؟ لەمسەر شەویک و لەوسەریش شەویک لە بنکەى مەکتەبی سیاسى ماومەتەوه و لە دوو سى هەورازدا خەریک بوو هەر بخنکیم کە ئەو رەشەبايە بە بەفرهوه دەیدا لە دەموچاوم، هەر هەناسەى لەبەر دەبریم."

حەپسە خان بە مەلولىيەکەوه گوتی: "دلم خۆش بوو وام دەزانی ئامەى خوشکیشم لەگەل خۆت دەهینن بۆیە ئەوه نە دواکەوتیت."

تۆفە، كە ھەر خەرىكى خۆى بوو، بى ئۆھى سەيرى ھەپسە خان بكات گوتى: "بە چى مەھنئايە؟ بە تەيارە يان بە پەرەشئوت؟"

ھەپسە خان گوتى: "باشە باشە نەمانئوست! ھەوالە بە خوا بى! قسە وەرماندەنەوت چەند حازرە، دايم دەلئى دەمانچەى و لەسەرپىتى."

بە بۆنەى گەرئانەھى تۆفەوھە بۆ ماوھت، شەوئى رۈوناك و بىستۈون و نەسرین و ھسین ھەموو كۆمەل بوون لە مالى ھەپسە خان و ھاجى مەجىد، ئەوانىش وا نارەھەت و بىتئاقەت بېوون لەتاو ئەو قسەو باسانەى دەيانىست، كەسىان جىيان بە خۆيان نەدەگرت، ھەزار ئەوھندە بەفر و تۆف بوایە خۆيان ھەلدەكرد و دەچوونە لای يەك. ئەو شەوھە ھاتنى تۆفەيان كرد بە بيانو و ھاتن و لە دەورى يەك كۆ بوونەوھە و سەرى قسە و بنى قسەش ھەر ئەو دەنگوباسە بوو. تۆفە سنگى دەرىپەراندبوو و ھەژدەر ھەژدەر قسەى دەكرد و باسى مالى ئامە خان و كاكە ھاجى و سەبرى و ئەوانى بۆ دەگىرئانەوھە، كە چىيان گوتووه و چۆن ئەوانىش نارەھەتن و لە مەراقن، بەلام وەكو شتىك بىرى نەبوو يان نەيدەوئىست كە باسى شەرى پىشمەرگەكان بكات، كە چۆن پەلامارى يەكئان داوھ و چۆن دەمانچەيان لە يەك كىشاوھ.

ھەرۈھە باسى پالەوانى خۆىشى بۆ دەكردن، كە وەكو ئەو نەبوایە دەستى بادانايە و دەمانچەى لى بسەندنايە، يەكترىان كوشتبوو.

ھەپسە خان سەيرىكى نەسرینى كرد و بە پەرۈشئىيەوھە گوتى: "توخوا نەسرین سەرباقى دەردان، دراوسى عەرەبەكەتان لە چىدان؟ لەو رۆژەوھە باست كىردوون نارەھەتم بۆيان."

نەسرین دەمى خۆى داپۆشى بە لكى سەرپۆشەكەى و پىكەنى و گوتى: "وھلا بلىم چى، خەلك بەزەبىشى پىيانا دىتەوھە و پىكەنىنىشى پىيان دىت، بەتايبەت بە كراس و كەواى ژنەكە." نەسرین قسەكەى تەواو كرد و گوتى: "ژنەكە زۆر بەسەزمانە، ھەر دەگرى و ھەر شەر دەكات لەگەل دوو كۆرەكەى، پىاوھەكەش زۆرى كات لە بىكەيە، ھەندى جار ھسین لەگەل خۆى دەيھىنئىتەوھە بۆ لامان، منىش ژنەكەى بانگ دەكەم."

تۆفە ھەلى داىوھە و گوتى: "گوايە بۆچى دەگرى؟"

نەسرین گوتى: "دەلئىت ئىمە فىرى شوئىنى وا سارد و بەفر نىن و فىرى ئەم ژيانە نەبوون."

تۆفە گوتى: "توش پىنى بلى شوكرى خوا بكة كە خۆت و مىرد و مندالت گەيشتوونە ئىرە و شۆرش دالەدى داون، ئەگىنا ئىستا مردبوون."

مژیکى له جگه ره کهى دا و گوتى: "بهلى فیری ئیره نین، فیری قهسر و خانووی خوشن، ده با بیخون و بزنان که خه لک هه یه وا ده ژى." له ژیره وه جنیویکی دا به خویان و گه وره یان.

پیاوه عه ره به که کار به ده سستیکی گه وره ی سوپا بوو له به غدا، له یه کی له و ئینقلابانه توانیبوو رابکات له گه ل ژن و منالی و خوی بگه یه نیته شاخ. حسین بویه هه لی دایى و گوتى: "وه لا پیاوه که زور نه جیبه و ژن و ماله که شی هه رو هه، هه میسه ده لیت نازانم به چ زمانى من مه منو نییه ت به رانبه ر ئەم شوړش و پيشمه رگانه ده ربېرم که وا خوّم و مال و منالیان رزگار کرد و زور مه تحى کورد ده کات و ده لی قهت نه مه ده زانی ئە وه نده پیاون." بیستوون گوتى: "دیاره پیاوه که به حورمه ته، به و هه موو پله به رزه ی عه سکه ریبیه وه که هه یبووه، که چی خوی ده خاته ریزی پيشمه رگه یه کی بچوک ئە وه نده بیده عیبیه یه."

توفه دیسان هه لی دایى و گوتى: "ئوه لپی قه وماوه بویه وایه، به خوا ئە گه ر ده سستی بیته ئه ویش له وان خراپتر ده بیته، ئه وه ئیوه ئە مانه چوّن ده ناسن." حاجی مه جید که له سه رووی ژووره که دانیشتبوو و کوردووی کوره زای له باوه شدا بوو یاری له گه ل ده کرد ماچی ده کرد و ته سبیحه که ی ده کرده مل، وه رامی توفه ی دایه و و گوتى: "کاک توفه وامه لی، هه ر چاکه چاکه، چاکه بکه و بیده به ده م ئاوه وه."

ئیسنا ئە م پیاوه مادام په نای هیناوه ته بهر شوړش، ده بی به چاویکی به زه ییه وه سه یر بکریته و به هه موو تواناوه بپاریزریته و حورمه تی بگیریت.

* * *

ئو زستانه سه خته ئاخری براهه وه، که له لای چه پسه خان و خوشکی و گه لی خه لکی تریش هه ر له برانه وه نه ده هات و له لایان و ابو که هه رگیز جاریکی تر گه رمیان نایبته وه و ئە م باره جله ی له به ریانه جاریکی تر سووک نابى و له کولیان نایبته وه، که چی نه ک هه ر به فر و سه رما نه ما، به هاریش به گوّل و گولزاریه وه به بونی گژوگیای دلفرینه وه ئه ویش هات و کوّن بوو وا هاوینیش ده سستی پی کرد، دارو دره ختی ئە و ناوانه لقوپوپی بلاو کرد بووه وه، به گه لای سه وز و جوان و میوه ی جوړاوجوړ رازابونه وه.

نزیک کانیاو و پلوسک و هه ورازونشیو و دوّل و بناری کودستانی شیرین هه موو ببوونه هاوینه هه وار و په نا و جیی پشوودانی ریبوار و شوان و مه رومالات، ئیواران خه لک دلی ده کرایه وه که به قه د شاخه کانه وه دووکه ل و تروسکه ئاگری نانکردن و چیش تلیتانی دیهاتییه کانیاو ده بینى، که به زوری خانووه کانیاو به جی هیشتبوو و چووبوون به دیار ره ز و تووتن و زه راعت و ده غلّ و دانیانه وه دانیشتبوون، له و

کاته‌دا دهن‌گوباسی دووبه‌ره‌کی و شه‌ری براکوژی و په‌لاماردانی یه‌کتري گه‌یشتبوه
 نه‌وپه‌ری، ماته‌مینیی خه‌لکی داگرتبوو، پیاوی ناسراو و پیر، پیاوی ماقوول و که‌سی
 کوردپه‌روه‌ر که‌وتبوونه ناو‌بژی، به‌لام سوودی نه‌بوو، چونکه گیره‌شیوین و نه‌وانه‌ی
 قازانجیان له‌و ناکوکیه ده‌کرد، هه‌میشه له‌گه‌ردا بوون و به‌خوشییه‌وه نینوکیان له
 یه‌ک ده‌خست، له‌چهن‌دین شوین برا برای ده‌دایه به‌ر ده‌ستریژی گولله، حکومه‌تیش
 شایي و هه‌لپه‌رکینی بوو، نه‌ی بو‌نا، چی باشت‌ر و خوشت‌ر بوو بو‌نه‌و له‌وه‌ی که‌ کورد
 کورد بکوژیت و یه‌کتر قر بکه‌ن و بیته‌ز و لاواز بکه‌ونه‌وه به‌رده‌ستی و نه‌ویش به
 که‌یفی خو‌ی تو‌له‌ی به‌رودوایان لئ بکاته‌وه، ئاخری وای لئ هات که‌ زور مالی مندالدار
 و خه‌لکی پیر و نه‌خوش، له‌ ناو ده‌ست و پیی لاچن و بکه‌ونه‌ ری و له‌چه‌مه‌که‌ بدن و
 برؤن به‌ره‌و ئیران.

نه‌و مالانه‌ش دیسان مالی حه‌پسه‌خان و خوشکی و خیزانیان بوون، چونکه منالی
 ساوا و کورپه و سه‌روب‌نیان هه‌بوو، هه‌روه‌ها حاجی مه‌جیدیش که‌ نه‌خوشیی دل‌ی
 هه‌بوو، چه‌ند شه‌ره‌که‌ گه‌رم ده‌بوو، نه‌و زیاتر په‌ریشان ده‌بوو، روژی چه‌ند جاریک
 له‌هوش خو‌ی ده‌چوو.

* * *

به‌ختیار به‌یانیه‌کیان به‌هه‌له‌داوان گه‌یشته مالی و به‌نه‌سپایی به‌دایکی و سه‌بری و
 نه‌وانی گوت: "هه‌ستن، هه‌روا نه‌و شتانه‌ی زور پیوستن کو‌ی بکه‌نه‌وه با برؤین
 ده‌ربازتان بکه‌ین، شه‌ره‌که‌ گه‌یشته نزیک ماوه‌ت، وا مالی مامیشم به‌پوه‌ن."
 ئامه‌خان چاوی زه‌ق بوو و ده‌مولیوی وشک بوو و خو‌ی گرم‌وله‌کرد و دانیش‌ت و
 گوتی: "نه‌یه‌رؤ! قوور به‌سه‌رم! دوور له‌سه‌ری ئیوه، خو‌نه‌وه بوو به‌راست!"
 به‌هه‌ردوو چه‌پوک کیشای به‌سه‌ری خویدا و گوتی: "نه‌ی کوره‌کانی تر کوان؟" دوايي
 وه‌ک شتیکی بیر بکه‌ویته‌وه، هه‌ندئ هاته‌وه سه‌ر خو‌ی و گوتی: "بوچی برؤین؟
 دوینئ‌ئ‌یواره‌عه‌به‌ی کاک فه‌تاح و پیشمه‌رگه‌کانی بیرده‌دا تپه‌رین، هاتن بو‌لامان و
 چایه‌کیان خوارده‌وه، کاکه‌عه‌به‌به‌من و سه‌بری و حاجی گوت: 'دل‌تان هیچ نه‌کات،
 نه‌وه‌تا هیزه‌که‌م له‌سه‌روو گرده‌که‌ی نزیکتانه‌وه‌یه، ئاگام لیتان فه‌بیت هیچ ترستان
 نه‌بیت و مه‌شله‌ژین.'"

به‌ختیار به‌زه‌ده‌خه‌نه‌یه‌کی ته‌وساوییه‌وه ده‌ستی دا به‌یه‌کدا و گوتی: "عه‌به‌ی کاکه
 فه‌تاح نه‌وه‌تا پیش ئیوه‌ش گه‌یشتووه‌ته ئیران به‌مال و مناله‌وه." به‌ختیار په‌له‌ی لئ
 کردن و گوتی: "زوو بکه‌ن، ده‌ی وه‌ختی نه‌م قسانه‌نییه، هه‌روا چه‌ند شتیکی سووک و
 پیوست بینن له‌گه‌ل خوتان و حازر بن تاکو بتانبه‌ین." به‌ختیار که‌ بینیی ناو‌میدی و

سەرلێشبووای خەریکه هەرس بە دایکی و ئەوان دەهینیت و دەستەپاچه بوون و نازانن چی بکەن، بۆیە بە زەدەخەنەیهکی دەستکردەوه و سەیری کردن و گوتی: "خۆ نارۆین بە یەكجاری، هەروا بۆ چەند رۆژتیک، ئێشە لا زوو ئاو دەکرێ بەم ئاگرەدا و دەگەرێتەوه، خەلک زۆر کەوتووئەتە بەین و ناوێژی و بە گەرمی خەریکن."

باوکی بە مەلوولییەوه سەری راوهشاند و گوتی: "پەنا بە خوا، خوا ئاگریکی رەحمەت بکا بە دلێ هەردوو لادا."

ئەوهندەى پینەچوو شیروانیش هاتەوه، سەبریی بانگ کردە ژووری و چوو نزیکی و زۆر لەسەر خۆ وهکو هیچ نەقەومابیت، پەلاماری سەبریی دا و دوو سێ ماچی کرد، سەبری خۆی لە دەست راپسکان و بە توورەبیەوه گوتی: "ئەیه رۆ! ئیستا وەختی ئەوهیه! ئەرێ ئەوه تۆ بۆ ئەوهندە خۆپەرست و کەمتەرخەمی!"

شیروان گوتی: "ئەمە چەند مانگیگە نان و ئاوم لە خۆم حەرام کردبوو، قورگم هاتبوووە یەك، تازە ئەوهی لێی دەترسام قەوما، ئیتر منیش گوێ نادەمە هیچ، خوا دەیکرد هەر ئیستا دەکوژرام." جاریکی تر چوو بە لای سەبرییەوه و دوو سێ ماچی تری کردەوه و کورپەکەى کردە باوهش و کەوتە ماچکردن و یاریکردن لەگەڵی، تاوهکو سەبری پەروپیتال و هەندێ خواردن و کەلوپەلی حازر کرد بۆ رۆیشتن.

* * *

ئێواره بوو، رۆژ خەریک بوو ئاوا دەبوو، تیشکی زەرد و بیتینی بەسەر لوتکە و هەندێ لێوار و کەناری شاخەکانەوه مابوو، دەنگوت لە تەریقیدا دەیهوێت خۆی بشاریتەوه و ئەویش زۆر دلگیر و نارەحەت و بێدەسەلاتە بەرانبەر بەو کردەوه ناشیرینەى کە رۆوی داوه و بە شەرمەوه لەو بەرزییەوه، چاوی لێیە کە چۆن برا پەلاماری برای خۆی دەدات و چەند بە دلێکی پرقین و دووژمنانەوه یەکتەری دەدەنە بەر گولە و دەستپێژ، وهک حەوانی کێوی و درندەیان لێ هاتوو و هیچ هەست و هۆشیان نەماوه و نالین کە ئەمە بۆ و لەبەر چی؟ لەسەر چی و لە یەك دەکەن؟ خۆمان لەناو دەبەین و خۆمان بە قە دەدەین؟ ئەو هەموو گەنج و قارەمان و خەباتکەری چەند سالا لە یەك دەکوژرین، کە تاوهکو دوینی برا بووین لە سەنگەرێکدا و خوشی و ناخۆشی و گریان و پیکەنیمان باوهشی دەکرد بە یەكدا و تیکە لاو دەبوون و دەچوونە ناو یەك گیانەوه، بۆچی وای بێرەحمانە خوینی گەشی یەکتەر دەپێژن؟ ئیمەى بیکەس و تاکوتەنیا لەم دنیا فراوان و بەرینەدا و لە ناو ئەو دوژمن و ناحەزە زۆرەماندا، کە خواخوايانە لەناومان بەن و بیهیز و بێدەوڵەت و بیتاوانیشانمان بکەن، کەچی ئەوهتا خۆمان ئاواتی دوژمنی

گه له ههژارهکه مان هیناوده ته دی و وا خۆمان، خۆمان له باتیی ئهوان، یه کتری له ناو ده بهین.

ئهو ئیواریه زۆربهی هه لاتوو دهکانی شه ری براکوژی به رهو چه مه که دههاتن، بۆ ئه وهی بپه رنه وه بۆ دیوی ئیران. ئه مبه ری چه مه که کوردستانی عیراق بوو، ئه و به ری کوردستانی ئیران بوو، چه ند خیزانیک به منال و گه وره یانه وه دانیشتیوون و چاوه ری پێ په رینه وه یان ده کرد.

هه ندی پێشمه رگه و خه لکی دێهاته کانی ئه و ده وره به رهش خه ریکی لقوپۆپی دارو درهخت و گوریس و ته ناف بوون، که که له ک دروست بکه ن و ئه و خیزان و خه لکه ی پێ ده رباز که ن، چونکه چه مه که زۆر به گوپ و خوړ بوو و زه لام و ولاخیشی ده برد و راده مالی له گه ل خۆی.

مالی چه سه خان و ئه وان هه موو گه یشتیوونه ئه وئ و به که ساسی و مه لوولی و سه رلیشتیواوی، به چاوی پر فرمیسه که وه دانیشتیوون، ته نها تۆفه و به ختیار به دیاریانه وه بوون، عه لی له گه ل هیزه که ی مابوو وه، حسین چوو بوو بۆ لایه کی تر، شیروان و سه بری و ئامه خان و حاجی ره وانه کردبوو و خۆی نه ده زانرا چوو بۆ چ لایه ک.

تا ده شهات خه لکی ئه و ده وره به ره دههاتن به ده نگوباسی ناخۆش و دلته زینه وه، خو اردن و تویشوویان بۆ خۆیان و ئه و خه لکه ی سه چه مه که دههینا، هه ندی مه نه جه له چیشتی بۆ ئاشنا و خزمی دههینا، که خه ریکن برۆن.

چه ند که سیکیش په ریوونه وه بۆ ئه و بهر بۆ ئه وهی ره زامه ندیی ده وه له تی ئیران وه ربگرن تا خه لکه که بچه ناو دیوی ئه وانه وه، هیی وا هه بوو له گه ل ئاشنا و خزمی ده چوونه په نایه ک و ده بووه چه چه پیان، که ئه م چه که چاکه ی نه باته دیوی ئیران و بیدا، به شکم چاره یه ک بدۆزنه وه که لێره بۆی هه لگیریت

ئیتر دیمه نیکی یه کجار دلناخۆشکه ر، مالکا و لکه ر و پر شه ره مزاری بوو بۆ هه ردوو لای په لامارده ر و شه پکه ر و براکوژ.

ئینجا ئه مه نه ک هه ر له و ناوچه یه و ابوو، بگره به درێژایی هه موو ولاته که وای لی هاتبوو، له شاره کان ئه وانه ی سه ر به هه ردوو لا له سه ر جاده و کۆلان و بازار یه کتریان ده دایه بهر شهق و تیلا و دارو به رد، منال و گه وره و لاو و گه نجی هه ردوو لا ده گه رانه وه ماله کانیان، هه موو به سه ری شکاو و ده مولووتی خویناوشیییه وه.

دیار بوو که ئۆبالی ئه م کوشتوکوتار و خوینرشته نه، ئه و رووداوه ناله بارهش هه مووی ده چوو مل و ئه ستۆی سه رکرده کانی هه ردوو لا، چونکه ده بوو ئه وان واز له هه ندی

که‌لله‌ره‌قی و خو‌په‌رستی خویان بهین و بگه‌نه ئه‌نجامیک و نه‌هیلن که رۆژگاری ئه‌و میلله‌ته بیکه‌سه بگاته ئه‌م رۆژه ره‌شه و ده‌بوو له‌وه زۆر دووربیتتر و له‌خۆبوردووتر بن، که بوون.

هه‌ندئ سهرکرده هه‌بوو که سه‌ره‌تای ناکوکیه‌که ده‌ستی پئ کردبوو، ده‌قییراند و ده‌شیراند و خو‌ی سوور و شین ده‌کرده‌وه، له‌ کو‌بوونه‌وه‌کاندا ده‌یگوت ده‌بئ وابئ و نابئ وابئ و هه‌ر که‌س به‌ قسه‌ی لایه‌که‌ی تر بکات و ئه‌م ریککه‌وتنه‌ی له‌گه‌ل حکومه‌ت دان پیندا بنیت وایه و وایه و خائینه، من وا ده‌که‌م و وا ده‌که‌م، سندووقی فیشه‌ک ده‌به‌م و ده‌چم له‌سه‌ر ئه‌و گرده‌ داده‌نیشم و تا ده‌توانم شه‌ریان له‌گه‌ل ده‌که‌م و له‌ دواییشدا که ده‌ره‌قه‌ت نه‌هاتم، فیشه‌کیک ده‌نیم به‌ ته‌پلی سه‌ری خو‌مه‌وه، که‌چی که شه‌ری براکوژییه‌که ده‌ستی پئ کرد، ئه‌و پیش هه‌موو که‌س خو‌ی گه‌یانده‌ شار و که‌سوکاریشی به‌ په‌له له‌ به‌غدا خه‌ریکی پاسپۆرتی بوون، تا زووه‌ بۆی ده‌رچیت به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی ولات.

شه‌و داها‌توو، خیزانه‌کانی حاجی مه‌جید و برای په‌ریبوونه‌وه ئه‌ودییو ئیران و له‌ نزیک چه‌مه‌که له‌ شوینیکی ته‌ختی ده‌وروبه‌ر تاشه‌به‌ردی زل زل، یه‌کی به‌ قه‌ده‌ر چاره‌که شاخیک دانیشتبوو، که‌لوپه‌ل و شته‌کانیان له‌ ناوه‌ بلاو کردبووه‌وه، که زۆریان ته‌ر ببوون له‌ وه‌ختی په‌رینه‌وه‌دا. مندا‌لداره‌کانیش به‌ تاریکی و کویره‌ کویره‌ خه‌ریکی گۆرین و نواندنی مناله‌کانیان بوون.

ئامه‌ خان سه‌ری توند جه‌راندبوو و پشتوینی ناوکه‌وتنه‌که‌ی به‌ پشته‌وه به‌ستبوو و هه‌ر ئاخ و ئۆف و بۆله‌بۆلی بوو به‌ده‌ست جله‌کانیه‌وه، که‌ چۆن وشکیان بکاته‌وه و وا کۆلنجی کرد و سکیشی هاته‌ ئیش.

حه‌پسه‌ی خوشکی هه‌ندئ ئارام بووه‌وه دوا‌ی ئه‌وه‌ی چاوی به‌ کو‌ر و زاوا و خوشکه‌زاکانی که‌وت، که هه‌موو به‌ سه‌لامه‌تی په‌ریبوونه‌وه دیوی ئیران. حاجی مه‌جید جیگایه‌کی بچکۆلانه‌یان بۆ داخستبوو، ئه‌ویش پال‌ که‌وتبوو و براکه‌شی له‌ ته‌نیشتی‌وه دانیشتبوو، ورته‌ ورت قسه‌یان ده‌کرد، به‌ که‌ساسی و به‌ دل‌یکی ته‌نگه‌وه. زۆری خه‌لکه‌که‌ش بلاو بوونه‌وه و هه‌ندئ هه‌ر یه‌کسه‌ر سه‌ر شاخه‌کان که‌وتبوون و که‌وتبوونه‌ ری به‌ره‌و دیهاته‌کانی ئیران.

مالی‌ حه‌پسه‌ خان و ئه‌وان ئه‌و شه‌وه له‌و شوینه‌ مانه‌وه تاکو به‌یانی، که رۆژ بووه‌وه ئه‌وانیش که‌وتنه‌ ری به‌ره‌و ئه‌و شاخه‌ به‌رزانه، دوو سی‌ و لاخیان په‌یدا کردبوو بۆ حاجی مه‌جید، که نه‌خۆش بوو، هه‌روه‌ها مندا‌لداره‌کانیش که به‌ نۆره‌ سوار ببن. لای ئی‌واره‌ گه‌یشته‌ شوینیکی قوولی به‌رین، کانی‌او‌یکی خو‌ش له‌ دامه‌ن شیوه‌که‌وه

هەلەدەقولا، كە وەك ئەشكەوتىكى بچووك وابوو و لە دەروبهەرى بەرد و چەو و زىخىكى پاكوتەمىز بوو.

جەماعەت بىنھىز و ماندوو لەبەر هەتاو ھەلقراچا و سووتاو، بە دلئىكى پىر داخەو ھەيشتە شىوھەكە، بە ھەلەداوان يەك لە دواى يەك خۇيان گەياندە سەر كانىيەكە مندالدارەكان، كە لە خەلكى تر ماندوو بوون و بە خۇيان و مندالەكانيانەو ھەدايشتن و كەوتنە خۇفنىكردنەو ھە شايەتمانھىنان، ھەموويان خەمى حاجىي نەخۇشيان بوو، تۆفە زەوقى قسەكردن و فېشالگردنى نەمابوو و توورە و نارەحەت دەھاتە بەرچاو.

لە رىگا ھىشتا نەگەيشتبوونە شىوھەكە، ئامە خان ھاوارى لى ھەستابوو و قسەى بە ھەموو كەس دەگوت لەتاوا، تۆفە لىي راپەرى و پىي گوتبوو: "بۆچى پىت ناخۆشە؟ ئەمە شوپنەكەيە كە بە سەعات دادەنېشتىن و بە دووربىن سەيرت دەكرد و دەتگوت: 'وھى داىە، شاخ و دىھاتى دىوى ئىران چەند خۆشە، ئەوانەى ئىمە چەند ناخۆشن، دە ئىتر لەجىياتى دووربىن خۆت سەيرىان بكە، وا ئاواتت ھاتە دى، ئەمە شوپنە خۆشەكەتە."

ئامە خانىش فرمىسكى خۆى سىرپىووەو، دوعاىەكى لى كردبوو، گوتبووى: "سەيرى ئەم ھەلەوەرە ناكەن، ناھىلى داخىكى دلى خۇمان دەربكەين، وھى باوكەرۆ من لە كویم! دەزانى كە ئىرە وایە، لە دوورەو ھەو شاخ و دىھاتانە ئەوئەندە جوان ديار بوون ھەر دەتگوت بەھەشتن، كەچى ئەم رىگاوبانە خەست و گەرم و پىر دىرکودال و دووپشك و مارە دەرچوو."

شىوھەكە ناوى شىوى شەوكويران بوو، كە شەو داھات ھەپسە خان گوتى: "رەحمەت لە باوكى ئەو كەسەى ئەم ناوھى لەم شىوھ ناو، ئەشەدوبىلا ھەقى خۆيەتى، پەنا بە خوا، ئىنجا ئەو ئىمە چۆن ئەمشەو لىرە بنووين، خۆ ھەر مار و دووپشك و درندە دەمانخۆن، بەتايبەت كە چا و چا و نابىنى."

حاجىي مىردى كە ھەندى ئارام ببوو، بە ناچارى ھاتبوو سەرخۆ، بە مەلوولییەكەو ھە گوتى: "دلى خۇتان نارەحەت مەكەن، كار نىيە خوا چاكى نەكات."

سەبرى ھەلى داىە و گوتى: "بابە گيان، تو خۆت نارەحەت مەكە، ئىستا بەمەش رادىين، ئىرە ئەوھى باشە كە تاشەبەردەكانى زۆر گەورە و ساف و پاكن و وەك سەكو وان و بۆ خۇمان لەسەريان دەنوین."

رووناك ھەر زوو چووووەو تەنېشت داىكەو، سەرى نابوو بە سنگىەو ھە و لە ترساندا خۆى گرمۆلە كردبوو. بەختيارى بەسەزمانىش سەرەراى دلئەنگىي خۆى و مەراقى

خۆی ھەر خەریکی دلدانەوہی دایکوباوک و پوور و مام و پوورزا و ئامۆزاکانی بوو، بەتایبەتی کە تیشوو و خواردنەکانیشیان ئەوہندەئە مابوو.

لەپەرەسەخان گوتی: "ئوھ خوا! نازانم چیم لئ بکات، دە بلئ ژنەکە ھەوالە بە خوا بی، ئەوہ ئەو توورەکە کولیچەخورمایەت بۆ لەبیر چووہوہ! ئا ئیستا منالەکان بۆ خۆیان دەیانخوارد." دوایی دەستی برد بۆ سەر و سەرپۆشی، لەبەر خۆیەوہ گوتی: "کولیچە و گالگالی چی، بۆچی چیمان لەبیر مابوو!"

سەبری ھەلی دایە و بە پەرۆشییەوہ گوتی: "ئەئە بە من دەلئنی چی؟ بە ملی شکاوم توورەکە کۆلیزەبەرۆنەکەم لەسەر سندوقەکە دانا، کە بیدەم دەست بەختیار، ئەوہندە بانگیان کردم کە چووم بزاتم چییە، ئیتر بیرم چوو ھەر لە شوینی خۆی مایەوہ، شەوئ لەسەر چەمەکە بیرم کەوتەوہ، چەندم خەفەت خوارد." ئامە خانیش دەستیکی دا لە سەری خۆی و گوتی: "ئەئە ئەو ھەموو مریشکە قەلەو و ھیلکەکەرەمان ھەبوو، دەمانگوت ھەر دوانیان سەر دەبیرن، یاخود ھەر بە ساغی بیانھینن، ئیستا بۆ خۆمان دەمانکولاند."

تۆفە، کە ھەردوو قاچی درێژ کردبوو، خەریکی سەرپۆتەلەک و جامانەکەئە بوو، وەرانی دایەوہ و گوتی: "مریشکت لە چیا دەکولاند؟ کاسە و کەوچکت لە کوئ بوو؟" سەریکی بادا و گوتی: "ئاخر دەلئین زۆر قسە دەکات و وەرمانەکانی حازرە و زۆر ھەلەوہرە!" بەختیار لە نزیکییەوہ دانیشتبوو و بە ئەسپایی سیخورمەییەکی لئ دا و بە چرپە گوتی: "قەیناکە، بەقوربان، دلئان پەرە، با بۆ خۆیان دوو قسە بکەن، ئەوہندە مەحکەمەیان لەگەڵ مەکە."

کاکە حاجی لەولایەوہ ھاتە قسە و گوتی: "دیارە زۆرتان برسییە، بۆیە ئەوہندە باسی خواردن دەکەن." لەسەر قسەکەئە رۆیشت و گوتی: "لە شەری دووہمی جیھانیدا چەند عەسکەرێک لئیان دەقەومیت و لە ھاوڕێییەکانیان بەجی دەمین و رینگا گوم دەکەن، ماوہیەک بەو حالە بەجی دەمین، ئیتر زۆریان برسی دەبیت، یەکیکیان بەوی تر دەلئیت: 'توخوا ئەگەر باسی دەعوەتی مالی باوکی دەستگیرانەکەتەمان بۆ نەکەیتەوہ، کە چی و چیمان بۆ لئنابووی.'" حاجی بە زەردەخەنەییەکی مەلەولەوہ و بە تاریکی کە لە تەنیشت براکەییەوہ دانیشتبوو، گوتی: "ئێوہش وەکو ئەو عەسکەرەتەتان لئ ھاتووہ، ئەو باسی کۆلیزەبەرۆن دەکات، ئەوانی دیکەتان باسی کولیچە و گالگالی و مریشکەکۆل دەکات." لەو کاتەدا خسپەخسپ و دەنگەدەنگیک پەیدا بوو لە بەرزاییەکەئە کە فەیروانییە سەر شیوہکە، تۆفە و رێبووار راپەرین و قیراندیان: "زەلام کئی؟! ژنەکانیش دلئان داخووپا، کە ئاخۆ ئەوانە کئ بن. بیستوون لەوسەرەوہ قیراندی و گوتی: "خۆمانین خۆمانین!"

که گه‌یشتنه لایان، بیستون و حسین بوون، هه‌والی جه‌ماعه‌تیان پرسى و هه‌ندى دلیان دانه‌وه و گوتیان: "وا ئیتر ئه‌وه‌نده‌تان نه‌ماوه، ئیستا ده‌گه‌نه ئه‌وه دئییه و له‌وئ مشووری شوینمان بۆ خواردوون، مالی کابرایه‌کی حاجییه، خانوویه‌کی زۆر گه‌وره‌ی هه‌یه، ته‌نها یه‌ک کچ و ژنیکی پیری هه‌یه، گوتوویانه که بین و به‌خیر بین و به‌سه‌ر چاو." بیستون قسه‌که‌ی ته‌واو کرد و گوتی: "کابرای خاوه‌ن مال ئاشنای خالمه، زۆر جار ده‌هاته دیوی ئیمه و ده‌هاته مالی خالم، یه‌ک دوو جار دیومه له‌وئ." بیستون به‌ په‌له‌ خۆی گه‌یاند ه‌لای پروناک و چووه لایه‌وه دانیشته.

حسین گوتی: "خه‌متان نه‌بیته، ئه‌وه‌نده‌تان نه‌ماوه، ئیستا پشوری ته‌واو ده‌ده‌ن ئیشه‌لا." باوکی پرسیی: "ئه‌ی کوره‌کانی تر چییان لی هات؟"

حسین وه‌رامی دایه‌وه گوتی: "کاکه‌ه‌لی له‌گه‌ل دوو سی برادر چون بۆ سه‌رده‌شت، که قسه‌ بکه‌ن له‌گه‌ل ئیرانییه‌کان، چونکه‌ ناهیلن که‌س به‌ چه‌که‌وه‌ بیته و ئه‌وه‌ی چه‌کی پی بیته ده‌لین ده‌بی چه‌که‌کان دانین و که‌ی ویستتان ده‌تانه‌ینه‌وه، وه‌ختی که‌ گه‌رانه‌وه."

مامی ده‌ستی دا به‌ یه‌کدا و گوتی: "لا‌ه‌وله‌ وه‌لا قوه‌ته ئیلا بیلا!" توفه‌ راپه‌ری و به‌ نارحه‌تی و شپه‌زه‌یه‌وه گوتی: "که‌واته چه‌کیش ده‌کرین؟" حسین ویستی له‌به‌ر دلی باوک و مامی هه‌ندئ قسه‌ی دلنیاکه‌ر بکات، بۆیه گوتی: "خۆ شاری بیساحیب نییه، چۆن ده‌بی ئه‌وه‌موو هیزه به‌ چه‌که‌وه‌ بچینه‌ خاکی ده‌وله‌تیکی تره‌وه."

بیستون خۆی گورج کرده‌وه و گوتی: "به‌تایبه‌تی شا، که‌ ده‌لین ناهیلن چه‌ک به‌ ده‌ست پیاوی خۆیانه‌وه بیته، چ‌جای هیز هی بیشمه‌رگه‌ بیته." بیستون له‌سه‌ر قسه‌که‌ی رۆیشت و گوتی: "ده‌لین شا بروای به‌ که‌س نییه، هه‌میشه‌ تفه‌نگه‌کانی له‌شکره‌که‌ی خۆیشی له‌ شوینیکن گولله‌کانی له‌ شوینیکی ترن، توپه‌کان له‌ شاریکن و گولله‌توپه‌کان له‌ شاریکی ترن."

حسین وه‌ک ویستی ئه‌م قسانه‌ له‌بیر به‌ریته‌وه، گوتی: "ئیه‌وه ده‌زانن مالیکی زۆر هاتوون و گه‌یشتوون و شوینی خۆیشیان خۆش کردووه و دانیشتوون." هه‌پسه‌ خان به‌ کزییه‌که‌وه گوتی: "کئ و کئ هاتوون؟"

حسین گوتی: "مالی کاکه‌ه‌به، فه‌تاح که‌ خۆی هه‌لکیشابوو ناگای لیتان ده‌بیته، ئه‌وته‌ خۆی و مالی له‌وین خانووشیان په‌یدا کردووه، له‌سه‌ر ریگاوه سه‌ریکم دان ده‌تگوت مانگیکه‌ له‌وین، نان و چیشتیان لی نابوو و مناله‌کان بۆ خۆیان له‌وه‌ به‌رده‌مه‌ یارییان ده‌کرد، ده‌تگوت نه‌ بایان دیوه نه‌ باران."

نەسرین سەری راوەشاند و گوتی: "پەنا بە خوا، هەندێ کەس چەند هاوتەچین و هەر لە خوشیی خۆیان دەگەرین، ئەو ماله قەت پەکیان ناکەوێت، لەسەر بەدی رەقیش هەر جیی خۆیان دەکەنەو و بەلای دیواریشدا تیپەرن بە دەستیان بیت لایەکی لێ دەکەنەو."

سەبری لێویکی هەلقورتاند و گوتی: "ئێو جارێ راوەستن، بەخوا دوو رۆژی پێنجیت هەموو ئەهلی دێیە کە دەکەن بە ناشنای خۆیان بە زمانی لووس وایان لێ دەکەن کە هەرچی شیر و ماستیان هەیه بۆ ئەوانی بینن."

حەپسە خان بانگیکی حسینی کرد کە لە نزیک باوکیەو هەلترووشکابوو، گوتی: "ئەری رۆلە، نانێ شتیکتان نەهیناوه؟ خۆ منالەکان مردن لە برساندا." حسین گوتی: "ئەی چۆن!"

بێستونیش راپەری، کە دەستی رووناکی لە ناو دەستدا بوو و لە خوای دەخواست کە دنیا لەو هەش تاریکتر بیت، بۆ ئەو هەمی تا پێی بکریت زیاتر رووناک بگوشیت بە خۆیەو و تێر ماچی بکات، بێ ئەو هەمی کەس پێی بزانی. بێستون بە گەرمییەو گوتی: "ئای ئای، خۆ لەکن خۆمان خواردنمان بۆ هیناون، کەچی هەر لەبیریشمان نەما."

حسین و بێستون گورج هەستان و دەستیان دایە کۆلەکیان و خستیانە بەردەم حەپسە خان و ئەوان. ئەوانیش لێی کۆمەل بوون، لەبەر شەوقی لایت و تیشکی ئاگری چالینانەکەمی توفە، دانیشتن لە دەوری دەستەوارە نان و سەتله ماستەو.

بۆ رۆژی دوایی، پاشنیوەرۆ، جەماعەت گەیشتنە دێیەکە، خاوەن مال هاتن بەپیریانەو، پیرەژنەکە لەگەڵ کچەکەمی دەستیان کردە ملی ژنەکان و رێگیان پیشان دان کە لە کویو بەچنە مالی.

ژنە خاوەن ماله کە دوو سە جار بە دەم چاوسرپینەو لە فرمیسک گوتی: "یاخوا بەخێر بین، رۆحم دەرچی بۆتان، بەخوا لەو رۆژەو گویمان لەو قسەو باسە ناخۆشانەتان بوو هەر ئاگامان لە خۆمان نەماوه، بەراستی ئەم رووداوەی ئێو بێئومیدی کردین، دلمان بە ئێو زۆر خوش بوو." میزەکەشی پیاوێکانی برده لایەکی تر، ئەویش هەر ئەم چەشنە قسانەمی دەرکرد.

دەرودراسییان کۆمەل ببوو، لە دوورەو سەپریان دەکردن، ئەوانیش هەریەکە قسەیهکیان دەکرد. منالەوردکەمی ئەو دەورووبەرە هاواری یەکتریان دەکرد و بە یەکتریان دەگوت: "کۆرپینە وەرن وەرن وا هەندیکی کەش هاتن!"

فاتمە خان کە کچی خاوەن ماله کە بوو، تەمەنی نزیکی چل سال دەبوو، هیشتا شووی نەکردبوو، هەموو شتیکی ماله کە و دایکوباوکی هەر ئەو بوو.

کچه که پرووی له منالەکان کرد و توورە بوو و دەری کردن، لەو دەچوو که منالەکان لێی بترسن، چونکه هەر قیراندی بەسەریاندا کەس لەو ناوہ نەما.

فاتمە خان کەلەگەتیکی ناوہندی بوو، نە قەلەو بوو نە لاوان، ئەسمەریکی خوینشیرین و گورجوگۆل دیار بوو. دەستبەجێ پەلاماری کەلوپەلی دان و ژوور و جیی پیشان دان و ئاو و مەسینە و لەگەنی خستە بەردەستیان.

خانووہە که له سەرپەری دێیە که بوو، بەقەد شاخیکی بەرزوہ بوو، که پست و یەکسەر سەربان و هەیان و پەنجەرە ی چەند ژووریکی دەپروانییە دێهاتەکانی دیوی عێراق، بەتایبەتی دێیەکی ئامە خان و سەبری.

دوو ئاخوڕ و کادانی زۆر گەورە و درێژی تێدا بوو، لەویوہ بە دوو سنی پێیلیکە ی بچووک خەلک سەر دەکەوت، ئینجا هەیانیکی درێژ و بەرین بوو، ژوورەکانی بە ریز لەسەر بوو، هەمووشیان گەورە و خۆش بوون. خوارووی هەیانە که جیی ئاگردان و چیشتلینان بوو، نیمچە دیواریکی لە بەردەمدا دروست کرابوو، لەبەر هەوا و پەشەبا. دەورویشتی خانووہە که هەمووی داروودرەختی جۆراوجۆر بوو هەر لە هەنارەوہ تاوہکو توو و شوورەبی و مازوو و بەلالوک. توویەکی یەکجار گەورەش لوقوپی گەیشتبووہ سەر سەربانەکیان، وەکو کەپر لایەکی تەواوی سەربانەکی کردبوو بە سیبەر، لەبەر ئەوہ ئیواران هەر زوو خاوەن مالا که دەچووہ بن ئەو سیبەرە خوشە دادەنیشت و خزم و ئاشنای لێ کۆمەل دەبوون، لە دوا ی ئەوہی فاتمە ی کچی بەرەو لاکیش و سەربان و حەسیری بۆ دەبردنە ئەوی و تیکرای دێیە که هەموو هەر شینایی و تووتن بوو، لەگەل گولەبەرۆژە و گەنەشامی، هەروہا تەماتە و ترۆزی و خەیار و شتی تریشیان هەبوو.

* * *

تۆفە هەر زوو کەوتە جوولە و فەرمان دەرکردن بەسەر ژنەکاندا، هەروەک دەویست خۆی دەرخت لە بەرچاوی مالا که، بەتایبەتی فاتمە خانم، کە ئەو شتی که لە ناویاندا و دەسەلاتدارە.

هەمووی دوو سەعات بوو گەیشتبووہ جی، کە تۆفە خۆی قیت کردبوو، هەندی بووژابووہ و کەوتبووہ هەلرشتنی قسە ی نەستەق و زۆریشی پینەچوو فاتمە خانی بردە ئەولاوہ و کەوتە چرپەچرپ لەگەلی. پووناک و دایکی چاویان لێ بوو، پووناک دەمی خۆی گرت و دایە پرمە ی پیکەنین، سەری خستە پشت دایکی.

دایکی بە ئەسپایی کیشای بە خۆیدا و لە ژیر لێوہوہ گوتی: "ئە ی قور بە سەرمان بیت، بە خوا تازە تیا چووین، ئیستا حەیانمان دەچیت لە لای مالا که، لەوانە یە هەر دەریشمان

بکهن. "حه پسه خان ههستا و خوی گه یانده ئامه خان و نه و به هار و ئهوانی تر، به چرپه و نارپه حه تیه وه گوتی: "ئه یه رۆ، چاوتان لهو توفه خواگرتووه یه چون خوی قیت کرده رته وه، وا کچه کهشی بانگ کرده ئه و لایه وه نازانم چیی پی ده لیت، به خوا ده ترسم ئابروومان به ریت و بکه و یته چاوبرکی له گه لی. "نه سرین کچه که ی دا به شانی خویدا و گوتی: "هیچ شتیک له توفه ده مچیکه نه دوور نییه. "سه بری به ئه سپایی گوتی: "راوستن، ئیستا بانگی ده کهم و قسه ی له گه لدا ده کهم.

ئه وای گوت، توفه به زده ده خه نه ی سه رلیوان و روویه کی گه شه وه هاته لایان. سه بری سه یریکی کرد به چرپه و له سه رخۆ گوتی: "ئه وه چیت به کچه که ده گوت؟ هیتشتا بسمیلا هه مووی دوو سه عاته!" نه سرین هه لی دایه و گوتی: "به و حاله جوانه ش که تاییدا بووین." ئامه خان دهستی خسته سه ر روومه تی خوی و به که ساسییه که وه گوتی: "ئه ی نابئ هه ر زوو ماله که شه رزای عیلم و مه عریفه ی خوی بکات."

توفه هه روا سه یری ده می ده کردن و ده تگوت خه یالی لای ئه وان نییه و دل و هوشی له شوینیکی تره. دوایی ناچار به رانبه ر به و هه موو هیرشه یان هاته قسه و به هه ندی توورپه ییه وه گوتی: "ئه وه چیتانه، ئه وه چیتانه، فاتمهم بانگ کرد و پیم گوت که ئه گه ر بتوانیت ده مانچه کهم بۆ بشاریته وه، خۆ به خوا ئه گه ر دنیا ش هه ستیت ده مانچه کهم ته سلیمی ده ولت ناکه م."

سه برتی به ته و سه وه گوتی: "ئوخه ی، شکور ناوی کچه که ش بوو به فاتمهم، باشه ئه ی فاتمهمه گوتی چی؟"

توفه به بزیه کی خۆشه وه گوتی: "پیی گوتم وه ی به سه ر چاو، هه ر ئیستا ده چم وا بۆت ده شارمه وه، که باپییری ده وله تیش نه یدۆزیته وه."

حه پسه خان گوتی: "باشه ئه ی بۆ به باوکه که یت نه گوت؟" ئامه خان دیسان به مه لولولیه که وه گوتی: "ئه ی چۆن، تاوه کو کچه که ی راوه ستابیت چۆن به باوکی ده لیت." توفه دهستی دا به یه کدا و گوتی: "ئیه هه روا بن، هه روا دانیشن و بگرین و بکیشن به خۆتاندا و هه ر خه ریکی ئاخ و ئوف بن، مالتان نه شیوی دنیا تان له به رچاو خستین." چیت له سه ری نه رۆیشت و لپی دا چوو بۆ ناو پیاهه کان.

* * *

مانگیک بوو که مالی حه پسه خان و خوشکی و خیزان و ئه و خه لکه ی تریش که ده رباز ببوونه دیوی ئیران، له دییه کی باوکی فاتمهمه دانیشتبوون و چاوه رپی رووداو و دوارۆزی خویان ده کرد، که ئاخری بۆ کوئیان ده بن و چییان لی دیت.

لهو ماوهیه‌دا چهند خزمیکی حاجی مه‌جید و چه‌پسه خانیش گه‌یشتنه لایان و تیکه‌لی خیزانه‌که‌یان بوون، له ناو ئەو که‌سانه‌دا دوو کوپری خوشکه‌زای هه‌ردوو حاجی بوون. یه‌کیکیان هه‌ندی مئالکار بوو، هه‌روا دهوری بیست سال دهبوو، ئەوی دیکه‌شیان خاوه‌ن ژن و مال بوو.

ئەو که‌سانه‌ی هاتبوونه دیوی ئیزان، ده‌ولت به‌ په‌نابه‌ری قبوولی کردبوون و خه‌ریکی مشوورخواردنی شوین و پریان بوون، که به‌ره به‌ره له‌سه‌ر سنوور ده‌یانهلین، هه‌روه‌ها ده‌ولت ده‌ستی کرد به‌ ناردنی خواردمه‌نی و ئازووقه بو هیزی پیشمه‌رگه و خیزانه‌کانیان، تا ئاو‌رت ده‌دایه‌وه قافله‌ی ئیستر و بارگیر به‌ خرنگ و هۆری زه‌نگۆله‌ی پیشه‌نگه‌وه ده‌گه‌یشته لایان، به‌ فه‌رده برنجی سه‌دری نایاب و ئارد و شه‌کر و ته‌نه‌که روئی شا په‌سه‌ند و کارتۆن و سندووقی تایت و سابوونه‌وه.

ئەوه‌نده زه‌خیره‌ی زۆریان بو هات، که هه‌موو ئەه‌لی دێیه‌که‌ش، به‌تایبه‌تی فاته‌مه خانم نانیا‌ن که‌وتبووه روونه‌وه.

ئەوه‌ی له هه‌موو که‌س زیاتر ئەو لیشاوی زه‌خیره و روون و برنجه‌ی پێ خو‌ش بوو، سمایی خوشکه‌زا هه‌زه‌کاره‌که‌ی هه‌ردوو حاجی بوو، چونکه تا بلێ نه‌وسن و چه‌زی له خواردن ده‌کرد.

هه‌موو جار به‌ بیانووی ئاگرکردنه‌وه و دارشکاندن و یارمه‌تیدانی چه‌پسه خانی خالۆژنیه‌وه، له وه‌ختی چیشتلیناندا خو‌ی ده‌خزانده چیشته‌خانه و به‌ینی مه‌نجه‌ل و کاسه و که‌وچکه‌وه، ئەمیشه سه‌ر ئەژنۆ و ئەملاولای شه‌رواله‌که‌ی سمه چه‌ور و رووناوی بوو، چونکه ئەوه‌نده خو‌ی له مه‌نجه‌له قبوولی و پلاوه‌وه هه‌لسوو له وه‌ختی بنکرلیکردنه‌وه‌دا. تۆفه توانجی زۆری تیده‌گرت و ناوی نابوو گورپه، به‌لام ئەو هه‌ر گویشی لی نه‌بوو و ئاو‌ریشی له توانجه‌کانی تۆفه نه‌ده‌دایه‌وه. تۆفه زۆر جار پێی ده‌گوت: "ئهم شه‌ری براکوژی و ده‌ربه‌ده‌رییه له لایه‌ک و ورگی تو له لایه‌ک."

هه‌رچه‌نده له ده‌ره‌وه ده‌نگی زه‌نگۆله‌ی پیشه‌نگ به‌هاتایه و که‌سیک بیگوتایه: "ئهریوه‌لا وا دیسان شتومه‌کیان بو هیناین!" سمه راده‌په‌ری و دلی خو‌ش دهبوو له دووره‌وه به‌ شه‌وقه‌وه سه‌یری ده‌کرد و ده‌چوو به‌پیریانه‌وه و ئاو‌ری له مال و خیزانی خاله‌کانی ده‌دایه‌وه و په‌نجه‌ی هه‌له‌ده‌بری و ده‌یگوت: "کوره به‌خوا هه‌ر له خو‌ی دیت، هه‌تا چه‌وت پشتی باوکیشته هه‌ر شاهه‌نشا بوون، خانه‌دان و دنیا‌دیده واده‌بیت، ئەوه کی ده‌لێت دوو جه‌زیره‌که‌ی خوار به‌سه‌ره هیی ئەوان نییه؟ وه‌لا باوکم ئەشه‌ه‌دوبیلا تا سه‌روو مزگه‌وتی حاجی حانی‌ش هه‌ر هیی ئەوانه، ئیتر چییه."

جهماعه تيش بهو دلتهنگى و سه رليشيو او بيه وه ده يانداه قاقاي پيکه نين و ده که وتن به گازی پشتدا و فرميسک له چاويان دهرده په ږي.

توفه بيجه له فاته خان سى چوار کچى تريشى پهيدا کردبوو، به يانين دواى چاخواردنه وه ده چوووه ناو ديه که و له ويشه وه سه رى زه راعه ت و ناو تووتنى دها و له وي نه و کچ و ژنانه ي ئيشيان ده کرد خه ريکى ئاودان و بژارکردن بوون، بو خويان تير به توفه يان راده بوارد و پيده که نين، ئه وانيش هر زوو شاره زاي قسه و فيشاله کاني بوون، به لام يهک دوو بيوه ژنيان تيدا بوو، به راستى مه رايبان بو ده کرد و هه ريه که يان حه زى ده کرد، که به شکم توفه بيانهييت و ئيوارانش کاتي گه رانه وه ي مه رومالات به ره و ئاوايى و حه يوان دوشين، توفه خو ي ده گه يانده ئه ويش و دوو سى کچ و ژنى کردبوو به دوس ت و ئاشناى خو ي، که به قسه ي پيده که نين و رو يان خو ش بوو له گه لى، که ئيوارانش ده گه رايه وه مالى ده که وته مه رايى و خو نزيک کردنه وه له فاته خانم.

ئامه خان و خوشکى و کچه کان له به ينى خويان باسيان ده کرد و له م جو ره جوولانه وانهى توفه نار ه حه ت ده بوون و زور جاريش ده چوون به گژيدا و هه ريه که يان شتيكى پى ده گوت: "ئه وانه ئيس تا ليقه وماو و په نابه رن و ده بى حورمه تى خويان و خانه خو ييه که شيان را گرن."

توفه ش ده مى ده کرايه وه و تينان به رده بوو و ده يگوت: "من چى بکه م، بو هر کو ييه که ده چم ده روم لى ده دن و حه زم لى ده که ن."

ئامه خانيش ده يگوت: "ئهى دايکم بووه به سووره ي حه فتا گره و له ژير ليو يشه وه ده يگوت: 'ئهى حه زت لى ده که ن؟ ئه وه حه ز له کو يت ده که ن؟ ئاخو چ فيشال و درويان بو هه لده ريژى ئه وانيش پيت پيده که ن!'"

حه پسه خانيش رووى ده کرده خوشکى و به چرپه ده يگوت: "کچى خوشکم ره نگه به خه لکى ديه که ي گوتبى ئاخ چ سه رله شکه و ئامر ه يزيکه."

* * *

دووبه ره کى و شه رى برا کوژى، ئاژاوه و به ره لاييه کى يه کجار خراپى خسته ناو هيژى پيشمه رگى هه ردو و لا و ئه وانه ي چووبوونه ديوى ئيران، هه موو بيئيش و بيکار و بيتاقه ت به بيزارى دانيشتبوون و به شيکيشيان بيوره و سه رليشيو او بيوون، به تايبه تى که گويزرانه وه بو ناو شاره کان، ئيتر هه نديکيان به ته واوى به رله بوون و که وتنه قومارکردن ده سته برين و ئاره قخواردنه وه و چوونه شو ينى خراب و خه ياليان دايه ئه وپه ږى به دخو ويى.

ئىنسان دەخەپەسا و سەرى سوور دەما كە چۆن ئەم كەسەى دەلئىن واى لى ھاتوۋە و وا باسى دەكەن، ئەمە ئەو كەسەىيە كە چەند مانگ لەمەوېئىش قارەمانىك بوو و سىنگى خۆى دەنا بە گوللەوۋە و خۆى دەخستە ئاگرەوۋە و بە رۆژى رۈوناك دەچوون معاون و موڧىرى ئەمنى حكومەتى لە ناو جىگا و نوئىنى خۆيان دەردەھىتان و دەىگرتن بە دىل، يان ئەوۋە چۆن ئەو كەسەىيە كە بە سكى برسى و بە تەفەنگە شىرىكى كۆنى چەند سالەوۋە بەرەنگارىيى لەشكرى حكومەت دەبوو، كە بە تازەترىن و سامناكترىن تانك و تۆپ و دەبابە و فرۆكەوۋە ھىرشى دەھىتايە سەريان، يان لەپىر سەريان دەكرد پىشمەرگەكان ھەندىكىان ديار نەماون، دوايى بۆيان دەردەكەوت كە پەرىونەتە دىوى عىراق و خۆيان تەسلىمى حكومەت يان لايەكى تر كىردوۋە، يەك دوانىكىش لەو ورنەماوانە كە خۆيان بىئومىد و سەرلىشىۋاۋ بىنى، خۆيان كوشت. بەلام بەشىكى ھەرە زۆرىشىان ھەر لەسەر ورە و برۋاى خۆيان ماپوونەوۋە، بى ئەوۋەى ھىچ گۆرىن يان رۈوداۋىك كارىان تىبكات.

* * *

ھەرچى بەرەى دىوى عىراقىش بوون، ئەوانىش ھەندىكىان دواى بەنىك سارد بوونەوۋە و ھۇشيان ھاتەوۋە بەر خۆيان و توورە و نارەحەت بوون لەم رۈوداۋى براكوژىيە. ھىي وا ھەبوو سەرى خۆى دادەخست و چاۋى پىر دەبوو لە فرمىسك و سەرزەنشتى خۆى دەكرد، كە وەئىش ئەوۋە چۆن دەستى گرتى پەلامارى ھاۋرپى چەندسالەى خۆى بدات و وا بىداتە بەر دەستىرئ.

بە جارى رۆژانى رابردوۋ پىكەوۋە خەباتكردنى نەئىنيانى بىر دەكەوتەوۋە، كە فلان سال چىان كىردبوو پىكەوۋە و فلان رۆژ چوون خەرىك بوون لە نوقتەى تەفتىش بگىرىن، كە وەختى كەلوپەلى نەئىنى پارتىيان پى بوو، دەيانوىست دەربازى بكەن، كە ئەوچارە لە كەركوك گىران، بەو حالەش چەند قسەى پىكەنىن و گالئەيان دەكرد، كە داكى يەكىكىان دەگات بۆ سەردانىان چۆن فەرق و جىاى نەدەكردنەوۋە و ھەر دەتگوت ھاتوۋە بۆ سەردانى دوو كورى، كە گىراون و چۆن دەگىريا بۆيان و بەو نەبوونى و حالى خۆيشىوۋە چىي بۆ كورەكەى بەئىنايە، بۆ ئەمىش ھەروەكو ئەمىش ھەروەكو ئەوى دەھىتا. لەبەر ئەوۋە ئەو كەسە يەكسەر ھەلدەستايە سەر پىن و بۆ ئەوۋەى بتوانىت نەختى بىيانوۋ بە دل و دەروونى خۆى بېرىت، دەچوو بۆ لاي كەسوكارى ئەو ھاۋرپى يان خزمەىوۋە و پەشىمانىي خۆى بۆ دەردەبىرىن و دەستى دەدا بە يەكدا، كە بە داخەوۋە ئەو لەو كاتە لەوئ نەبوو، لە شوىنىكى دوور بوو، ئەگىنا قەت نەىدەھىشت شتى وا بقەومىت و توخوا چىتان پىوىستە و سەرى پىوۋە نىيە لە رپى ئەواندا. بەشىكى

تريش له‌وانه له بيانوو ده‌گه‌را و هه‌ر كه‌سيك پيى بگوتايه پيت خوار داناوه، تووپره ده‌بوو و په‌لامارى چه‌كه‌كه‌ى ددا و به‌دزييه‌وه ده‌په‌پييه‌وه بو ديوى ئيران و ده‌چوو ته‌سليمى ئه‌وانه‌ى ئه‌وى ده‌بوو، له‌گه‌ل سه‌دان كه‌كايه‌ت و قسه‌وقسه‌لوك و ده‌نگوباسى راست و درؤ، به‌شيكي تريشيان دنيايان بو ته‌خت ببوو، كه‌وتبوونه لرفليدان و راو‌پووتى خه‌لك و ده‌ستبرين و بلوف و ساخته بو خوده‌وله‌مه‌ندكردن و خانوو و ئوتومبيل و زه‌وى كرپن و به‌فشه‌فش و سنگده‌رپه‌راندن، چوون له‌خانوو و قه‌سرى خوش خوشى حكومه‌تدا دانىشتن و كه‌وتنه سه‌فه‌رى ئه‌وروپا و ئه‌مريكا و ئه‌ملاولا و كه‌وش و كلاشى باوك و باپيريان له‌بهر چوووه و بووژانه‌وه و له‌خو گوران.

* * *

ئيواره بوو، چه‌پسه خان و خوشكى گه‌رانه‌وه به‌ره‌و مالى فاتمه خانم، سه‌برى و نه‌وبه‌هار پيشيان كه‌وتبوون. چه‌پسه خان به‌هه‌نكه‌هه‌نك ده‌رپويشت و به‌ناره‌حه‌تبييه‌وه به‌خوشكى گوت: "به‌خوا ئه‌گه‌ر ئه‌م وه‌ز و رووداوانه‌م به‌خوى شه‌ويش به‌هاتنايه‌ته به‌رچاو، هه‌ر زوو دلم ده‌چرا و نه‌ده‌گه‌يشتمه ئه‌م روژه، ئه‌يه‌رؤ چوون ده‌ربه‌ده‌ر و سه‌رگه‌ردان بووين و له‌مال و حالى خويشمان بينه‌ش بووين! وه‌ره له‌بهر دوژمنيش وات لئ نه‌هاتبى، برا و ناموزا و هاوولات و هاو‌په‌گه‌ز و هاو‌خه‌باتت ايان لئ كردبیت. راسته ماوه‌تيش هه‌ر لادى بوو، به‌لام له‌وى سه‌ربه‌ست و پره‌يو و سه‌ربه‌رز بووين و به‌هزار شارى دنيايم نه‌ده‌گورپييه‌وه. ئه‌وه‌تا ئىستا ليره ئه‌وه‌نده نزيك به‌چاو دئ و ماله‌كانمان ده‌بينم و خه‌لكى ئيره‌ش هه‌موو هه‌ر كردن و مالىان ئاوا بئ خه‌لكى باشيشن، كه‌چى هه‌ر غه‌ريب و داماو و سه‌ركزين."

ئامه خان، كه‌هه‌ر خوى به‌كيش ده‌كرد و دلپيشى پر ببوو، به‌قسه‌كانى خوشكى ده‌ستى برد بو چاوى خوى و به‌كه‌ساسيه‌كه‌وه گوتى: "له‌هه‌مووشى ناخوشتر ئه‌م هه‌موو ريگا‌برينه و چوونه ناو شيو و په‌نابه‌رد و ناو دار و بينشه‌يه‌وه بو چوونه سه‌رئاويك." چه‌پسه‌خان لكى كه‌واكه‌ى هه‌لكرده‌وه و پووى كرده خوشكى و گوتى: "ئه‌وه‌يان هه‌ر سه‌رباقى ده‌ردانه." چه‌پسه خان ئاهيكي زور به‌كوول و دلى هه‌لرشت و گوتى: "ئهى ئه‌وه‌ى كه‌ نازانين چيمان لئ ديت و په‌وانه‌ى كويمان ده‌كهن، ده‌لين گوايه هه‌فته‌ى داهاتوو ده‌ست ده‌كهن به‌گواسته‌وه‌ى ئيمه و ماله‌كانى تر."

خوشكى وه‌رامى دايه‌وه و گوتى: "نازانم، كوربه‌كانيش بو وا كه‌م كه‌م سه‌رمان ده‌ده‌ن؟" چه‌پسه خان وه‌ك بيه‌ويت نه‌ينييه‌ك به‌خوشكى بلت، ده‌نگى نزم كرده‌وه و گوتى: "كچى خوشكم هاتوچوى ئه‌وانيش به‌حيسابه، خو وه‌كو لاي خومان نين كه‌به

سەر بەستی و بە كەيفى خۇيان بېن و برۆن، ليرە دەبى ھەموو جوولانە و ھەيەكيان بە ئىنجاز ھەر گرتن بىت.

ليردا تۆفە لە دوور ھەو ئاوپرى لە جووتە خوشكەكە داھەو ھەوارىكى لى كردن و گوتى: "ئەو بۇ پى ھەناگرن؟ لەبەر ئىو ھەبوايە ئىستا دەمىك بوو لە مالەو دەبوو، خيرا بكن درەنگە."

* * *

شەويكى فېنك و خوش بوو، مانگ لە پەنا لوتكە شاخكە پىشت سەربانەكەى مالى فاتمە خانم ھاتبوو ھەرى و شەوقىكى زىرى دلفرىنى بەو ناو و دەرووبەردا بلاو كردبوو ھەو، مەنگى و ھىمنى و خوشىيەكى دابوو بەو گرد و شيو و پەناو پاسارە. خەلكى دىيەكە بىدەنگ و كپ ببوون، ھەكو رۆژ و شەوى ھەمىشە بىيان كفت و ماندوو، ھەر كەس لەسەر نىمچە سەربان و دەروو ھەيوانەكانيان ھەك نىو ھەپھوش كەوتبوون و لى نوستبوون، خىزانەكانى ھەسە خان و خوشكى ئەوانىش لە سەربانە پان و بەرىنەكەى مالى خانەخويەكان لەسەر ئەرز بە رىز جىگايان لى داخستبوو و ھەر لە زوو ھەو ھاتبوونە ئەوى و بە كۆمەل خەرىكى ورتەورت و قسەكردن بوون لەگەل يەك، بەشىكيان خەويان لى كەوتبوو لەگەل منالەكانيان.

رەوناكىش كەوا بە دلىكى پر ئارەزوو ھەو بە درىژايى رۆژ چاوەرى بىستوونى كردبوو، كە دەبوايە ئەو رۆژە بىت سەرى سەرى لى بدات، كە چى بۇ نەكرابوو بىت، ئەويش بەو داخو ھەوى لى كەتبوو.

تۆفەش ھەك شتى بەزەيى بە ئامە خاندا ھاتبوو ھەو، لە لاي ئەو و كاكە حاجى دانىشتبوو و قسەى بۇ دەكردن و زورىش دەويست دلى ئامە خان بداتەو، چونكە نىو ھەر ھەندى دەمەقالييان ببوو، لەبەر ئەو ھەى كە ئامە خان بەپى ساويلكەيى و دلپاكى خوى قسەى كردبوو و پى گوتبوو: "تۆفە گيان، خۆ ئىستا دنيا تۆزىك ھىم بوو ھەو، ئەو ناتوانىت لەگەل كەسكىدا برۆيت سەرىكى مالى ئىمە و سەبرى بدەيت و ئەو جانتا كەوايانەشم بۆ بىنىت، ئەمە دوو سى شەو سەرمام دەبىت و بزانه ئەو مرىشكە چاكانەشم چىيان بەسەر ھات."

تۆفەش ببوو بە فىشەكەشيتە و توورە ببوو، پى گوتبوو: "كەوا و كراسى چاكت بۇ دەھىنم! قسەى خوش دەكەيت، بۆچى ھەر بەقەد سەر ھەويرىكىش ئەرزمان بە دەستەو ھاو تادەكو بتوانم بچم شتى بۆ بىنمەو؟! ئىشەلا بۇ نامانكەى بە شەھىدى كەوا و كۆوانە!"

له بهر ئه وه توفه هاتبوو كه دلى بداته وه و قسه وباسى ماله په پيوه كانى بۆ ده گيرايه وه، كه ئه وانيش چهند نارحه تن و دايكى كاميان نه خووش كه وتوو و بوورا وه ته وه، منالى كى له سهر دارتوو كه به ريوه ته خواره وه و سه رى شكاو و كام بووك و خه سوو شهريان بووه و خه سووه كه توراوه و په پيوه ته وه ديوى عيراق.

ئيتير توفه له و جوړه قسانه ي بۆ ده كردن، به دم مژ له جگه ره دانه وه هه ندى له ولاى ئامه خان و كاك حاجيه وه چه پسه خان له تهنيشت رووناكى كچه وه راكشابوو خه يالى ده كرده وه. حاجى مه جىدى ميژديشى بيتهز و بيتاقت ده ستى نابوو ژير سه رى خوى و به پالگه وتووى و به دليكى گوشراوى ته نگه وه چاوى بريبووه تروسكه چرا و لو كسى ديها تى ئه وه به رى سنور، كه ديوى عيراق بوو. به ده ستى بوايه بالى ده گرت و خوى ده گه يانده ئه وى، وا چاوى تيريبوو ده تگوت مناله و له باوه شى گه رمى پر ئارام و سوژى دايكى به زور ده ره تيراوه و ده مى ساله له و باوه شه دوور خراوه ته وه و ئاره زوى ئه وه يه كه به په له و هه رچى زووتر بچيته وه لاي تاوه كو تير ده ست بكاته وه ملي.

له پر ژنه كه ي له سه ره خو وهك چرپه رووى قسه ي تيكرد و له خه يالى دا و پرسى: "ئه رى ئه وه راسته كه ده لين گوايه سبه ي ره وانمان ده كهن بۆ تاران؟" حاجى هاته وه سه ر خو و گوتى: "سبه ينى كوره كان دين بۆ لامان و هه موو شتيكمان پى ده لين. ده لين ماله كان دابه ش كراون به سه ر شاره كاندا و زورىان چوونه ته ئه و شاره ي پيشمه رگه كانيان لى داناوه."

چه پسه خان گوپى دايه خوى و دانيشت و به چرپه وه گوتى: "ئه ي بۆچى ئيمه ده چينه شاريكى تر؟" حاجى وه رامى دايه وه و گوتى: "وه لا من ئه وه نازانم، هه ر چو نيك بيت سبه ينى كه عه لى و ئه وان هاتن هه موو شتيكمان لى روون ده بيته وه."

ژنه كه به مه له وليكه وه گوتى: "ده لين ديسان ده بى به پى و به ولاخ بروين، به خوا هيژمان تيا نه ماوه و دلان به به ريه وه نه ماوه، ئو خوايه به قوربانى به شت بم!" حاجى به زه يى پيدا هاته وه و هه ندى خوى گورج كرده وه و گوتى: "ناشكور مه به خوا خراپترى لايه، به سه نه بوو شكور كوره كانت به سه لامه تى ده رچوون. ئه وه تا بزانه چه نده ها كه سه له هه ردوو لا كوژراون و به خوتوخوراى له كيس دايكوباوك و مال و مناليان چوون، له كيس ئه م كورده قوربه سه ره بيكه سه چوون، تو بزانه به چه نده سالى تر كوپى وا پنده گن و وا گه وره ده بن و ده كه ونه خه بات كردن و وهك ئه مانه يان لى دى، ئيستاش وا به فيرؤ له ده ست چوون و به ده ستى براى يه كترى، كاشكى له شه ره كه دا بوايه و به ده ستى دوژمن و حكومه ت بوايه، ئه وسا ده مانگوت شه ره و

شۆرشه و چوونه جه بههیه و خهبات هه روا ده بیته، ده کوژرین و ده شکوژن له پینگای
پرزگاری و ئازادی گهل و نیشتمانه که یاندا شه هید کران، به لام وهره بزانه ئه وه نه گبه ته
و مالویرانی، که برا برای ده داته بهر گولله و ده ستریز و دوژمنیش سه بیران بکات و
دلی خوش بیته و ئاواتی بیته دی.

حاجی راست بووه و دانیشته و داوای چوړی ئاوی کرد له چه پسه خان، ئه ویش
دهستی برد بو شه به که ی نزیکیان و هه ندی ئاوی بو تیکرد و ئیتر قسه ی نه کرد،
زوریش له بهر ئه وه بیرى که وته وه که میرده که ی نه خوشه و نابى ئه وه نده سه ر بکاته
سه ری و ئه وه نده ش خو ی نار ههت پیشان بدات له بهر چاوی. ئاوه که ی خوارده وه و
جامه که ی دایه ده ست و له سه رخو گو تی: "ئه می ش ده بر پته وه، دنیا هه روا نامینی، ئیستا
هه ردوو لا په شیمان ده بنه وه، که بویان روون بووه وه و زانیان چه ند بی که سن و ئه و
که سانه ی جار به جار ده ست بو لایه کیان دریز ده کات، ئیستا زور چاک بویان
ده رده که ویت که ئه وه له بهر خاتری چاوی ره شی ئه وان نییه و له بهر مه سه له هت و
ده سه که وتی خو یانه و بویه ش پییان ده لین خاله، تاوه کو چوله که یان پی بگرن و ئه و
روژه ی ده ست که وت و قازانجیان له وه دا نه ما، ده بینن چون ده ستیان لی به رده دن و
خواخوایان ده بیته که له ناویان به رن."

روژی دوا یی لای نیوه رو عه لی و کورده کانی کردیان به مالد، دوا ی سه لام و چاک و
چونی و هه والپرسین و قسه و باس، نانیش پی گه یشت، سفره یه کی دووردریز پاخرا،
پلاوی سه دری بو ن خوش و شله ی سیو تیکرا. سمه گوربه ش له سه ری هه یوانه که وه له
ناو مه نه جله و کاسه و که وچکدا خو ی سه رقال کردبو و که وتبووه بنکر کراندن، گوایه
هه ندی له کورده کانیش چه زیان لی ده کرد و چاوه روانی سمه بوون که بو خو ی و بو
ئه وانیش بنکر بی نی، تا کو بی که وه بیخون. سمه ش هه رچی لی ده کرده وه جار ی خو ی
ده یخوارد و به چنگ که وتبووه ناوی، کورده کان هاوارکیان لی کرد، که خیرا بکه وهره
نانه که ت بخو، ئه ی کوا بنکر؟ سمه به گووی پره وه جوا بی دانه وه و گو تی: "ئیه وه
نانه که تان بخون، عافیتتان بیت، منیش وا هاتم، بنکره که زور ره ق بووه پیوه ی، به
زه حمه ت بو م لی ده کر پته وه."

ژنه کانیش له ژووریکى تر ده وری سفره ی خو یان دابوو، مالداره کان خریکی خو یان
و منالیان بوون.

رووناک له خوشی هاتنی بیستوون نه یده زانی چی ده خوات، نه وه هار یه ک دوو جار
له سه ر سفره که هه ستا به بیانوی کوردوی کوریه وه، که نه یویست نان بخوات و له
باوه شی رای کرده هه یوان، ئه می ش شوینی ده که وت و ده نگیشی به رز ده کرده وه.

"كۆپرە رۆلە وامەكە، دە وەرە نانەكەت بخۆ، لە بەیانییەوه دەمت بۆ هیچ نەبردووه." نەوبەهار ئەم قسانەى دەکرد و چاویكیشى لەو ژوورە بوو كە عەلىی مێردى لەگەل پیاوهكان نانیا نەخوارد، كە بەشكەم ئەمە خوايە عەلى گۆیى لە دەنگ و قسەكانى بێت و بێت بە دەنگیانەوه.

سەبرییىش بە دەم نانخواردنەوه لە دلى خۆیدا هاتن و بېنینهكانى شیروانى دەژمارد، كە لە كەیهوه پێكەوه دانەنیشتون و ئەوهتەى پەریونەتەوه بۆ ئێره، بەم جارەوه چوار جارە كە هەروا بەسەر پێوه سەرى دابن.

ئەگەرچی سەبرى زۆر بەوره و دلقايم بوو، بەلام دیار بوو بەرانبەر بە خۆشەویستى شیروان و دووركەوتنەویان لە یەك، زۆر بێوره و دەستەپاچە نەبوو.

نەسرین لە هەموویان خەيال پرشوبلاوتر بوو و سەرى دنیاى لى هاتبووه یەك، كە نەكا حسین بنێردرێتە شوینێك و ئەمیش بۆ شار و شوینێكى تر، لە دلى خۆیدا دەیگوت: "ئینجا ئەگەر وابوو من چی بكەم؟ لەبەر باوك و مامیشم پووم نییه بلیم ئەو لە كوئ بێت منیش دەچم بۆ ئەوى." پەرۆشى و مەراقى دووركەوتنەوه لە حسین و سەردان و هاتنى بە ئیجازە بۆ لای میشكى شیواندبوو، بى ئەوهى دەرى بېریت یان بە كەس بلیت.

هەپسە خانیش كەوا هیلاك و ماندوو لەسەر سفرەى نانخواردن لە تەنیشت خوشكیهوه دانیشتبوو. خوشكى ئاورێكى لى دایەوه و گوتى: "ئەرى بەشى مالى فاتمه خانمت نەنارد؟"

هەپسە خان دەستى دایە نانه تیرییهكە و پارچەیهكى لى كردهوه و لەجیاتى كەوچك هەر بەو پارچە نانه بۆ خۆى هەندى برنجى كرده قاپەكەیهوه و سەبرى ئەملاولای كرد و پووى كرده خوشكى و گوتى: "ئەى بیقەزا بى، بەخوا تا برنجەكەم دەمى كیشاوه چوار جار تۆفە هاتووتە سەرم و گوتوویەتى: 'درەنگە، بەشى مالى فاتمه خانم تێكە با بۆیان بەرم، گوناحن، ئیستا بەسەزمانانە بووراونهوتەوه لە برساندا، پەنا بە خوا خەرىك بوو چوار چاوم كات.' ئاخىرى وابزانم پلاوهكە دەمى تەواوى نەكیشابوو، پێنى تێكردم و بردى بۆیان، یارەبى نۆشى گیانتان بێت، خۆ خۆم حەز دەكەم و هەموو رۆژێك بۆم ناردوون، بەلام تۆفە حەوالە بە خوا بى، توورەم دەكات ئەوهنده دیتە سەرم و دەلیت دەى زوو بۆیان تێكە، دوینى هاتە سەرم و گوتى: 'مالى فاتمه دوو میوانیان هاتووه، تۆزى زیادیان بۆ تێكە، چاوت لێهە بۆ بەرچایى بەیانیا ن چۆن هەموو ماستەكەیان دەخەنە بەردەستتان و بەردەمتان، بێجگە لەو هەموو هیلكە و تەماتە و ترۆزیهشیان كە بۆتانى دەهینن.'"

وا دیار بوو ئامه خان داخی ئەو ماسته‌ی له دلدا بوو، بۆیه گورج هه‌لی دایه و گوتی: "ئۆه له‌و ماسته‌ جوانه، خۆ ده‌لێی چلکاو، ترش ترش هه‌روک به‌ لیمۆندۆزی هه‌وین کرابی وایه." سه‌بری به‌دهم نانخواردنه‌وه، ڤووی کرده‌ دایکی و ڤووری و گوتی: "ده‌ بلین چی هه‌ر ئەوه‌یان هه‌یه، ده‌ وهره‌ هه‌قی چاکه، هه‌موو روژیک له‌ ده‌می خۆیان ده‌گێرنه‌وه و بو ئێوه‌ی ده‌هینن، که‌چی سه‌یری قسه‌شیان بکه، ئەوه‌ له‌جیاتیی سوپاسیان بکه‌ن، ماستی شیرین و سه‌رتویژی قالبیان له‌ کوئ بو بینن، به‌سه‌زمانانه‌ هه‌ر ئەوه‌یان هه‌بوو." چه‌پسه‌ خان گوتی: "ئه‌یه‌رۆ، خۆ له‌به‌ر شتیک و نالین، یاخا مالیان ئاوا بچ، وه‌لا قه‌ت له‌ چاکه‌یان ده‌رناچین و زۆریش مه‌منوونیانین، به‌لام ئامه‌ی خوشکت راست ده‌کات، ماسته‌که‌یان زۆر ناخۆشه‌."

له‌و کاته‌دا تۆفه‌ گه‌یشته‌ لایان و گوتی: "ماستی چی؟ ئەوه‌ باسی چی ده‌که‌ن؟" سه‌بری به‌ گورجی جوابی دایه‌وه‌ و گوتی: "هیچ نییه‌، ده‌لین ماست و دۆکه‌ زۆر مزر و خۆشه‌."

جه‌ماعه‌ت تیگه‌یشتن که‌ سه‌بری له‌ ترسی ده‌می تۆفه‌ وای گوت و له‌ ژیره‌وه‌ هه‌موو به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ سه‌یری یه‌کتریان کرد.

پاش سه‌فره‌هه‌لگرتن کوره‌کان چوونه‌ لای چه‌پسه‌ خان و ئەوان. عه‌لی کوردۆی کورپی گرته‌ باوه‌ش و چوو له‌ به‌ینی دایکی و نه‌وبه‌هاردا دانیشته‌. بیستوون و ڤووناک به‌ بیانووی ئیشیکه‌وه‌ چوونه‌ ژووره‌که‌ی ئەولا و ئەونده‌ی پینه‌چوو گه‌رانه‌وه‌ لای جه‌ماعه‌ت و دیسانه‌وه‌ چوونه‌ هه‌یوانه‌که‌، له‌وه‌ ده‌چوو که‌ بو په‌نایه‌کی چۆل ده‌گه‌رێن که‌ تۆزی به‌ سه‌ربه‌ستی قسه‌ بکه‌ن و به‌ دزی ئەم خه‌لکه‌شه‌وه‌ دوو سی ماچی یه‌کتیری بکه‌ن.

نه‌سرین به‌ ماتێ دانیشتبوو و گوئی هه‌لخستبوو، سه‌بری توورپه‌ و ناربه‌حه‌ت ده‌هاته‌ به‌رچاو، ئامه‌ خان له‌ ته‌نیشته‌ نه‌ورۆزی کورپیوه‌ بوو، چه‌ند جاریک له‌سه‌ر یه‌که‌ ده‌ستی به‌ شان و پشته‌ی کوره‌که‌یدا هه‌ینا و گوتی: "دایکت بمرئ، ئەوه‌ بو ئەوه‌نده‌ بێره‌نگ دیاری، خۆ نه‌خۆش نیت؟" نه‌ورۆز به‌ دلپێوه‌بوونیکه‌وه‌ سه‌یریکی دایکی کرد و گوتی: "نه‌وه‌لا نه‌خۆش نیم، به‌لام دیاره‌ هیلاک بووم بۆیه‌ وای دیمه‌ به‌رچاوت، شویننه‌که‌مان هه‌ندێ دووره‌ له‌ ئێوه‌وه‌." ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانی دایکی و سه‌ری خۆی نووساند به‌ سنگیه‌وه‌ و گوتی: "تو چۆنی چۆن! خۆ ناربه‌حه‌ت نیت؟ قه‌یناکه‌، ئیستا ده‌تانبه‌نه‌ شوینیکێ باش." ئامه‌ خان وه‌رامی نه‌دایه‌وه‌، چونکه‌ قورگی ڤر بوو له‌ پیش و گریان. چه‌پسه‌ خان ڤووی کرده‌ عه‌لیی کورپی و کوره‌کانی تر و گوتی: "ئیستا چیمان لێ ده‌که‌ن؟ راسته‌ دووسبه‌ی ده‌بی ڤرۆین؟" عه‌لی گوتی: "ئاخر، بۆیه‌ هاتووین تاوه‌کو تیتانگه‌یه‌نین. دووسبه‌ی دواینیوه‌رۆ ده‌که‌ونه‌ ڤر به‌ره‌و بانه‌ و له‌ویشه‌وه‌ ده‌تانبه‌ن بو"

تاران. "حهپسه خان به مهلووليبهوه گوتی: "ئيوهش دین لهگهلمان یان چی دهکهن؟" عهلی گوتی: "نا، ئیمه له دواییدا به نوره دین بۆ لاتان. چونکه ئیمه دهبی لهگهله پیشمههرگهکان بین و ههر کهسهو لهگهلهسته و هاوړی خوی بروات، تاوهکو دادهمهزین و بزاین چون دهبیت. "نهرین به ماتیهکهوه گوتی: "ئینجا به خیری ئهمه تاوهکو کهی وا دهبی؟" حسین به زهردهخهه و گهرمییهوه دهستی خسته سهر شانی و گوتی: "جاری تو خهت نهبی، پیش ههموویان من دیم بۆ لاتان." سهری برده نزیکي و چرپههکی کرد به گویتدا، ههردوکیان پتهوه دهستیان کرد به پیکهنین.

حهپسه خان گوتی: "رینگاکه زور دورره تاوهکو بانه؟ ئاخو دیسان چیمان بهسهر بیت بهو رینگه سهخت و شاخوداخوه، ناشی دیسان ههر توفه و بهختیاری بهسهزمانمان لهگهله بنیرن!" حهپسه خان جاوی پر بیوو له فرمیسک و به قورگیکی گیراوهوه گوتی: "وهلا من خهمی ئهو پیرهمیرده فهقیرهمه، خومان قیروسیا." شیروان به پهروشیهوه ههلی دایی و گوتی: "خهسوو گیان، دلئ خوت نارحهت مهکه، خو ههروا ناروون، خهلکی شارهزای دهولهتتان لهگهله دین، ئاخو ئیمه میوانی ئهوانین، بۆ مامیشم ئیشهلا هیچ نابیت، رینگاکه ههمووی عهسکهره، دکتور و موکتوریان ههیه، خوا پیوستیتان پی نهکات، ههر ئهوهندهش گهیشته بانه، ئیتر لهویوه به ئوتومبیل دهتانبهن بۆ تاران." سهبری به توورهییهوه گوتی: "ئهم بهزمی تارانه چ بوو، بۆ ئیمهش لهگهله ئیوه نهبهن بۆ ئهو شوینهی دهچن؟!" شیروان دهستی دا به یهکدا و گوتی: "ده وهره چاکه بکه! چهند روزه ههولی دنیاومان داوه لهگهله ئهوان تاوهکو قبوولیان کردوه، کهچی ئهمانیش نارازین. ده توخوا کهس ههیه وا بلیت؟ تاران دهست کی دهکهویت! خهلکی منته دهبات ههر بۆ چهند روزه بچیت ببینیت، دهلی ئهورووپایه، ئهوهنده خوشه." سهبری دیسانهوه به توورهییهوه گوتی: "ئهو ئهورووپا و بهههشتهمان ناویت، دهمانهویت لهگهله ئیوه بین، به تهنیا بهرهلای کویمان دهکهن، غهریب، بیزمان." عهلی سهیریکی جهماعهتی کرد و گوتی: "ئهشههدویلا ئهمه ههمووی خهتای حسین بوو، ئهو لهسهر ئهم چوونی تارانه سوور بوو و ههولی بۆ دا."

ههموو به جاری روویان کرده حسین، که بۆچی وای کردوه. حسین منگهمنگیکی کرد و گوتی: "وهلا لهبهر باوکم ههولم دا و ههزم کرد بچن بۆ ئهوی، خهستهخانهی چاکی لیه، دهلین دکتورهکانیشیان زور باشن." عهلی برای هاته جواب و گوتی: "دیاره لهوی خهستهخانهی باشی لیه، بهلام له شارهکانی تریش لیهتی." ئامه خان چاوی خوی به پشتی دهستی سهرییهوه له فرمیسک و گوتی: "وهلا حسین راست دهکا، لهبهر کاکه حاجی ههر ئهوی باشته، کورهکانیش ههر دین و دهروون و سهرمان دهن."

ديار بوو ئامه خان له دلى خوږه وه ئه و قسه يه ي ده كرد، ئه و له كوڅ ئاگاي له دلى سه برى و نه سرين بوو كه چه نديان پي ناخوش بوو و دليان له سه ر چه ند لني دها و له داخى ئه م قسه يه ي كه ئه و كردى و له كوڅ ئاگاي له هه ست و هوښى ږووناكه، كه هه ر نزيك بيت له بيستون به ردى ره قيشى له لا ده بيت به خوښترن شويني دنيا. هه روه ها كه ي ئاگاي له فرميسكه كانى نه و به هار بوو له توزى له مه وپيش له ژوره كه ي ئه ولا له گه ل عه لى باوه شيان كرډبوو به يه كدا و چو ن به دم هه نسكه وه چرپاندى به گوئيده و گوتى: "ئه وه كه ي ئه م حاله دوايى ديت؟" چو ن عه لييشى گوشى به خوږه وه و ده مى نابووه سه ر ږوومه ت و گه ردنى و به دم ماچه وه پيى ده گوت: "نازاني چه ندت بير ده كه م، هه ر دامه زراين يه كسه ر ديم بو لاتان و يه ك دوو هه فته ده مينمه وه."

* * *

خيلي چه پسه خان و حاجى مه جيد و براكه ي سى روژ بوو به ږيوه بوون به ره و بانه، هيلاك و ماندوو شويني يه ك كه و تبوون، هه ندئ جار به شيكيان فه كه و تنه دواوه، نه يانده توانى ئه و شاخوداخه سه خته بېرېن، به شه كه ي تريش كه وا پيش كه و تبوون، كه فه يانيني ئه وانى تر دواكه و تبوون، داده نيشتن چاوه رښيان ده كردن و ئه گه ر له دووره وه ديار نه بوونايه، دليان ده كه و ته مه راقه وه بويان و هه ريه كه يان قسه يه كي ده كرد به دم بوله بوله وه.

مناله ورده كان ده گريان و سوور هه لگه را بوون، له بهر تينى ئه و هه تاوه گه رم و تيژه، هه رچه نده دا يكه كانيان مناله كانيان داپوشيبوو، زوريان هه ول دها كه بيانپاريزن و هه ر ئاگايان له شان و قولى سر و ماندووى خويان نه مابوو له بهر ئه وان، يه كي سه ردوشه كيكي گه وره يان دابوو به سه ر سه رى خويان و مناله كانيان خستبووه ژيړى و وه ك چادريان لى كرډبوو، له گه ل ئه وه شدا هه ر فايده ي نه بوو.

ئامه خان و خوشكى له بهر سيته رى داربه ږوويه كدا دانيشتوون پشوويه كيان دها، جامى ئاويان به ده سته وه بوو، ئه و ده يگوت: "به خوا تيرم خواره وه با بو تو بيت." ئه وى تريشيان وه رامى ده دا يه وه و ده يگوت: "ده قومىكي كه شى لى بخوره وه و هه نديكيشى بكه به ده موچاوتدا، ته رموزه كه ه يى تريشى تيا ماوه." هه ردوو كيان تووره و نارچه ت و دلپر بوون، زوريشى له بهر مناله ورده كان و حاجى مه جيدى نه خوش بوو، سه برى و نه سرينيش له ولاوه خريكي تيروتوانج گرتن بوون له كبراى رږبه ريان، كه گوايه بويه ده ولت له گه لى نارډبوون كه رږگاو بانيان پيشان بدات و ئاگاي لنيان بيت.

سه برى پنى ده گوت: "ئه رى برام، تو له دوينيئواره وه ده لنييت ها ها ئه وه تا گه يشتين، ئه وه نده مان نه ماوه، ته نها ئه م دوو گرده بېرېن و هه لگه رږينه وه ئه وديو ئيتر ته واو گه يشتين، له دوينيوه هه وت گرد و سى شاخمان ږى و هه ر نه گه يشتين!"

به ختیار و توفهش چرپه چرپیان بوو که و اچاوت لینه سه بری چوډ دهچی به گژ ئه و پیاو ده، عیب و شووردهیی و ده زانیت ئه ویش ئیمه یه، به ختیار دهیگوت: "ئیسنا خومی دهگه یه نیمی و بیدهنگی دهگه م."

هر دوو حاجییش له گه ل سمه ی خوشکه زایان و قه تارچییه که گه یشتبوونه ته ختاییه کی خوشی پر دارودره ختی گه وره گه وره ی چر، که سه ریان نابوو به یه که وه و سیبه ریکی یه کجار خوشیان لی دروست ببوو، به تایبه تی که ئاویکی ته نکی روونیش به ژیریاندا تیده په ری و ئه وه ی خوشتریشی کردبوو ئه و بؤنه خوشه نمه داره ی که له و ناوه بلاو ببوونه وه، که تیکه لاو بوو له گه ل بؤنی گه لای دارگو یز و گوله ژاله و دارمیو و پونگه و گژوگیای قه راغ ئاوه که.

هر دوو حاجی به په رۆشه وه چاویان له ریگا بوو، که که ی منال و ژنه کان بگه نه ئه م شوینه خوشه و به شکم پیشوویه ک بدن و ئیسراحه تیک بکه ن، سمه چه ند جاریک له خاله کانی چوو ه پیشه وه و گوتی: "ئه ری خاله گیان، په نگه ئیسنا زورتان برسی بیت، ده لین چی ده ست بکه م به سفره دانان؟" کاکه حاجی گوتی: "ئه وه نده خه می مناله کانمه هر هیچ شتیکی که م بیر نه ماوه." حاجی مه جیدیش گوتی: "جاری خه می ناخواردنت نه بی، با ئه وانیش بگه ن دوا بی." حاجی زه رده خه نه که ی شارده وه چونکه زانیی که سمه نیازی خو یه تی و ئه مان ده کات به بیانوو، سمه ش له دلای خویدا جاریک دهیگوت: "ده لایی چی بچم بزانه چیان لی هات." جاریکیش دهیگوت: "به هه زار حال گه یشتوومه ته ئیره، تاقه تم له کوئی بوو بگه ریمه وه بزانه ئه وان بؤ نه گه یشتن، ئیسنا خو یان هر درده که ون."

سه بری و نه وه هار و مناله کانیان گه یشتن و له ولاخ دابه زین و به په له چوونه سه ر ئاوه که و که وتنه ده ست و دهموچاو شتنی خو یان و مناله کانیان، ئه وان ی تریش له دووره وه ده رکه وتن، که به ره و لای ئه وان ده هاتن.

ئه وه ندی پینه چوو توفه ش گه یشت، سه روجامانه که ی داگرت و قاچی پروت کرد و چوو ه ناو ئاوه که و به مست که وته شلپه شلپ و سه ر و دهموچاو شتن و رووی کرده سمه و قه تارچییه کان و دهستی دریز کرد بؤ لای ئه وان ی به ریوه ده هاتن و گوتی: "ده ی باوکه که من، بگه نه ئه وانه و یارمه تیه کیان بدن."

دوا ی ئه وه ی سمه و زه لامه کان رو یشتن بؤ لای چه پسه خان و ئه وان، حاجی مه جید به سه رسوورمانه وه به توفه ی گوت: "ئه وه تا ئه وان وا هاتن، ئه م قوربه سه رانه ش هیلاک و ماندوون، بؤ کویت ناردن." توفه هاته پیشه وه لییان، سهیریکی ئه ملالو لای خوی کرد و دهنگی نزم کرده وه و گوتی: "به ئه نقه ست وام گوت، قسم هیه پیتان

بَلِيم با كهس گويي لئ نه بيت، دار و ديوار گويي ههيه. "ئينجا له ئاوه كه هاته دهره وه و رووي كرده سه بري و گوتي: "هزم نه كرد چووي به گژ ئاغاي حه سه ن دا، ئه وه فه قيره چي بكات، ئه وه بؤ دلخوشي ئيوه وا ده لئيت."

تؤفه په نجهي هه لبري و گوتي: "ئه مه كورده و كوردي زور خووش ده وئيت و زور كورد په روه ره."

سه بري، كه هه ندي حه سا بووه و فينكي بووه وه و هيشتا ئاو به دموچاو و ئه گريجه يه وه مابوو، وهرامي تؤفه ي دايه وه و گوتي: "ئه مه كورده و كوردي زور خووش ده وئيت؟ وه لا ئه مه ده ستبر و فيلبازي كه نه بيت ته وه و هه موو كورديش ده فرؤشيت بؤ ده ستكه وتي خوي و بؤ جاسووسييش هاتوه له گه لمان و ساخته چييه كيشه بيؤينه، ئه وه له دوينيوه ئاگام لييه تي هه ر چاوي بريوه ته ئه وه سنووقه چايه و هه موو جاريك ده چيت ده ستكي لئ ده دات و ده لئيت با بزانه باش به ستراوه، چاي عيراق زور خووشه. تمه ز ئه م ته معاي تيكردوه، ئاخرييش وازي نه هينا سنووقه كه ي پئ داگرتين و به و ئيواره يه كه وته ته قه ته ق و بزمار هه لكه ندن و به زمانه لووسه كه ي واي له دايكم كرد، من نه بوومايه هه ر هه مووي ده دايه بؤ خوي، من نه مه نشت و گوتم ئيمه ئه م هه موو خيزانه فيري ئه و چايه ين دوايي له وي چي بكه ين."

سه بري ده ستئ هه لبري و گوتي: "بؤچي هه ر ئه وه؟ ئه وه هه موو قاپه وهرشاو و سينييه شي له دايكم سه ند بيچگه له و سه رين و ئه و دوو ليغه چاك و جوانه." تؤفه به سه رسوورمانه وه گوتي: "ئه و قاپانه ي له دنيه كه ي فاته خا نمان كرئ؟" "ئه وه هه ر گوتي: "بيقه زاي بيت ئاموژنيش چه ند خووشباوه ر و ده ستبلاوه، ده بلي توخوا خه لك چو ن نوين ده به خشيت، له م حاله شدا كه ئيمه ي تياين!" سه بري به توور په ييه وه گوتي: "هه رچه نده شه ريكي چاكيشم له گه ل دايكم كرد، به لام فايده ي چي تازه قسه كه ي كردبوو، خو ئيشه لا ناچين ليي سه نينه وه، به بيانوي ئه وه ليي سه ندبوو كه گوايه ئيستا ده چنه تاران و ده تانه نه خانوي خووش پئ ناومالي ده وله ته وه، ئيتر ئه م شته زيادانه تان بؤچييه."

سه بري وه كو تيگه يشتوو و زانا رووي كرده تؤفه و گوتي: "ئاگاتان له ده متان بيت، قسه ومسه تان له ژيري دهرنه هينيت ها، ئه وه پياوي ساواكه." تؤفه سه ري سوورما و گوتي:

— ساواك چييه؟!

— يه عني پياوي ئه من، وه كو زوله ئه مني لاي خو مان.

تؤفه سه ري داخست و قسه ي نه كرد و بيده نگ بوو، چونكه له ريگا و به دهم رويشتنه وه هه موو هه مانه كه ي بؤ كابرا خالي كردبوو و هه رچي ئاغاي حه سه ني ليئ پرسيبوو، ئه ميش به بوخت و جواني وهرامي دابووه وه و بؤي باس كردبوو.

نهوبه‌هار به په‌روښی و ترسه‌وه سه‌یریکې توفه‌ی کرد و گوتی: "به‌قوربانه، که‌واته زور وریا بن، باسی هیچی لا مه‌که‌ن له ریی خوادا." توفه به برواوه دهستی کرده‌وه و دهستی هه‌لبری و سه‌ری بادا و گوتی: "من؟ بۆچی من ئەم نوعه که‌سانه ناناسم؟ قور به سه‌ریان، ئەو خورمایه‌ی ئەوان ده‌یخون ناوکه‌که‌ی ئەوه‌تا له گیرفانی مندايه." سه‌بری له دلې خویدا گوتی: "ديسان دهستی پي کرد و که‌وته قسه‌ی زل هه‌ل‌رشتن." ئینجا پرووی کرده توفه و گوتی: "باشه باشه له‌شت ساغ بیت، ئینجا کي حه‌دی هه‌یه فیل له تو بکات."

توفه له دلې خویدا گوتی: "ئای هاوار! خۆ من هه‌موو شتیکم بۆ ئەم کابرا حه‌رامزاده‌یه گیرایه‌وه، هه‌مووشی به خۆه‌لکیشانه‌وه، تاوه‌کو باسی ئیستگه‌که‌شم بۆ کرد، به‌لام باش بوو ئوخه‌ی شکور فریا نه‌که‌وتم پیی بلیم له کوئ هه‌لگیراوه و چۆن شاردر اوته‌وه."

توفه یه‌که‌م جار بوو قیره و شاته‌ی سه‌بریی پي خۆش بووبیت، چونکه له‌و کاته‌دا که ئەم باسی بۆ کابرا ده‌کرد، سه‌بری هیلاک و تووره‌ ببوو و هاواری توفه‌ی کردبوو، که بچیت به‌لایه‌وه، چونکه کوربه‌که‌ی رقی گرتبوو و داوای له توفه کرد که بیت به‌لایه‌وه و هه‌ندئ ئاوی بۆ به‌ینیت. توفه که‌وته گيژاو و ترسه‌وه بیری له قسه‌کانی خۆی ده‌کرده‌وه، که چپی گوتوو و چی نه‌گوتوو، بۆچی ئەوه‌ندا که‌وج و خۆش باوه‌ر بوو، چۆن ئەو کابرا جاسووسه به زمانی لووس خۆی کرد به برای باوک و دلسۆزی کورد و کوردستان و ئەمیش وا کویرانه سنگی خۆی بۆ کرده‌وه. توفه‌ی شله‌ژاو که بیری که‌وته‌وه که‌وا چه‌ند جاریک له کاتی پشوودان و نانخواردندا ئەم کابرایه‌ی ده‌بینی ده‌چوو هه‌نا به‌رد و شوینی ته‌نیا و شتی ده‌نووسی، تاوه‌کو جاریک ئەم لیبی پرسی: "ئاغای حه‌سه‌نی ئەوه چی ده‌نووسیت؟" ئەویش پیکه‌نی و گوتی: "وه‌لا هه‌ندئ حیساباتم هه‌یه با له‌بیرم نه‌چی." توفه میشکی وروژا و که‌وته مه‌راقه‌وه و هه‌موو کرده‌وه‌کانی ئاغای حه‌سه‌نی بیر که‌وته‌وه که چۆن دوینیئواره‌که که‌یشتنه نزیک ئەو دینه و ئەو و به‌ختیار ویستیان بچنه ناو دینه‌که به‌شکم نه‌ختی ماست و نان و هه‌ندئ شت بۆ مناله‌کان بکرن، که چی نه‌یه‌یشت و گوتی: "نا، ئیوه نابیت بچن، چیتان ئه‌وئ من ده‌چم بۆتان ده‌کرم." ئاشکرایه ئەوه نه‌یویستوو بچن قسه له‌گه‌ل خه‌لکی دینه‌که بکه‌ن. توفه ئەوه‌شی بیر که‌وته‌وه شه‌وئ که به ناو دینه‌کدا تیپه‌رین و خه‌لکی دئ یه‌که یه‌که چاویان به‌مان که‌وت به‌په‌روښ بوون بۆیان و دوو سی که‌س به خیرایی چوون ئاو و دۆیان بۆ هیتان و چه‌ند ژنیکیش بۆیان گریان و ئەم کابرایه ئەوه‌نده‌ی پي ناخۆش بوو و له یه‌ک دوانیکیان تووره‌ بوو و گوتی: "به‌رده‌ممان چۆل بکه‌ن و برۆن و لاچن."

ئەوھشى ھاتەوھ بېر كە لە كاتى كەوتنەپرى و خواحافىزى لەگەل مالى فاتمە خانم و دەروداوسىتتەكان خەلكەكە بە سەلمىنەوھ سەيرى ئەم كابرايەيان دەكرد و گۆيشى لى بوو كە يەك دوانىكىيان بە چرپەوھ بە يەكتىريان گوت: "ئەم باوك سەگە كەى پەيدا بووھ!"

ئىتر تۆفە بە جارېك دللى كرمى بوو لە كابرا و ھەرچى قسە و كردهوھىەك كرابوو و نەشكرابوو دەھات بە مېشكىدا و لە دەورى ئاغای ھەسەنى كۆ دەكردەوھ. تۆفە بە زووى خۆى گەياندە بەختيار و سمە و دوو كورپەكەى خزميان لە بابەت ئاغای ھەسەنىيەوھ بە درىژى قسەى بۆ كردن.

جەماعەت ھەموو گەيشتنە ژىر درەخت و سىبەرە خۆشەكەى لای حاجى و ئەوان و خۆيان ھەلرشت و كەوتنە سەرپووتەلاك و دەموچاوشتن. شوینەكەيان زۆر بەدل بوو، زۆريان كەوتنە گيان گيان و دەربېرى خۆشى و ھەندىكى ترىشيان گوتيان و ھەلا با ئەمشەو لىزە تىر ئىسراحتە بكەين. ئاغای ھەسەنى لەوئوھ ھەلى داپە و گوتى: "نا، ئىزە باش نىيە، ئەم ژىر درەخت و دارانە پېرە لە مار و جانەوھر و لەبەر ئاوەكەش ھەر باش نىيە و ھەمىشە لەم ناوھ چەتە ھەيە و خەلك پرووت دەكەنەوھ."

تۆفە خۆى پى نەگىرا، چونكە داخىشى لە دلدا بوو، ھاتە قسە و ھەندى دەنگى بەرز كردهوھ و رووى كرده كابرا و گوتى: "ئەمە چ بوو ئاغای ھەسەنى، بە ھەر شوینىكدا تىپەرىن تۆ گوتت پى ھەلگرن ئەم ناوچەيە باش نىيە چەتەى ھەيە و خەلك پرووت دەكەنەوھ، ئەوھتى بەرئوھەين ئەمە چەند بىكەى عەسكەرى ئىوھمان تووش بووھ و ھەر خەرىكى راکردن و تەدرىب و تاقىكردنەوھ و ھەر جاويد شاھ جاويد شاھيانە، ئىتر چەتە و رېگرى چى، ئىستا كەى زەمانى خەلك پرووتكردنەوھ ماوھ."

ئاغای ھەسەنى بە شەيتانىيەكەوھ پىكەنى و گوتى: "پىاوخراپ لە ھەموو كاتىك و لە ھەموو شوینىك ھەيە. من لەبەر ئىوھمە، نەوھكا تووشى شتىك بىن دوايى دەولەت ملی من دەگرىت و دەللىت بۆ بە رىگای باش و سەلامەتدا نەتھىنان." قسەكەى درىژە پى دا و گوتى: "ئەگەر ھەندى پەلە بكەن و پى ھەلگرن، ئەمشەو ئىشەلا لە بانە دەنون و لەوى ئىتر پىشووى باش دەدەن."

تۆفە سەرى داخست و چووھ ئەولايەوھ و بە توورپەبوونەوھ چەند قسەيەكى بە ژىر لىوھوھ كرد و لە دللى خۆيدا گوتى: "وھلا سەگباب چەتە و رېگر و دەستبىر لە تۆ زىاتر نىيە."

ھەپسە خان و ئەوان دواى پىشودان و نانخواردن ھەستان و پىشى ھەموويان كەوتن تاوھكو بچنە پەنايەك و دەست بە ئاوبگەيەنن، لە رىگا پرووناك قولى ھەلمالى بۆ دايكى

و گوتى: "سەير بىكە داىكە، ئەمشەو دەبى شتىك پىئەى دابىم، ئەھا قۆلم چىبى لى ھاتوۋە." داىكى و پوورى كىشايان بە خۆياندا و نارەھەت بوون، چونكە قۆلە ناسكە سىپىيە خرىنەكەى پووناك ھەموو سوور بىوو و ئاوساۋ بوو، وا ديار بوو كە شتى گازى لى گرتبوو.

داىكى بە پەرۇشىيەۋە گوتى: "ئۆھ داىكت بمرى، بۇچى دەزانى ئەمشەو ئىمە لە كوئى نوستبووین؟ بەخا كە بەيانى راست بوومەۋە و راپەرىم و كىلە قەبرەكەم دى لە ژوور سەرم، ھەر سىر بووم، ئەمشەو ئىمە لە ناو قەبرستاندا نوستبووین." ھەپسە خان كىشای بە سنگى خۇيدا و گوتى: "پەنا بە خا قەبرەكەش دەلاقەيەكى زۆر گەورەى تيا بوو، لايەكىشى رووخابوو و ھەر مېروولەى رەشى گەورە گەورەى لى دەھاتە دەرى، دەچوونەۋە ناۋى، يەكى بەقەد قالۇنچەيەك دەبوون، ھەر نازانم چۆن شەو تىمانبەرنەبوون. ئۆھ رۆحم دەرچى بۇ ئەو منالە ورد و ناسكانە." ئامە خان راپەرى و بە ترسەۋە گوتى: "ئاي قور بە سەرم نەبىت، بەخا كەۋاتە ئەمە ئەو مېروولانە بوون كە گازيان لى گرتووم، چونكە نيوەشەۋ بەو مردوۋىي و ھىلاكىيە لەسەر شىشىكى ئاگر خەبەرم بووۋە كە كرا بە لوولاقى قاچىما، ئەۋندە خەۋالوو و ماندوو بووم، دەستىكم بۇ برد و گورج نوستمەۋە." ئامە خان گوتى: "ئەيەرۇ! با سەيرىكى بىكەم." دەرەلنگى ئاۋەلكراسەكەى بەرز كردهۋە، كە سەيرى كرد جىگای گازى پىئە ديار بوو، بەلام وەكو ھىي پووناك نەئاوسابوو و زۆر سوور نەببوۋەۋە.

تارىكەشەۋ بوو نىزىك سەعات دە، خىل ھەموو لەسەر تەپۆلگەيەك لە قەراغ جادەيەكى خۇلاۋى دانىشتبوون، ھەندى ھەسابوونەۋە، بەتايىبەتى كە شەۋەكەشى فىتك و خۇش بوو، بارەكانيان لەۋلاى خۇيانەۋە خىستبوو و كۆمەل كىردبوو. ئاغای ھەسەنىش بەشە كەلوپەلەكەى خۇى لە شوئىنىكى تەنبا كۆمەل كىردبوو، زوو زوو دەچوو بەلايانەۋە و دەخىستتە سەر يەك، قەتارچىيەكان پارەى خۇيان وەرگرتبوو و رۆىشتبوون.

ئاغای ھەسەنى وەكو فەرماندەر و خاۋەن دەسەلات بەسەر سەريانەۋە دەگەرە و دەھات و دەچوو. ئەمانىش كزۆلە دانىشتبوون چاۋەرپى فەرمان و قسەيان دەكرد، دواى ئەۋەى سەعات دە بە نىزىكەى يازدە لە دوورەۋە لايتى دوو ئۆتۆمبىل دەركەوت. ئاغای ھەسەنى بە شەۋقەۋە گوتى: "ئەۋا ماشىنەكان ھاتن تاكو بتانەن، ئىتر خۇتان ئامادە بىكەن." پووى كىردە جەماعەت، كە ۋەك ھەسكەرى شىكستە بە سەروپووتەلاكى شىۋاۋ و بە قاچ و پىشتى كوور و سىرپەۋە، خۇلاۋى و تۇزاۋى لە بەرھەتاۋ، رەشداگەرەۋ و پىست سووتاۋ دانىشتبوون، پووى تىكردن و گوتى: "كە سوارى ماشىنەكان بوون، دەبى سەرتان پروت بىكەن تاۋەكو لە ناۋشار كەس وا نەتانىنىت."

تۆفە بە شپۈزەببەكەۋە دەستى برد بۆ سەروجامانەى خۆى و دەستى پىدا ھىنا و توندترى كرد و ھەستايە سەر پى و بە پەرۋىشىيەۋە گوتى: "بۆ؟ بۆچى لەو شارە سەروجامانە و سەرى بەستراۋ عاجباتىيە؟ مەگەر ئەۋانىش كورد نىن؟" ئاغای ھەسەنى گوتى: "كاكە ئەۋە ئىشى ئىمەيە، ئىمە وا بە باشى دەزانىن." تۆفە خەرىك بوو ھەلچىت و بچىت بەگژىدا، كە حاجى مەجىد ھەلى دايى و دەستى دايە كىلاو و جامانەكەى خۆى و داي گرت، ھەرۋەك تۆفە خاۋ بكاۋە گوتى: "دە قەيچىكە، ئەۋە قسەكردنى بۆچىيە، ئىمە ميوانىن، خاۋەن مال چۆنى ويست ميوان دەبى و ابكات." تۆفە دەستى خستە سەر سەروجامانەكەى و ھەندى دور كەۋتەۋە لىيان و لە ژىر لىۋەۋە چەند جنىۋىكى دا بە ئاغای ھەسەنى و گەرەى و چەند دوعايەكىشى كرد، لەو كەسانەى بوون بە ھۆى ئەۋەى ئەم خەلكە مال و حال و ولاتى خۆى بەجى بھىلىت و وا بكەۋىتە ژىر دەست و رەحمەتت يەككى وەكو ئەم دەستىر و دز و ھىچۋوچە. ئامە خان لە ژىر لىۋەۋە بۆلەيەكى لىۋە ھات و گوتى: "رەزامان بە رەزاي خوا، بەم ئاخىرى عومرە با ببىن بە عالمۇدە!" كچەكانى بە ئەسپايى پىدەكەنن، ھەپسە خان بە بىدەنگى دەكولا لەبەر پىكەننى بە قسەكانى كاپرا و بە جوابى تۆفە و سەرى روۋتى مىزدەكەى و قسەى خوشكى.

* * *

ئۆتۆمبىل گەشىتن، دوو لاندروڧەرى درىژ بوون، ئۆتۆمبىلچىيەكان دابەزىن، ئاغای ھەسەنى كەۋتە ورتەورت لەگەلىان بە فارسى، شتەكانيان بار كرد لەسەر ئۆتۆمبىلەكان و جەماعەتىش ھەستان سوار بوون بە سەرى روۋتەۋە، ھەندىكىان ھەستى خۆشىيەكىان كرد بەۋەى كە خۆ ئەۋە ئۆتۆمبىلە سۋارى دەبن و وا دەچن بۆ شار، ئىتر رزگاربان بوو لە كەر و ولاخ و رىگاي سەخت و مىشومەگەز و مار و دوۋپشك و پەبىن و تەپوتۋوزى لادى، ھەندىكىشان وا سەرى ئۆتۆمبىل و ئەۋ دوو كاپرا لىخورە جل ئەفەندىيەيان دەكرد، دەتگوت قەت و ھىچ كات نە شاربان دىبوو و نە سۋارى ئۆتۆمبىل و قەمەرەى جوان بوون و نە ئەلەكترىكىان چاۋ پى كەۋتوۋە.

* * *

ئۆتۆمبىلەكان كەۋتنە شوپىنى يەك، جادە خۆلەكەيان برى و چوونە سەر جادەى قىرتاۋ، شەۋ درەنگ بوو، كەسى وا بەسەر جادە و شەقامەكانەۋە نەمابوو، جەماعەت ھەندى بوۋزانەۋە كە چاۋبان بە شار و فلەكە و ئەلەكترىك و خانوو كەۋت. ئەۋەندەى پى نەچۋو ئۆتۆمبىلەكان لە خىرايىان كەم كەردەۋە و لە بەردەمى مالىكدا راۋەستان و ژن و پىاۋەكان دابەزىن و بردىاننە ژوورى لەگەل كۆل و بارەكانيان، دوو

ژووری گهوره و خوشیان پیشان دان و لهوی دابهش کران، ژن له ژووریک پیاو له ژووریک.

ئاغای حهسه نییش ون بوو و نهما و له گهل ئوتومیلچییهکانی رۆیشت، ئەمانیش تیگه یشتن که ئیتر ئەو ئیشی نهما و ئەوهتا ئەمانی دایه دهست دوو زهلامی تر. ههروهها سهیریشیان کرد که ئەم خانوو ئەگه رچی له مالی خیزان و ژن و مندالدار دهچیت، بهلام هیچ ژنیک دیار نهبوو، ههندیکیان له دلی خویاندا گوتیان شهو درهنگه، رهنگه ئەوان نوستبن و ئەم دوو پیاوهش که هاتن به پیرمانهوه و ژووریان پیشان دان له کوپ و باوک دهچوون، یهکیکیان هه بیست سال دهبوو، ئەوهی تریشیان خوی دابوو له شهست.

خیزانهکان دواي چوونه سه رئاو و چوونه حه مام و دهستویل و دهموچاو و قاچ و قول شتن، هه موویان به نوره و یهک له دواي یهک له خوشی ئاودهستی پاک و خوش و سه رگیاو به ده رگا و له خوشی حه مام و سه رشو رک، هیی وایان هه بوو بهو شهوه درهنگه دوو سی جار چوو، دهتگوت ههنگی له داردا دۆزیبووهوه.

ئوه دندهی پی نهچوو کوره مندالکاره کهی ساحیب مال به سینیه چاوه له گهل بهختیار هاته لای ژنهکان و خستیه بهردهستیان، هه زوو ئامه خان دهستیکی له خوشکیه وه ژهند و به چرپه وه گوتی: "ئهیه رۆ، چایهکان چه ند زهردن، ئەلئی ناوی دلۆپهن." بهختیار و کوره که چوونه ده ری، له هه یوانه که کوره که پروی کرده بهختیار و به فارسی ههندی قسهی له گهل کرد. ئەگه رچی بهختیار سه ری بو له قاند و به زهده خه نهوه سوپاسیکی بو کرد، بهلام هیچ له قسهی کوره که نهگه یشت له ناوی شام زیاتر. بهختیار چوو دانیشه وه لای باوکی و مامی و ئەوان، بهلام له دلدا هه بیری له قسهکانی کابرا ده کرده وه و له دلی خویدا ده یگوت: "خوایه ئەوه باسی چیی له گهل کردم، وا به پهله و خیرا قسهی ده کرد رهنگه وای زانیبی که بلبلم له فارسیدا، خوایه گیان شامی چی؟ کی باسی شامی کردوه، تو بلئی و ابزانی خه لکی شامین یان له ویوه هاتووین؟"

هه رچۆنیک بوو ناوی شام له بهختیار بوو به مهراق بی ئەوهی قسه بکات. زوری پی نهچوو کوره که هاته وه بهختیاری بانگ کرد، مشه ما و قاپی به دهسته وه بوو، گوتی: "به خانمهکان بلئی ریم بکه ن تاوه کو شامه که یان بو دانیم."

بهختیار خه ریک بوو بداته پرمه ی پیکه نین و تیگه یشت که کوره که باسی شیوی کردوه، که ئیستا بویان دینیت. پیکه نینی به خوی هات و له دلی خویدا گوتی: "ئهوه یه که زور جار دایکم و پوورم دوعا ده که ن ده لاین 'یا شامی غه ربیان'، ده بوو بزائم، منیش

لهوساوه دانیشتووم بیر له شام دهکه مه وه، وام دهزانی کوره که دهلیت ئیوه خه لکی شامن یان رهوانه ی ئه ویتان ده که ن، چۆن لیم ببوو به مهراق!" دواتر سه ریکی بادا و به پرویه کی کراوه و دهمیکی به زرده خه نه وه هاته لای دایکی و ئه وان له گه ل کوره که و گوتی: "هه ندی خوتان لاده ن، ئاغای موعینی نانتان بۆ داده نیت." ئه وانیش که وتنه خویان و هه لکشان به ره و ژوور، هه ندیکیان خه والوو بوون و نوستبوون، چه پسه خان بانگی کردن، ئه وانیش هه ستان.

نه وه به ار به چه ره وه گوتی: "وه لا زۆرم برسی بوو، خه ریک بوو بلیم ئه ری شتیکمان پی نه ماوه بیخۆین." پروناک دهمی خوی گرت و پیکه نی و گوتی: "خیریان بنووسیت، پارشیومان ده دنه ن." سه بری گوتی: "ديسان زۆر قسه مه که ن، به بیده نگی نانه که تان بخۆن، ئه وه نده له سه ری مه رۆن."

تۆفه له دیوی پیاوه کان مات و بیده نگ دانیشتوو، چونکه وه زع و حاله که ی پی خۆش نه بوو، بۆیه هه یچ که یفی نه بوو.

سمه دوو سی جار هه ستایه سه ر پی و گوتی: "تۆ بلینی ئه و کوره پیویستی به یارمه تی نه بیت، نه چم یارمه تیه کی بده م؟" به ختیار به په له گوتی: "یارمه تی که سیان ناویت، ئه وان به فارسی قسه ده که ن و تۆ چووزانیت چی ده لین." سمه به زرده خه نه وه سه ریکی به ختیار کرد و گوتی: "کوره ئاسانه، پیاو خه یالی بداتی تیده گات، هه ندی قسه یان له کوردی ده چیت." تۆفه دللی پر بوو، داخی له دلدا بوو، به گه رمیه وه هه لی دای و به دهم مژ له جگه ره دانه وه و به دهمی گیراوه وه گوتی: "کوره لایبه، زمان و قسه ی چی، کوردی و عه ره بی تیکه لاو بکه ئیتر ده بیته زمانی ئه وان." به ختیار دایه پر مه ی پیکه نین و گوتی: "باشه، که کوره که هات و وتی به ژنه کان بلین ریگا بکه ن سفره داده نین، تیگه یشتی چیی گوت؟" تۆفه سه ری راوه شان و گوتی: "ئه ی چۆن تینه گه یشتم." به ختیار له دللی خۆیدا گوتی: "حه رام بیت ئه گه ر هه ر زانیبیتت که چی ده لیت، که قسه که ی کرد وا وقت و رما، ده تگوت کوره که فره نسی قسه ی ده کرد."

دوو رۆژ بوو چه پسه خان و خوشکی خیزانیان له و ماله بوون له شاری بائه، پاکوته میز ببوونه وه، جلیان گۆرپیوو، ده ست و قاچ و قۆل و سه ر چه ند جار شۆرابوو، سه ریۆش و له چک سپی هه لگه رابوون. مناله ورده کان هه سا بوونه وه و له سه ر فره شی کرمانی که وتبوونه گاگۆلکی، کوردوی نه وه به ار که له وان گه وره تر بوو، ئه و بۆ خوی به ملاولادا رای ده کرد، جار جار ده چوو له لای باپیری و ئه وان و جار جار ده هاته وه لای ژنه کان.

ئاغای موعینی و زهلامکهی تریش قهت نه‌ده‌بینران، تهنه کاتی نانخواردن نه‌بوایه. له چیشته‌خانه‌که‌وه‌ده‌رگای بچووک هه‌بوو، له‌ویوه‌ده‌چوونه‌بازار و ده‌هاتنه‌وه‌ژووری، ده‌رگای هه‌وشه‌ش به‌کللی داخرابوو و کللیش له‌گیرفانی خویاندنا بوو.

ئه‌و‌رۆژه‌تۆفه‌تاقه‌تی‌چوو و بیزار بوو، دوو‌سئ‌جار‌چوو‌ه‌ه‌وشه‌ و گه‌رایه‌وه‌ژووری، رووی‌کرده‌به‌ختیار و گوتی: "ئه‌وه‌بۆ‌له‌م‌کوره‌ناپرسیت، ده‌مه‌وئ‌هه‌ندی‌جگه‌ره‌بکرم، ده‌مه‌ویت‌بچمه‌ناوبازار." به‌ختیار به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی‌سارده‌وه‌گوتی: "کاکه‌تۆفه‌گیان، منیش‌به‌قه‌ت‌تۆ‌فارسی‌ده‌زانم، ئیتر‌بۆچی‌خۆت‌پیی‌نالیت؟" تۆفه‌سه‌ری‌با‌دا و گوتی: "بلیم‌چی، ئه‌وه‌ته‌ی‌هاتووین‌هه‌ر‌تۆ‌بانگ‌ده‌کات و قسه‌له‌گه‌ل‌تۆ‌ده‌کات." به‌ختیار‌پیکه‌نی و گوتی: "ئه‌وه‌هه‌زی‌له‌ناوه‌که‌م‌کردوه، ناوه‌که‌م‌ئاسانه‌بۆیه‌هه‌ر‌من‌بانگ‌ده‌کات."

کاکه‌حاجی‌گوتی: "وه‌لا‌به‌قسه‌ی‌من‌ده‌که‌ن‌پێیان‌مه‌لین، ره‌نگه‌رازی‌نه‌بن‌که‌ئیه‌بچه‌بازار." تۆفه‌به‌نا‌ره‌حه‌تی و بیزاریه‌وه‌گوتی: "که‌واته‌بلین‌ئیمه‌لیتره‌هه‌پسین!" کاکه‌حاجی‌سه‌ری‌داخست و به‌که‌ساسیه‌که‌وه‌گوتی: "ئه‌ریوه‌لا‌هه‌پسین، ئه‌ی‌چین، لیره‌ئیمه‌ناتوانین‌له‌قسه‌یان‌ده‌رچین." تۆفه‌به‌توو‌ره‌بوونه‌وه‌ و به‌توندی‌گوتی: "ده‌یاره‌بی‌خوا‌ئهم‌حاله‌ببرئ، خۆزگه‌مان‌به‌ژیر‌ده‌هن و درکودالی‌لای‌خۆمان." به‌ختیار‌هاته‌قسه‌ و گوتی: "ئینجا‌کاکه‌تۆفه‌کامه‌سه‌گباب‌دوو‌له‌باوکم و مامم‌وا‌نالیت، ئه‌ریوه‌لا‌نه‌ک‌ژیر‌درکودال، من‌ده‌لیم‌کاشکی‌هه‌ر‌له‌ماوه‌ت‌بکوژرامایه‌ و نه‌گه‌یشتمایه‌ئهم‌حاله، به‌لام‌ده‌لیی‌چی، براکانمان‌به‌لۆریی‌حکومه‌ت‌هاتنه‌سه‌رمان، ئیتر‌ده‌سه‌لاتمان‌نه‌ما."

تۆفه‌گورپی‌دایه‌خۆی و له‌دلی‌خۆیدا‌گوتی: "ئیس‌تا‌ده‌چم‌پێیان‌ده‌لیم‌که‌ده‌مه‌ویت‌بچمه‌ده‌روه‌جگه‌ره‌بکرم، خوام‌له‌و‌خوایه‌بلین‌حالی‌حسبئ."

دوای‌به‌پنیک‌به‌دزییه‌وه‌هه‌ستا و چوو‌ه‌به‌رده‌رکی‌ژووری‌دوو‌زه‌لامه‌که‌ و به‌ئه‌سپایی‌له‌ده‌رگا‌که‌ی‌دا و یه‌کینکیان‌بۆی‌کرده‌وه، تۆفه‌سه‌لامیکی‌کرد و پاکه‌ته‌جگه‌ره‌به‌تاله‌که‌ی‌پیشان‌دا و گوتی: "ئاغا‌جگه‌ره‌ماکو." ئینجا‌به‌کوردی‌ته‌واوی‌کرد و گوتی: "ده‌مه‌وی‌بچم‌بۆ‌بازار‌بیکرم." یه‌کینکیان‌ئیشاره‌ی‌کرد و به‌فارسی‌گوتی: "باشه، وه‌ره‌له‌گه‌لم‌ده‌تبه‌م‌بۆ‌ئه‌و‌دوکانه." تۆفه‌به‌شه‌وق و خوشییه‌وه‌سه‌لامیکی‌تری‌بۆ‌کرد و گوتی: "باشه‌ئاغا، راوه‌سته‌با‌بچم‌پاره‌بینم." پای‌کرده‌لای‌حاجی و ئه‌وانی‌تر، هه‌موو‌له‌شی‌پنیده‌که‌نی و به‌گه‌رمییه‌وه‌گوتی: "کوره‌چووم‌پیم‌گوتن، گوتیان‌وه‌ی‌به‌سه‌رچاو، ئه‌وه‌بۆ‌زووتر‌قسه‌ت‌نه‌کرد‌وه‌ره‌با‌برۆین، قه‌یدی‌نیس، قه‌یدی‌نیو!" به‌ختیار‌به‌پیکه‌نینه‌وه‌گوتی: "باشه‌چۆنت‌پئ‌گوت؟ چۆن‌تیگه‌یشتی

لټيان؟" توفه سهرکه وتوانه گوتی: "پاکه ته که م پيشان دا و گوتم ئاغا ماکو جگه ره." هموو که وتن به گازی پشتدا له بهر پیکه نین، حاجی مه جید گوتی: "کورپه باو کم ماکو عه ره بییه." حاجی براشی به دهم پیکه نینه وه گوتی: "ئاخر ئه وه نالیت زمانه که بیان کوردی و عه ره بی تیکه لاوه، ئیتر چیتان دهویت، خو ئه و توانی تیان بگه یه نیت، هن دهکن با به تورکی گوتیبی." توفه ش پیکه نیله گه لیان و پارهی برد و رویشته له گه ل کورپه که.

ژنه کان پال که وتبوون و تیر نوستبوون و حه سابونه وه و له بهر ئه وه ی بیئیشوکاریش بوون، ئیتر خه یالیان دابوو دارودیوار و که لوپه لی ماله که. له ژورره که شیان په سمیکی گه وره ی شاهه نشا و شازن هه لواسرابوو، زوو زوو سه تری ئه و په سمه یان ده کرد و هه ریه که یان شتیکی ده گوت. ئه میان ده یگوت: "کچه که، ژنی شا چهند جوان و چاو و برق مه سته." ئه وی تریان ده یگوت: "ده لټن کچی زابت و ئه فسه ریکی بچوک بووه، خوا له م هموو کچه خانه دان و جوانانه ئه م به خته ی داوته ی که شا ئه وی به دل بووه." نامه خان سه ری پاده وه شانده و ده یگوت: "په نا به خوا له به ختی ئه م شایه، هه رسه ی ژنه که ی یه ک له یه ک جوانتر بوون." حه پسه خان هه لی ده دای و ده یگوت: "ئو ئوه هه رسیکیان نه ده گه یشته ژنی یه که می. خوشکه که ی مه لیک فاروقی میسر، ئه و زور جوان بوو، ناوی فه وزیه بوو." سه بری زانایانه و خوینده وارانه ده یگوت: "ئه م ژنه ی خوینگه رمه، به لام وه کو دوانه که ی تر جوان نییه، لووتی ده لټی ژاپونیه." نامه خان دیسان سه ری بو پاده وه شانده و ده یگوت: "ئه میان به ختی جوانه، ناوچه وانی جوانه، جوانی بوچییه." له و کاته دا کورپه ئیشکه ره خاوه ن ماله که دای له ده رگا و سه لامی کرد و دیسان مشه مای سپی هیئایه پیشه وه، که نان بخون. دای خست و چوو ده ره وه که خواردن بیئیت.

حه پسه خان دایه قاقای پیکه نین و گوتی: "ئه یه رق خو وه کو دابه سته مان لی هاتوو، ئه مه چوار پورته هه ر ده خون و دنوین، که س نییه بیته به لامانه وه و پیمان بلټ چی ده که یین و بو کوئ ده چین و که ی ده رټوین." نامه خان به ماتیه که وه گوتی: "که ممان به سه ر نه هاتوو، ده با دوو پوریش و ابین."

* * *

بو سبه یی پاشنیوه رق خه به ریان بو هات که ناماده بن سبه یی به یانی زوو ده که ونه ری به ره و تاران. به یانی زوو دوو لاندروقه ر هاتنه وه، دیسان جه ماعت به کو ل و باریانه وه سوار کران و به ره و تاران که وتنه ری، بو شه وی له یه کی له شاره کانی سه ر ریگا نوستن، بو پورټی دوابی ئیواره یه کی درهنگ گه یشتنه ده وره به ری تاران.

تاران له دووره وه و له بهر زاييه وه ئه وهنده جوان بوو، ههر ده تگوت ده راي ئه ستيره و لاله و چراخانه، ريگا و شه قامه كان كه بوي ده چوون هه مووي پانوبه رين و ئه مبه ر و ئه وبه ريان به دارودره خت رازابو وه وه، تابلو و ره سمى پروپاگه نده و ئيعلان به ره به ره دهر ده كه وتن و قه له بالغي و ريچكه ي ئوتومبيلي جوراوجوريش ده ستى پي كرد، ئوتومبيله كانى خياليش كه وتنه ناويان و گه يشتنه ناوشار، شارىكى پيشكه وتوو و ئاوه دان، له مبه ر و ئه وبه رى جاده و شه قامه كانى هه موو بيناي به رزى چهن چينى و ئوتيل و فروشگاي گه وره گه وره و له هه موو شتيك زياتر، كه سه رنجى سه برى راکيشا، دوكانى گولفروش بوو، له دلى خويدا گوتى: "به راستى دياره ميلله تىكى به زه وقن، ئه وه ي لاي ئيمه باسى نه بيت دوكانى گولفروشييه، له هه موو ئه و به غدا گه وره يه دا و ابزانم يه ك دوكانى گولفروشيى تيايه يان دوان، ئه ويش ئه گه ر يه كيك بيه ويت چه كى گول به ريت بو خه سته خانه بو سه ردانى ئاشنايه كى، ده بي دوو سى سه عات ريگا بروات تاوه كو ده گاته مه يدانى سه عدوون چه پكى گول بكرت." لچى هه لقورتاند و له دلى خويدا گوتى: "ئه ويش كوا، مه گه ر ئه وانهى زور مه دهنى و پاره دارن، ئه گينا لاي ئيمه كى گول ده بات بو كى، به لام تو سه يرى ئه و هه موو دوكانى گولفروشييه كه لي ره."

هه ندى له جه ماعت له ناو ئوتومبيله كان چاويان زه ق ببوو، ههر سه يرى ئه مبه ر و ئه وبه ريان ده كرد.

منداره كان تاقه تيان چو بوو، چونكه شه قام و ريگاي ئوتومبيل زور قه له بالغ بوو، له زور شويندا ئوتومبيله كان ههر ده چه قين و به ينيك راده وه ستان و مناليش ده گريان. ماوه يه كى باش به ناو شاردا رويشتن، چهن شه قام و فلكه ي گه وره و بچووكيان برى، ئينجا ئوتومبيله كان لايان دا و شوين يه ك كه وتن و چوونه ناو شه قامىكى ترى ئه مبه ر و ئه وبه ر، كه بينا و خانووى به رزى سپى چوار چينى هه بوون و له به رده م خانويه كى ده رگا ئاسنى گه وره دا راوستان و به جه ماعت گوترا كه ئيتر دابه زن، هه موو دابه زين و كوّل و بار داگيرا.

حه پسه خان له دلى خويدا گوتى: "ده ي خوايه له سه ر تو، بزائين چيه كه له چاره مان نووسراوه." ئامه خان به دم بوله ي ژير ليوه وه گوتى: "ههر ئه م جاره كوّل و بار و پراسكه مان دانه گرت، قور به سه رمان نه بيت، وه لا ههر عه ينى قه رجمان لى هاتوو، كوّل به كوله وه و ههر پوژه له شوينيك."

خيل چوونه ژوورئ، دواي ئه وه ي كورپىكى ئه فه ندى كه له كورپه كانى خانووه كه ي بانه ده چوو، گورج هات و ده رگاي بو كردنه وه و ئه له كتريكى بو داگيرساندن،

ئۆتۆمبىلچىيەكان لەگەلى كەوتنە قسەوباس و چرپەچرپ و ئەمانيان دايە دەست كۆرەكە و خۆيان بە پەلە سوار بوونەوه و پۈيشتن.

خانووەكە گەورە و خۆش بوو، سى چىنى بوو، حەوشىكى چوارگۆشەى هەبوو لە ناوەرەستىدا حەوزىكى شىنى جوانى هەندى گەورەى تيا بوو، سى دەورەى حەوشەكە هەمووى دارودرەخت و گۆل و ئىنجانە بوو، هەروەها لە حەوشەكەدا پىپلىكانەيەك هەبوو دەچووە چىنى يەكەم، بە درىژايى قەراغى پىپلىكەكەش ئىنجانە گۆل دانرابوو.

حەپسە خان و ئەوان سەرکەوتنە سەرى، بە دەم سەيرکردن و چاوە لە يەك بىرپەنەوه هەروەك بە يەكتىرى بلىن: "چەند خانوويەكى خۆشە، تۆ بلىي هەر لىرە بىمىنەوه ياخود هەر ئەمشەو لىرە دەبين و سبەينى دەمانبەنە شوينىكى تر." سەيرى يەكتىريان دەکرد.

خانووەكە ئەگەرچى هەندى كۆن بوو، بەلام بۆ ئەو خىزانە زۆر باش بوو، دوو سى حەمامى تيا بوو، ژوورەكان گەورە گەورە بوون، دەتگوت مەكتەبە، كەلوپەلىشى تيا بوو وەكو نوين و كورسى و قەنەفە، ژوورەكان هەموو داخرابوون بە فەرش و قالى، ئەگەرچى هەندى كۆن بوو، بەلام جوان و رىكوپىك بوون. چىشتخانەيەكى گەورە و باشىشى تيا بوو لەگەل قاپ و مەنجەلى زۆر.

خىل كەوتنە مقومقو و چرپەچرپ، ئەم دەيگوت: "واى تاران چەند خۆشە!" ئەوى تريان دەيگوت: "تۆ بلىي لەم خانووەدا بىمىن؟!" ئەمەى تريان دەيگوت: "ئەم خانووە چەند گەورە و باشە دەلىي بۆ ئەم خىزانە زۆرەى ئىمە كراوە!" يەكىكى تر سەرى دەبردە نزىك ئەوهى ترەوه و دەيگوت: "چىيە ئەم كۆرە لەم خانووەدا دەژى و لە خاوەن مال دەچىت؟!"

هەفتەيەك بوو جەماعەت گەيشتبوونە تاران، پىشيان گوترابوو كە ئىوه ئىتر لەم خانووەدا دەژىن، تاوەكو لىرەن و ئەم كۆرەش كە لىرەيە لەگەلتان دەبىت، مشوورى خواردن و بازارپ و هەموو ئىشوكارىكتان دەخوات، ئەوەش ئاشكرا بوو كە دەبوو خىل بکەونە ژىر چاودىرىي ئەو كۆرەوه، كە بە ناوى پاسەوانى مالهەكە و چىشتكەرەوه لە لايان دەمىنەتەوه، بۆ ئەوهى ئاگای لە هەموو جوولە و هەستان و دانىشتنيان بى و ئاگادارى ئەوه بى كە كى هاتوچۆيان دەكات و كى پەيوەندييان پىوه دەكات، بەتايبەتى كە تاران پىر بوو لە كوردى ئىرانى، كە بەشى زۆريان لەژىر چاودىرىي ساواكدا بوون و جوولانەوهيان هەموو دەژمىرا و دەشيانزانى كە ئەگەر بزائن ئەمان هاتوون بۆ ئىرە، رەنگە هەر زوو بىن بۆ لايان و پەيوەندييان پىوه بکەن، كە ئىرانىش ئەوهى پى خۆش نەبوو.

ساواك يان دەسگای ئەمن، ئەوسا لە ئىران خۆيان حىساب بوون و تىكرا دەسەلاتى تەواويان بەسەر هەموو دەسگاكانى ترى دەولەتدا هەبوو، تەنها دوژمنايەتبيان لەگەل

هیزی سوپادا هه‌بوو، هه‌ردوو لا زۆر ڤقه‌به‌رایه‌تی یه‌کتریان ده‌کرد به‌پینی قسه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی شاره‌زای حال بوون. ئه‌گه‌رچی خیزانه‌کانی چه‌پسه‌خان و ئه‌وان له‌سه‌ره‌تاوه‌ بوونی ئه‌و کورده‌یان له‌و خانووه‌دا زۆر پئ ناخۆش بوو، به‌تایبه‌تی ژنه‌کان. ئامه‌خان ده‌یگوت: "ئه‌یه‌رۆ دایکم، ئه‌مه‌ نامه‌هرمه‌ چون له‌گه‌لمان بژی، چوونه‌ چه‌مامیکه، سه‌رپووتیه‌که، به‌نی ئاده‌م له‌مالی خویدا هه‌زار شت ده‌کات، ئینجا ئه‌مه‌ له‌په‌ر بۆ ئیشیک بیت و به‌سه‌ری پووت یان به‌نه‌وعیتی تر بمانبینیت، ئه‌مه‌ چون ده‌بیت!" کاکه‌ حاجیش پینی ده‌گوت: "ئینجا تۆ هه‌ر رازی مه‌به، کچی ئه‌وه‌ قسه‌ی چی ده‌که‌یت، مالی چی و خۆتی چی، ئیستا ئیمه‌ وه‌ک ده‌سه‌سه‌ر واینه‌. خۆیان چۆنیان هه‌ز کرد واده‌کن، ئیمه‌ ناتوانین هه‌چ بلیین." هه‌روه‌ها کچه‌کانیشی پینیان ناخۆش بوو و ده‌یانبۆلاند، به‌لام ورده‌ ورده‌ له‌گه‌لی راهاتن، به‌تایبه‌تی که‌ کورده‌که‌ له‌شی سووک و پاکوته‌میز و ئازا و زیره‌ک بوو، سی ژمه‌ نان و چیشتی پاکوته‌میزی بۆ ئاماده‌ ده‌کردن، وه‌ختی ناخواردن بانگی ده‌کردن: "خانم سفره‌ حازره‌."

ئاغای په‌زائی، که‌ ناوی کورده‌که‌ بوو، ئه‌گه‌رچی چیشتی بۆ لیده‌نان و بازاری بۆ ده‌کردن و گوشت و زه‌خیره‌ی بۆ ده‌کری، به‌لام ده‌بوو یه‌کی قاپه‌کانی بۆ بشوات و چیشته‌خانه‌که‌ی بۆ پاک بکاته‌وه‌، هه‌روه‌ها خیزان ده‌بوو خۆیان ماله‌که‌ پاک بکه‌نه‌وه‌ و ئیشه‌کانی تریان بکه‌ن.

تۆفه‌ و سمایل و دوو کورده‌که‌ی خزمیان، کاوه‌ و کامهران، له‌ ژووریکه‌ی چینی خواره‌وه‌ی ماله‌که‌ و له‌ به‌رانبه‌ر ژووری ئاغای په‌زائیدا بوون، چیشته‌خانه‌که‌ش هه‌ر به‌ته‌نیشتیانه‌وه‌ بوو و له‌گه‌ل چه‌مام و ته‌والیت و ئه‌و شوینه‌ پیوستیانه‌ و هه‌موو ئه‌وانه‌ له‌سه‌ر هۆلیکی گه‌وره‌ بوون، که‌ له‌ویشه‌وه‌ پیللیکه‌یه‌ک ده‌چووه‌ سه‌ره‌وه‌ بۆ هه‌رسی چینه‌که‌ی تر، هه‌روه‌ها ژووریکه‌ی گه‌وره‌ی به‌ شووشه‌ کراویش ده‌یروانییه‌ سه‌ر چه‌وشه‌که‌ بۆ پاراستنی گۆل و گۆلزار، که‌ له‌به‌ر سه‌رمای زستان کرابوو.

تۆفه‌ هه‌ر دوا‌ی هه‌فته‌یه‌ک گوتی: "به‌ته‌واوی فیری فارسی بووم." ده‌چووه‌ دوکانی ده‌وروپشتی خۆیان، که‌ زۆر جار ئاغای په‌زائی خۆی نه‌یده‌په‌رژا تۆفه‌ یان یه‌کی له‌ کورده‌کانی تری ده‌نارد، که‌ بچن شتیکی بۆ بکرن، شتی بچووک وه‌ک شقارته‌ یان ده‌سکی که‌ره‌وز، یان کولیزه‌ و نان، چونکه‌ شته‌ گه‌وره‌کان خۆی هه‌ر زوو ده‌یکری.

په‌زائی زۆرتر تۆفه‌ی بانگ ده‌کرد، وه‌کو شتیکی ئه‌ویش لیتی تیگه‌یشتبوو و ده‌یویست گه‌یچه‌لی پئ بکات و پینی رابوویری، تۆفه‌ش زۆر داخ له‌ دل و ناحه‌زانه‌ له‌گه‌لی ده‌جوولایه‌وه‌ و په‌فتاری ده‌کرد، هه‌میشه‌ له‌ ژیر لێوه‌ه‌ جینوی پئ ده‌دا. جاریکیش چو به‌گژیدا و قیراندی و هه‌روا به‌ کوردیه‌کی پاراوی لێی راپه‌ری و گوتی: "بۆچی ئیمه‌"

قاپت بۇ بشۆين و چيشتخانەت بۇ پاك بكهينهوه، كه چيشتخانەكه هيى تۇ بيت
 قاپهكانيش خۆت بيشۆ. "حهپسه خان و ئەوان به دزييهوه توفهيان بانگ كرد و چوون
 بهگزيدها و پتيان گوت: "له ربي خوادا ده مي خۆت بگره و حەيامان مەبه، ئيمه ئەم
 هەموو كەسه لەم مالدەين، دە با قاپي خۆمان خۆمان بيشۆين." توفه هەلچوو و گوتى:
 "قەيناكه ئەگەر خۆمان هەقمان هەبوايه بەسەر چيشتخانە و هەق و حسابەوه، ئەوسا
 به خۆشيبهوه هەمووى هەر خۆمان دەمانکرد، بەلام تۆ سەيرى بكه ئەو وا تەماشامان
 دەكات، دەلبي ئيمه خزمەتكارى باوكين و هەر ئەمرمان بەسەردا دەكات." حاجى مەجيد
 هەلى دايە و گوتى: "كاكه گيان بەس نييه، ئەو خواردنەكەتان بۇ حازر دەكات و
 دەيخاتە بەردەستتان، ئەي ئەگەر ئەو هەشى نەكردايه و هەرودەكو ئاغاي تەواو
 بەسەرتانەوه بگهرايه و ناچار بونايە ئيوه سينيتان بخستايەتە بەردەمي، ئەوسا
 دەتگوت چي؟" حەپسه خان هاتە قسه و گوتى: "كورى بابى دان بە خۆتدا بگره، بزاني
 خوا چيمان لى دەكات، ئينسان قسهيهكيش بۇ دز بكات، وەلا كورەكه خراپ نييه و زۆر
 لەشسووكە و زۆريش بەخزمەتە." توفه خيسهيهكى لە حەپسه خان كرد و گوتى:
 "ئەريوهلا لەشسووكە، بۇچى لەشسووك نابيت، ئەوه قازانجى خۆى تيايه." توفه دەنگى
 نزم كردهوه و لتيان هاتە پيشهوه و بە چرپه گوتى: "ئيوه چووزانن، كاك عەبدوللا بۆى
 گيرامهوه كه ئەمانە چى دەكەن." بەختيار بە حەپسەساوييهوه گوتى: "كاك عەبدوللا
 كيتيە؟" توفه ديسان بە چرپهوه گوتى: "پياوى ئەو ماله مەهاباديبهيه، بەلام توخوا ناوى
 مەبەن لاي كەس، ئەو هەتا ماله كەيان لە سەرووى كۆلانەكەى ئيمهوهيه، هەموو جارتيك
 لە نانەواخانەكه پيم دەكات و دەلبيت: 'بەخوا سەيد محەمەد و ماله كەيان وەختە دلتيان
 دەريبت بۆتان، بەلام ناويړن بين بەلاتانەوه لەبەر دەولەت و ئەم پياوى ساواكهى لە
 لاتانە.' ئينجا ئەو هەموو شتيكى بۇ گيرامهوه و گوتى: 'ئبيستا ئەم كابرايهى لاي ئيوه
 چەندتان بۇ سەرف دەكات، سى ئەوئەندە دەنوسيت و لە دەولەتى وەردەگریت و
 نيوهى بۇ خۆى نيوهكهى تريشى بۇ ئەوى لە خۆى گەورەترە.' ئەمانە هەموويان گەورە
 و بچووكيان هەروا شەريكەدزن و ئەمە ئيشوکاریانە." سەرى رەواشانند و گوتى: "ئەي
 چۆن، خۆ لەبەر خاترى چاوى كالى ئيمه نييه، بۇ قازانجى خۆيهتى." ئەم جارە كاكە
 حاجى هاتە قسه و گوتى: "كورە ئيمهى دەر بەدەر و هەلهاوو هەقمان چيبه بەسەرەوه،
 ئەوه مالى خويانە و ئيشوکاری خويانە، ئيمه بۇ حەياى خۆمان بەرين، خۆمان پياو
 خراپ بكهين، بە ئيمه دەگورين، ئيمه هەر دەبى دەست بە كلاوى خۆمانەوه بگرين، با
 نەبيات تاوهكو بزانيان خوا چى دەكات."

هەرچۆنیک دەبوو بە هەموویان تۆفەیان بێدەنگ دەکرد و خاویان دەکردووە و بەینیک ئەویش سەری خۆی کز دەکرد و سەیری دەمی ئاغای رەزائی دەکرد، تا پاش چەند رۆژیکی تر، دیسان شتیک رووی دەدا یان دەهاتە پیشەو، که له توانیدا نەدەما قوتی بدات، لەبەر ئەوە دیسانەو بەزمیکی تری هەڵدەگیرساندووە و قەرەیهکی تری دروست دەکرد.

رۆژیک که دیسانەو تۆفە بەزمیکی نابوو، حەپسە خان بە نارەحەتییهو گوئی: "بەخوا دایکم که عەلی و کورەکان سەریان داین پێیان دەلیم ئەم هەلەوەرە بەرنەو لەی خۆیان، با بچیتەو ناو پیشمەرگه، ئەمە سەرمان بە فەتارەت دەدات." خوشکی وەرانی دایەو و گوئی: "ئەریو، دەستم لەسەر دالمه، چونکه هەڵدەستیت و دادەنیشیت دەلیت له گۆری باوکی ئاغای رەزائی دەبەم، ئەم قسەیه بۆتە ویردی سەر زمانی، ئەو رۆژه پیم گوئی: "ئەری رۆله تۆ دەزانی گەورە کتیه و تۆ باسی کی دەکەیت؟ ئیستا گوئی لی دەبیت خوا دەزانیت چیمان بەسەر دەهینن." کهچی زەق سەیری کردم و گوئی: "ئەی چۆن نازانم باسی کی دەکەم، ئاخەر منیش بۆ ئەوی رەوانە دەکەم." سەبری لەولاو بە تۆرەبوونەو هەلی دایە و گوئی: "ئەم خواگرتوو سەری لی تیک چوو، وادەزانیت جەنابی که بە هەلەتووئی هاتوو بۆ ئیتر دەبی ئەمان بیخەنە سەر سەریان، ئاخەر بە چیتەو نەگبەت؟ نازانی ئیستا رەنگه له دلی خۆیاندا چەند بە سووکی سەیرمان بکەن، چونکه بووین بە دوو بەشەو، یەکتەریمان قەلاچۆ کردوو و لەبەر حکومەت یان دوژمن ریمان نەکردوو و لەگەل برا و ئامۆزا و هاوولاتی خۆمان وەکو درندە و حەیوانی کتیی بەربوونەتە گیانی یەک و خۆمان کرد بە گالتهچی عالەم و ئیستا هەموو کەسیش بە سووک و بیقەدرمان سەیر دەکەن، هەر وەها ئەوانە ی تریش لە ولات وەک پیاو و دەسەنەخۆری حکومەت سەیریان دەکەن، بیقەدر و سووک و جارێ ئیشیان پێیانە، بۆیه پشپیشیمان بۆ دەکەن، هەر وەک ئەمان که بۆ ئیمە ی دەکەن و رەنگه ئیشیکیان بە ئیمە بیت و رەنگه ریمان بکیشن، که هەر بە تەواوی ببین بە پیاویان. بە زیاد نەبی، یاخوا بمانکوژی و توشی ئەویمان نەکات."

حاجی مەجیدی باوکی ئاخیکی زۆر بەکولی هەلرشت و گوئی: "وەلا کچم راست دەکەیت، ئینجا ئەگەر کورد حالی وانەبوایه و قومیکی خۆخۆر و بیگانه پەرسەت نەبوایه، بۆچی تاوەکو ئیستا هەروا دەمانەو؟ ئەوەتا سەیر بکه ئەوانە ی پەرە مریشک و قاز و گەلا دەگرن بەبەر خۆیانەو لەجیاتیی جل و دەموچاو و سنگ و پشتیان پەرسی ئەژدیها و مار و دوپشکی لەسەر دەکیشن، بوون بە خاوەن دەولەت و کورد

هه‌روا ماوه‌ته‌وه. هه‌مووشی له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که ئاوها هه‌میشه دووبه‌ره‌کیان تیکه‌وتوه و هه‌ر خه‌ریکی یه‌کتر کوشتن و له‌ناوبردن بوون. خو له‌سه‌ره‌تای شو‌رشدا و تاوه‌کو ئه‌م دووبه‌ره‌کییه دوا‌بر‌اوه شوومه‌مان که‌وته ناو، له‌حکومه‌ت زیاتر جاشه‌کان ده‌هاتن به‌گژ شو‌رشدا، ده‌زانی چه‌ند جاشی خو‌فرو‌ش هه‌یه، ئه‌ی ئه‌مانه‌ کورد نین چین. ده‌با هه‌موو یه‌ک بووینایه، بزانه‌هیز هه‌بوو ده‌ره‌قه‌تی کورد بی‌ت. "حاجی به‌که‌ساسییه‌که‌وه ده‌ستی دا‌به‌یه‌کدا و گو‌تی: "به‌لام ده‌لایی چی، قه‌ومیکی خو‌خو‌رین، هه‌یج که‌سیکمان چه‌ز ناکات ئه‌وی ترمان نینۆکی هه‌بی‌ت خو‌ی پی‌ بخو‌رینیت، به‌لام با‌بیگانه‌هه‌موو هه‌یز و خو‌شیی دنیا‌یان هه‌بی‌ت، قه‌یناکه‌ پی‌مان خو‌شه و ده‌یانخه‌ینه‌سه‌ر سه‌رمان." سه‌یریکی دانیش‌توانی کرد و گو‌تی: "هه‌روا شتیکی بچوو‌کتان بو‌ بگه‌ر مه‌وه، چه‌ند سال له‌مه‌و‌پیش کو‌ریکی خه‌لکی سلیمانی له‌کولییه‌ی پۆلیسی ده‌رچوو و یه‌کسه‌ر له‌سلیمانی کردیان به‌پۆلیس." سه‌یریکی چه‌پسه‌خانی کرد و گو‌تی: "تۆش ده‌یانناسی، کو‌ره‌که‌ی کاک غه‌فوور." چه‌پسه‌خان به‌مه‌لوولییه‌وه گو‌تی: "ئه‌یه‌رۆ، چۆن نایانناسم، سه‌رده‌میک دراوسی‌ی مالی ئامه‌ی خوشکم بوون." ئامه‌خانیش سه‌ری له‌قاند و گو‌تی: "زۆر مالیکی باش بوون، هه‌ر ده‌تگوت یه‌ک مالین، خو‌زگه‌م به‌وسا." حاجی که‌وته‌وه قسه‌ و گو‌تی: "ئینجا رۆژیک چه‌سه‌نی موزه‌مید هات بو‌لام و گو‌تی: 'خاله‌حاجی، مسته‌فا به‌گ ناروومیه‌خزمه‌ت، که‌به‌شکم به‌معاون عه‌لییه‌که‌بلنیت که‌ئه‌و ئیشه‌ی مسته‌فا به‌گ زوو راپه‌رینیت، چونکه‌له‌سه‌ر ئه‌و ماوه‌ته‌وه." حاجی به‌زه‌رده‌خه‌یه‌کی ته‌وساوییه‌وه گو‌تی: "منیش به‌سه‌رسو‌رمانه‌وه سه‌یرم کرد و گو‌تم: 'ئه‌وه تو‌باسی چی ده‌که‌یت، مسته‌فا به‌گ کییه‌ و معاون عه‌لی کییه‌ و ئیشه‌ی چی؟' که‌چی پی‌م ده‌لنیت: 'وه‌لا خاله‌گیان مسته‌فا به‌گ له‌گه‌ل من له‌خانویه‌کدا‌ین، نائیب عه‌ریفه‌، خه‌لکی حله‌یه، ئینجا کاغه‌زی ته‌رفیعه‌که‌ی له‌به‌رده‌ستی معاون عه‌لییه‌که‌ی کو‌ری غه‌فووری سه‌ر چوخمه‌که‌دایه.' منیش ئه‌وه‌نده‌توو‌ره‌بووم هه‌ر خه‌ریک بووم هه‌ستم و بیده‌مه‌به‌ر شه‌ق، پی‌م گو‌ت: 'هه‌ی نانه‌جیب، ئه‌مه‌معاون عه‌لی چونکه‌خه‌لکی سلیمانییه‌ و خه‌لکی لای خو‌مانه‌ و ده‌یناسین، بوو به‌معاون عه‌لییه‌که‌ و ناووناتۆریش‌ت له‌باوکی نا، به‌لام کابرای تر، مسته‌فا به‌گه‌، چونکه‌خه‌لکی حله‌یه‌ و بیگانه‌یه‌ و خواش ده‌زاننیت چ تیره‌یه‌کیشه.' وه‌لا هه‌ر به‌ده‌رکردن ده‌رم کرد و گو‌تم: 'وه‌لا تۆش و مسته‌فا به‌گه‌که‌شت شه‌ق به‌رن پی‌ی نالیم، ده‌برۆ ده‌ی ناپیاو.'

چه‌پسه‌خان نار‌ه‌حه‌ت بوو له‌به‌ر می‌رده‌که‌ی، چونکه‌زۆر ورووژاو تیک چوو که‌ئه‌م قسانه‌ی ده‌کرد، بۆیه‌به‌په‌رۆشه‌وه‌رووی تیکرد و گو‌تی: "ده‌توخوا خو‌ت وا نار‌ه‌حه‌ت مه‌که‌، یاخوا خوا تۆفه‌بگرئ." سه‌بریش له‌به‌ر باوکی شله‌ژا و گو‌تی: "بابه‌گیان تو

خۆت نارەحەت مەكە، وەلا خەتای ئىمەيه كە ئەم قسەوباسە ناخۆشانە لە بەردەمى
تۆدا دەكەين و لەبیرمان دەچیت كە نابى ئەوەندە سەغڵەتت بكەين."

* * *

نەوبەهار لە ژوورەكەى خۆى دانىشتبوو، هەندى جەل و كەلوپەلى كوردۆى كورى قەد دەكرد،
دواى ئەوەى نواندبووى، هەروا دەستى دەدايه پارچە جلیك و خەيالى دەرویشت بۆ لای
عەلى مێردى. "خۆ گوتى هەر دامەزراين ئیتر دیم بۆ لاتان، كەچى وا بۆ سى مانگ دەچیت
هەر دیار نەبوو. خۆزگە ئیستا لەپەر دەيكرد بە مالد، واى چەند خۆش بوو، كە ئیواران لە لای
خۆمان سەرى دەردەكەوت و یەكێ لە بەردەرگاوه دەيگوت: 'وا كاكە عەلى هاتەوه.' چەندە
دلم لە خۆشياندا رادەچنى و دەگەشایەوه، ئەگەرچى نزيكىشم بوو و رۆژى جارێك دوو جار
سەرى لى دەداين، كەچى من هەر وام دەزانى كە لە شارێكى دوورەوه دیت كە دەيان گوت
وا كاكە عەلى هاتەوه، ئەوەندەم پى خۆش بوو."

نەسرینیش تاقەتى چوووبو بۆ حسین و لە دلى خۆیدا گلەبى لى دەكرد و دەيگوت:
"ماشەلا، چاك هات بەلامەوه، بەخوا ئیستا لەوى دەچەقیت و دەچیتە ناو رووداوهكانى
خۆيانەوه و هەر ئیمەشى بىر نامینى، ئەو هەموو جارێك وابوو، لای خۆشمان كە
دەهات سەرمان بدات ئیتر پى نەدەبوو بروتەوه بنگە و كە دەشچوو ئەوى، بىرى
نەدەكەوتەوه بێتەوه مالى، بەراستى كورێكى كەمتەرخەمه."

بەلام سەبرى ئەوەندە مات و دلتهنگ بوو، كە لەسەر بچووكترين شت هەلدەچوو و
دەچوو بەگژ هەمووياندا، لەگەل ئەوەشدا هەولێكى زورى دەدا كە لەبەر باوكى و مامى
قسەى خۆش بكات و دلایان بداتەوه، زۆر جاریش سەرزەنشى خۆى دەكرد، كە بۆچى
ئەوەندە رەق و وشك و توورەيه، لە كنى خۆى خوينەوار و پيشكەوتوو و خەبانكەرە
و دەبى ئەو ئەم رووداوه كارەساتانەيان لا ئاسان بكات، و رەيان بەرز بكاتەوه و
نەسیحەتێكى ئەو كور و لاوه بەسەزمانانەى پوورزا و خزمى بكات، كە وەك دىل و
حەپس دەست لەسەر دەست و ئەژنۆ لەم خانووه دانىشتوون بپارە و گىرفانى خالى،
یەكێكى وەكو سمايلى پوورزای كە لە مالى خۆیدا و لای دايكوباوكى تاوهكو بەيانيان
لەخەو هەلدەستا، دەبوو دوو شیش گۆشەكەى بە برژاوى و لەگەل تەماتە و سەوزە و
پياز و نانێ تىرى فەرىك لەسەر سىنى چاوهپێى بكردايه، وا ئیستا لێرە لات و ملكەچ
بە دیاریانەوه دانىشتوو، خواخوايهتى ئاغای رەزائى قسەيهكى لەگەل بكات و ئیشیکى
پى راسپىریت و كە بانگى دەكات گاگا سمايل، وا دەزانیت خەلاتى دەكات. سەبرى كە
ئەم بىرانەى دەكردەوه دەهاتەوه سەر خۆى و قەولى لەگەل خۆى دەكرد كە ئیتر

رەۋىتى خۇي بگورپىت و داخى ئەو وەزە نالە بارە و د وورىي شىروان بەم فەقىرانە نەپىژىت.

خۇ بەختىارى بەسە زمان ئەو ھەر ھىچ، لە پىشمەرگە يەكى ئازا و دلپىر و كلاشىنكوف لە شان و خەباتكەرى سەرسەختە وە ئىستا دەست و ئەژنۇ دانىشتوۋە بىئىش و بىكار، ھەر باۋىشك دەدات و خەو دەبىاتە وە.

پروناكىش زورى كات لە ژوورەكەى خۇي پال دەكەوت و رادىۋ بچوۋكەكەى دەخستە سەر دللى و گوپى لە گورانىي فارسىي خۇش خۇش دەگرت و لەگەل ھەر كەلىمە و شىعەرىكى ئەو گورانىيە دا بى ئەو ھى تىشىبىگات، چونكە گورانىيەژە كان ئەو ھەندە دەنگخۇش و ئاوازخۇش بوون، ھەر ھە بەسۆزىش دەيانگوت. ئىتر ئەو ىش چاۋى دەنوقاند و بە خەيال بالى دەگرت و دەفرى و دەوروخولى بىستوۋنى خۇشە و ىستى دەدا، زور جارىش دەگريا، بە دزىي دايكى و ئەوانە وە و گيانىكى بەو گورانى و مۇسقىقا دلرفىنە وە بوو، بۆيە ھەمىشە رادىۋكەى بە دەستە وە بوو.

* * *

دنيا بە تەواۋى ساردى كرىبوو، پىشەرە ھەيى زستان بە توورەبى و لەناكاۋ پەلامارى دارودرەخت و خەلامى دەدا لە رىگاۋبان، زورى ئىۋاران و بەو سەرمايە ھەپسە خان و ئامە خان بە جوۋتە دەچوۋنە ھەيوانەكەى چىنى سەرى سەرەو، بۇ خۇيان دوو بە دوو قسەيان دەكرد و سەيرى ئەو دەوروبەرەيان دەكرد، جار دەگريان بۇ ھالى خۇيان و جارىش بە خۇيان پىدەكەنن.

پوژى جومەان لە پوژەكانى تر زىاتر دللىان تەنگ دەبوو، كە دەيانبىنى وا دراوسىكانىان خزم و كەسىان ھاتتە لاىان و لە بەردەرگاي ھەوشە دەستىان كرده مىلى يەك، دايك و باۋك و خالو و خوشكەزا، مام و برازا، خوشك و برا، پىر و گەنج بە درىژايى ئەو پوژە لە مالى يەكتر دەمانە وە و ئىۋاران دىسان بە عەينى ھەوا و قرىشكە و پىكەنن و ماچوموچ و خۇشى لە يەك جيا دەبوۋنە وە.

ھەپسە خان چاۋى خۇي دەسپىيە وە لە فرمىسك و دەيگوت: "خۇزگەم بە خۇيان، بزائە ئىمە غەرىب و تەنيا و كەساسىن، كەسىكىمان نىيە دەرگاگەمان لى بقلىشىننە وە، ئۇ پوچم دەرچى بۇ ولات و شار و كەسى خۇمان."

ھەپسە خان و خوشكى چونكە ھەموو ئىۋارەيەك ئەو گەشت و سەيرانەى ھەيوانەكەى سەرى، خەرىك بوون شارەزاىيان لە دەرودراوسى پەيدا دەكرد، كە ئەم مالىە دەستە راستىان چەند كەسى تىدایە و ئەو ھەكەى تریان خاۋەن مالىەكەى چەند ژنىكى جىرپن و قىرەقىرەكەرە، ھەمىشە شاتەى دىت بەسەر مېردەكەيدا و بەسەر ئەو پىرەژنە نەگبەتەى

له لایانه و چوڼ هه موو ئه و مالله ی خسووده ته سهر شانی و ئه و فه قیره ئه و دوو منالله ی ده بات بۆ مه کتبه و نیوه پروان ده چیت ده یانه نیتته وه. مناله کورپه کهش به ختو ده کات و ئه و جرپنه ی دایکیشیان هه میسه یان له بهر ئاوینه یه یان سهری له خه نه گرتووه یان لووله ی پرچ ریکخه ری به سهره وه یه و تیکرا کراسیکی کورت و بیتقولی له بهر دایه، یاخود به رۆبی هه مامه وه دیت و ده روات به مالله که دا، مووکیش و ئاوینه ی بچووکیشی له ده ست ناکه ویتته خواری و هه ر هه له شاخی به سهر ئه و ژنه فه قیره دا و که مناله کان و باوکیان دیتته وه مالی، ئینجا نوره ی ئه وان ده ست پچ ده کات و پیریژن هه ندی ده حه سیته وه له ده ست قیره و شاته ی خانم. حه پسه خان و خوشکی هه ر ئاخ و ئوفیان بوو و ده یانکیشا به خویندا که چوڼ ژن و دایکی وا هه یه له دنیا دا. به هه ردوو خوشک ناو و نا تو ره یان له و ژنه نابوو، ئه و ده یگوت: "دیسان شاته ی به یته شه که یه." ئه میان ده یگوت: "ها سه یر بکه، تیا ترۆ سه ما که ره که دیسان به م سه رمایه چوڼ خو ی پروت کردووه ته وه ئه و کراسه پروته ی له بهر کردووه. چاوت لیتی، ئه وه تا هه ر به ئاشکرا نیوه ی هه ردوو مه مکی به ده ره وه یه." ئه میان ده یگوت: "ئو به په نگ بی!" ئه وی تریان ده یگوت: "به ده ستم بویه، سه ریم ده تاشی و سواری که ریکم ده کرد، چوڼ ده بی وا گو ی نه داته مناله کانی و هه ر به سه ریاندا هه لشاخی." ئه وی تریان ده یگوت: "به خوا دایکم ئه م ده لی دایکیان نییه، ئه مه له باوه ژنیش ناچیت." ئه وی تریان ده یگوت: "کچی خوشکم منالی خو یین، ئه و رۆژه چاوم لی بوو مه مکی ده دا به کورپه که یان."

که له باسی ئه و ژنه ده بوونه وه، ئینجا باسی مالله که ی دیوه که ی تریان ده کرد، که چوڼ ژنی خاوه ن مالله که هه ر به یانی لی دیت ده که ویتته فه رشته کاندن و په نجه ره و دارو دیوار سپرین و یه ک ده قیقه سه ره وتی نییه، وای ماشه لا چه ند گورجو گو له و چه ند شیرینه و چه ند جلی به حورمه ت له بهر ده کات و هه ر که مناله کانی له مه کتبه ها تنه وه، ئیتر ئه مه هه ر خه ریکانه، نانیا ن ده داتی و سه ریان ده شوا و جله کانیان ده شوات و هه لده خات و هه ر به قوریا ن و به حه یرانیان ده بیته. ئیتر ئه م خوشک ده که وته مه تحی و ئه می تریان به سه ری دا هه له دا، حه پسه خان ده یگوت: "دایکم پاستیان گوتووه ژنیش هه یه، ژانیش هه یه، ئه وه ئه و ژنه به یته شه یه هه ر به ته واوی ژانه نه ک ژن." ئامه خانیش هه لی ده دایی و ده یگوت "ده بزانه ئه م ژنه باشه گورجو گو له چ چاکه یه کی بۆ ئیمه هه یه، هه ر ناشیناسین و ناشمانناسیت، له و رۆژه وه زیاتر که هات جل هه لحات له هه یوانه که یان و ئیمه ی دی و گو تی: 'خانم سه لام، ئه حوالی شما.'" حه پسه خان دایه قاقای پیکه نین و گو تی: "وه لا فارسییه که ت زۆر باش بووه." ئه ویش پیکه نیی گو تی: "وه لا ماشه لا زۆر چاک فی ر بووم، ئه وه نییه که گو تی 'شما' وام زانی باسی

شەمشەمە کوپرە دەکات، دوایی که به بهختیارم گوت ژنەکهی دراوسیمان سەلامی لی کردین و باسی شەمشەمە کوپرەیه کی دەکرد، بهختیار پیکەنیی و گوتی: 'ئەو گوتوویەتی 'ئەحوالی شما، یەعنی 'هەوالی ئێوہ چۆنە!'

* * *

یەکی لەو ئیوارانەیی که هەپسە خان و خوشکی لە چینی سەری سەرەوہی مالا کەیان راوەستابوون و دیسان خەریکی مشتومر و چرپەچرپی خۆیان بوون، لەپەرەپسە خان راپەری و بە شەوق و خۆشییەوہ گوتی: 'ئۆخەیی خواہ، وەلا دەلیی ئەو ئۆتۆمبیلەیی لە بەردەرکی ئیمە راوەستا، هەر دەلیی ئەو ئۆتۆمبیلەشە که ئیمە پیی هاتین بۆ ئیرە!' تا هەردوو خوشک بە پەلەپەرۆزی و بە هەناسەبەری ئەو سی پیللیکە یەیان تەواو کرد و گەیشتنە هەوشە، عەلی و بیستوون و نەرۆژ لە دەستەملان و ماچوموچدا بوون لەگەڵ خەلکی مالا کە، ئیتر ئەمانیش بە پەرۆش و خیرایی خۆیان گەیانندی.

شەوی هەموویان لە ژوورە فراوانە خۆشەکە دانیشتن، دەوری کورەکانیان دا، ئەمیان باسی تاران و خانووەکەیان بۆ دەکردن، ئەوی تر باسی ئاغای رەزائی و کەینوبەینی بۆ دەگێرانەوہ.

تۆفەش ماوہی کەسی نەدەدا و دەیویست هەر خۆی قسە بکات، دەستی پی کردبوو، ئاشناکانی بۆ دەژماردن، کە لەم دەوروبەرە پەیاپی کردوون و کە چۆنیش وەک بلبلی فیری فارسی بوو، هەر وہا باسی ژنیکی لوبنانیی بۆ کردن، کە هەموو رۆژیک لە نانەواخانە پیی دەگات و هەموو جاریک سکالای ئەوہی بۆ دەکات کە چەند تاقەتی چووہ و ناچاریشە لیڕە بیی، چونکە میردەکەیی لە سەفارەتی لوبنانی مامووریکی بچووکە و چۆن دەلیت ئەوہتەیی ئەمی دیوہ و بە عەرەبی قسەیی لەگەڵ دەکات، دلی روون بووہتەوہ، ئەو رۆژەش قاپی پاقلوہی لوبنانییی بۆ هیناوە.

هەپسە خان و ئامە خان کەوتنە دەست لە یەکەوہ وەژاندن، کە پەنا بەخوا ئەمە ئەم تۆفەیی ئەم هەموو قسەیی لە کوئی هینا و ئەو هەموو خەلکەیی لە کوپوہ پەیدا کرد. ئامە خان دەستی خستە پەنا دەمی و بە چرپە بە خوشکی دەگوت: 'دایکم بۆ هەر کوئیەک دەچیت دەبیته گولی مەجلیس و گەورەیی گەرەک.'

نەوبەهار گەشابووہوہ لە خۆشیی هاتنی عەلیی میردی، لە دلی خۆیدا دەیگوت: 'خوا بەقوربانی بێ، بە دلی منی کرد کە ئەو رۆژە گوتم، خۆزگە ئیستا لەپەرەیی دەیگوت 'کاکە عەلی هات!' وہی چەند خۆش بوو کە گویم لەم قسەیی بوو، عەیب نەبواہی

مژدانه م ددا به بهختیار که بانگی کرد و گوتی: 'منالینه رابکه ن کاکه عهلی و ئەوان هاتن.'

پروناکیش له خۆشیی هاتنی بیستوونی خۆشهویستی، ئەو ئیواریه هەر گالتەیی به چیشتی ناو قاپهکهی دهکرد و هیچی پێ نهدهخورا، بیستوونیش ئەگرچی له بهر خهڵکی مالهکه و بهتاییهتی ههردوو حاجی ههندی خۆی قورس و قهههه کردبوو، بهلام هەر چاوی له سهعات بوو خوا خوای بوو که دانیشتهکهیان دواپی بیت بۆ ئەوی هەر کهسهو بچینه ژووری خۆی و ئەو و پروناکیش بچنه ژووری خۆیان و به پهله دهست بکاته ملی و تیر تیر ئەو دهمولیه کول و جوانه ماچ بکات و ئەو له شه نهرمونۆله ناسکهی بگریته باوهشی.

سهبریش وا دهردهکهویت که به هاتنی عهلیی برای و ئەوان دلێ خۆش بوو، بۆیه زۆر ئاقلانه و کتیبی و خۆیندهوارانه باسی وهز و پروداوهکان و سیاسهتی دهکرد و له دلێ خۆشیدا بیانوی بۆ شیروان دههینایهوه، که چاکی کردووه جاری بیستوونی ناردووه، چونکه پروناک بووکی ساله و ههقه ئەوان پێش خهڵکی تر چاویان بهیهک بکهویت، ئەگرچی که ئیواره به ههلهداوان چوو بهپیریانهوه و شیروانی نهدی، خورپهیهک کهوته دلێوه و ههندی پهشۆکا.

نهسرین له دلێ خۆیدا تووره بوو له حسین و سهرزهنشتی کرد و گوتی: "ئهوه کورکه بوو که له پێش ههموویان ئەو دههات." بهلام ئەویش توورهبوونهکهی له دلیدا دهشاردهوه و خۆی زۆر شاد و بهکهیف پیشان ددا.

حاجی مهجید دواي ئەوهی باسی حال و سیحهت و نهخۆشی و چوونه سهه دکتۆری خۆی بۆ کردن، رووی کرده کورکهکان و گوتی: "ئیه چۆن؟ له چیدان؟ پێشمهههگه دامهزراون و خههیکه چین؟" عهلی به ماتیههکهوه گوتی: "باشین خراپ نین، ههروا دهپی، خههیکین رادین." کاکه حاجی پرسیی:

- له کوێ دانراون؟ ههموو پیکهوهه ن یان جیا جیا؟
- نهخیر، ههموو پیکهوهه ن له شوینیکی زۆر گهورههین، وهک ئوردوگای عهسکههه وایه، ژن و مالهکانیش ههه له دهووبهههه خۆمانن، خانوویان بۆ گههراوه، ههه دوو سهه مال پیکهوهه ن. بهلام تیکههه پێشمهههگهکان تاقت ناگرن، ههه دواي چاخواردنهوه رادهکهه ن و دین بۆ لامان.

لیرههه بیستون پیکههه نی و گوتی: "دواي چاخواردنهوهی چی، وهه له ههه ندیکیان دینه لای ئیمه دهموچاو دهشۆن و نان دهخۆن."

حەپسە خان بە چاویکی پر خۆشەویستی دایکانە، سەیریکی عەلیی کوری کرد و گوتی: "ئەی بەساقەو بۆم، بۆچی ئەوەندە دواکەوتن؟ دەمیکە چاوەرێتان دەکەین." بیستون دەستیکی لە سەرۆمی خۆی دا و پیشی عەلی کەوت و گوتی: "وەلا خەسوو گیان، ئەگەر بەدەست خۆمان دەبوو هەر دووهم پۆژ دەهاتین، بەلام بلیم چی، تاکو دامەزراین و تاوەکو ئیزنیان داین وای لێ هات، خۆ بە کەیفی ئیمە نییە کەئە ویستمان بیین و بپۆین." ئامە خان بە کەساسییەکەوه گوتی: "ئو پۆحم دەرچیت بۆتان، پەنگە وەک حەپسە وای." نەورۆژ، کە لەنزیکی دایکیەوه دانیشتوو، دەستی خستە سەر شانێ و بە زەردەخەنەیهکەوه گوتی: "نا نا دایە گیان، حەپسە نیین، بەلام دەبێ ئاگاداری هاتوچۆ و جوولانەوهمان بن، ئەوەش لەبەر ئیمەیه کە توشی هێچ نەبین." دیار بوو نەورۆژ لەبەر دایکی وای گوت، ئەگینا هەموویان وەک دەستبەسەر وایبوون.

عەلی، وەک بیەویت تۆزێ لەم باسە دووریان بختاوه، بۆیه پووی تیکردن و گوتی: "ئێ ئیوه چی دەکەن، چی ناکەن، تا ئیستا چەند جار چوون بۆ ناوشار و بازار؟" بە زەردەخەنەوه پووی کردە دایکی و پووری و گوتی: "فیزی فارسی بوون؟" ئامە خانێ پووری دەمودانێ خۆی بە لکی سەرپۆشەکەئە داپۆشی و پیکەنی و گوتی: "ئەوه لە کاکە تۆفە پیرسە، ئەو لە هەموومان ئازا و زیرەکترە و بووه بە بلبلی فارسی." تۆفە دەستی بە سک و بەرپکی خۆیدا هینا و کۆکەیهکی بۆ کرد و گوتی: "ئەئە بۆ نا... بە نەبم؟ فارسی هەر زۆر ئاسانە و زۆر لە کوردی دەچیت." ئامە خان بە دەم پیکەنینیکی بیدەنگەوه گوتی: "ئەئە نالییم شکور تۆ لە هەمووان زیرەکتری." ئەمەئە گوت و دایە پیرمەئە پیکەنین و خۆی پێ رانەگیرا و گوتی: "بەخوا باوکم من دەلینی گویزم بۆ دەژمیرن و لە سەلام و خانم زیاتر هێچی تر فیر نەبووم." تۆفە بە زەردەخەنەوه مژیکی لە جگەرەکەئە دا و گوتی: "یاخوا ئەوەش فیر نەبیت."

ئیتر هەموویان بە جارێک دەستیان کرد بە پیکەنین لەگەڵ ئامە خان خۆیشی.

بیستون گوتی: "وا هاتووین چەند پۆژیک لە لاتان دەبین، دەتانبەینە ناو بازار و چ پێویستیان هەبوو بۆتانی جیبەجیب دەکەین و دەپۆینەوه، ئینجا کاک شیروان و حسین دین بۆ لاتان." لەپەر عەلی وەکو شتیکی بێر بکەویتەوه پووی کردە جەماعەت و گوتی: "ئێوه دەزانن مالی کێ لە تاران؟" ئامە خانێ پووری کە لە هەموویان زیاتر حەزی لە گەران و چوونەدەرەوه دەکرد و زۆر لەوئە دلتەنگ و بیتاقەت بوو، بۆیه بە خۆشییەوه گوتی: "ئەوهلا نازانین! مالی کێ دەلیتی؟ ناسیاومانن؟ وەئە یارەسولەلا بەشکم ئەمە خوایه لێرە ناسیاویک بدۆزینەوه، بە ناشکوری نالییم خۆ کەسێک نییە دەرگامان لێ بقلیشینتەوه." حەپسە خانیش پووی کردە کورەکەئە و بە گەرمییەوه گوتی: "مالی

کټیبه؟ خه لکی لای خومان؟" "عهلی سه ری بؤ له قاند و گوتی: "ئه ریوه لا خه لکی لای خومان. "نه ورؤز هه لی دایه و به زه رده خه نه یه کی ته وساو ییه وه گوتی: "ئینجا وا کاکه پیی گوتن که مالی کین، بؤچی که دیتانن ده یانناسنه وه؟" "عه لیش پیکه نیی و گوتی: "ناسینه وه ی چی، به تاییه تی ژنه کان، به خوا ئه گهر کابرا خوی نه یگوتایه ئه مه دایکی چرایه و ئه وهش دایکی هوشه نکه، هه ر نه مده زانی خه لکی کوین، نه ک هه ر نه مناسینه وه!" سه بری له و پیچوپه نایه تاقه تی چوو و هزی کرد زوو بزانی که باسی کی ده که ن، بؤیه به بیزار ییه که وه گوتی: "بؤ خاتری خوا ده پیمان بلین باسی کی ده که ن، ئه وه چیه بیقه زان بن هه موو قسه کانتان قه تاح فالیکی ده وی!"

عهلی گوتی: "باسی شه وکته ئاغای باپیر ئاغا ده که یین." حاجی مه جیدی باوکی پرسیی: "چون و بؤچی لی رهن؟ له کوئ دیتان؟" "عهلی روهی کرده باوکی و مامی و گوتی: "ئه ریوه لا لی رهن، مالیان له تارانه، ئه و رۆژه له ئوردوگا که مان یه کیک هات به دوامدا و گوتی شه وکته ناویک له به رده رگا داوات ده کات و ده لیت ده مه ویت بیبیم، منیش سه رم سوورما و گوتم شه وکته ئاغا کټیبه بانگم ده کات و هه ر هیچ نه هاته خه یالم که کی بیت." "تؤفه به په رۆشه وه گوتی: "ئی توخوا، وه لا ئه مه سهیره!" "نه ورؤز به زه رده خه نه وه گوتی: جاری ئیوه را وهستن با کاک عهلی بۆتانی بگیریته وه." "له پر تؤفه راپه ری و گوتی: "ئه و شه وکته ئاغایه نه بیته که ئه و ساله له سلیمانی له گه ل برا که ی زه لامه که یان کوشته که قه زراری بوون و به بیانوی سهیرانه وه ده عوه تیان کردبوو بؤ ئه زمه ر ئینجا کوشتبوویان و خستبوویانه چالیکه وه و دوا یی لاشه که یان دوزییه وه، ئه مانیش هه ر شه وه که ی و پیش ئه وه ی پؤلیس بگاته سهریان به مال و مناله وه رایان کردبوو؟" عهلی گوتی: "ئه ریوه لا خویه تی." عهلی وه ک پارانه وه سهیریکی هه موانی کرد، به تاییه تی تؤفه، گوتی: "به لام با که س ئه م قسه یه تان لی نه بیستی، ئیمه هه قمان چیه به سهریه وه." "ئینجا که وته گیزانه وه ی باسه که یان و گوتی: "که هاتن بانگیان کردم، به شپه زه بییه وه که وه چووم و گوتم خواجه خیر بیت، تو بلیت شتیک نه قه وما بیت." عهلی له سه ر قسه که ی رۆیشت و گوتی: "به راستی شله ژام و هه زار خه یالی خراپم کرده وه و گوتم خوانه کرده باوکم یان یه کیکیان شتیکیان لی نه هاتیی، به جاری میشمک داخرا و بیرم نه کرده وه که ئه گهر خوا نه کرده شتیکیی و ابوا یه، خو به ته له فون له ریگای ده وله ته وه پییان ده گوتین، ئاخری گه یشتمه به رده رکی ئوردوگا، برا که سهیر ده که م یه ک دوو قه مه ره ی تازه ی وه ک په خش را وه ستاون، چه ند پیاویک به جلی ئه فه ند بیانه وه له و ناوه را وه ستاون، که گه یشتمه نزیک ده بینم شه وکته ئاغایه، خوا هه لئاگری باوه شی بؤ کرده مه وه و دهستی کرده ملم و به گه رمی چاک و چوینی له گه ل

کردم و هه‌والی یه‌ک به یه‌کتانی پرسى و له‌وه‌ش زیاتر نه‌یه‌یشت سهرم سوور بمیئى و بۆى گى‌پرامه‌وه و گوتى: 'ئه‌وه هاتووم بۆ کرمانشاه، کۆبوونه‌وه و زهماوه‌ندیكى گه‌وره هه‌بوو، نوینه‌رى ئالا‌حه‌زهرت شاه هاتبوو، ئیمه‌ش ده‌عه‌وت کرابووین، وا ده‌گه‌رئینه‌وه بۆ تاران، چونکه مالم‌ان له‌وییه، له‌به‌ر ئه‌وه که به هه‌مه‌داندا تینه‌په‌ریم گوتم نه‌کراوه که نه‌یه‌م سه‌ریکتان نه‌ده‌م.' دوا‌ییش بردمى بۆ لای قه‌مه‌ره‌که‌ى که دوو ژنى عالمۆده‌ى تیا دانیشتیبوون، له‌گه‌ل دوو سى منال، گوتى: 'ئه‌مه‌ش خیزانه‌کانمن، دایكى چرۆ و دایكى هۆشه‌نگ.' "عه‌لى به سه‌رسوورمانه‌وه گوتى: "به‌خوا له پيشدا وام زانى نمایشکه‌رى سینه‌مان، ئه‌وه‌نده جلى جوان و رازاوه‌یان له‌به‌ردا بوو، هه‌زار جار به‌لامدا تیه‌په‌رنايه قه‌ت نه‌مه‌دزانی که ئه‌وانه ئاسکۆل و قه‌درین و وایان لى هاتووه."

جه‌ماعه‌ت به دل گوئیان له عه‌لى ده‌گرت، که چه‌پسه خان خۆى پى رانه‌گه‌را و گوتى: "ئه‌یه‌رۆ، په‌نا به خوا گوايه ئه‌مه به چى وایان لى هاتووه؟ خۆ له سلیمانى به هه‌ندى گوزه‌ردا نه‌یده‌توانى بروت له ترسى قه‌رززار، نان و ئاوى ئه‌و خیزانه هه‌مووى به قه‌رز بوو."

جه‌ماعه‌ت تیکه‌لى قسه بوون و هه‌ر که‌سه‌یان شتیكى رابردووى لى ده‌گه‌رايه‌وه. ئه‌و ده‌یگوت: "ئه‌وه له سه‌دا سه‌د پارهى کابرای داماوایان ده‌ره‌یناوه و لیره لرفى لى ده‌دن، چه‌نکه قوتیان سه‌رباقى قه‌رزى کابرا، به فیل پارهیەکی زۆریشیان لى سه‌ندبوو، به ناوى شه‌راکه‌ت و قۆنته‌راتى ئاسن و که‌لوپه‌لى خانوو دروستکردن." ئه‌مى تریان ده‌یگوت: "نه‌بابه، باوه‌ر ناکه‌م ئه‌وه ئه‌و بێت و په‌یوه‌ندییه‌کی هه‌بیت به ساواک و ده‌وله‌ته‌وه، که‌وا بانگ کراوه بۆ شای زهماوه‌ندی سه‌ر به ده‌وله‌ت و هه‌روه‌ها که وێراویه‌تى بن ترس بێت بۆ ئۆردوگا و چاوى پیتان بکه‌ویت." ئامه‌ خانیش که‌وته باسى ئه‌وسایان که دراوسیی مالى پوره‌ فاته‌مى بوون و که ئه‌وسا ئاسکۆل و قه‌درى چه‌ند داماو بوون. هه‌موو رۆژیک شه‌ر و هه‌لایان ده‌گه‌یشته بنی گه‌ره‌ک.

جه‌ماعه‌ت تیکرا دانیشته‌که‌ى ئه‌و شه‌وه‌یان به باسى شه‌وه‌که‌ت ئا‌غاوه برده سه‌ر و به ژماردنى که‌تن و بلۆف و ده‌ستبه‌رینه‌کانى رایانوار، زۆریشیان هه‌ز کرد که به‌م گۆرین و دیمه‌نه تازه‌یانه‌وه بیانین.

بۆ رۆژى دواى عه‌لى و کوره‌کان ته‌گبیری خۆیان کرد و خه‌به‌رى ئا‌غای ره‌زانیان دا که ئه‌م چه‌ند رۆژه‌ى هاتوون ده‌یانه‌وه‌ى دایکوباوک و خیزانیان به‌رنه ده‌ره‌وه و ناو بازار.

ئا‌غای ره‌زانییش که‌وته ته‌له‌فۆن و چرپه‌چرپ له‌گه‌ل دائیره‌که‌ى، پاش چه‌ند سه‌عاتیک لاندروقه‌ریکیان بۆ ناردن له‌گه‌ل لیخوره‌که‌ى، که ئه‌و چه‌ند رۆژه‌ى کوره‌کان له‌وین ئه‌م

ئۆتۆمبىلەيان لەگەل بىت و كوئىيان ويست بيانەن. ئەو ەش ئاشكرا بوو كە ساواك دەيانويست بزانن بۆ كوئى دەچن و چى دەكەن، بۆ ئەو ەى ئاگادارى ەموو جوولانەو ەيەكيان بن.

خىل بوون بە دوو سى بەشەو، بەشىك ئەمپرۇ دەچوون بۆ گەران و ئەملاولا و بەشىك سبەينى دەچوون، چونكە لاندروڤقەرەكە بەشى نەدەكردن. بەلام تۆفە ەقى ئەو ەى نەبوو كە ئەو بەيانى چووبوو يان دوينى چووبوو لە پيش لاندروڤقەرەكە خۆى قيت كردبوو، بى ئەو ەى كەس دلى بەاتايە يان راستىيەكەى بيويرايە پىيى بلىت ئاخىر باوكەكەم ئەمە سى رۆژە لەسەر يەك تۆ دەرۆى، دە با نۆرەى كەسىكى تر بىت. كەسيان زاتى نەدەكرد، چونكە دەيانزانى كە لەوانە بوو ئەو كەسەى بكردايە بە سىنەماى گەرەكەكە.

تۆفە لە پيش ئۆتۆمبىلەكەو ە سىكى دەرپەراندبوو و خۆى قيت دەكردەو و بە درىزايى رىگاكان دەمى وەك رادىو دەكرايەو و دەكەوتە كار، بە ەەر شەقامىكدا تىپەرپىنايە وەك چاوساغيان بى دەستىكى درىژ دەكرد و باسىكى ئەو شەقامەى بۆ دەكردن يان دەيگوت: "ئەو رۆژە لىرە و لەم دوكانە پاكەتى جگەرەم كرى، كەچى نازانم لە رىگا چۆن لىم كەوتبوو. ئا ئەمەتا لە بەردەمى ئەم دوكانى گولفرۆشەدا، ئەو رۆژە دوو كەس شەريان دەكرد و خەرىك بوون يەكتر بكوژن، من فرىيان كەوتم و لەيەكم كردنەو." لە پاش بەينىك تۆفە دەهاتەو ە قسە و دەيگوت: "خۆ ئەم شەقامە گەرە خۆشە ەەر باسى مەكەن!" تۆفە لە پەنجەرەى ئۆتۆمبىلەكەو ە سەيرىكى ئەمبەر و ئەو بەرى دەكرد و ئاورى دەدایە ئەوانەى لە پشت و ناوەرستى جىبەكە دانىشتبوون و دەيگوت: "لىرە لەم شەقامە ئىواران وەختى چرا و گلوپ داگىرساندن ژنى بەدخو خۆيان دەرآيننەو ە بەمبەر و ئەو بەرى شەقامەكە رادەو ەستن، تەشپىيات نەبى وەك مەيدانى ماستفرۆشەكانى لای خۆمان كە ەەر كەسى دىت بۆ خۆى مەنجەلىك يان جامى ماست ەلدەبژىرئىت، لىرەش پىاوى بەدخو و دەولەمەند بە قەمەرەى درىژى دلفرىنەو ە دىن بۆ خۆيان ەەر كەسەو ژنىك ەلدەبژىرئىت و لە دوای سەوا و مامەلە سواريان دەكەن و دەرۆن." چارىكيان كە تۆفە دىسان باسى ئەو ژنە بەدخوانەى دەكرد، ئامە خانىان لەگەدا بوو، بۆيە كە گوئى لەو باسە بوو بە حەپەساوييەو ە كىشای بە خۇيدا و گوئى: "ئەيەرۆ! يارەبى تۆبە، ئەمە چ قسەيەكە، چۆن شتى وا ەهەيه! ئەيەرۆ ئەستەغفىروللا توخوا تۆفە قسەى وامەكە." نەورۆزىش كە لە بەينى تۆفە و لىخورەكە سوار بووبوو، سىخورمەيەكى لە تۆفە دەدا، كە دەمى خۆى بگرئىت و ئەو قسانە نەكات، لەبەر لىخورى ئۆتۆمبىلەكە چونكە پىاوى ساواك بوو، ەەرچەندە واى لە خۆى كردبوو

که که لیمه یهک کوردی نازانیت، به لام گهر راستیشت بگردایه که کوردی نه ده زانی، خو له هه ندی ئه و قسانه ی توفه ده گه یشت، به تایبه تی باسی ژنی به دخوو، که به فارسییش ههر وا ده لین.

* * *

هه رچه نده ده گه رانه وه ماله وه، کورده کان نه سیحه تی توفه یان ده کرد که ده می خو ی بگریت و ئه و جو ره قسانه نه کات، به لام دوا ی به یینک بی ده نگی، توفه نه سیحه ته کانی له بییر ده چوو وه و ده که وته وه باسی خراپه و ده سترپین و فرتوفیلی ناوبازار و ده که وته باسی له ته شووتیی رهنگراو، مریشکی به شرینقه ئاو تیکراو تاوه کو قورس دیار بیت و که له ک و خاخته کانی ده ژماردن و ده تگوت که ده می سال بوو له ناویاندا ژیا بوو، ئه وه نده وه ک لیزان و شاره زا باسی ده کردن، که چی له راستیشدا زوری ئه و باسانه کاک عه بدوللا پیاوی مالی مه ابادییه که بوی گیرابوو وه، که چی ئه ویش ده یکرد به پرووداو و به سه رهات و شاره زایی خو ی.

عه لی و کورده کان ئه و به ینه ی له تاران بوون ماله که یان گهرموگو و خوش کردبوو، ههروه ها مال و منالیشیان به دلی خو یان گیرابوو و بردبوویاننه شوینی وه ک ئاب عه لی، که شوینیکی شاخاوی خوش و زور به ناوبانگ بوو، ههر که سی بهاتایه بو تاران و بوی بکرایه به بی سهردانی ئاب عه لی نه ده گه رایه وه شوینی خو ی، ئه گه رچی دنیا سارد بوو، به لام به زستان و به فر هاتوچو که ری زورتر بوو، ئه ویش له بهر ئه وه ی شاخ و گرده کانی که سهخت به به فر داده پوشران، سهیرانکه ده چوونه ئه وئ بو رابواردن و یاریی خلیسکینه ی له سه ر به فر، ههروه ها به دریژیی ریگی تاران و ئاب عه لی جیی پشوودان و ئوتیلی خوش خوشی لی بوو، که هه ندی ئوتیلیان ئه وه نده پیشکه وتوو و له ئوتیله گرانه کان بوو، که نه ده بوو عه بابه سه ر یان چادر به سه ر بچیته ژووره وه.

* * *

ئه وه نده ی نه مابوو که عه لی و ئه وان بگه رینه وه شوینی خو یان بو ناو پیشمه رگه، که به یانییه ک ته له فونیان بو کرا که وا ئیواره مالی سه رکه وت ئاغا نیازیان هه یه بین بو لایان. ژنه کان مقومقویان تیکه وت، پیش هه موویان ئامه خان دلی خوش بوو به وه ی که خه ریک بوو بیئومید ده بوو له وه ی که ماله که دین بو لایان، چونکه له و پوژوه که عه لی باسی بو کردبوون ئیتر ده نگیان نه مابوو، بویه به ئاره زوو وه چاوهر وانی هاتینای بوو، به تایبه ت که باسی ده وه له مهن دی و له خو گو رانیان بو کردبوون، چه زیان ده کرد به په له چاویان پییان بکه وتایه بزانتن خوا کاری چونی له لایه!

بۆ پاشنیوه پۆ حەپسە خان و خوشکی و کچەکان ھەموویان بە پێی ئەو جل و وردە ئالتوون و گۆیز و گۆلینگانە پێیان دەرباز کرابوو، کەوتنە خۆرازان دەنەو، ھەندیکیان چەند جارێک دەچوو بەر ئاوی و سەیرێکی خۆی دەکرد و دەستیکی بە سنگ و بەرۆکی خۆیدا دەھینا. حەپسە خان دایە قاقای پیکەنین و گوتی: "ئەيەرۆ پەنا بە خوا، دەلێی جلی جوانمان لە بەر نەکردوو و قەت خۆمان نەرازانددوو تەو، سەیرکە دەلێی نەدیتکەین، ئەو چەند جار ھەر خۆم چوو بەر ئاوی کە." ئامە خانی خوشکی پیکەنینە کە شاردوو و گوتی: "بلیین چی، بە ناشکوری نایلیم ئەم دەربە دەری و پەنا بەرییە و کەوتنە شاران و کۆلانانی خەلکییە، ناوی خۆشمانی لەبیر بردووینەو، چ جایی جلوبەرگ و خۆرازان دەنەو." سەبری لەو لایەو ھەلی دایە و بە بیباکانە گوتی: "ئێو چەند شت گەرە دەکەن، لە بەیانییەو سەری خۆتان قەل کردوو، ئەو دەلێی سەربەستەم پووی مەجلیسی نییە، ئەو دەلێی کەواکەم تۆزی سەر قۆلە کە چوو تەو، ئەمی تران دەلێی ئەم کراسە لە گەل سوخمە کەم پێ ناکەوێ. وا خۆتان شلە ژاندوو دەلێی مائی سەدری ئەعزەم دین بۆ لاتان، کچی دە گویشی مەدەنی، خۆ خەلک بە جەو نانسەریت، ئیمە ئەمە چەند سالە لە خەبات و شۆرشدا و سەر و مالمان لە سەر داناو پەشیمانیش نین، ئەگینا ئیمەش ئەگەر گویمان نەدایەتی و سەرمان حیز بکردایە و چاومان شۆر بکردایە، ئیستا ھەی ھوو ھەی ھوو، ھەر بە راست و چەپدا شەقمان لە دینار ھەلدەدا." ئینجا نەسڕین بە گەرمییەو گوتی: "ئەریو ئە ئیستا یەک دوو خانووی ترمان کړیبوو و یەکی چەند پارچە ئالتوونیکێ قورستریشمان کردبوو، بە سەری شۆر و بە نامەردی ئیمەش وەکو ئەوانە سواری قەمەردی دلفرین دەبووین و ھەمیشە فرکان فرکانمان دەبوو لە بەینی سلیمانی و بەغدا و شارەکانی تردا و فەرش و قالی و شتی گرانی ترمان دەخستە سەر یەک." سەبری ھاتە قەسە و گوتی: "بەخوا بەخوا ئەو کراسە کۆنە بیکەلکە خۆم ناگۆرمەو بە ھەموو سەر و ت و سامان و قەسری ئەوانە. ھەر کەسێ ویژدان و زەرەییە مەردایەتی ھەبێ بۆ کەیف و رابواردن و دەستکەوتی تایبەتی خۆی، چۆن چاوە لە میللەتپەروری خۆی دەپۆشی و بە سەر شۆری بژی و رۆژگاری بەریتە سەر و لە ئاخیشدا بە نامەردی بمری."

* * *

نزیك سەعات پینجی ئیوارە لە زەنگی دەرگا درا، زانیان کە ئەمە میوانەکانیان ھاتن، ئەوانیش کەوتنە خۆیان و ھەر یەکەیان لە ژووری و کونیکەو دەرپەڕین، لە چینی خوارو ھاغای پەزائی و تۆفە چوون دەرگایان کردوو، ژنەکانیش یەک دوایکیان گەیشتە تارمە و ھەیوانکەیی کە دەپروانی بەسەر ھەوشەکە، پێش میوانەکان یەکی

کردی به حه وشه دا به سه به ته گولیکی یه کجار گه وره و جوانه وه، کاکه برا به حال و به هنگه هنگ هلی گرتبوو، ههروه ها یه کیکی تریشی به دواوه هاتبوو به دوو سی بهسته و قوتوو شیرینی و نوقل و حه لاهوه، کابراکان کؤل و بارهکانیان دانا و چوونه ده ری، له وه ده چوو که ئوتومبیلچی و ئیشکه ریان بن، ئینجا میوانه کان کردیان به ژووردا، حه پسه خان و عهلی و بیستونیش گه یشتبوونه به ردهرکی حه وشه که.

شه و کهت ناغا هاته ژووره وه، دهستی کوریکی حه وت ساله ی گرتبوو، جلیکی یه کجار گرانی رهشی له به ردا بوو، پیلاره کانی وهک ئاوینه بریقه یان دههات، بوینباخه که ی رهنگ بوو پاره ی دهستی جلی پیاوانه ی پی درابن، لاجانگه کانیش کورت تاشیبوو، تا پیی کرابوو مووی سپیی پیوه نه هیشتبوو.

دوای ئه ویش دوو ژنه که ی له گه ل منالیکی تر کردیان به مالد، له پیشدا ژنه گه وره که ی که ناوی ئاسکؤل خان بوو هاته پیشه وه و سه لامی کرد و چاکوچونیه کی گه رمی کرد، ئه گه رچی دنیا ئه و پوژه ئه وهنده سارد نه بوو، که ئه و قاپووته کورکه زله له بهر بکا که له هه ره گرانه کان بوو، تا خوار ئه ژنوی هاتبوو و پرچی زهرد کردبوو، له وهش ده چوو که توزیک له وه و پیش له لای ده لاک و سه رورچ ریکخه ر هاتیتیه وه. پرچی له سه ر شانی به ره لا کردبوو، پوومه ت و لیو و چه ناگه و مل و چاو و برژانگ هه موو قه لم درابوون و رهنگ کرابوون.

ئاسکؤل خان به پیکه نینیکی قورس و له سه رخۆ له حه پسه خان هاته پیشه وه و به دهستیکی پر له ئه نگوستیله ی ئه لماس و بریق و تریقه وه په لاماری دهستی حه پسه خانی دا و دهستی گوشی و به عه لمودانه و به ناسکی پوومه تی نا به پوومه تیه وه، گوایه ماچی دهکات، ههروه ها دهستی کوره کانیشی گوشی.

له دوای ئه و ئینجا قه دری خانی هه ویی هاته پیشه وه، چونکه ئه و منالتر و گه نجتتر بوو له هه ویکه ی و ههروه کو ئاره زووش خوی وا پیشان بدات، که ئه و گه نجه و ئه وهنده سه رمای نییه، بویه کراسیکی جه لسه ی سووری ته سکی له بهر کردبوو که هه مووی به له شیه وه نووسابوو، سنگی هه مووی به پوه له که ی سوور و په مه یی و سپی نه قش کرابوو. ئه وهندهش پووت بوو، که نیوه ی هه ردوو مه مکی به دهره وه بوو، گه ردا نه یه کی مرواری و یاقووتی زور جوانی له ملدا بوو له گه ل گواره و بازنه ی عهینی بابه ت و پارچه کورکیکی بچووی گران، به هاشی به سه ر شانه وه بوو، جنتا و پیلایوی خوی و ئاسکولی هه ویی هه ر باس نه ده کرا که چه ند جوان و تازه ترین موده بوون، میوانه کان به بریقوباق و بۆن و عه تر و دهست و پیوه ند و منالی رازاوه سه رکه و تته سه ری و چوونه ژووری

میوان و دەستیان کرد به خۆشی و چۆنی و هه‌والپرسین له‌گه‌ل هه‌ردوو حاجی و خه‌لکی ماله‌که.

حه‌وشه‌که که‌سی لێ نه‌ما له تۆفه زیاتر، چونکه هه‌ر ئه‌و سه‌رنه‌که‌وته سه‌ری له‌گه‌لیان، تۆفه سه‌ری سوورما و شله‌ژا و که‌وته گه‌ژاوه‌وه، به‌حه‌په‌ساوی ده‌ستی دایه‌پاکه‌ته جگه‌ره‌که‌ی و جگه‌ره‌یه‌کی ده‌ره‌ینا و خسته‌یه‌ به‌ینی لێویه‌وه و سه‌ریکی با‌دا و ده‌ستی برد بۆ گه‌رفانه‌کانی و بۆ شخارته‌ گه‌را و هه‌ر ده‌ستی به‌م گه‌رفان و به‌و گه‌رفانیدا ده‌گه‌ژا، ده‌تگوت کاس بووه. به‌ ده‌می به‌ جگه‌ره‌ گه‌راویه‌وه له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: "هه‌ی له‌ عاسه و هه‌ی له‌ قه‌ده و هه‌ی له‌ عاسه و هه‌ی له‌ قه‌ده!" چه‌ند جارێک له‌سه‌ر یه‌ک به‌ ژێر لێویه‌وه وای گوت و چه‌ند منگه‌منگیکی کرد، ئینجا جگه‌ره‌که‌ی داگیرساند، چووه‌ نزیک پێپلیکه‌یه‌ک و به‌و سه‌رمایه‌ خۆی به‌ردایه‌ سه‌ری و دانیشته، به‌لام هه‌ر گورج هه‌ستایه‌وه و به‌ده‌م جگه‌ره‌که‌ی شانه‌وه‌ که‌وته‌ پياسه، دوایی له‌په‌ر جگه‌ره‌که‌ی فری دایه‌ سه‌ر عه‌رز و پێیه‌کی پیا نا و ده‌ستیکی هه‌ینا به‌ سه‌روجامانه‌که‌یدا و یه‌ک دوو نه‌رمه‌ کۆکه‌ی بۆ کرد و به‌ گورجی سه‌رپلیکه‌که‌ که‌وت و پووی کرده‌ ژووری میوان، سه‌بری له‌ ژووری چاوی لێ بوو، بۆیه‌ گورج هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ و راپه‌رییه‌ ده‌روه‌ به‌رۆکی گرت و گوتی: "تۆفه‌ گیان وه‌ره‌ ئیشیکم پێته." سه‌بری ترسا له‌وه‌ت تۆفه‌ بێته‌ ژووری قسه‌ و توانج یان شتیکی خۆیانه‌ بگه‌رێته‌ میوانه‌کان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ گورج پێشی خۆی دا و برديه‌ ژووریکی تر به‌ بیانووی ئیشه‌وه. ئینجا به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی خۆشه‌وه‌ سه‌یریکی کرد و گوتی: "کا‌که‌ تۆفه‌ گیان ئامان قسه‌ومسه‌ نه‌که‌ی، عه‌یبه‌ میوانن بۆ خاتری خوا ئاگات له‌ ده‌می خۆت بێت، دوایی ئابروومان ده‌چیت." تۆفه‌ دیسانه‌وه‌ ده‌ستی راوه‌شاند و گوتی: "هه‌ی له‌ عاسه و هه‌ی له‌ قه‌ده." سه‌یریکی سه‌ه‌بری کرد و به‌ سه‌رسوورمانیکه‌وه‌ گوتی: "باوکم کوره‌که‌ گوتی ئه‌گه‌ر بیانینن نایانناسنه‌وه، گوتمان ئاخۆ بۆچی واده‌لیت." سه‌بری ده‌نگی نزم کرده‌وه و گوتی: "ئه‌یه‌رۆ له‌ رێی خوا تۆفه‌ گیان، هه‌ی قسه‌ مه‌که‌ تاوه‌کو ده‌رۆنه‌وه، به‌خوا قسه‌یه‌کت له‌ ده‌م بێته‌ ده‌روه‌ باوکم زۆری پێ ناخۆش ده‌بیت، خۆیشت ده‌زانی که‌ نه‌خۆشه‌ و گوناهه‌ با ناره‌حه‌ت نه‌بیت، دوایی که‌ رۆیشتن هه‌ز ده‌که‌ی به‌ که‌یفی خۆمان گالته‌یان پێ ده‌که‌ین. ده‌زانم سه‌رت سوورماوه‌ لێیان، به‌خوا من له‌ تۆ خراپترم به‌لام هه‌رچییه‌ک بن میوانن و ده‌بی خه‌لک له‌به‌ر حورمه‌تی خۆی حورمه‌تی میوان بگه‌ریت."

دوای ئه‌وه‌ی سه‌بری دانیایا بوو له‌وه‌ی تۆفه‌ بێده‌نگ ده‌بیت، ئینجا به‌جێی هه‌یشت و گه‌راپه‌وه‌ لای میوانه‌کان، تۆفه‌ش چووه‌ خواره‌وه‌ بۆ لای به‌ختیار و سمه‌ و کاوه‌ و کامه‌ران، له‌وێ ده‌ستی کرد به‌ قسه‌کردن و سه‌رسوورمانی خۆی ده‌ربری و که‌وته‌ تیر

و توانج گرتنه میوانه‌کان و باسی رابردوی بۆ کورپه‌کان ده‌گتیرایه‌وه، کورپه‌کانیش ده‌ستیان دها به‌یه‌کدا و ده‌که‌وتن به‌گازی پشتدا به‌قسه‌کانی، به‌ختیاریش هه‌ر به‌وه‌دا ده‌گه‌یشت که بلیت: "کاکه توفه گیان له‌سه‌رخۆ، ئه‌وه‌تا ئۆتۆمبیلچی و ئیشکهره‌کانیان له ژووری ئاغای ره‌زائین، گوئیان له‌ده‌نگمانه‌عه‌یه‌به‌."

* * *

میوانه‌کان تاوه‌کو دره‌نگ دانیشتن، به‌لام هه‌ر چا و شیرینی و میوه‌یان خوارد، هه‌ردوو حاجی هه‌ر دوا‌ی به‌ینیک به‌بیانوی نوێزه‌وه‌هه‌ستان و چوونه‌ژوئیکی تر، حاجی مه‌جید دوو سی جار ئه‌سته‌غفیره‌لای کرد و به‌چرپه‌به‌براکه‌ی گوت: "ئه‌ری برا ئه‌وه ئه‌و ئافره‌ته‌بوچی وای له‌خۆی کردوه، خۆ که‌دانه‌ویه‌وه‌بۆ کورپه‌که‌ی هه‌موو له‌شی به‌ده‌روه‌بوو." براکه‌ی به‌چرپه‌گوتی: "به‌زاتی خوا که‌کردیان به‌ژوردا، به‌هیچ جۆریک شه‌وه‌که‌تم نه‌ناسییه‌وه، چ‌جای ژنه‌کانی که‌ئوه‌نده‌م نه‌بینیون." هه‌ردوو برا به‌ورته‌ورت بۆ خۆیان ده‌ستیان کرد به‌قسه‌و‌تووێژ و سه‌ریان سوورما له‌وه‌ی که‌ئهم کابرا لات و له‌وات و ساخته‌چی و بلۆفچییه‌چۆن لیره‌وای لی هاتوه‌.

* * *

ئاخیری میوانه‌کان هه‌ستانه‌سه‌ر پی که‌برۆنه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی قه‌دریه‌خان چهند جاریک سه‌یری سه‌عاته‌ئالتونه‌چهند چهند هه‌زار تمه‌نییه‌که‌ی ده‌ستی کرد و گوتی: "ئیترا ده‌بی هه‌ستین، ئیستا مناله‌کان له‌سینه‌ما گه‌راونه‌ته‌وه، ئه‌گه‌رچی نه‌نکیان و خه‌لکمان زۆره‌له‌ماله‌وه، به‌لام ئیمه‌له‌وئ نه‌بین ده‌یکه‌ن به‌پوژی خۆیان." چهند جاریک هه‌پسه‌خان و خوشکی و ئه‌وانی تر گوتیان: "جاری زوه، هه‌ندیکی تر دانیشن." به‌لام فایده‌ی نه‌بوو ئه‌وان هه‌ر هه‌ستان که‌برۆن.

ئاسکۆل خان سه‌ری گه‌وره‌و ده‌مراستی می‌رد و هه‌وی بوو، روه‌ی کرده‌هه‌پسه‌خان و ئه‌وان گوتی: "له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاکه‌عه‌لی و کورپه‌کان دووسبه‌ی ده‌بی بگه‌رینه‌وه، که‌واته‌هه‌ر ده‌بی سه‌بینه‌ی له‌خزمه‌تتاندا بین و ده‌بی ته‌شرف به‌ینه‌مالی ئیمه، ئیواره‌خۆمان ئۆتۆمبیل ده‌نێرین به‌دواتاندا و ده‌بی هه‌مووتان به‌خاوخیزانه‌وه‌بین." عه‌لی جوابی دایه‌وه‌و گوتی: "وه‌لا خۆ زۆر هه‌ز ده‌که‌ین، به‌لام هه‌ر سه‌به‌نیمان ماوه‌لیره، ده‌بی خۆمان کۆ بکه‌ینه‌وه، با بۆ جاریکی تر بیت و ئه‌و ئه‌زه‌ته‌ی ناویت." ئهم جاره‌قه‌دریه‌خان راپه‌ری و ده‌ستیکی دا به‌سنگه‌پووته‌که‌یدا و چاوی خومار کرد و به‌نازه‌وه‌گوتی: "چۆن؟ به‌خوا ئه‌مه‌قه‌ت نه‌کراوه‌و ناکریت، به‌وه‌نده‌سویند و به‌وه‌نده‌قورئان هه‌ر ده‌بی بین بۆ سه‌عاتیکیش بیت." ئه‌مانیش ناچار گوتیان باشه‌دیین و زۆر سوپاستان ده‌که‌ین.

هەندى لە خەلكى مالهە كه تاوهكو بهردهركى ههوشه به پىيان كردن و هەندىكى تىرشىيان وهكو پووناك و نهوبه هار و نه سرىن هيشتا ميوانه كان له ههوشه بوون كه ئهوان كهوتنه لاسايكردنه وهيان و داiane تىقهى پىكه نىن پىيان، ئه وه شه وه هه تاوهكو درهنگ خىلى ههپسه خان و خوشكى به كچ و كوروه وه به باسى مالى شه و كهت ئاغا بردىانه سه ر.

ئامه خان دهىگوت: "سه دهق له كارى خوا، ئه مه هه مووى قه يناكه، به لام ئيوه بلين ئه وه دهستوپلهى ناسكول به چى وا سى و ناسك و جوان بووه، كه له سلتمانى بوون دهستوپلى دهتگوت لفتهيه!" ئامه خان دهىدايه پىكه نىن و دهىگوت: "نىنو كه كانى يهكى به قه د شاخى شه يتانىك دريژ بو، وهى چه ند دل م تىكه ل دىت له و جوره نىنو كه دريژانه." ههپسه خان دهموليوى خوى دههينايه وه يهك و شاره زايانه وه رامى خوشكى دهدايه وه و دهىگوت: "ئه وه دياره له ماله وه دهست ناداته هىچ ئيشىك و خواش ده زانىت چه ند ئيشكه رى ههيه، چونكه هىچ شتىك دهستوپلى ژنى به سه زمان نافه وتىنى جلشتن و حاجه تشتن نه بىت، به تا بيه تى ئه وه كه سانهى ئاوى خو له ميش تىكه لى سابوونا وه كه دهكهن." ههپسه خان دم و لىوى به لكى سه رپوشه كهى داپوشى و دايه پىكه نىن و گوتى: "وه لا دهستوپل قه يناكه، ده لىن دهست نادات بو هىچ و هىچ ئيشىك ناكات، به لام ئيوه پىم بلين، ئه و پر چهى به چى وا پر و دريژ و جوان بووه، خو هه ر شه وقى دهدايه وه." سه برى زور لىزانه لچىكى هه لقورتاند و گوتى: "ئه وه خوا ده زانىت چه ند پارهى داوه به سه ررىكخه ر و چه ند له ژىر دهستى دانىشتوو ه تاوهكو واى لى كردوو ه بوى. ئه وان هه موو فىلن، له و شوينا نه بويا ن رىك دهخن و بويا ن پر دهكهن و چه ند جور ده رمانىان بو پيوه دهكهن تاوهكو وا ديار بىت، ئه گىنا تو بر و سه رىيان كه له هه مام دىنه دهر وه، ئىنجا ده زانى سه ر و پرچ و حال و ئه حوالىان چه ونه، چاو و برؤشيان چه ندها شتى لى ددهن، چىن له سه ر چىن چه ند خه رىك ده بن ئه گىنا خو له راستىدا و نىن، هه مووى قه له م و ده سكرده." سه برى سه رىكى با دا و گوتى: "به لاي منه وه، ئه م ماله و ئه و كابر ايه ده بىت خه رىكى شتىك بن، ئه م كاره يان له كاسپى و توجاره ت ناچى، ئه مه چ كاسپى و ئيشىكه، به ماوهى سى سال وا له خه لك دهكات. ئه م هه ويره زورى ئاو ده وىت."

ئىتر دهستىان پى كردوه، هه ر كه سه يان شتىكى دهگوت و شتىكى لى ده گىرا نه وه. توفه به گهرمى و شه و قه وه باسى خوله قه سابهى بو ده كردن، كه چو ن روژىك دهستىان دابوو ه يه خهى يهك له گه ل شه و كهت ئاغا و كلاو و جامانهى خستبووه قور وه وه له سه ر پارهى قه رزى گوشت، كه له سه رى كو مه ل بوو بوو و نه بىبوو بىداته وه و هه ر ئه مر و به

سبهي و ئەم ههفتهيه بهو ههفتهي پي كردهبوو. نهوړوز به زهردهخه نهوه سهيريكي
 عهليي كرد و گوتي: "وادياره جهماعهت تاوهكو يهك دوو مانگي تر ئەم قسه و باسانه
 نابړنهوه و ههر دهليين و دهليينهوه و ههر بير دهكهنهوه كه ئەو ماله به چي و ايان لي
 هاتووه، ده راستيه كه يان پي بللي با ئەوهنده له سهري نهوړون. "توفه پووي كرده عهلي
 و گوتي: "ئها تو قهبري ئەو كاكه ئەحمه دي شينخه ئەگهر پيمان نه لئيت!" عهلي پيكه نبي
 و گوتي: "ئاخر كاكه توفه گيان، دهبي لئيم نه گري كه بلئيم ئەگهر پئيم گوتي، ئيتر ده گري
 به دهمتهوه و ههر باسيان دهكيت له ملاولاي كه وهختي خووي ابوون و وانه بوون،
 ئيتر ئەوهيه خو خهلك گا نيهيه له پيستيكدا بمينيتهوه، ئيمه هه قمان چيه ههر كه سهو
 ريگاي خووي ده گريت. "ئهم جاره چه پسه خان كيچ كه وته كه ولي و سهيريكي كورده كه ي
 كرد و گوتي: "توسه ري ئەو باوك و مامهت، ئەگهر پيمان نه لئيت، به خوا توفه ش هه قى
 نيهيه به سهريانوه، تنها دهمانه و يت بزانيين ئەمه ئەم ليشاو و سهلته نه ته چيه به سهر
 ئەم ماله دا رژاوه!" عهلي دهستي هه لبري و گوتي: "كورده باوكم پياوه كه بووه به پياوي
 شا و ساواك و ته واو، ده ئيتر وازي لي بينن. "مامي گوتي: "بوچي پياوي شا كه مه
 لي ره؟ ئەمه چوون ئەمي دوزيه وه؟" عهلي به زهردهخه نهوه گوتي: "دياره ئيوه واز له
 خهلك ناهين تاوهكو له ئەلفوبينه وه بو تان نه گيريته وه."

بويه عهلي دهستي كرد به گيرانه وه ي باسيان. وهكو له ناشنايه كي زور جيني باوه ري
 بيستبوو، كه وا واختي خووي و دواي پروخاني رژيمي مه ليكي عيراق، شاي ئيران زور
 سله ميبووه وه و ترسابوو له وه ي لاي ئەوانيش خهلك ئەم چاوليكه ريهيه بكن، له بهر
 ئەوه ههر كه سه له ديوي عيراقوه راي كردايه ئەمديو و نارپه زايي خووي ده رپريايه و
 پيشاني بدايه به رانه به رژيمي تازه و شوړشي ته مووزه، ساواك ههر زوو ده گريته
 خووي، ئينجا ئەميش كه وهختي مه سه له كه ي كابر اي ليقه و ماو بوو و له گهل برا و مال و
 خيزانيان رايان كردبووه ديوي ئيران و گوتبووي كه وا له دهست رژيم راي كردوو
 چونكه له م رژيمي تازه يه نارپه زايه، چونكه ناوبانگيشيان هه بوو، كه وهختي ئاغا و ماغا
 بوون ئيتر ئەمان و ايان زابوو كه ههنگيان له داردا دوزيوه ته وه.

سه بري سهري راوه شانده و گوتي: "دهمگوت ئەمه ئيشي كاسبي و ماسبي نيهيه، ئەمه
 پيچوپه نايه كي گوره ي هه يه. "بيستوون پيكه نبي و گوتي: "كاسبي چي؟ كاسبي وا هه يه
 سال دوانزه مانگه ئاره ق ده ري ژيت، له گهل ئەوه شدا به حال ده تواني خووي و مال و منالي
 به كوله مه رگي بژين، هه يي واش هه يه هه رچيه كي بووه ده يكات به سه رمايه و قهرزي
 دنياشي بو ده كات و دهست ده كات به كاسبي، كه چي له پر ده بيني ئەوهنده زه ره ده كا كه
 سه ر و ماليشي تيا ده چي."

پوڙي دوايي عهلي و كورپه كاني و كورپه كاني تر كه وتبونه خوځيان، له لايه ك جاننا و كه لويه لايان كو ده كرده وه، چونكه سبه يني به ياني زوو دهبوو بگورپينه وه، له لايه كي تر يشه وه خه ريكي مشتموم بوون له گه ل خه لكی ماله كه، چونكه زوريان ده يانگوت كه ئيواره نايانه وي بچن بو سهر ده عوه تي مالى شه و كه ت ناغا. هه ردوو حاجي هه ر زوو گوتيان: "كاكه گيان ئيمه ي تيمه خه ن، نه وي جي ئيمه نييه، ده ستمان به داميتان." به لام حاجي مه جيب به زه رده خه نه يكي زور ناغرانه و له سه رخووه گوتي: "تازه ئيوه به لينتانه داوه هه نديكتان هه ر ده بې برون." بيستون گوتي: "به خوا من هه ر ناچم، تاقه تي فيشال و نمايشگه ري ئه وانم نييه." له دلي خو يشيدا ده يگوت: "سبه يني ده گه ريمه وه شوييني خو مان، هه مووي چه ند سه عاتيك ماوه، بو چي له گه ل رووناك گياني خو م دانه نيشم و تير ده ست بكه مه ملي و نه و چه ند سه عاته له كي سي خو م بده م به گو يگرتن له قسه ي قوري نه و كابرا خو فروشه و ژنه بوو كه سه ما كه ره كاني."

ديار بوو بيستون و رووناك هه ر زوو برياري خوځيان دابوو كه نه چن بو نه و ده عوه ته، هه ريه كه يان به بيانوويه ك و نه و چه ند سه عاته ي مابوويان له كي سي خوځياني نه دن و هه ردوو كيان خواځويان بوو كه پوژگار ه كان له برانه وه نه يه ن و شه و گاريش يه كي به قه د ساليك دريژ بن بو نه وه ي هه ميشه ده سته ملان و پي كه وه بن، نه وه نديان يه كتر خو ش ده ويست.

سه بريش پيش هه موويان گوتبووي كه ناچيت، ناخري هاته سهر چه پسه خان و نامه خاني خوشكي و نه و به هار و نه سرين و عه لي و نه و روژ، هه روها سمه ي پور زاشيان كه بو ده عوه تي نانخوردن هه ميشه له سه ري بوو و سه ري پيوه نه بوو.

توفه پيشي روښتن په شيمان بووه وه كه بچيت له گه لايان و به شپرز ه ييه كه وه گوتي: "نه ريوه لا به س نه بوو بيرم كه وته وه، ده بي نه م ئيواره يه له گه ل كاك عه بدولا بچين ناوي خو مان بنووسين له مه كته ب."

هه موو به جاريك دايانه قاقاي پي كه نين و به سه رسوورمانيكه وه گوتيان: "مه كته ب؟ مه كته بي چي؟" توفه نه رمه كو كه يه كي بو كرد و گوتي: "به لي مه كته ب، نابي پياو بچي بو مه كته ب؟"

ژن و پياوه كان كرديان به هه را و گالته و خو شي، سه بري له ناوياندا هه لي دايه و به زه رده خه نه يه كي خو شه وه گوتي:

- ئينجا بو چي له مه كته ب با شتر هه يه؟ به لام چون و له كوي و مه كته بي چي؟
- روخساري كچي سه يد محمه د له مه كته ب پتيان گوتوو كه هه ر ته له به يه ك ده بي زه لاميكی نه خو ينده وار له خزم و ناشنای بيتيت بو مه كته ب، تاوه كو

فیری خویندهواری بکری، تهنانهت ئەگەر له کۆلانهوه خه‌لکی هه‌تاوه، ئەگینا ئەو ته‌له‌به‌یه سزا ده‌دریت، ئینجا وا من و کاک عه‌بدو‌للا ده‌بات که ناومان بنوسن.

جه‌ماعه‌ت هه‌ر یه‌که‌یان به‌لای خۆیه‌وه قسه‌یه‌کی کرد، ئەو گوتی: "به‌خوا ئەمه شتیکی زۆر باشه." ئەوی تر گوتی: "ئەش‌هه‌دوبیلا ئەمه بریاریکی چاکه، هه‌ی ئافه‌رین بۆ ئەو که‌سه‌ی وای گوتوه." ئەمیان گوتی: "ئینجا ئەوه چۆن به‌تۆ ده‌کریت، فارسی نازانی تاوه‌کو فیری خویندن و نووسین ببی." ئامه‌ خان له ژیر لێوه‌وه گوتی: "ئای قور به‌سه‌ر باوکمان، به‌نه‌خویندهواری قسه‌زان و رێبه‌ر و گه‌وره‌ی گه‌ره‌کی، ئینجا وه‌ره‌ فیری خویندنی‌ش ببی، وه‌لا هه‌ر ئەوه‌مان که‌م بوو." چه‌پسه‌ خان به‌ دزییه‌وه ده‌کولا له‌به‌ر پیکه‌نین و نه‌یده‌وێرا له‌به‌ر تۆفه‌ هه‌یچ بلێت.

جه‌ماعه‌ت ساز بوون که‌ برۆن بۆ ماله‌که‌، تۆفه‌ش خه‌ریکی سه‌روسه‌کوت و جامانه‌به‌ستن بوو، ئەوه‌یش که‌وته‌ رێ به‌ره‌و لای عه‌بدو‌للا ئاشنای.

عه‌لی و دایکی و ئەوان گه‌یشته‌ به‌رده‌رکی ماله‌ی شه‌وه‌که‌ت ئاغا، له‌ دوا‌ی ئەوه‌ی به‌ینیکی باش له‌ ناو ئۆتۆمبیلدا بوون، چونکه‌ ماله‌ی ئەمان له‌مه‌سه‌ری تاران بوو و ماله‌ی ئەوان له‌وسه‌ر، ئەوه‌نده‌ دوور بوون له‌ یه‌ک که‌ ئامه‌ خان شپه‌زه‌ بووبوو له‌وه‌ی دلی تیک بچیت و هه‌ر به‌ بیده‌نگی گیرفانه‌کانی ده‌گه‌را بۆ په‌رۆ و پیتال، باش بوو ئاخ‌ری پیش ئەوه‌ی بیه‌قه‌ومینی گه‌یشته‌ جی، به‌لام هه‌یشتا دانه‌به‌زیبون خه‌می گه‌رانه‌وه‌یان لێ هات، ده‌رگاوان ده‌رکی خسته‌ سه‌ر پشت بۆ هه‌ردوو ئۆتۆمبیله‌کان، ئەوانیش شوینی یه‌ک که‌وتن و چوون له‌ به‌رده‌م تارمه‌هه‌یوانیکی گه‌وره‌ و به‌رین و خۆشدا که‌ ده‌یروانییه‌ سه‌ر باخیکی گه‌وره‌ی خۆشی پڕ ده‌ختی گه‌وره‌ گه‌وره‌.

وا دیار بوو که‌ خاوه‌ن ماله‌ له‌ په‌نجه‌ره‌وه‌ چاوی لێیان بوو، چونکه‌ گورج ده‌رپه‌رینه‌ ده‌ر و که‌وتنه‌ به‌خه‌ره‌اتن و فه‌رموو فه‌رموو. له‌ دوا‌ی دابه‌شکردنی سلاو و چاکوچۆنی و زه‌رده‌خه‌نه‌ بۆ یه‌کتر کردن، میوان کردیان به‌ ماله‌دا.

مال چي، جه‌ماعه‌ت سه‌ریان سوورپا له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که‌ ویستیان خۆیان وا پیشان بده‌ن که‌ سه‌د ماله‌ی وا ببینن هه‌ر ئاو‌ریشی لێ ناده‌نه‌وه، که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌شدا به‌ده‌م چوونه‌ ژوور و وه‌لامدانه‌وه‌ی به‌خه‌ره‌اتنه‌وه‌ به‌ چه‌په‌ساوی له‌ ژیره‌وه‌ چاویان ده‌گه‌ی‌را و سه‌یری ناو ماله‌که‌یان ده‌کرد.

هه‌ر له‌ ده‌رکی ده‌ره‌وه‌ تاوه‌کو دالان و هۆل و ژووری دانیشتن، هه‌مووی فه‌رشی کاشانی نایابی تیا راخوابوو، هه‌ر لاله‌ و چله‌رایه‌ک به‌سه‌ر سه‌ریاندا هاتبووه‌ خواری ملی خه‌لکی خوار ده‌کرده‌وه، قه‌نه‌فه‌ و مۆیل و کورسی، په‌رده‌ی ژوور ئەوه‌ هه‌ر باس

نه ده کرا، ئيشکه ر و خزمه تکار هاتوچۆيان ده کرد، ئەم شه ربه تي ده هينا و ئەو مي زي
 چه رخداری ويسکی و به فر و خوار دنه وهی راده کيشا، ئەوه ندهی پينه چوو دواي
 هه سانه وه، شه وکه ت ئاغا به پيکه نينيکی ده ستر کرد و نمايشگه رييه وه پووی کرده عه لی
 و نه ورۆز و ژنه کان و گوتی: "چی ده فرموون؟ هه موو شتيک له سايهی خوا و سه ري
 ئيوه وه هه يه." پووی کرده عه لی و گوتی: "ئاره قی مه سته کيش هه يه ئەگه ر بي ري و لات
 ده که يت." ئامه خان هه ندی جوولايه وه و له دلی خۆيدا گوتی: "ئيه رۆ ئيشه لا ده ست
 ده که ن به عاره قخوار دنه وه ش له به رچاوی ئيمه!" هه پسه خان چاوی برييه عه ليی
 کوپی که بزاني ت ئەو چی ده لي ت. کابرای خاوه ن ماليش هه ر نه وعی ويسکی و
 خوار دنه وه کانی بۆ عه لی و نه ورۆز و کوپه کانی تر ده ژمارد، که زۆری ئەو ناوانه يان
 هه ر نه بي ستبوو. عه لی هاته جواب و به زه ده خه نه يه کی خۆشه وه ده ستي هه لپري و
 گوتی: "زۆر سوپاس، به خوا نيازی هيج نه وعه خوار دنه ويه کمان نييه، چونکه به يانی
 زوو ده بی هه ستين و بکه وي نه ري." شه وکه ت ئاغا خۆی گورج کرده وه و گوتی:
 "يه عنی چی؟ من چۆن ئەمه قبوول ده که م، ئينجا شه رته به يانی زوو بپۆن؟ با نيوه رۆ
 بيت." عه لی وه رامی دايه وه گوتی: "چۆن، خۆ به ده ست ئيمه نييه. هه ر ئەوه نده ئينجازه
 دراوين، به يانی زوو جي به که دي ت به دواماندا." شه وکه ت ئاگا يه ک قاقای به رزی لی دا،
 که ئامه خانی راپله کاند، گوتی: "ئوه له سه ر من، هه ر ئيس تا ته له فۆن بۆ تيمسار
 جه عفه ري ده که م که ليپرسراوی ئيوه يه و له برا شم زياتره، هه ز ده که ن سه فه ره که تان
 بخري ته دووسبه ی." کابرا رانه وه س تا گوئ له وه رامی عه لی و ئەوان بگري، پووی کرده
 ده رکی ژووره که و به ده نگی به رز بانگی کرد و گوتی: "ئاغای مه شه هدی، ئاغای
 مه شه هدی!" به فارس ييه کی تيکشکاو، ده تگوت به کوردي قسه ده کات.
 ئاغای مه شه هدی کردی به ژووردا و له به رده گاکه ره ق راره س تا و سه لام يکی له
 ميوانه کان کرد و پووی کرده شه وکه ت ئاغا و به فارس ي گوتی: "به لي قوربان، ئەم
 به فرموون." ئاغاش که زه رده خه نه له سه ر ليوانی نه ده بپرا، وه ک فه رمان ده رکردن گوتی:
 "ئا ئەو ته له فۆنه بي نه!" عه لی راپه ري و گوتی: "نا نا، هه ز ناکه م، نابی به سه ري تو
 ئيشمان زۆر هه يه و ده بی به په له برۆينه وه سه يني و له وه ختی خۆماندا."
 به ينيک بوو به مشتومريان، ئەو ده يگوت برۆ ته له فۆن بي نه و ئەم شله ژابوو ده يگوت نا
 تکات لی ده که م ته له فۆن بۆ که س مه که، ئاخري عه لی نه يه يشت و له دواي ئەوه ی
 خاوه ن مال زانی خه ري که زۆر نار هه حه ت ده بيت، ئيتر ئەويش وازی هينا له ته له فۆن و
 ته له فۆن کاری، به تاي به تي که عه لی و نه ورۆز و ئەوان به لي نيان دا که ئاماده ن هه موو
 شتيک بخۆنه وه ته نها ئەو واز بي ني ت.

قەدرى خان لىنگى خستبوو سەر لىنگ، زوو زوو دەستىكىشى دەبرد بۇ پرچە زەردە كراوۋەكەى و زەردەخەنەى دابەش دەكرد و كە عەلى و مىردەكەى لە مشتومرەكەيان بوونەو تەكانى دا بە خۇى و ھەستايە سەر پى و گوتى: "كەواتە بىسمىلا بۇ بۇتانى تىككەم." مىردەكەى ئافەرىنىكى كرد و گوتى: "ئەريوۋەلا ئەگەر زەحمەت نەبى بەو دەستە جوانانەت بۇمان تىكەيت، چ لەو ھەشتەر ھەيە."

ھەپسە خان دەستىكى برد بۇ سەر و سەرپۇشەكەى خۇى و سەيرىكى خوشكى كرد و گوتى كە ھەى ھاوار، خۇ خەرىكن دەست پى دەكەن و ساقىيش قەدرى خانە. قەدرى خان بۇ پىاۋەكانى تىكرد و پرووى كردە ژنەكان و گوتى: "ئىۋە چى دەفەرموون؟" ھەپسە خان ۋەرامى دايەو گوتى: "زۆر سوپاس، خۇ ئىستا ئىمە شەر بەتمان خواردەو." قەدرى خان بايەكى پىا دا و بە ناسكى پىكەنىى و گوتى: "چۆن ھىچ ناخۇنەو؟" پرووى كردە نەوبەھار و نەسرین و گوتى: "ئەوا ھەپسەخان و ئامە خان قەيناكە، ۋەكو خەسووم نوپۇزكەر و سۆفین، ئەى ئىۋە؟" ئامە خان چاۋى چوۋە پىشتە سەرى و چاۋى زەق بوو و بە ھەپسەساۋى سەيرى نەوبەھار و نەسرینى كرد بزانى دەلین چى، نەوبەھار گوتى: "ئەيەرۇ دايكم ئىمەش نوپۇزكەر و سۆفین، بۇ تو باسى چى دەكەيت كە بخۇينەو؟" ئەم جارە ئاسكۇل خان بە زەردەخەنەو پرووى كردە نەسرین و نەوبەھار و گوتى: "كچى لە كوى ئىستا زەمانى ئەو ھاو، دىنا پىشكەوتوۋە، ئىۋە جاحیلن قومىك شتىك بخۇنەو." ھەپسە خان شلەژا و خەرىك بوو قسە بكات، بەلام نەوبەھار و نەسرین ماۋەيان نەدا و بە جوۋتە جەۋابى قەدرى خان و ئاسكۇل خانىان دايەو. نەسرین پىش كەوت و گوتى: "ۋەلا دىنا ھەزار ئەۋەندە پىشكەوتوۋىت، ئىمە لەو پروۋەو لادىبى و خەلكى دەروبەرىن." نەوبەھار گوتى: "ئىمە كوردىن و رەۋىشت و خوى تايبەتى خۇمان ھەيە." دەستى درىژ كرد بۇ مېزەكە و بە پىكەنىنىكى بىدەنگەو گوتى: "ئەيەرۇ ئەم شتانە بخۇينەو؟" قەدرى خان قاقايەكى بەرزى ناسكى لى دا و شانىكى ھەلتەكاند و گوتى: "ئىنجا خۇ ئىمەش كوردىن، بۇچى كورد تا دىنا دىنايە ھەر دەبى و دواكەوتوۋىت!" نەسرین، كە سەرتاپاى ھەيا و حورمەتى لى دەبارى، بە زەردەخەنەيەكى خۇشەو گوتى: "ئەگەر خواردەنەۋى ئارەق و ويسكى نىشانەى پىشكەوتن و دواكەوتن بىت كەواتە ئىمە بە دواكەوتوۋ دانىن." ھەپسە خان لە دللى خۇيدا گوتى: "ئۇ رۇلە، ياخو بەقوربانى ناودەمت بم." ئامە خان خەرىك بوو جاۋى پر بىت لە فرمىسك لە خۇشى قسەكانى نەسرین و نەوبەھار. قەدرى خان وا ديار بوو كە تاقەتى چو لەم قسەوباس و مەككەمەيە، بۇيە دەستى دايە پەرداخىك و پرووى تىكردن و گوتى: "ۋەلا خوشكم ئىۋە كەيفى خۇتانە، بەلام ئىمە شتىكى بچووك ھەر

دەخۆينەو. "ئامە خان بە پەلە ھەلى دايە و گوتى: "ئيوە يارەبى تۆشى گيانتان بىت. " بە پرويەكى خۆشەو قسەكەى تەواو کرد و گوتى: "بەلام بەقوربان ئەو بە كچەكانى ئيمە مەلى. " ئاسكۆل خان بە پىكەننەو گوتى: "وہلا ئيمەش ناچارى فىرى كردين، چونكە لىرە عەيبە كە بچىتە دانىشتن و دەعوەتى پىاوى گەورە و ماقوول و نەخۆيتەو. " قەدرى خان خەرىكى پىكتىكردن بوو بۇ خۆى و ھەوئى، ئاورى لى دانەو و گوتى: "بەتايبەتى دەعوەتەكان ئالا ھەزرەت. " ئامە خان ھەر ئەوئەندەى ئەمابوو ببورىتەو كە دى ئاسكۆل خان پىكەكەى خۆى لە دەست قەدرى وەرگرت و چەند جارىك سوپاسىشى كرد.

ھەپسە و خوشكى ئەو دانىشتنەيان زۆر پى ناخۆش بوو و ھەر سەيرى يەكتريان دەگرد و لە ژىرەو دەستى خۆيان ھەلدەگلۆفى، لەپر ئامە خان وەك دەركى بەھەشتى بۇ بكرىتەو بىرى كەوتەو كە ئەو جارە لە مالى خۆيان قەدرى باسى خەسووى كرد و ھەرەھا ئىستاش گوتى: "دەبى وەكو خەسووم سووى بن. " كەواتە خەجىج خان دەبى لىرە بىت! ئامە خان لە دلى خۆيدا دووعايەكى كرد و پرووى كرده ھەردوو ژنە خاوەن مالاكە و گوتى: "ئەرى بەراست خەجىج خان چۆنە! ئەو لە كوئىيە بۇ ديار نىيە! " قەردى قومىكى لە پىكەكەى دا و لچى سووراوكرامى لە يەك ھەلسوو و گوتى: "خەسووم دەفەرمووى؟ وەلا شكور چاكە و ئەوئەتا لە ژوورى خۆيتەى، كە پىمان گوت ئيوەش تەشريف دەھىنن، زۆر دلى خۆش بوو و دەستى كرد بە گريان، بەلام ئەو ئەوئەندە نايەتە دەرى، ھەز دەكات ھەر لە ژوورى خۆى بىت. "

ھەپسە خان وەك لە خواى وىستبى، راپەرى و گوتى: "وہى گيان! ئەو خەجە خان شكور لىرەيە، ئوخەى ئەو لە كوئىيە با ئيمە بچىن بۇ لای. " بى ئەوہى كەسىان قسە بكەن، ھەستايە سەر پى و خوشكىشى گورج لەگەلى و گوتى: "توخوا لە كوئىيە با بچىن بۇ لای؟ "

ئاسكۆل خان ھەستايە سەر پى و گوتى: "ئەگەر ھەز دەكەن بچن بۇ لای، فەرموون. " ھەردوو خوشك شوئىنى كەوتن، ھۆل و دالانىكى بىرى و چوونە بەردەركى ژوورىك، ئاسكۆل خان پالىكى پيوە نا و گوتى: "فەرموون ئەمەتا. "

بى ئەوہى ھىچ قسەيەك لەگەل خەسووئەكەى بكات، ئەوانى لەوى بەجى ھىشت و خۆى لىى دا و گەرايەوہ لای ميوانەكانى تر. خەجىج خان بە جلى كوردىيەوہ بوو، دەتگوت ھەر ئىستا لە گەرەكى سابوونكەرانى سلیمانىيەوہ ھاتووہ، لە سەروو ژوورەكە لەسەر دۆشەكىك بە كزى دانىشتبوو و تەسبىحەكەى گرتبوو بە دەستىوہ و خەرىكى لا

ئىلاھە ئىلەللا بۇ، ژوررەكەش خنجىلە و پاك و جوان بوو و فەرش و قالى جوانىشى تيا راخرابوو.

خەجە خان ھەر چاوى بە ميوانەكانى كەوت بە گور ھەستايە سەر پى و باوھشى بۇ كوردنەوہ و بەدەم فرمىسكەوہ پەلامارى دان و دەستى كرده مليان و ئەمى گرت و ئەوى بەردا و بە كول گريا و حالەتتىكى سەيرى بەسەر ھات.

ھەپسە خان و خوشكى ترسان لەوہى نەوہكو شتىكى لى بىت يان ببورىتەوہ، بۇيە بە ھەردووكيان قۇليان گرت و برديان داياننىشاندەوہ و چوون لە تەنىشتەوہ دانىشتن. ھەرسىكيان دەستيان كرد بە گريان و وا بە كول و دل ھەنسكيان ھەلدەدا و بە پان و سنگى خۇياندا دەكىشا و لەجياتى قسە بە لاواندەوہ باسى غەربىيى و حالى خۇيان دەكرد بۇ يەكتەر، يەككى گويى لىيان بوايە ھەر رۇحى دەچوو، واى دەزانى كە لە گردى سەيوان دانىشتوون.

دواى بەينىك شىوون و گريان ھەندى ھىمن بوونەوہ. ئىنجا خەجىج خان بە پەرۇشىيەوہ پووى تىكردن و وەك پارانەوہ گوتى: "وہى بەقوربانقان بىم، ياخوا بەخىر بىن و سەر ھەردوو چاوم، دنياىم لى پوون بووہوہ، وادەزانم ھەموو كەسەكانم چا پى كەوتوہ."

خەجە خان وەك ئەوہى بىرى كەوتىتەوہ كە ئەوہ بۇ ئەو فەقىرانەى ھەر لە رىوہ بە لاوانەوہ و شىن و شەپۇر داگرت و نەيھىشت ھەناسەيەك بكىشن و قسەيەك بكەن دلى وا پىر بوو، لە گوزەران و زىانى ئەم چەند سالەى شوين ئەم كورەى كەوتبوو كە وەختى خۇى دلى نەھاتبوو لە شار و مال و لاي كچ و كەسوكارى بىننىت لەتاو ئەم كورەى كە لە ھەموويان زياتر دلى دابوويى ھۆگرى بووبوو، لەبەر ئەوہى وەختى مېردەكەى مردبوو ئەم كورە ھىشتا ساوا بوو و بە ھەتيوى بەخىوى كردبوو، نەيدەزانى ئەو كورەى كە ئەو ھەموو كەسىكى لەبەر ئەو بەجى ھىشتبوو، لە ئاخريدا تووشى ئەم پىسوايە دەبىت و خۇى دەفرۇشىت و دەبىت بە پياوى ساواك.

خەجە خان ھەروەك دەركى بەھەشتى لى كرابىتەوہ، كە چاوى بە ھاوشار و ناسياوى كۇنى خۇى كەوت و ھەموو برىنەكانى بە جارىك كولانەوہ، ئەوہ بوو وا پەلامارى دان كە دەتگوت لە ناو دەريايەكى بى بن و سنووردا نقوم بووبوو، ئىستا چاوى بە بىكەدارىكى زور گەورەى پىر لقوپۇپ كەوتەوہ وا خۇى بۇ ھەلدان و خۇى پىا ھەلواسىن و بەو چاوا ترووكاندەنش خەرىكە داخ و خەمى ئەم چەند سالەيان بۇ ھەلرېژىت، لەبەر ئەوہ خەجە خان ھاتەوہ سەرخۇ و دەستى كوردەوہ مليان و چەند جارىك ئەملا و ئەولايانى ماچ كوردەوہ و لەگەل ھەر ماچىك دەيگوت: "ئۇخەى ياخوا

بەقوربانان بىم، ھەر خەرىكم شىت دەبىم و ئەوئەندەى بىرى شار دەكەم." مەبەستى لە سلىمانى بوو.

خەجە خان چىنگى برد بۇ دەموچاوى خۇى و چەند چەمۆلەيەكى لە خۇى نا و ھەناسەيەكى بەكولى ھەلكىشا و گوتى: "ئۆھ نەمامايە، ئۆھ لە رىگا ملم بشكايە و نەگەيشتمايەتە ئەم رۆژە، خۇزگەم بەو وەختەى كراس و كەوام بە قەرز دەكرد و مانگى دە پەنجايىم دەدا بە كوتالفرۇشەكە، وەى ئەوسا چەند خۇش بوو، ئىستا وام لەم خانووە گەورە پىر فەرش و قالىيەدا وادەزانم دىل و ھەپسىم و ھەر رۆژىكم بە مردنىكە، نە خزمىك، نە كەسىك نە ناسياويك دىتە لام." ئىتر خەجە خان وا كرايەو وە ھەزى كەرد كە ھەرچى زووتر ھەرچەند پىي بىكرىت داخ و نارەھەتتى دىل و دەروونى خۇيانى بۇ ھەلپىزىت. ھەرچەندە ھەپسە خان و خوشكىشى دلىان پىر بوو، ئەوانىش ھەزىان دەكرد كە ھەندى باسى ئەم دەربەدەرى و لىقەوماويىەى خۇيان و ئەو رىگاوبانە سەختە و ژيانى لادى و ئەو ئەشكەوت و كونە تەيارانەى بۇ بكن، بەلام فايدەى نەبوو، خەجىج خان بە ھىچ جۆرى ماوەى نەدەدان و دەتگوت بەرووى لە دەمدا ھەلتوقىو، وەك دەستپىز و بى ھەناسەدان باسى خۇى بۇ دەكردن، ئەوئەندەى داخ لە دلدا بوو. بەبى ھىچ بىر كەردنەو و لىكدانەو ھەيك ھەرچى دەھات بە دەمىدا بۇى باس دەكردن و نارەزايى و نارەھەتتى خۇى بۇ دەردەبىر، كە ھەندى قسە و نەپىنى ناومال ھەبوو ھەرچەندە خەلك نارەھەت و توورە بن ئەو نەوئە نەپىنيانە لە دلى خۇياندا دەھىلنەو. چونكە ئەو كەسەى باسە نەپىنيەكانى ناومالى خۇى بەو چەشنە بگىرپتەو، بىگومان خۇيشى پى دەشكىت، وەكو مەسەلەكە وايە كە دەلىت تف ھەلدەيت روى خۇت دەگرپتەو. بەلام خەجە خان گووى نەدابوو ھىچ رىسواىى و شكاندنىك، كەوتبوو ھەمان خالىكردن و كە باسى بووكەكانىش دەھاتە پىشەو، بە روىسايكانى ناو دەبردن.

ھەپسە خان و خوشكى سەريان سوورپامبوو، وەكو لە بانىكيان بەربدەيتە خوارەو و ابوو لە لايان و بەزەييان بەو پىرەژنە فەقىرەدا دەھاتەو كە لە لايان ابوو ئىستا ئەوئەندەى لە كەيفايە و بۇ خۇى لرفى لى دەدات لە خۇشى ئەو قەسر و مال و گوزەرانە پىر لە ھەلا و ھەى و ھو و جى بە خۇى ناگرىت لە خۇشياندا، وايان بىر دەكردەو كە رەنگە شار و خەلكى شار و باپىرى شارىشى لەبىر نەماى، كە بەسەر چىدا ھاتن و چىيان دىت و بىست!

تەقەى دەرگا لە خەيالى دان و ھىنانىە سەرخۇ، بەتايىبەتى كە سەرى قەدرى خان دەركەوت لە سووچى دەرگاكەو. راوئەستابوو دەستىكى گرتبوو بە كەلەكەيەو و

دهسته‌کە‌ی تریشی گرتبوو به‌ ده‌رگاکه‌وه و گوتی: "ئۆخە‌ی شکور تیرتان خوارد له‌ قسه‌‌ی قه‌‌دیمی، ده‌ ئیتر فەرموو بۆ نانخواردن." "حه‌‌پسه‌‌ خان هه‌‌لی دایه‌ و گوتی: "ساحتیفه‌‌رموو بیت، به‌‌لام به‌‌خوا نه‌‌ خۆم نه‌‌ خوشکم ئیواران نان ناخۆین، دوور له‌ ئیوه‌ مه‌‌عیده‌‌مان باش نییه‌، ئە‌‌گەر به‌‌ شه‌‌و شت بخۆین ده‌‌بی تاوه‌‌کو به‌‌یانی له‌‌سه‌‌ر ته‌‌وقی سه‌‌ر بخولینه‌‌وه." قه‌‌دری خان به‌‌ زه‌‌رده‌‌خه‌‌نه‌‌ی سه‌‌ر لیوانه‌‌وه گوتی: "ده‌‌ بلین روومان نایه‌‌ت بیین له‌‌ به‌‌رچاوی پیاوه‌‌کان نان بخۆین."

خه‌‌جه‌‌ خانی خه‌‌سووی ده‌‌ستی کرد به‌‌ ته‌‌سیحات و به‌‌ ده‌‌نگیکی هه‌‌ندی به‌‌رز گوتی: لا ئیلا‌هه‌‌ ئیله‌‌لا، یار‌ه‌‌بی تۆبه‌‌ ئە‌‌سته‌‌غفیره‌‌لا، ئە‌‌سته‌‌غفیره‌‌لا." ئامه‌‌ خانیش راپه‌‌ری هه‌‌روه‌‌ک غیره‌‌ت گرتی و له‌‌ دل‌ی خۆیدا گوتی: "ئە‌‌م هه‌‌موو بیانووگرتن و شه‌‌رمه‌‌ چیه‌‌ که‌‌ ئیمه‌‌ له‌‌م ژنه‌‌ له‌‌خۆگۆراو و قرنییه‌‌ی ده‌‌که‌‌ین، ئە‌‌وه‌‌ بۆ نالین ئە‌‌ریۆه‌‌لا هه‌‌ز ناکه‌‌ین و پیمان خۆش نییه‌‌ له‌‌گه‌‌ل ئاره‌‌قخواردنه‌‌وه‌‌ی ئیوه‌‌ دانیشین و سه‌‌یرتان بکه‌‌ین. ئە‌‌گه‌‌رچی کور‌ه‌‌کانیشمان ده‌‌خۆنه‌‌وه‌‌ جاروبار، به‌‌لام ئە‌‌وانیش کات و شوینی خۆیان هه‌‌یه‌‌ و ده‌‌زانن پیمان ناخۆشه‌‌، قه‌‌ت له‌‌ به‌‌رچاوی ئیمه‌‌ ناخۆنه‌‌وه‌‌ و سه‌‌غله‌‌تمان ناکه‌‌ن، له‌‌به‌‌ر ئە‌‌وه‌‌ ئامه‌‌ خان گۆری دایه‌‌ خۆی و گوتی: "وه‌‌لا خۆ ئە‌‌مه‌‌ چه‌‌ند سا‌له‌‌ ئیمه‌‌ هه‌‌ر له‌‌ ناو پینشمه‌‌رگه‌‌دا ژیاوین و هه‌‌میشه‌‌ شانمان به‌‌ شانی ئە‌‌وانه‌‌وه‌‌ بووه‌‌، به‌‌لام راستیه‌‌که‌‌ی هه‌‌ز له‌‌و چه‌‌شنه‌‌ دانیشتنه‌‌ ناکه‌‌ین، که‌‌ خواردنه‌‌وه‌‌ و شتی وای تیا بیت." "حه‌‌پسه‌‌ خان بۆ ئە‌‌وه‌‌ی قسه‌‌کانی خوشکی پینه‌‌ بکات، پیکه‌‌نیی و گوتی: "دایکم ئیمه‌‌ نوێژکه‌‌ر و قه‌‌دیمین، گۆی مه‌‌ده‌‌نه‌‌ ئیمه‌‌، خۆتان چۆن هه‌‌ز ده‌‌که‌‌ن وا بکه‌‌ن." قه‌‌دری خان سه‌‌ری راوه‌‌شاند و به‌‌ پیکه‌‌نینه‌‌وه‌‌ گوتی: "باشه‌‌ چیت سه‌‌غله‌‌تتان ناکه‌‌م، پیمان ده‌‌لیم سینیتان بۆ بیتنه‌‌ ئیره‌‌ له‌‌گه‌‌ل خه‌‌جیح خان بۆ خۆتان پیکه‌‌وه‌‌ بخۆن." لیی دا و چوو ده‌‌ره‌‌وه‌‌. خه‌‌سووی له‌‌ دل‌ی خۆیدا گوتی: "خوا له‌‌ ده‌‌ستت به‌‌زیاد نه‌‌کات و خه‌‌جاله‌‌تی لای خوا بی."

* * *

به‌‌یانی شه‌‌وه‌‌که‌‌ی حاجی مه‌‌جید هه‌‌پسه‌‌ خانی خه‌‌به‌‌ر کرده‌‌وه‌‌ که‌‌ هه‌‌ستیت و عه‌‌لی و کور‌ه‌‌کانی هه‌‌لسینی، چونکه‌‌ ده‌‌بی برۆن، هه‌‌پسه‌‌ خان راپه‌‌ریی و به‌‌ په‌‌له‌‌ خۆی کۆ کرده‌‌وه‌‌ و به‌‌سه‌‌ر ژووره‌‌کانه‌‌وه‌‌ گه‌‌را و یه‌‌که‌‌ یه‌‌که‌‌ له‌‌ ده‌‌رگاوه‌‌ بانگی کردن. هه‌‌موو هه‌‌ستان و بوو به‌‌ ده‌‌نگ و گرمه‌‌ی ده‌‌رکی هه‌‌مام و شوینی ده‌‌ست و ده‌‌موچاو شتن، ته‌‌په‌‌ته‌‌پی پیتی ئە‌‌هلی ماله‌‌که‌‌ و ئە‌‌وانه‌‌ی خواریشه‌‌وه‌‌ هه‌‌ستان، له‌‌و ماوه‌‌یه‌‌دا جیبیش گه‌‌یشته‌‌ به‌‌رده‌‌رگا.

عه‌‌لی، نه‌‌ورۆز، بیستوون، به‌‌ په‌‌له‌‌ نان و چاکه‌‌یان خوارده‌‌وه‌‌ و که‌‌وتنه‌‌ ده‌‌ست له‌‌ ملان و دووعاخوازی له‌‌ دایکوباوک و که‌‌سوکاریان.

حەپسە خان بە دەستی فرمیسکەکانی سەپنەو و بە دەستیکیش جامە ئاوەکەى بە دوایاندا پُشت. ئامە خانیش کەوتبوو ئەتەلکورسى خۆیندن و فووکردن بەسەریاندا و تاوەکو ئۆتۆمبیلەکەشیان لە چاوە گوم بوو، ئەو ھەر دەمی دەگێرا بە دوو عاوە و بە دەوری خۆیدا دەخولایەو و خەریکی فووکردن بوو.

پرووناک پێش ھەموویان رای کردە سەرى و چوو ژیورەکەى خۆى و خۆى بەردایە سەر ئەو جیگایەى کە چەند شەو لەگەڵ بیستون پیکەو لەسەرى دەنوستن، دەمی چەقاندە ژیر سەرىنەکەى بیستون و بەکۆل دەستی کرد بە گریان.

نەوبەھاریش کوردۆى کورپی گرتە باوەش بیھینتە سەرى لەسەر پێلیکەکان ھەندى خۆى لەگەڵ خاڤلاند تاوەکو کۆلى گریانەکەى دامردەو، ئینجا پرووی ھات بیته لای خەلکی مالەکە.

حەپسە خان و ئەوان لای نیوہرۆ ھەندى ھاتنەو سەرخۆ، ئەگەر چی زۆر بە مەلوولى سەیری دەروپشتى خۆیان دەکرد و لە لایان وابوو شار بە جارێ باری کردوو، ئەو ھەندە جیى کورەکان دیار بوو، لەگەڵ ئەو ھەشدا ھەر ئەو ھەندەیان زانى کەوا کەوتنە باسى دەعوەتەکەى شەوئ و گێرانەو ھى بۆ ئەوانەى نەھاتبوون.

حەپسە خان بە گەرمییەو قسەکانى قەدرى خان و ئاسکۆل خان و وەرنامەکانى نەسرین و نەوبەھارى بۆ ھەردوو حاجى گێرایەو و باسى مشتومرى تەلەفۆن و تەلەفۆنکاری شەوکت ئاغا و عەلى بۆ کردن. ئامە خانیش باسى شیوہن و گریان و قسەکانى خەجیح خانى بۆ گێرانەو. لە داواى ھەموو قسەوباس و عەیب و عار لێدەرھینان و گێرانەو ھى باسى ناو مال و خانوو و فەرش و قالى، ئامە خان دەستی خستە سەر دەمی و دایە پرمەى پیکەنین و گوتى: "لە ھەمووى سەیرتر ئەو بوو کە من نەمدەویرا بە چاکى سەیری ئاسکۆل خان بکەم، چونکە ئەو پرچە زەردکراو ھى کەوا لەسەر سەرى کۆمەل کردبوو، ھەر بە قالبە کێکم دەھاتە بەرچا، ئەو پۆژەى ھاتبوونە لامان باشتر بوو، بەسەر شانیدا ھاتبوو خوارى. ئەمشەو پرچەکەى ھەر دەتگوت قالبەکێکە بە سەریەو." نەسرین دەستی راوہشان و سەیریکی ئامە خانى دایکی کرد و گوتى: "حەى حەى بۆچى تۆ دەزانى رەنگە چەند پارەى دابى تاوەکو وایان لەو پرچەى کردبى!" نەسرین پیکەنى و گوتى: "ئەمە پێى دەلێن شنیون، دە توخوا وەرە ئەویش دەلێت قالبەکێک." ئامە خان بە زەردەخەنەو گوتى: "کچى دایکم ئەو پرچە بە چى وا پیر بوو، بەخوا لە سلیمانى بەتایبەت کە دەھات بۆ حەمامى موفتى، زۆر جار تووشى یەک دەبووین، پرچى ھەر دوو تیتک بوو، پێستى سەرى

هه مووی دیار بوو. "ئامه خان به دل پیکه‌نی و گوتی: "وادیاره پاره پرچی خه‌لکیش زور ده‌کات. "سه‌بری هاته قسه و گوتی: "ئیه به باشی سه‌رنجتان نه‌داوه‌تی، ئیستاش هه‌روا دوو تیتک بوو، به‌لام که ده‌چنه لای ئه‌و ده‌لاک و پرچرپیکه‌رانه بویان وا پر ده‌کهن و پیکه ده‌خهن و چهند جور دهرمان و شتی وایان بۆ لی ده‌دهن تاوه‌کو وا دیار بیت."

تۆفه ئه‌و رۆژه زور دللی ته‌نگ بوو بۆ کوره‌کان که‌وا رۆیشتن و به‌یانی دواي رۆیشتنی ئه‌وان ویستی بچیته دهره‌وه و ناوبازار، ئیتر ملی کۆلان و جاده‌ی گرت و تاوه‌کو دواینیوه‌رۆ نه‌گه‌رايه‌وه مالی. که هاتیشه‌وه یه‌کسه‌ر چوه‌ه سه‌ری بۆ لای خیزانه‌که، که له ژووری دانیشتن له ده‌وری یه‌ک کۆ ببوونه‌وه. تۆفه کردی به ژوردا و به ماتی و بی قسه چوو له‌سه‌ر کورسیه‌ک دانیشت و خه‌ریکی جگه‌ره‌که‌ی بوو.

سه‌بری که ده‌یزانی حالی چیه و چۆنه و ئیستا په‌له‌پیتکه‌یه‌کی لی بده‌یت ده‌ته‌قیت، بۆیه ویستی هه‌ندئ قسه‌ی خۆشی له‌گه‌ل بکات و بیدوینیت، که به‌شکه‌م دللی بکریته‌وه، بۆیه پووی تیکرد و گوتی: "تۆفه گیان دوینی چوویت چیت کرد له مه‌کته‌ب، خۆ تو باست بۆ نه‌کردین؟ ئاخری چوو یه‌چوو قه‌ید بووی؟" تۆفه دواي ئیستیک به مه‌لوولیه‌که‌وه گوتی: "ئا چووم. "حه‌پسه خان به‌زه‌یی پیا هاته‌وه و دللی بۆی پر بوو که زانیی تۆفه چهند ناره‌حه‌ته، بۆیه ئه‌ویش تیکه‌لی قسه‌که بوو و گوتی: "به‌و خواجه تۆفه گیان سه‌رمان وا قال بوو هه‌ر بیرم نه‌بوو لیت بپرسم، به‌راست چۆن بوو چیتان کرد؟" تۆفه به سه‌ری داخراوه‌وه بی ئه‌وه‌ی سه‌یری که‌سیان بکات، مژگیکی له جگه‌ره‌که‌ی دا و گوتی: "چووم ناویان نووسیم، ده‌بی له شه‌مه‌ی داها‌توه‌وه ئیتر هه‌موو ئیواره‌یه‌ک سه‌عات شه‌ش له‌وئ بم تاوه‌کو سه‌عات نۆ. "سه‌بری گوتی: "ئۆخه‌ی وه‌لا ماوه‌که‌ی درێژه، شتیک فیژ ده‌بن، ئه‌ی شوینه‌که‌ی له کوییه؟ نزیکه لی‌ره‌وه؟" تۆفه که ده‌تگوت بیزارانه جواب ده‌داته‌وه، گوتی: "به‌ پی دووره، به‌لام به پاس هه‌ر ده ده‌قیقه‌یه. "سه‌بری به خۆشیه‌وه گوتی: ده ده‌قیقه هه‌ر هیچ نییه، که‌واته نزیکه‌شه. "تۆفه ئاخیکی هه‌لرشت و گوتی: "کوره مه‌کته‌بی چی، منیش هه‌ر ده‌مه‌وئ بۆ سه‌رقالی و گالته بچم، جاری وا هه‌یه ناوی خۆمم بیر نییه له داخی ئه‌م دنیا، ئیستا هیچ ناکه‌م به‌م ئاخ و ئۆخری عومره‌وه خویندن و مه‌شقم له‌بیر ده‌مینیت و فیری نووسینی فارسی ده‌بم؟"

حاجی مه‌جید به‌ده‌م ته‌سبیحاته‌وه به کزییه‌که‌وه گوتی: "کار نییه خوا ئاسانی نه‌کات، هه‌ندی سه‌برتان هه‌بیت، ئیشه‌لا ئه‌م ناخۆشیانه‌تان هه‌مووی بیر ده‌چیته‌وه و دللی خۆتان ئه‌وه‌نده سه‌غله‌ت مه‌که‌ن و هه‌رچی خوا نه‌یکات نابیت. "ئامه خان به مه‌لوولی و

دهنگی کزهوه گوتی: "بهقوربانی خوا بم، نهوهندهمان بانگ کرد و هاوارمان بو برد دهلمان شل بوو، دهلیت نهستهغفیرهلا پشتی تیکردوین گویی له دهنگمان نییه." ههپسه خانی خوشکی به ترسیکهوه گوتی: "وهی بهقوربانه وا مهلی، خوا خراپتر نهوات، منالهکانمان سهلامت بن توخوا وا ناشکوری مهکه کورهکان بهریوهن."

* * *

شهویک که ههوری رهشی چلکن سهریان نابوو بهیهکهوه، نمه نمه بارانیش دهباریی، بهدهم کزه بایهکی ساردهوه، تۆفه به سهروسهکوتی پیچراوهوه و قهسهلهیهکی تهپوه هاتهوه مالی، دهفتهر و قهلهمهکانی خستبووه ناو کیسهیهکی نایلۆنهوه و ئاخنیبووه باخهلی له ترسی باران، ههر که کردی به مالدا یهکسهه چوه ژووری خوی و سمایل و ژورهکانی تر، کورهکان ههستان بهپیرهوه، سمه که بووبوو به مامۆستای، به زهردهخهنهیهکی خۆشهوه راپهیری و گوتی: "یاخوا بهخیر بینیتهوه، بزانه ئهمرۆ چهندت وهرگرتوووه؟ دیسان ئافهرینیان دایتی؟" تۆفه کیسهی دهفتهرهکانی ههلهدایه سهه جیگای نوستتهکهی و بهدهم قهسهلهداکهندنهوه گوتی: "وهلا ئهمرۆ شهپیکی چاکم کرد."

کورهکان ورووژان و به پهروشهوه به جارئ گوتیان: "شهه؟ لهگهله کی و له کوئ تووشی بوویت؟" تۆفه دوو سی جار کوکی و که کوکهکه بهری دا، جامانهکهی داگرت و لهسهه جیگاکهی دانیش و پرووی کرده سمایل و گوتی: "ئا به خیری خۆت چایهکم بو تیکه." کورهکانیش پهلهیان بوو که بزانه شهپی چیی کردوووه، بهختیار پیشیان کهوت و گوتی: "کاکه تۆفه له کوئ تووشی شهه بوویت؟" تۆفه لهسهرخۆ چایهکهیه له سمایل وهرگرت و به گهرمییهوه گوتی: "کوره له مهکتبه تووشی بووم، لهگهله موعهلیمه سهگبایهکه."

کورهکان دیسان ورووژان، ههندی له ترسی تۆفه پیکهینهکهیان شاردهوه و نهوانی تریش ههیهکهیان شتیکی گوت و پرسیاریکی لی کرد.

تۆفه بهدهم چاتیکدانهوه گوتی: "کوره باوکم شتی دهپرسی، منیش ههر دهستم ههلهدیهپی، ههموویانی ههلساند و ههر چاویشی له من نهبوو، نه مه یهک مانگه من دهچم بو ئهو مهکتبه تا ئیستا یهک جار ههلهینهساندووم." بهختیار خوی پی نهگیرا دایه قاقای پیکهنین و گوتی: "کاکه ئاختر تو فارسی باش نازانی بۆیه، ئهو دهیهوئیت چاک فییری بیت نهوسا ههلهندهسینی." تۆفه به خیسسهیهکهوه سهیری بهختیاری کرد و گوتی: "نهوهلا لهبهه نهوه نییه، پیاوئیکی تورکمانمان لهگهله ههر یهک کهلیمه فارسی نازانیت، من لهچاو ئهوا بلیمهتی فارسیم، کهچی ههر ههلهیدهسینیت." بهختیار گوتی: "باشه ئهی

وهكو بزانيت له بهر چی هه لئناسیتي؟" تۆفه فریکی له چایه که دا و دیسانه وه وهکو هه موو چاخوار دنه وه کانی، چایه که ی بۆ چاوترووکانیک له ده میدا هیشته وه، ئینجا به له زهت قوتی دا و گوتی: "زۆر چاک ده زانم بۆ گوئی ناداته من و بۆ گوئی ده داته ئه وانی تر، چونکه ئه وانی تر به رتیلی ده دهنی. ئه وه ی له هه موو کهس زیاتر هه لیده سینیت و گوئی ده داتی، سه رچه وریکی خویرییه، به لام چیشته خانه ی چله و که بابی هه یه، کاک عه بدوللا ده یگوت که هه موو ئیواره یه ک موعه لیمه که ده باته وه له گه ل خۆی بۆ چیشته خانه که ی و چله و که بابی ده رخوا رد ده دات به به لاش." سمایل خه ریک بوو ببوو ریته وه له بهر پیکه نین و نه شهیده وێرا به ئاشکرا ده ری بخت، زۆری له خۆی کرد که بتوانی قسه بکات و رووی کرده تۆفه و گوتی: "باشه کاکه تۆفه گیان، ئه ی ئه وانی تر چییان هه یه که ده لئیت هه میشه ئه وان هه لده سیئت؟" تۆفه خیسه یه کی ئاگرینیشی له و کرد، نه ختی را وه ستا وه کو بۆ جوابیک بگه ریئت، دوایی گوتی: "ئه وانی تریش هه ری که یان شتیکیان هه یه، یه کیکیان میوه فرو شه، ئه وی تریان له نانه واخانه ئیش ده کات." تۆفه به بیزاریی وه ده ستی را وه شان د و گوتی: "ئیتر چوو زانم سه گبا به کانی تریش چیی بۆ ده هینن." کورده کان ئیتر به جاریک دایانه قاقای پیکه نین و خویان پی رانه گیرا و سه ریان بۆ له قاند و گوتیان: "قسه ی تویه، قسه ی تویه کاکه گیان."

* * *

دنیا به ته وای ساردی کردبوو، زستان به گرم و هوو و سه روچاوی مۆنیه وه بالی شوو کردبوو به سه ر هه موو شوینیکدا. مالی حه پسه خان ئیواره ی هه ور و باران هه ر زوو چراکانیان داده گیرساند و ده وری سوپا و ئاگردانیان ده دا، زۆری کات دلته نگ و بیحه و سه له و بیتاقه ت بوو، هه ر که سه یان ده یویست خۆی به شتیکه وه خه ریک بکات، که به شکم ئه م ته نیایی و ده ربه ده ری و دووره ولاتییه له بیر خۆی به ریته وه. به ینی حه پسه خان خۆی به درومانی و خه یاتییه وه خه ریک ده کرد، داده نیشت و ده یگوت: "کچینه وه رن کراسی کوردیتان بۆ بدوورم، ئه ها کراسه که ی خۆم چه ند ورد و جوان دروو ه."

رووناک پینگه ییوو و ئه وه نده ی تر جوان بووبوو، خه یالی دابوو سه روپرچی، هه ر به وه دا ده گه یشت خه نه بگریته وه و سه روپرچی تیبنیت، ئه و سه روپرچه خه ناوییه ی زۆر لئی هاتبوو.

ئامه خانیس فیروی به زمیک بووبوو، وه کو ده لین ئه گه ر تیریش بباریایه ئه و هه ر فرسه تیکی ده دۆزییه وه به گورجی خۆی ده پیچایه وه و به و سه رمایه ده چوو ه

تارمه که ی سهری سهره وه و له سووچیکیه وه راده وه ستا که دهیروانییه سهر دهستیکی هه ندی به رین و پانی شوورهدار، که چه ند بینا و خانووی لی کرابوو له ناشی ئه له کتریک و ئه و چه شنه شویتانه دهچوو له هه وشه که شیدا چه ند قه لابه و ئوتومیلی ئیش راوه ستابوو یان له گه ردا ده بوون. ههروه ها ریباژیکی باریکه له ش له به رده م ئه و ده شته شو ره کراوه یه دا تیده په پی، که هه می شه خه لکی ره شو پروت و ماله عمه له و له و چه شنه که سانه پیایدا تیده په رین و دهچوون بو دوکان و بازار و له وسهره وه به کیسه و تووره که وه ده گه رانه وه ماله کانیا ن. ئامه خان به دیمه نی ئه و ده شتایی و ئه و هاتوچو که ره دلی ده کرایه وه و ئه گه ر چییان لی بکر دایه پاشنیوه پروان هه ر خو ی دهنزییه وه و دهچوو سه ریکی ده کیشا و گو یی نه ده دایه شه پی کا که حاجیی می ردی و بو له ی چه په سی خوشکی و ئه وانی تریش که له گه لیان ده کرد و پییان ده گوت: "سه رمات ده بیته و نه خو ش ده که ویت." ئاخه جاریان لی گه ران که زانیان ئه وه نده خو ی چه زی پی ده کات. له بهر ئه وه که ده گه رایه وه ژووری بو لای ئه هلی ماله که، هه ر که سه و به گالته وه شتیکی لی ده پرسی و خویشی ده که وته گه رانه وه که چی دیوه و چی نه دیوه و کی خلیسکاوه و کی که وتوو به ده مدا و کیسه ی کام ژن پچراوه و له دهستی به ربووته وه و شته کانی له و ناوه دا بلاو بوونه ته وه و چو ن ماتور ساییکیک تییه پیوه و کابرا ژنیکی چادر به سه ری له پشت خو یه وه سوار کردوو و له م جو ره قسانه.

ئیاو ره یه کیان ئامه خان گه رایه وه له گه شت و سهیرانه که ی ده موچاوی سوور هه لگه رابوو، له وه دهچوو که گریایی. خوشکی به په رو شه وه لی پی پرسی و گوتی: "چاوت له خو ته چیت به سه ر هاتوو، ئاخری خو ت نه خو ش ده خه یته." ئامه خان به کزییه که وه گوتی: "نه به خوا هه یچ سه رمام نه بووه، ئه وه توژی گریاوم، چونکه چه ند روژی که ژنیک ده بینم که به ویدا تیده په ریت، هه ر ده لی بیاجی پیروزی نانکه ره، هه ر عه ینه ن ئه و خو ی هه لده کات که ده چی بو بازار و ده گه ریته وه، ناوشانه کانی وه کو ئه و کومه هه ر ده لی ئه وه، دلم روون ده بیته وه که چاوم پیی ده که ویت."

حه په سه خان به زه یی به خوشکیدا هاته وه و له دلدا زور ناره حه ت بوو بو ی و زانیی که تا چ ئه ندازه یه ک ئه و خوشکه فه قیره ساویله که یه ی بیری ولات و هاوشار و که سوکاری ده کات، به وه ش دلی روون ده بیته وه که له دووره وه چاوی به ژنیک بکه ویت که له ب اجی پیروزی نانکه ر بچیت. چه په سه خان قورگی پر بوو له گریان و که هاته وه سه رخو به پیکه نینیکی ده ستر کرده وه گوتی: "زور سهیره، ئاخه بو یه ده لین خوا به قوربانی بم هه ر چل که سی له شکلی دروست کردوو، به خوا که سی وا هه ن هه ریه که شیان خه لکی

ولایتیک و میلله تیکن، کهچی سوبحانه لا چهند له یهک دهچن. "حهپسه خان دریژهی به قسهکانی دا و گوتی: "ئهی تو ئه و کورپهت باش سهرنج داوه که نهوته کهمان بو دههینیت؟ ئه و روژه له ههوشه که راوه ستابوو له گهله ئاغای رهزائی حیسایی پارهی دهکرد که بیداتی، ههر که چاوم پیی کهوت داچله کیم، به ناوی خوا ههر کتومت دهتگوت ههسهنی بانگوشه، ههر ئه وهنده نه مابوو که بلیم ئه یهرو حهسن، ئه وه توش هاتی!"

ههردوو خوشک دهستیان کرد به پیکه نین، دواپیش کهوتنه باسی ههسهنی بانگوش، که ئاخو ئیستا چیی لئ هاتی، چی بکات، ئیستا مه علوم دیسان وهک قهله باچکه به سهه گوپسه وانه کانیا نه وهیه و ههر خهریکی کارشتن و باگردین و سهه بانگیژانه و له ژیریشه وه جنیو به حکومهت ده دات.

ئامه خان هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: "ئوه خوزگه م که زستانان به یانیان زوو له ژووری له به سه ماوه ره که داده نیشتم و خهریکی چا و بهرچایی ده بووم بو حاجی و مناله کان که له پر گرمه ی بانگیژان و باگردینی ههسن ده هات و ده که وتمه بهرچایی حازرکردن بو ئه ویش، چونکه ده مزانی که لیبوو وه دیته خواری ده لیت برسیمه." ههپسه خانیش ئاخیکی به کول و دلی هه لرشهت و له بهر خوشکی ویستی به سهه ئه و باسه دا باز بدات و هه ندی فیله له خو ی بکات، گوایه میشکی دوور بخاته وه له و یاده شیرینانه، بویه قسه که ی گوپی و کهوته باسی کراسدوو رین و سوخمه و ئاوه لکراس.

نه سرین به چاوی سووری پر فرمیسک و دلئیکی گوشراوه وه له ژووری سهه ری به دیار نازی کچیه وه دانیشتبوو و په رو ی ته ری ده خسته سهه نه وچه وانی، چونکه تایه کی گه رم گه رمی لئ هاتبوو و دهموچاوه قولپنه ناسکهکانی سوور هه لگه رابوو و روومه تهکانی وهک سیوه لاسووره ی لئ هاتبوو و زور بیتاقهت دیار بوو، ئه وه ندهش نه بوو که لای دکتور هاتبوونه وه، خیزانه که هه مووی بیئارامی و داماو بیان لئ ده باری، به تاییهت له بهر نه خو شیی مناله که، که زوریان خو ش ده ویست و قسهکانی زور خو ش و خه مره وین بوون و گیانیکیشیان به و دوو سی مناله بوو، له بهر ئه وه که یه کیکیان نه خو ش ده کهوت هه موویان به جاریک ئه و داخ و خه فته و هه سته غه ربیبیان ده ورووژا و سهریان لئ ده شینوا، جاری وا هه بوو له داخاند ده هاتن به یه کدا و له سهه شتیکی بچووک و قسه یه کی ساده ده چوون به گژ یه کتردا، یه کیکیان ده یگوت: "په رو ی ته ره بخه سهه ناوچه وانی مناله که با توژی له شی فینک بیته وه." ئه وی تریان له ویوه هاواری ده کرد: "ئوه دکتور هه واله به خوا بن، کوره وازی لئ بینن ئاره ق بکاته وه باشتره له و په رو ته ره، به و په رو یه تووشی هه لامهت ده بیت." یه کیکی تر له ولاره

ده يقيراند: "بؤ خاترى خوا واز بينن و به قسهى دكتور بكن ئه و هموو شتيك ده زانيت، ئيوه فيرى داوده زمانى زه مانى به ردى، ئه م قسانه چييه، دكتوره كان ئه م هموو ساله خوئيندوويانه، خو به خوږايى نه بووه و به خوږايى نه بوون به دكتور." له پر چه پسه خان يان خوشكى چاره يه كى قه ديمميان باس ده كرد و به دلى كچه كان نه ده بوو، ئيتر ده بووه مشتموريان، نه سرين فرميسه كه كانى ده سرييه وه و به توورپه يى له دلى خويدا ده يگوت: "تو بزانه ئه و حسينه ئه مه چه ند مانگه هر نه هات به لامانه وه، ئه وه تا من خه ريكم شيتت ده بم بؤ كچه كه م و ئه مه سى شه و و سى روزه نان و ئاو و خه وم لى حه رام بووه، كه چى ئه و يش ئيستتا بؤ خوى بيخه بهر تير ده نويت و تير ده خوات، بيخه م، نه سرين توورپه ده بوو و له بهر خوږيه وه ده يگوت: "به راستى ئه جرى دايك زوره و هموو خه فته و هيلاكويه كه هر بؤ دايكى به سه زمانه، باوكيش له سه ر حازر سنگ ده رده په رينى."

* * *

مناله نه خو شه كه چاك بووه وه، خيزان دليان خو ش بوو و كه وتنه گيرانه وه ي قسه كانيان، كه له و وه خته كى چى گوتووه و كى توورپه بووه، زوو زووش ده ياندايه قاقاي پيكنه نين به قسه كه ي نه سرين، كه بؤى گيرابوونه وه گوايه ئه و روزه ي ئه و و به ختيار و توفه مناله كه يان بر دووه بؤ لاي دكتور و به تاكسى گه رابوونه وه مالى، له نزىك كولانه كه يان توفه سنگى ده رپه راندووه و ويستويه تى به فارسى قسه بكات، به ليخورى تاكسييه كه ي گوتووه: "ئاغا ئين كولان."

* * *

ئه گه رچى روزه گار به په له تپه رپى، به لام له بهر بيئوميدي و بيئيشى، روزه گارى خيزانى چه پسه خان و ئه وان زور به سستى و بيزارانه به سه رياندا تپه رين، شه ويان هر له برانه وه نه ده هات و به روزه يش گوييان هه لختبوو بؤ هه واليك و بؤ رووداويكى دلخوشكه ر و نامه و جه وايكى كوره كانيان، كه به شكم هيوايه كه بخاته دليانه وه، به تاييه ت كه كوره كان ده ستيان كردبوو به نامه ناردن بويان و ئه مانيش وه راميان ده دانه وه.

ئه و روزه ي نامه ي يه كنيان به اتايه، ئيتر دليان ده كرايه وه بؤ هر كه سه يان به اتايه، به تاييه تى سه برى و نه و به هار و نه سرين و رووناك، بيجه كه له قسه ي تاييه تى خو يان كه ده يانكرد به ژير ليوه وه، ئه وه ي تريان هه موو به ده نكيكى هه ندئ به رز بؤ خيزانه كه يان ده خوئينده وه، كه هه موويان داده نيشتن بيده نگ و نقه يان له خو يان ده برى تاوه كو به باشى بزنان چى له و نامه يه دا نووسراوه و هه ندئ جاريش ئه گه ر يه كى له

کورپه‌کان قسه‌یه‌کی بنووسیا‌یه و ئەمان بۆیان نەخوینرا‌یه‌تەو‌ه یان قسه‌که‌یان لئ پوون نە‌بو‌ایه که باسی چیه، ئیتر به جاریک هه‌موو ده‌که‌وتنه گێژاوه‌وه تاوه‌کو دوو سی پوژ بیریان لئ ده‌کرده‌وه و لئیان ده‌کو‌لێیه‌وه و ئەمیان ده‌نگی نزم ده‌کرده‌وه و ده‌یگوت: "به‌خوا ئەوه مه‌به‌ستیان شتی‌که، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی کاغه‌زه‌کانیان نەخوینریت‌ه‌وه له لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه، نەیانویراوه به‌ ئاشکرا بینوسن، به‌خوا ره‌نگه‌ شکور باسیکی خوش بیته." ئەوی تریشیان قسه‌یه‌کی تری ده‌کرد ئیتر تاوه‌کو چه‌ند پوژیک یان تاوه‌کو نامه‌یه‌کی تر ئەمان سه‌ری خۆیان قال ده‌کرد به‌و قسه‌یه‌وه، ئاخربیش ده‌رده‌چوو که هیچ نییه و نە‌بووه و ئەو که‌لیمه‌یه‌ی بۆیان نەخوینراوه‌ته‌وه و به‌ خه‌یال کۆشک و ته‌لاریان له‌سه‌ر دروست کردبوو، حه‌رفیکی یان نوخته‌یه‌کی په‌ریوه له‌ وه‌ختی نووسیندا.

* * *

به‌یانیه‌کیان نامه‌یه‌کی شیروان هات بۆ سه‌بری، که باسی هاتنی خۆی و حسینی بۆ نووسیوو که‌وا هه‌فته‌یه‌کی تر دین بۆ لایان و بۆیه تاوه‌کو ئیستا دواکه‌وتوون، چونکه‌ مالی باوکی بیستوون په‌ریونه‌ته‌وه ئەمدیو و ئەوانیش به‌پێوه‌ن و گه‌یشتون‌ه‌ته‌بانه، له‌به‌ر ئەوه حسین و بیستوون هه‌فته‌یه‌که پویشتون به‌پیریانه‌وه. خیزان به‌م نامه‌یه به‌ جاریک ورووژان و که‌وتنه مه‌راقه‌وه، که ئەمه‌ چۆن ئەو خیزانه‌ گه‌وره‌یه‌ی مالی باوکی بیستوون به‌و هه‌وو منال و گه‌وره‌وه هاتوون و بۆ هاتوون به‌م سه‌رماوسۆله‌یه، ئاخۆ ئیستا چییان به‌سه‌ر هاتبێ و ده‌بێ چی قه‌وما‌بیت، ئەمان له‌ کن خۆیان خواخوا‌یانه قسه‌یه‌کی خۆشیان گوی لئ بیته و مژده‌یه‌کی ئاشتبوونه‌وه بیته به‌رگوییان، که‌چی تازه ده‌لێن خیلی مالی بیستوون رایان کردووه و په‌ریونه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها باوکی بیستوون ئەگه‌رچی کورپه‌که‌ی پێشمه‌رگه‌یه و خه‌ریکی سیاسه‌ته، به‌لام ئەو پیاویکی بیده‌نگه و له‌ هیچدا نییه، هه‌روه‌ها پیاویکی ناسراو و به‌حورمه‌ته له‌ ناوچه‌که‌یدا، ته‌نانه‌ت وه‌ختی شه‌ری دووبه‌ره‌کی و هه‌راکه‌ش ئەو له‌گه‌ل خه‌لکی تر ده‌چوو بۆ هه‌ردوولا بۆ ناوبژی و ئاو به‌ ئاگر کردن‌دا، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که لایه‌کی تر ده‌یانناسی و ده‌یانزانی که کورپه‌ی دژایه‌تیان ده‌کات له‌م شه‌ره‌دا، به‌لام هه‌ر حورمه‌تیان ده‌گرت و ئەوه بوو که ئەمان په‌رینه‌وه، ئەو به‌ پشته‌سه‌تووری له‌ شوینی خۆی مایه‌وه، چونکه‌ ده‌یزانی که که‌س هه‌قی نییه به‌سه‌ریه‌وه، له‌به‌ر ئەوه‌ی هه‌ردوو لا حورمه‌تیان ده‌گرت و په‌یوه‌ندیان پێوه هه‌بوو.

هه‌ردوو حاجی و کورپه‌کان و ژنه‌کان، به‌تایبه‌تی پووناک که مالی خه‌زووری بوون، هه‌موو که‌وتنه مه‌راقه‌وه و بیئومی‌دی ئارامی لئ هه‌لگرتن، ئەو ده‌یگوت: "ده‌بێ ئەو

هه موو مهرومالاته يان ناخو چي لي كردي؟ "ئوي تر يان دههاته قسه و دهگوت: "ئوي
ئو مال و حال و خير و بهر كه ته يان دراوه ته دست كي؟"
ئيتر ئو دهگوت و ئو دهگوته وه.

* * *

دواي ده روثيك له گه يشتني نامه كه ي شيروان، ئيواره يه ك شيروان و حسين گه يشتنه
تاران و ماله كه يان گه رموگور كرده وه و بيئاراميه كه يان هه ندئ ره وانده وه، شيروان و
حسين به وردى باسى باوكي بيستونيان كرد و گيرايه وه كه وا هه موويان
گه يشتونه ته هه مه دان بو لاي پيشمه رگه كان و وا خه ريكي دامه زانديان، هه روه ها
بو شيان روون كرده وه كه له بهر چي هه له اتون، هه ر زووش حسين باوكي و مامي
تيگه ياند كه هه مزه ئاغاي باوكي بيستون زور نه خووش و بيحاله و چه ند روثيكيش
خويئي له بهر روويوه، دياره حسين ئه م قسه يه ي له ژنه كان شارده وه، چونكه فه يزاني
كه ئيستا ده يكه ن به شيوه ن و هه را، به لام باسه كه ي تري بو كردن كه وه ختي خوئي
سه ره تاي شوپش كه پيشمه رگه ناحيه و مه خفه ره كانى حكومه تي ده گرت، پوليس
هه موو ته سليم ده بوون، بو ئه وه ي ئه و خه لكانه ي سه ر به حكومه تن بروا بكنه كه
هيچيان لي ناكه ن و تاوه كو ئه و جو ره شوپتانه ته سليمي پيشمه رگه ببن به بي شه ر،
له بهر ئه وه سه ركرده كانى شوپش وايان بريار دا كه ئه وانه ي ته سليمان ده بن بيانهيته
پيشه وه و تيكه لي پيشمه رگه يان بكنه و قازانچ له ته جروبه و زانينيان وه ربگرن، بو
ئه وه ي مه ئموورى تريش نه ترسن و په يوه ندى به شوپشه وه بكنه. ئينجا ئه و نه وه
كه سانه به شى هه ره زوريان كور ي چاك و دلسوزي شوپش ده رچوون، يه ك
دوانيكيان نه بي كه وا خويري و دز و به دخوو بوون. يه كيك له و به دخوانه كه معاوني
پوليس بو، جاريك فرسه تي ديووو چوو بووه سه ر ژنه پيشمه رگه يه كي شه هيد به
بيانوي يارمه تيداني و خه ريك بوو ته عه داي لي بكات، ژنه كه ش به هه له داوان و
گريانه وه چوو بوو بو بنكه و شكاتي له و معاونه كرديوو، ئيتر بيستون و چه ند
پيشمه رگه يه كي تر وه ك شيتيان لي هاتيوو، چوو بوون تير تيريان تيه له داوو.

ئينجا كه شه ري براكوژي ده ستي پي كرد، ئه م معاونه گويز رابوووه ناوچه كانى نزيك
ماوه ت، يه كه م ئيشي ئه وه بووه كه خوئي بگه يه نيته مالي ئه و پياوه باشه به حورمه ته و
داخي كو نيان پي بريژيت و ده ست بكات به بيانوگرتن لييان، ئه وانيش له ترسي كور
و منالي تريان سه ري خويان هه لگرتبوو و به و سه رماوسوله يه كه وتبوونه ري به ره و
شاخ و كيو و له دوايشدا هاتبوون بو ئيران.

چەند پوژىكى تىرىش خىزىنى مالى ھەپسە خان و ئەوان بە داخى رۇدوۋەكەى مالى بىستون تىلانەۋە، بەلام دواىى ناچار بەو خەبەر و دەنگوباسەش راھاتن، ۋەكو ھەموو دەنگوباس و رۇدوۋە ناخۇش و دلئەزىنەى بەسەريان ھاتبوو، ناچار دەبوون كە مى بۇ كەچ بكن.

ھسین لە گالتە و قسە خۇشەكانى نەكەوتبوو و ھەر گەيشتە جى و دواى ھەندى پشووۋدان و گىرپانەۋەى دەنگوباسى خۇيان و مالى بىستون، كەوتە جوولەجوول و بزىوى و گالتە و قسەى پىكەنن و ھەر لە دەرس و دەور و مەكتەبى تۆفەۋە پىا ھات تاۋەكو چاكەت و پانتولى سمایلى پوورزای، كە لە دوكانى فەردە كرپىوى و كە دەچوۋە دەرى و دەيكردە بەرى، كە دەشياننارە ئەو دوكانە نزیكانە كە شتىكى بچووك بكریت و ئەو دەىگوت جارئ راۋەستن تاكو خۆم دەگورم.

* * *

تۆفە شىروان و ھسینى پىش خۆى دابوو و بە مالەكەدا دەىگەراندن و سەربان و ھەيوانى پىشان دەدان و سەر و خوارى پى دەكردن و خۆى ۋەك لىزان و شارستانى و مەدەنى پىشان دەدا و ئەوانىش ۋەك لادىى، كە تازە ھاتبە شار و يەكەم جار شاربان دىبى. ئەوانىش خۇيان گىل دەكرد بۇ ئەۋەى تۆفە دلى خۇش بوایە پى و ئەۋەندەى تر خۆى گىف بكردایە بەسەریانەۋە. لە كاتىكدا كە لە تارمەكەى چىنى يەكەم راۋەستابوون و تۆفە بە گەرمى دەستى راۋەۋەشاندا و باسى گەرەك و ناۋچەكەى بۇ دەكردن، ئاغای رەزائى لە ژوورەكەى ھاتە دەرەۋە بە چاكەت و پانتولى رىكوپىك و بارانى و شەفقە و دەستكىشەۋە، جانتایەكى رەشى بچووكى بە دەستەۋە. ئاغای رەزائى كە گوئى لە تۆفە بوو كەۋا قسەى بۇ ھسین و شىروان دەكرد، لە ھەۋشەكە راۋەستا و سەرى ھەلبرى و سەرىكى كردن و سەلامىكى لە كورەكان كرد و بە فارسى بە تۆفەى گوت: "ئاگات لە دەركى ھەۋشە و مالەكە بىت تاۋەكو دىمەۋە." لىنى دا چوۋە دەرەۋە.

شىروان و ھسین بە سەرسوورمانەۋە رۇویان كرده تۆفە و گوتیان: "ئەمە كى بوو؟" تۆفە بە زەرەدخەنەيەكەۋە گوتى: "ئەمە كورە چىشتكەرەكە بوو كە تۆزى لەمەۋپىش ھاتە سەرى و سەلامى لى كردن و قاپە ميوەكەى دایە دەستم." ھسین بە سەرسوورمانەۋە گوتى: "ئەمە ئەو بوو، بە كوردستان وام زانى مەموورىكى گەۋرەى دەۋلەت ھاتوۋە بۇ ئىرە ئاخۇ بە چ ئىشىك." شىروان پىكەنىى و گوتى: "باشە ئەۋە چو بۇ كوى؟" تۆفە بە گەرمى و تەۋسەۋە گوتى: "چو بۇ ھەمامى دەرەۋە." ھسین دىسان پىكەنىى و گوتى: "ۋەلا دەتگوت ئاخۇ چ كاربەدەستىكە و دەچىت بەرەو

فرۆکه‌خانه سواری ته‌ياره بيت. "تۆفه هه‌ندى كۆكى و به‌دهم كۆكه‌وه گوتى: "ئەى چۆن، دە برۆن سه‌يرى ژووره‌كه‌ى بکه‌ن و سه‌يرى نان و خوارده‌كه‌ى بکه‌ن، كه چۆن سفره بۆ خۆى ده‌رازينته‌وه و هه‌رچى سه‌رگۆل و به‌رگۆلى چيشته‌كانه جارى بۆ خۆى تيده‌كات و كه‌وچك و چه‌تال و چه‌قۆ ريز ده‌كات و ده‌ست و ده‌موچاويشى ده‌شوات و جلى چيشته‌خانه‌كه‌شى داده‌كه‌نيت و ده‌سته‌سپرىك ده‌كاتە مليه‌وه، ئينجا به‌ خيرى ده‌ست ده‌كات به‌ نانخواردن. "حسین يه‌ك قاقای لى دا و گوتى: "مه‌گه‌ر من وا نان بخۆم! به‌خوا جارى وا هه‌يه ئەمه‌نده وهرامى ئەم و ئەو ده‌ده‌مه‌وه و ئەوه‌نده له‌سه‌ر نانه‌كه‌ هه‌لده‌ستم، هه‌ر نازانم چيم خوارد و چووه كويمه‌وه. "

له‌و كاته‌دا سه‌برى سه‌رىكى كيشايه‌ لايان و گوتى: "ئەوه چى ده‌كه‌ن؟ ده‌ وهرنه ژوورى خۆ خه‌لك زيره‌ ده‌كات له‌ سه‌رماندا، ئەوه سه‌رماتان نيبه‌؟"

* * *

سه‌برى پووى كرابوووه له‌ خوشى هاتنى شىروان و حسين، به‌لام كه هه‌مووشيان پيکه‌وه داده‌نيشتن و باسى حال و ئەحوال و وه‌زعيان ده‌کرد، ده‌چوو به‌گژ ده‌مى حسين و شىرواندا و پيى ده‌گوتن: "هه‌موو خه‌تاكه مه‌خه‌نه سه‌ر لايه‌كى تر، خه‌تاي ئيوه‌ش زۆره، ئيوه‌ش هه‌ريه‌كه‌تان له‌قه‌ى له‌ ئەستيره‌ دها و له‌ قسه‌ى خۆتان نه‌ده‌هاتنه خواره‌وه، ده‌ با هه‌ندى ئيوه‌ براهى مه‌سه‌له‌هه‌ت بوونايه، چى ئەقه‌وما، وه‌لا به‌ هه‌ردوو لاتان سه‌رتان له‌م خه‌لگه‌ شيواند، ميله‌تى داماو نازانى به‌ قسه‌ى كامتان هه‌له‌په‌رن. "

جاريك له‌و دانىشتن و ده‌موقالانه‌ى به‌ينى سه‌برى و شىروان و حسيندا، سه‌برى ديسان سه‌رزهنشتى كردن و له‌ داخى ئەو وه‌زعه‌ ناله‌باره‌ى خويان گوتى: "بۆچى نه‌گه‌يشته‌نه ئەنجاميك و بيرتان له‌م خه‌لگه‌ نه‌كرده‌وه كه‌وا ئيستاش له‌ شاره‌كاندا برا و ئامۆزا و ده‌رودراوسىي چهند سه‌له‌ يه‌كتر ده‌ده‌نه به‌ر گولله‌ و تيا لا و داروبه‌رد و خوينى يه‌كتر ده‌په‌ژن به‌بى هيچ ليكدا نه‌وه‌يه‌ك. "

شىروان به‌ نه‌ختى توورپه‌يه‌وه گه‌تى: "كچى تۆ چووزانى! تۆ ئاگات له‌ هه‌موو شت نيبه، جارى له‌ پيشه‌وه و له‌ پيش هه‌موو شتيكدا ئيمه نه‌مانويست شه‌پى چه‌كدارانه له‌گه‌ل حكومه‌ت بکه‌ين، چونكه جارى وه‌ختى نه‌هاتبوو، كه ئەوان ويستيان، گوتيان حكومه‌ت به‌ پارانه‌وه و مه‌قاله‌نووسين هه‌قى كورد نادات و ده‌بى به‌ چه‌ك هه‌قى خۆمان بسينين، ئيمه‌ش له‌ ترسى ئەوه‌ى نه‌بى به‌ دووبه‌ره‌كى و پارچه‌پارچه‌يى و خه‌لكه‌كه به‌ سه‌به‌بكارى ژيركه‌وتنى شوڤرشمان دانه‌نين، به‌ ناچارى تيكه‌ل بووين به‌ چهند تفه‌نگه‌ كۆنيكى خه‌لكه‌كه خۆيه‌وه كه‌وتينه‌ ئەو شاخوداخه‌ و به‌ دل و گيانيش هه‌رچيه‌كمان له‌ده‌ست هات كردمان. كه‌چى له‌ پاش ئەو هه‌موو بۆردومان و مالكولى

و خەلک گرتن و کوشتن و زیندەبەچالکردنی چەندەها لاو و گەنجی خەباتکەر و کوردپەرەوەر، لە پەر گوتیان با لە گەل حکومەت رێک بکەوین، بەبێ ئەوەی هیچ یەکی لەو هەقەنەیی داوامان کردبوو دەستمان بکەوێت و لە دواى ئەوەی کە خۆشمان گرت و بووین بە هیزیکى پتەو و ریکخراو و پەر چەک، کە هەمووی هەر چەک و کلاشینکوفى عەسکەرەکانى حکومەت بوو، کە پەیتا پەیتا پێشمەرگە دەستى دەکەوت لە کاتى هێرش و شکاندنەکانیان، بووین بە هیزیکى ریکخراو کە ترس و لەرزى دەخستە دلى سوپای حکومەتەو و لە بەرچاوى ئێو بە قافلە و دەبابە ئەبوايە حکومەت نەیدەویزا زەخیرەش بەریت بۆ بنکە عەسکەرییەکانى، پێشمەرگە توانى شەمەنەفەرى بەینى بەغدا و کەرکوکیش چەند جارێک بگریت، هەمووشى بە خوینى گەش و فیداکارى پێشمەرگەى کوردستان، کەچی لەم کاتەدا دەلین وەرن با رێک بکەوین لەگەل حکومەت و هەر کەس بچیتەو و سەر ئیشوکارى خۆى و مال و حالى خۆى!"

شیروان سوور هەلگەرابوو، بە توورەبیەو دەستى رادەوشاند و سەبرى سەبرى کرد و گوتى: "کەواتە شوپشەکەمان بۆچی کرد؟ خەلک و بەتایبەت ئەوانەى کورپیان و کەسوکاریان کوزرابوون و مالیان کاول بووبوو، ئەو کاتەش هەر ئامادە بوون بۆ فیداکارى، چىیان پى دەگوتین، هەر هیچ نەبى دەبوو بە درۆش بوايە نەختى حەقمان بەدەنى بۆ پاکانەکردن بۆ ریککەوتنەکەمان، ئینجا کە ئەمانە هیچی نەبیت لەسەر چى رێک بکەوتینایە و چیمان بە خەلک بگوتایە، ریککەوتنەکە هەر ئەو بوايە چەند کەسێک سنگیان دەرپەراندایە و ببوونایە بە مودیرعام و وەزیر؟"

ئامە خان سەبرىکى سەبرى خوشکەزای کرد و بە کزییەکەو گوتى: "دە تازەى مەکەنەو، دلى خۆتان سەغلات مەکەن، خوا گەرەبیە ئیشەلا ئاخىر خیر دەبیت." حەپسە خان هەلى داى و گوتى: "قور بە سەرمان نەبیت، ئەم قسەوباسانە بوونەتە بنیشتە خوشى ژیر دانیان، دە سەلەواتى لى بەدەن رادەستن بزانتن خوا چى دەکات." حەپسە خان ویستى هەندى دانیشتنەکە خوش بکات و لەو قسەوباسانەیان هیچ نەبیت چەند سەعاتیک لەبیر خۆى و ئەوان بەریتەو، بۆیە بە پیکەنینى دەستکردەو و روى کردە شیروان و حسین و گوتى: "کورم ئێو جارێ رادوستن، بزانتن عەلى و کورەکان باسى شەوکەت ئاغا و مال و منال و دەعوەتەکەیان بۆ کردوون؟" حسین قاقایەکی لى دا گوتى: "وێلا هەر بەسەر پێو شتیکیان بۆ گیراینەو، توخوا ئەگەر ئێو شەسمان بۆ نەکەن، بەراستى حەز دەکەم بزانتن کە چى بوو و چۆن بوو."

خێل دانیشتنەکەیان گەرم بوو، هەندى خۆیانیان بىر چوووەو و دەنگى پیکەنین بەین بەین بەرز دەبووەو و دیار بوو کەوتبوونە گیانى یەکە یەکەى مالى شەوکەت ئاغا و

خانوو و قهسر و جلو بهارگان، نهوبه هار پیکه نیی و گوتی: "کوا خو گوتیان ئیتر سهرتان لی نابرین و دهبی همیشه هاتوچوی یه کتر بکهین، کهچی ئه وه تهی عهلی و کوره کان گهراونه ته وه ئه مه مانگی زیاتره هه ته له فونیکیشیان له گه له نه کردین." سهبری له سه رخو هاته قسه و گوتی: "ته له فون چاک دهکن، ئیوهش چهند دلپاک و فه قیر و خوشباوه رن، ئه وه ئه م نه وعه که سانه هه موو شتیک به حساب دهکن، ئه وه بویه که عهلی و ئه وان هاتبوون وا به گه رمی هاتن و خو یان لی نزدیک کردنه وه تاوه کو ئاغا لای ساواک خو ی به ریته پیتشه وه و قسه و باسیش له مان ده بیئتیت. ده بزنان ئیستاش چون شیروان و حسین هاتوون، ئه گه ر په یا نه بوونه وه من هیچ نه بم." حسین پیکه نیی و گوتی: "کوره بابه ئیمه ی فه قیر چیمان هه یه تاوه کو قسه مان لی ده ریئتیت و بوچی له سه ر ئیمه په کی که وتووه." سهبری گوتی: "ئیه واده زانن که هیچتان نییه، به لام بو ئه و نه وعه خو فرۆشانه هه ر دانیشتنیکی ساده له گه لئان بو ئه وان شته و هه ر زوو ئه و دانیشتنه ده کن به راپورت و دهیده ن به ئاغا کانیان، بو ئه وه ی جیی خو یان خوشتر بکه ن و ده سته که وتیان زیاتر بکه ن." سهبری چاوی گپرا بو توفه و گوتی: "ئه وه کوا توفه، با بیته بو تان باس بکات، توفه ده یگوت که عه بدوللا مه ابادییه که ی ئاشنای پی گوتوو که شه وکه ت ئاغا ئه وه نده لای ساواک له پیتشه، شاهه نشا دنییه کی ته واوی داوه تی و به خو ی و برا که ی، ده یگوت که عه بدوللا گوتوو یه تی که حاسیلات و خیر و به ره که تی دنیا یان ده ست ده که ویت له و دنییه، بیجگه له مانگانه و خه لات و به راتی تر که له ساواکی وه رده گرن." حسین له دلی خویدا گوتی: "به راستی ئه م سه برییه ی خوشکم زور تیگه یشتوو و زور زانه، سه روسه کوتیشی له وه ناچیت، ئه وه ی بیبینی واده زانی هه ر خه ریکی مالدار ی و چیشتلینانه و هیچی تر."

چهند روژیک بوو که حسین و شیروان هاتبوونه وه، که چیشته نگاو یک ئاغا ی ره زانی هاته سه ره وه بو لایان و گوتی: "گاگا حسین... به فارسی قسه که ی بو ته واو کرد و گوتی: "ته له فون له دائیره وه کراوه که وا پیتشه مرگه یه کی نه خوشیان هیناوه بو تاران دایکیشی له گه له و دهبی دایکی بیته ئیره، بیزه حمه ت یه کیکتان وه رن له گه لم تاوه کو بچین به لایانه وه." ناوی پیتشه مرگه که شی پی گوتن.

شیروان و حسین گوتیان: "باشه ئیمه حازرین."

که ئاغا ره زانی گه رایه وه خواری، شیروان دهنگی نزم کرده وه و سه ری برده نزدیک حسین و گوتی: "چاوت لینه ئه و که له کچییه خو ی گه یانده تاران." حسینیش به ئه سپایی وه رامی دایه وه و گوتی: "تو بزانه هه ر یه کسه ریش بر دو یانه بو خه سته خانه." شیروان سه ری با دا و گوتی: "زمانیکی پیوه یه مار له کون دینیته ده ر."

ههردوو حاجی بیسهبرانه سهیری بهکتریان کرد که ئه‌مه چیه و ئه‌مه باسی کی ده‌که‌ن؟

حسین رووی کرده باوکی و مامی و که زانیی به په‌روشه‌وه هه‌ز ده‌که‌ن بزانه مه‌سه‌له‌که چیه و باسی کام که‌له‌کچی ده‌که‌ن، بویه له‌سه‌رخو گوتی: "هیچ نییه، دل‌تان هیچ نه‌کات، ئه‌وه هه‌ندی براده‌رمان که‌له‌که‌لی هاته‌ه تاران‌یان که‌وتووته سه‌ره‌وه و هه‌ز ده‌که‌ن بین بۆ تاران، ده‌وله‌تیش ناهیل‌یت و ده‌لین ده‌بی عوزریکی زۆر به‌جیان هه‌بیت ئینجا ئیزیان دده‌ن که‌ بین و ئه‌وته‌ئا ئه‌مه یه‌کیکه له‌وانه و به‌ ناوی پیشمه‌رگه‌شه‌وه هاتوو و له‌سه‌ر پیشمه‌رگه و ئیمه‌ حسابه و خۆیشی نه‌ پیشمه‌رگه‌یه و نه‌ هیچ." شیروان ده‌ستی هه‌لگۆفی و هه‌ندی نار‌ه‌حت هاته‌ه پیشچاو و گوتی: "ئه‌وته‌ئا به‌ هۆی چه‌ند که‌سیکی واوه‌ ناوبانگی پیشمه‌رگه‌ش خراب ده‌بیت، ئیستا یه‌کیکی وه‌کو ئه‌م کابرایه‌ که‌ به‌ مال و مناله‌وه له‌گه‌لمان هاتوو و په‌ریوه‌ته‌وه ئه‌مدیو، شوینه‌که‌ی خۆی به‌جی هیشتوو، ئیمه‌ش ده‌بی دل‌ی راگرین و هه‌رچییه‌کی گوت بۆی جیبه‌جی بکه‌ین و هه‌ر خراپیه‌کیش بکات له‌سه‌ر ئیمه‌ حسابه و روو ده‌کاته‌ ئیمه‌، که‌چی هیشتا ئه‌ویش گه‌لی ده‌کات و نار‌ازییه‌، وه‌لا چیه‌ وه‌ختی خۆی که‌ شو‌رش ده‌ستی پێ کردوو و ئیمه‌ هاتووین بۆ ناوچه‌که‌ی ئه‌وان ئه‌و یارمه‌تی داوین و جیوریی پیشان داوین، ئیتر ئه‌مه بووه‌ به‌ ته‌وق و چووته‌ گه‌ردنمان. باشه‌ ئیمه‌ش ئه‌وه‌مان له‌به‌رچاوه‌، به‌سه‌رچاو هه‌رچییه‌ک بلین به‌پیتی توانای خۆمان در‌یغیان لێ ناکه‌ین. به‌لام به‌ینی خۆمان بیت هه‌ندی له‌و که‌سانه‌ به‌ هیچ پێ نابنه‌وه و هه‌میشه‌ داواکار و به‌گه‌یین." حسین به‌ پیکه‌نیوه‌ گوتی: "وه‌کو مه‌سه‌له‌ی کابراکه‌مان لێ هاتوو که‌ ده‌لین روژیک ئاگر له‌ شوینیک به‌رده‌بیت له‌ یه‌کی له‌ دیهاته‌کان و کابرایه‌ک له‌ ناوه‌ ده‌که‌ویته‌ ناوی، له‌په‌ر یه‌کیکی تر به‌ویدا تیده‌په‌ریت و به‌ گورجی په‌لاماری زه‌لامه‌که‌ ده‌دات و پری پیا ده‌کات و له‌ ناو ئاگره‌که‌ ده‌ری ده‌هینێ و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زه‌لامه‌که‌ هه‌ندی ده‌ست و قاچی ده‌سووتیت، کابرای په‌لامارده‌ر کابرای زامدار ده‌کاته‌ کۆلی و خه‌ریک ده‌بیت بیباته‌ مالی خزمیکی له‌ دینه‌کی تر، کابرای پزگاره‌که‌ر به‌ده‌م رویشتنه‌وه له‌ زاماره‌که‌ ده‌پرسیت: 'چۆن بووم بۆت؟' زامداریش زۆر مه‌دح و سه‌نای ده‌کات و ده‌ل‌یت: 'تۆ؟ خوا له‌ ئاسمانه‌وه‌ تۆی بۆ ناردم، تۆ هه‌ر قاره‌مانیکی ته‌واوی.' چه‌ند هه‌نگاویکی تر ده‌رۆن، دیسان کابرا له‌ زاماره‌که‌ ده‌پرسیت: 'ئه‌گه‌ر من نه‌بووماه ئیستا چیت لێ هاتبوو؟' ئه‌ویش به‌ گه‌لی دووعاوه‌ ده‌ل‌یت: 'ده‌پرسی چیم لێ هاتبوو؟ ئیستا بووبووم به‌ خه‌لووز و سووتابووم.' به‌ینیکی تر دیسان له‌ کابرای ده‌پرسیت: 'باشه‌ به‌شکم من له‌و کاته‌ به‌ویدا تینه‌په‌ریمایه‌، تۆ ئه‌وسا چیت به‌سه‌ر ده‌هات؟'

زامداری نه گبه تیش دیسان به دهم ریژ و مه دحه وه ده لیت: 'کوره باو کم تو هر باسی خوت مه که، هرچی پال و انیش هه یه له به ران بهر ئه م کرده وه یه ی تو هر دهن به پووشکه، تو نه بوویتایه ئیستا برژابووم و کولابووم. 'به یئیکی تریش ده پون، دیسانه وه کابرا ئاور ده داته کابرای سهر کولی و ده لیت: 'توخوا چون بووم بوت؟' کابرای زامدار خوی هه لده داته خواری له سهر پشتی و ده لیت: 'هه ی هاوار! له پی خوا بم به ره وه فریمبده ره ناو ئاگره که وه، شیت بووم! دلم پچرا! ئه وه ندهم مه دح کردی به سه به سه به قوربانتم بم! بم به ره وه ناو ئاگره که.' "هه موویان به م قسه گپرا نه وه یه ی حسین دایانه قاقای پیکه نین.

حاجی مه جید به دهم ته سیب حاته وه گوتی: "ئاخر ئیو ده لین ئه وه ش له بهر ئیوه و به هوی ئیوه وه په ریوه ته وه ئه مدیو و هاتووه له گه لتان، ده بی ئیوه ش ئه وه تان له بیر نه چیت." شیروان پرووی کرده حاجی و گوتی: 'به خوا راست ده فهرمویت، هه ندی جار له ده می پیشمه رگه کان و خومان ده گرینه وه بو ئه و نه وعه که سانه، به لام ئه و دوو به ره کییه ره وشت و خووی خه لکی تیک داوه، ده لین له ویدیو پاره دابه شکردن و لرفلیدانیکه نه بیته وه، له بهر ئه وه هه ندیکی وا گیل و که م بیروباوه ر و حول حولی بیانوومان پی ده گرن و هر خه می ده سته کوه ت و قازانجی خویانه."

ئه م جاره کاکه حاجی هه لی دای و گوتی: "باشه ئیستا ئه م کابرایه ی ئیوه باسی ده کن، مال و دی خوی به جی نه هیشتووه و شوینتان که وتووه و به مال و مناله وه، قازانجی له وه دا چییه؟" حسین به زه رده خه نه وه پرووی کرده مامی و گوتی: "ده فهرموون قازانجی چییه؟ جارئ ئه مه خوی نه خوش خستووه و هاتووه بو ئیره که وا ئیستاش ده بی برۆین بو لای. ئه م دوژمنایه تی هه بوو له گه ل هه ندی خه لکی ناوچه که یان له سهر ژنه ژن و ژنه یان و له بهر ئه وه ی ئیمه به پشتیوانی خوی ده زانی و له ژیره وه هه ندی ده سترین و بلوفیشی له خه لک ده کرد، بی ئه وه ی ئیمه پی بزانی، زوریش چاوله دهره، تاکو ئیستا چوار ژنی هیناوه، ته مه نیشی نه بووه به په نجا، حالی حازر دوو ژنی هه یه و له گه لی ده ژین له هه مه دان، له گه ل دایکه که ی و کوشی کوپ و کچ، راسته خوی هه ندی نه خوشه، به لام له ویش دکتوری چاک لییه، به لام ئه ویش که لکه له ی هاتی تارانی که وتبووه سهر، چونکه زور باسی جی رابواردن و که یفی تارانیا ن بو گپرا بووه وه." حاجی به سه رسوورمانه وه گوتی: "ئیوه ده لین لادییه، له کوئ که یف و رابواردنی تاران ده زانیت!" شیروان گوتی: "نه خیر خوینده واره و له قه لادزه و رانیه ژیاوه، به غدا و موسلی زور کردووه به هوی فه سی تووتنه وه هه میشه حالی باش بووه." حاجی پرسیی: "ئه ی دایکی چییه تی؟" شیروان گوتی:

"دایکی له گه ل دوو ژنه که ی هه لئا کات، شه و و پوژ شه ر و قره یانه، دایکی تا ئیستا چهند جار یک توراوه و چووته مالی پشمه رگه کان، هه رچه نده چاوی به یه کی کمان ده که ویت ده گرییت و ده لیت خیریان ده گاتی بمنیره وه بو ولات، من لیره هه لئا که م." شیروان له سه ر قسه که ی رویش ت و گوتی: "کاکه عه لیش پنی گوت که ئه م جار ه چوومه وه تاران له گه ل خو م ده تبه م بو لای دایکم و پوورم و ئه وان، تاوه کو له گه لیان بچیت بو زیاره تی شه خس و ئیمام و پیر. ئیتر ئه وه یه، ره نگه به روکی به رنه دابی بو یه وا له گه ل کوره که ی نار دوویانه."

ئامه خان له و کاته دا هاته ژووری و گوئی له باسی ژنه میوانه که بو، گورج گه رایه وه ده ری و به هه له داوان رای کرد بو لای خوشکی و کچه کان و به خو شیی وه خه به ری دانئ که وا شکور ژنیک دیت به میوانیان و لاشیان ده نویت.

حه پسه خان دلئ خو ش بو وه کو خوشکی و گوتی: "ئوخه ی یاخوا به خیر بیت، ئاخو کئ بیت، تو بلئی خه لکی لای خو مان بیت، به شکم بو خو مان دوو قسه بکه ین، وه خته شیت بین بو میوانیک." سه بری هه لی دایه و گوتی: "پیش هه موو شتیک له کوئ ده ی نوینن؟" رووناک راپه رپی و به گه رمییه وه گوتی: "که س باسی ژووری من نه کات، تاقه تی پر خه پرخی که سم نییه، من تاوه کو دره نگ گوئ له رادیو ده گرم و شت ده خو ینمه وه و چرا که شم ده سووتیت." حه پسه خان دایه قاقای پیکه نین و به دهم پیکه نینه وه گوتی: "ئه یه رو خرنی مه ی موون ئینجا کئ باسی ژووری تو ی کردوه!" رووناک پیکه نیی و گوتی: "چوزانم." حه پسه خان و خوشکی سه بری یه کتریان کرد هه روه ک به یه کتر بلین: "ئه ری به راست له کوئ بنویت؟ ژووره کانیان هه موو خاوه نیان هه یه و هه ری هه شیان دوو سئ که سی تیا یه." نه سرین هاته قسه و گوتی: "ئیه جارئ راوه ستن بزانی ژنه که کتیه؟ پیره یان گه نجه؟ چهند لیره ده مینیته وه؟ به و پیه مشووری ریوشوینی بو بخون، کئ نالیت هه ر شه ویک لیره ده مینیته وه یان هه ر ریواره و بیره دا تیده په ریت؟" ئامه خان به خو شیی وه گوتی: "ریواری چی، خو م به گوئی خو م گویم له حسین گیان بو، خوا حافیزی بیت که گوتی: 'دایکی پشمه رگه یه و هاتوو به ینی له مالی ئیمه ده بیت.'" خوشکی به شه وقه وه گوتی: ده لئی چی، به ئاغای ره زائی بلین ئه م ژووره بچوو که ی ته نیش ت ژووری ده ستشوره که ی بو چول بکات، زور جار چاوم لینه تی که ده ی کاته وه هه ر کتیه شر و دوو سئ کارتون و هه ندئ نوین و په تووی تیا یه."

توفه یان بانگ کرد و خه به ره که یان دایه، توفه دوو سئ جار هاته سه ری و چوو خوارئ، ئه وه نده ی پئ نه چوو ئاغای ره زائی و سمایل و کاوه و کامه رانی خزمیان هاتن

و كهوتنه شت بردنه خواری و ژوورهكهيان هندی چۆل كرد. حهپسه خان و خوشكيشی كهوتنه پاككردنهوه و پړكخستنی.

* * *

حسین و توفه و ئاغای رهزائی گه‌یشتنه خه‌سته‌خانه‌كه، خه‌سته‌خانه‌یه‌کی خنجیله و پاكوته‌میز و تازه بوو، دهرگایه‌کی شووشه‌ی زور توكمه‌ی قایمی هه‌بوو، ههرسیکیان چوونه ژووری دیوار و ئه‌رزی خه‌سته‌خانه‌كه شه‌وقی ده‌دایه‌وه، له‌ملاولایه‌وه به ئینجانیه‌ی گول و گه‌لای سه‌وز و جوان ته‌نرابوو و هۆله‌كه ده‌تگوت باخیکی بچكۆله‌یه.

ئاغای رهزائی له پړینیشاندهری پرسى و ناوی نه‌خۆشه‌كه‌ی پښ گوت، ئه‌ویش پښی گوتن كه‌وا له چینی سیه‌م ژووری ۲۹یه. ئه‌مانیش شوین یه‌ك كه‌وتن و چوونه سه‌رئ، نیرس و كاربه‌دهست و ئیشكه‌ری نه‌خۆشخانه‌كه له هاتوچۆكردندا بوون. عه‌ره‌بانیه نانخواردن و دهرمانیان ده‌هیتا و ده‌برد.

حسین سه‌ری سووپما له‌م خه‌سته‌خانه پړكوپیکه و له دلای خۆیدا گوتی: "تۆ بلیی دوای هاتنی ئیمه، ئه‌م كابرایه تووشی شتیک نه‌بووبی؟ به‌شهر چییه، وه‌كو ده‌لین له گول ناسكتره و جاری وا هه‌یه ژانیکى بچووكى تیژ زه‌لامیکى پته‌وه‌ی وه‌ك پاله‌وان ده‌دات به ئه‌رزدا و نیوه‌مردووی ده‌كات."

حسین گه‌یشته به‌رده‌می ژووری ۲۹، به‌دهم ئه‌م خه‌یالانه‌وه سه‌رزه‌نشتی خۆی ده‌كرد كه‌وا له به‌یانیه‌وه له‌گه‌ل شیروان قسه به‌م كابرایه ده‌لین و ئیستا ده‌ترسیت به‌راستی نه‌خۆش بووبیت.

چوونه ژووری، ژووری تایبه‌تی بوو، كابرا بیجامه‌ی له‌به‌ردا بوو و له‌سه‌ر جیگا‌كه‌ی پال كه‌وتبوو، نیرسیکی جوانكه‌له‌ش لای سه‌ریه‌وه راوه‌ستابوو خوینی ده‌پپوا، كورپكیش نانی بۆ ده‌خسته سه‌ر میزه‌كه‌ی. هه‌روه‌ها سه‌یریان كرد پیره‌ژنیکى جل كوردی ره‌شپۆشى هه‌ندی لاوازیس له‌سه‌ر كورسییه‌کی نه‌رم دانیشتوو ته‌سبیحات ده‌كات، سه‌ره‌ستیکی به‌ستوو به سه‌رییه‌وه به‌قه‌د قولینه‌یه‌ك ده‌بیت.

دایك و كور كه‌ چاویان به‌مان كه‌وت، زور دلایان خۆش بوو و به‌گه‌رمی كه‌وتنه چاك و چۆنی له‌گه‌ل هه‌موویان.

نیرسه‌كه له ئیشه‌كه‌ی بووه‌وه و رووی كرده میوانه‌كان و پرسسی: "كه‌سیك هه‌یه فارسی بزانیته؟" توفه پښ ئاغای رهزائی كه‌وت و گوتی: "ئه‌ی چۆن!" ئاغای رهزائی لای چووه پښه‌وه و گوتی: "چیت ده‌ویت بلیی ئیمه‌ش تینده‌گه‌یه‌نین." نیرسه‌كه گوتی: "بیزه‌حمه‌ت پښی بلین به‌یانی سه‌عات نۆ دینن ده‌یبه‌ین بۆ پونته‌كن و هه‌ندی"

تاقیکردنه‌وهی تر و هر کاریکیشی بوو له‌م زهنگه‌ی ژیر سه‌ری بدا، یه‌کئی دئ به ده‌نگیه‌وه. "خواحافیزی کرد و پویشت.

کابرای نه‌خۆش که ناوی عوسمان بوو، به پرویه‌کی خۆشه‌وه پرووی کرده حسین و گوتی: "دوای ئیوه نه‌خۆش که‌وتم، برادران زوریان هه‌ولدا بۆم، دکتوره‌که‌ش مالی ئاوا بیت کاغه‌زیکي جوانی بۆ نووسیم که پیویستم به خه‌سته‌خانه‌ی تاران هه‌یه له‌به‌ر به‌ردی زراوه‌که‌م، خۆیشم زۆر تیک چووبووم و گوتیان به‌بیتیک له‌ته‌گه‌ره و قره‌ی مال دوور بکه‌وه‌روهه. "خاتوو زیبده‌ی دایکی ده‌ست و ته‌سیبچه‌که‌ی راوه‌شاند و پرووی کرده حسین و ئەوانی تر و گوتی: "قوربان ئەم وه‌زع و حاله‌هه‌مومانی تیک داوه، نه‌خوازه‌لا عوسمانی من دایکی بمری، ئەو کۆشه‌خیزانه‌شت که‌وتوو به‌سه‌ردا، له‌مالی ئیمه‌مناله‌وردکه‌چاوی خه‌لک ده‌رده‌هینیت ئەوه‌نده‌هار و بزینون، خۆ دایکه‌کانیشیان قه‌ت پینان نالین وا مه‌که‌ن، هه‌ریه‌که‌یان له‌رقی ئەوی تر، وه‌کو ده‌لین هه‌وئ سارییه. "ئەم جاره‌خاتوو زیبده‌ئاخیکی هه‌لرشت و گوتی: "ئاخ کورم ئاخ، چیت به‌خۆت کرد، چه‌ند جار پیم گوتیت به‌قسه‌ت نه‌کردم. "کوربه‌که‌ی پیکه‌نیی و گوتی: "دایه‌ئەم قسانه‌چییه، جاری واز بینه‌با کاکه‌حسین و ئەوان دانیشن خۆ هیشتا هه‌ر به‌پیوه‌ن."

حسین له‌دایا ناره‌حه‌ت بوو و شله‌ژا و ترسا له‌وه‌ی که ئەمانه‌ده‌ست بکه‌ن به‌قسه‌ی وا که نابئ له‌به‌رچاوی ئاغای په‌زائی بکریت، هه‌رچونیک بیت دانیشن و حسین به‌سه‌لمینه‌وه‌که‌وته‌پرس و باسی نه‌خۆشییه‌که‌ی و هه‌والی برادرانی و هه‌والی پیشمه‌رگه‌کان و مال و منالی، له‌وه‌ده‌چوو که ئاغای په‌زائی هه‌ر زوو تاقه‌تی چووبیت، بۆیه‌هه‌ستایه‌سه‌ر پئ و گوتی: "من له‌هۆله‌که‌ی خواره‌وه‌چاوه‌پیتان ده‌که‌م. "حسین ئاهیکي هاته‌وه‌به‌ر و که‌دی کوربه‌که‌چوو ده‌ری، سه‌یریکی نه‌خۆشه‌که‌ی کرد و به‌چرپه‌گوتی: "ئاگاتان له‌ده‌می خۆتان بیت، قسه‌ی به‌نه‌وعیک مه‌که‌ن لای ئەم کابرایه‌ی له‌گه‌ل ئیمه‌یه، چونکه‌پیاوی ساواکه‌، هه‌روه‌ها ئەم خه‌سته‌خانه‌ش هه‌ی ئەوانه، که ئیستا هاتینه‌ژووری و گوتم ئیره‌چه‌ند خۆش و پاک و ریکوپیکه، ئەو پئی گوتم که هه‌ی داییره‌ی ساواکه‌ و تازه‌دروست کراوه. "نه‌خۆشه‌که‌به‌م قسانه‌سه‌لمیه‌ی و ده‌نگی نزم کرده‌وه و گوتی: "کوربه‌وا مه‌لی!" حسین گوتی: "ئیریوه‌لا باش بوو باسی نه‌خۆشییه‌که‌ت زوو بریبه‌وه و ناوی دکتوره‌که‌ت نه‌گوت، ئەه‌گه‌رچی هه‌ر ده‌یزانی کتیه. "کاک عوسمانی نه‌خۆش به‌په‌رۆشه‌وه‌پرووی کرده‌دایکی و گوتی: "دایه‌گویت لی بوو کاکه‌حسین چیی گوت، ده‌بی زۆر ئاگات له‌قسه‌کانت بی. "ئینجا قسه‌که‌ی ته‌واو کرد و گوتی: "ئەمه‌چییه‌له‌م ولاته‌هه‌موو شتیک هه‌ر ساواکه‌، ده‌لییت ده‌وله‌ت هه‌ر خۆیان."

حسین وهرامی دایه‌وه و گوتی: "ئهی چۆن، وه‌کو بیستم ده‌لین هه‌موو ده‌سگا‌کانی ده‌وله‌ت به‌قه‌د شه‌یتان رقیان لینیانه و ئهم ئیشانه‌ی ئیمه‌ش هه‌ر خۆیان ئا‌گایان لینیه و جینه‌جیی ده‌که‌ن و چه‌ز نا‌که‌ن ده‌سگا‌کانی تری ده‌وله‌ت پیی بزانه‌ن، ئا‌گات لینی نییه چۆن شوین و ئوتیل و خه‌سته‌خانه‌ی تایبه‌تی هه‌یه و له‌و شوینانه‌ی خۆیان نه‌بیت ناهیلن دابه‌زین." حسین به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه ده‌ستی دا به‌یه‌که‌دا و گوتی: "ئیت‌ر بلین چی، چارمان نییه، ئه‌وه‌تا قسه‌شمان بیر چووه‌ته‌وه له‌به‌ر ئهم سه‌گابه، له‌ ترسی ئه‌و ده‌بی قسه‌کانمان هه‌موو به‌ کیش و ترازوو بیت." تۆفه ئاخیکی هه‌ل‌رشت و ده‌ستی دریز کرد بۆ ده‌رکی ژووره‌که و هه‌روه‌کو ئا‌غای ره‌زائی له‌وی راوه‌ستابیت، گوتی: "وه‌ره ئا‌مه‌ شه‌و و رۆژ به‌سه‌رته‌وه بیت و ئا‌غایه‌تیت به‌سه‌ره‌وه بکات، ده‌ توخوا ئه‌مه ژیا‌نه ئیمه‌ی تیکه‌وتووین!" خاتوو زبیده وه‌ک له‌ خوای ویستی که ئه‌ویش داخی دلی خو‌ی هه‌ل‌رێژیت، بۆیه به‌ده‌ست و ته‌سه‌بچه‌که‌یه‌وه که‌وته شله‌شلپ کیشان به‌ سنگی خویدا و ده‌ستی کرد به‌ گریان و گوتی: "یاخا کافره‌کانیش له‌ ولات و مالی خۆیان دوور نه‌که‌ونه‌وه و ده‌ربه‌ده‌ر نه‌بن." حسین شله‌ژا و که‌وته پارانه‌وه و گوتی: "بۆ خاتری خوا ئیره نه‌خۆشخانه‌یه، ئیستا هه‌موویان داده‌بارن به‌سه‌رماندا واده‌زانن که شتی قه‌وماوه." تۆفه، که دیار بوو گریان و سنگکوتانی خاتوو زبیده زور کاری تیکردبوو و برینی کولاندبووه‌وه، بۆیه به‌ ماتیه‌که‌وه گوتی: "ئینجا له‌مه زیاتر چی تر بقه‌ومیت." نه‌خۆشه‌که له‌سه‌ر جیگا‌که‌ی هه‌ستا و چووه لای دایکیه‌وه و ده‌ستی خسته‌سه‌ر شانی و به‌ پارانه‌وه‌وه گوتی: "بۆ خاتری خوا عه‌بیه، خۆ ئیره‌ش مالی خۆمان نییه. ده هه‌سته خۆت کۆ بکه‌ره‌وه تاوه‌کو له‌گه‌ل کاک حسین برۆیت بۆ مالی ئه‌وان." خاتوو زبیده چاره‌کانی خو‌ی سرپیه‌وه و هه‌ندئ هاته‌وه سه‌رخۆ و به‌ مه‌لوولیه‌وه گوتی: "ئهی تۆ به‌ ته‌نیا ده‌مینیت؟" کوره‌که‌ی به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه گوتی: "من به‌ ته‌نیا‌ی چیم، ئه‌وه‌تا ده‌بینی که له‌م شوینه خۆشه‌دام و یه‌کیک دیت و یه‌کیک ده‌روات، ئیت‌ر چی. خۆ ئیشه‌لا گورگ نامخوات." حسین پووی کرده کاک عوسمان و گوتی: "که‌واته ئیت‌ر با ئیمه برۆینه‌وه، سه‌بینه‌ی سه‌ر ده‌دینه‌وه و هه‌رچییه‌کت ویست ته‌له‌فۆن بکه‌." خاتوو زبیده په‌لاماری کوره‌که‌ی دا و چه‌ند جارێک ماچی کرد و ئه‌وانی تریش خوا‌حافیزیه‌کی گه‌رمیان له‌ یه‌ک کرد و رۆیشتن.

* * *

خاتوو زبیده له‌سه‌ر دۆشه‌کیک دانیشتبوو له‌ ژووره بچکۆله‌که‌ی بۆیان رێک خستبوو، ئامه‌ خان له‌م ته‌نیش و چه‌پسه‌ خان له‌و ته‌نیشتییه‌وه، له‌ خۆشیاندا جی‌یان به‌ خۆیان نه‌ده‌گرت، وا دل‌یان کرابوووه‌وه و گو‌ییان له‌ قسه‌ی میوانه‌که‌یان ده‌گرت که هه‌ر له

بووکه کانیه وه پیا هاتبووه خواری تاوه کو کوره زاکانی، به تاییه تی باسی کوره
 گوره که یانی ده کرد، که چییان پی ده کات و چییان به سهر ده هینیت و ئەگەر یه ک شتی
 بچووک له شته کانی که م بیت، چون ئەو هه موو منالانه ده داته بهر شەق و دارو به رد و
 ماله که ده دات به سهر یه کدا. ههروه ها باسی مهنه ته جه وه که ی ئەو سالی بۆ ده کردن و
 بۆ ده گێرانه وه که شهو و رۆژیک نه ده بوو بچنه دهره وه و چون ئەو کوره رقی گرتووه
 و گوتوویه تی هه ر ئیستا هیلکه ورۆنم ده ویت و هه رچه ند لئی پاراونه ته وه که کوره
 رۆله چاوت لینه شاره که بۆنی خوینی لی دیت، ئەمشه و له ته مهنی پانزه سالییه وه تا
 پیره میردی نه وه د سالیان نه هیشتووه له شار و هه موو گیراون و براون و که س
 نازانیت چییان به سهر دین، باوکه که شتیان له گه له، خاتوو زییده ده ست و ته سیحه که ی
 کیشا به سنگی خویدا و گوتی: ئای رۆله، ئەو کوره چیی پی کردین، فه یقیراند و
 فه یگوت من ئەوانه نازانم، هه ر ئیستا هیلکه ورۆنم ده ویت و چون دایکه که ی به ناچاری
 و به دزییه وه سه ربانه وسه ربان چوو ته مالی دراوسی و هیلکه ی بۆ په یا کردووه.
 ئامه خان گوتی: "واى خوا فرسه تان بدات و خوا ره حمیش به و مناله بکات و بیهینیته
 سه ر ریگای راست و هیمنی بکاته وه. بۆچی له لادی و لای ئیوه ش مهنه ته جه ول
 هه بوو؟" خاتوو زییده گوتی: "قوربان ئەوسا له لادی نه بووین، له قه لادزه بووین،
 چونکه زۆربه ی زستانان ده هاتینه ئەوی له بهر مه کته بی مناله کان و هاوینان
 ده چووینه وه دئییه که ی خۆمان له بهر توتن و حاسلات."
 هه پسه خان و خوشکیشی زوو زوو ده ستیان ده دا به سنگی خویندا و هه ر ئاخ و
 ئۆفیان بوو، ئەوانیش ده که وتنه باسی خویمان و ماوه ت و په رینه وه و ژیانى ئیستایان،
 که له شار چییان به جی هیشتووه و له وی چون ژیاون.
 سه بری و کچه کانی تر هه ر که ده گه یشتنه یه ک، ده یانکرد به چرپه چرپ و پیکه نین به
 میوانه که یان و به دایک و پووریان، که چون دلایان خو ش بووه و دنیا یان له بییر
 چوو ته وه له بهر ئەوه میوانه یان. نه سرین ده یدا به پر مه ی پیکه نین و ده یگوت: "کچی
 دایکم سه یران و گه شتی سه ربانیشی بییر چوو ته وه له خو شیی خاتوو زییده."
 که هه پسه خان و خوشکی تاقه تیان ده چوو و هیلاک ده بوون و ده هاتنه دهره وه، ئینجا
 تۆفه و کوره کان ده چوون به دیار خاتوو زییده وه داده نیشتن، ئیتر ده بوو به نۆره ی
 ئەوان.
 سه بری له بهر خو یه وه ده بیؤلاند و ده یگوت: "واى قور به سه رم نه بیت، ئەمه ئەم
 پیریژنه چون هیلاک نابیت، وا چینیکی بیزار و گیتز کرد، وا چینی دووه می ش چوون و
 ئەو هه ر قسه ده کات، ئەمه ده می شل نه بوو، قورگی وشک نه بوو!"

تۆفە و خاتوو زبېده دتگوت بهر بهر هكاني له گه ل يهك دهكهن، ئەم له قسه يه كي ده بووه وه، ئەوي تريان گوري ده دايه خۆي سهري پاز و ههكايه تي داده كوتا. تۆفە هه موو ههكايه ته كونه كاني بۆ ده گيرايه وه، له باسي چوونه عهسكه ري و نار دني بۆ ئەردهن و ئەو ناوه و باسي ژنه گورانيبيژه كه ي كه عاشقي بووبوو و چۆن گوراني بي به سهردا هه لدا بوو، ههروه ها باسي ونبوون و ريگالي تي كچووني توركي اي و دوو خوشكه كه ي، كه له ئەستانبوول هه زيان لي كر دبوو و چۆن شهريان له سه ر ده كر د، هه موو ئەمانه ي بۆ ده گيرانه وه.

خاتوو زبېده به دل و به گيان گو يي لي ده گرت و هه ندئ جار يش خه ري ك ده بوو بو ي بگري، كه ئەگه ر به سه رهاته كاني تۆفە بگه يشتايه ته باس و شو يني دل ته نگه ره وه. خاتوو زبېده يه كه م كه س بوو كه به هه موو هۆش و هه ستي گو يي له فيشاله كاني تۆفە گر تبي و بي ئەوه ي هه ر هيج نه بيت به ره رووش ئەو كه سه ي پي بگيرايه كه نه داته پر مه ي پي كه نين، به لام له دلدا هه ر بلت ياخوا به درۆ دري ت فشه كه ري فيشاله كه ر، له بهر ئەوه تۆفە زۆر خاتري خاتوو زبېده ي ده ويست و زۆر قه در و حور مه تي ده گرت و ئي تر هه ر به ده وري دا ده هات و داخوا زييه كاني بۆ جيبه جي ده كر د، به وه ي كه دا يكي پيشمه رگه يه و ئەويش لي قه ماوه، ئينجا وه ره ئەويشي بچي ته وه سه ر كه هه ز له قسه كاني شي بكات و به دل گو يي لي بگري و برواشي پي بكات. تۆفە هه ر ئەوه ي مابوو كه خاتوو زبېده بكاته كو لي و به ماله كه دا بي گير ي ت، سي ژمه وه ختي ناخوا ر دن سيني بۆ ده بر ده ژو ره كه و ده يخ سه ته به ر ده مي و پي ي ده گوت: "په له مه كه و له سه رخۆ و به ئاره زو و نانه كه ت بخۆ." به خه لك ي ماله كه شي ده گوت: "ئەو به سه زمانه له به ر ده م و داني زۆر له سه رخۆ نان ده خوات بۆ يه كه س نه چي ته سه ري با شه رم نه كات."

دواي هاتني خاتوو زبېده بۆ مالي هه پسه خان و ئەوان، دوو هه فته شيروان و حسين له گه ل كور ي خاتوو زبېده گه رانه وه بۆ هه مه دان بۆ ناو پيشمه رگه كان، له دواي ئەوه ي عوسمان عه مه لي ات كرا و ئەوه نده ي كاني به ر دينه يه ك به ر ديان له زراوي ده ره ي نا و له و ماوه ي هه ندا حسين و شيروان زۆريان خه زمه ت كر د و هه ر له دل يان ده ر نه ده چوو كه له دلي خوياندا سه زه نشتيان كر دبوو له بهر ئەوه ي داواي هاتني تاراني كر دبوو، كه چي تارانه كه ش وا ي لي هات و له خه سه ته خا نه و دوو راس ته جا ده كه ي مالي ئەوان زي ات ر چاوي پي نه كه وتبوو، به لام خاتوو زبېده ي دا يكي لاي هه پسه خان و ئەوان مايه وه و گوتي: "ليزه دل م ده كر ي ته وه." ئەوان يش زۆريان پي خۆش بوو.

* * *

داوای ماوہیہک خاتوو زبیدہ داوای چوونہ سەر مەرقد و زیارہتی ئیمامہکانی کرد، ئەمەش زۆر ئاسان بوو، چونکە ھەر یەک قسە ی بەر گۆیی تۆفە ئیتر تەواو مۆر دەکرا و بۆی جییەجی دەکرا. لەبەر ئەوە تۆفە کەوتە ھەلپەھەلپ و لەگەڵ ئاغای پەزانی ریکی خست کە فیریان بکات چۆن بڕۆن بۆ شاری قووم و لەوئ بچنە سەر قەبری ھەزەرەتی مەسوومە، چونکە ئەوئ نزیکترین شوینە بۆ تاران.

ئاغای پەزانی لەبەر ئەوەی شارەزای مال و خیزانی ھەپسە خان و ئەوان بووبوو کە چەند مالێکی بەحورمەت و بێ فرت و درۆدەلەسەن، لەبەر ئەوە ئیتر ئەویش چاوی لەو پۆشی بۆ کوئ دەچن یان ناچن. بۆیە تۆفە ی فیر کرد کە سواری چ پاسیک ببن تاوھکو دەگاتە ئیستگە ی پاسەکانی تی بی تی و لەویشەوہ یەکسەر سوار دەبن بۆ قووم.

ھەپسە خان و خوشکی و خاتوو زبیدە خۆیان ساز دا، لە شەویشەوہ کەوتبوونە خۆیان، دەتگوت دەچن بۆ سەفەری قەندەھار. بەیانی زوو چایەکیان خواردوہ و بەشی خۆیان وەک یاپراخ پینچایەوہ و لوول دا و شوین تۆفە کەوتن، کچەکانیش بەدوایانەوہ بوون تا بەردەرکی ھەوشە و ھەریەکیان نەسیحەتیک دەکردن، کە لەچکی باش بکەن و وریا بن سەرمايان نەبیت.

ئامە خان لەبەر ئەوەی دلێ تیک دەچوو لە ناو ئۆتۆمبیلدا، دوو سی کیسە و پەرۆ و شتی وایان دایە دەستی و خواحافیزیان لە یەک کرد، ئەوان پۆیشتن و ئەمانیش گەرانەوہ مالێ.

سواری پاس بوون، گەیشتنە ئیستگە ی تی بی تی، تۆفە دابەزیی و ئەوانیش بە دوایەوہ. تۆفە سنگی دەرپەراندبوو، زوو زوو نەسیحەتی ژنەکانی دەکرد و دەگوت: "وہرنە لای یەکەوہ، لە یەک جیا مەبنەوہ، تاوھکو دەچمە ریزەوہ و بلیت دەبیرم." تۆفە لە ریزەکەشدا ھەر ئاویری لێ دەدانەوہ و ئیشارەتی بۆ دەکردن و دەتگوت سی منالی بچووکی جی ھیشتووہ و تاوھکو ئەو بلیتەکان دەبیرت یەکیک دیت دەیانرفینیت.

ئاخری بلیت بڕا، تۆفە پینش خەلکەکە کەوت و گۆیی نەدایە پرتەبوؤلەیان و بە پەلە چوو لە پینشی پینشەوہ چوار جیگای گرت و لەوئ راوہستا و لە پەنجەرە ی پاسەکەوہ بە پەلەپرووزی دەستی راوہشاندا بۆ ھەپسە خان و ئەوان و گوتی: "خیرا بکەن وەرن، خیرا." ئەوانیش ھاتن لەگەڵ وروژمی خەلک و ھەر زوو لەو جیگا باشانە ی تۆفە دەستیشانی کردبوون دانیشتن، خەلکەکەش دامەزران، ئۆتۆمبیلچییە کە شریتیکی خستە ناو ریکۆردەری ئۆتۆمبیلە کە و خستیە کار و دەنگە خۆشەکە ی مەھەستی لێ بەرز بووہوہ و ئۆتۆمبیلیش کەوتە گەر، خاتوو زبیدیش لەبەر خۆیەوہ کەوتە ھاواری شاھی نەقشەبەند و غەوسی

کهیلانی و حاجی کاکه ئەحمەدی شیخ و شیخ عیسا و شیخ موسا. ئامە خانیش کەوتە ئایەتەلکورسی خویندن و فووکردن بەسەر هەرچواریاندا. ئۆتۆمبیل کەوتە ناو شەقامە قەلەبالغەکانی تاران، جار دەرویشت و جار لەبەر چرا سوورەکان رادەوهستا.

خەریک بوون لە شار دەرەدەچوون کە ئامە خان سەری هینایە نزیک خوشکی و گوتی: "یا رەسولەلا ھاوار، بەخوای زۆر لە لیخووری ئەم پاسە ترساوم." "حەپسە خان بە سەرسوورمانیکەوه گوتی: "بۆ؟" ئامە خان عەباکەیی بە چاکی لە خۆی پێچایەوه و لایەکی دەموچاویشی داپۆشی و بە چرپەوه گوتی: "ئەووتەئێ سوار بووین چاوم لێتەتی لەتاو ئەو ژنە دەستەراستمان ئاگای لە لیخوورینەکەئێ نییە و هەر ئاویری لێ دەداتەوه و خەریکی چاوبرکێیە لەگەڵی."

تۆفە بە پەرۆشەوه سەری هینایە نزیکیانەوه و گوتی: "ئەووە چیتانە؟" ئامە خان بۆ ئەویشی گێرایەوه، تۆفە گوتی: "وەلا راست دەکەیت، خۆیشم ئاگام لێیانە، ژنەکە تەواو نییە و لە بەدخووەکان دەچیت، من پێش ئێوە هاتم هەر زوو کابرا ئەو جیگایەئێ دای و ئێتر هەر خەریکی چرپەچرپ بوون." ئامە خان بە ژێر لێووەوه گوتی: "ئۆه ژنەکە بەپەنگ بی، چاوت لێتەتی هەر بە ئاشکرا شەر بە پیاووەکە دەفرۆشیت و خەریکی چاوبرکێیە لەگەڵی لە ژێر چادەرەکەئێوه، سەیری بکەن چەند جوان و تەرۆ توڵیشە، دە بلی بەپەنگ بی بۆچی شوو ناکەیت بۆ خۆت، وەلا هەزار کەس منەت دەبات مارتە بکات، ئەووە باشتەر نەبوو ئێستا خانمی مالی خۆت بوویتایە." "حەپسە خان بە گەرمییەوه گوتی: "کچی خوشکم ئێمە هەقمان چیبە بەسەریانەوه، چاویان دەرەهات، خۆ ئێنیشەلا نابین بە پاسەوانی خەلک، خوای دەرکرد ئێستا دەچووە کۆشییەوه." "لە ژێر عەباکەئێوه بە ئەسپایی پێکەنی و گوتی: "دە توخوا بزانه میشکی خۆی بە چیبەوه خەریک دەکات، ئەووە گوتمان هەندێ لە مەراق و خەفەت رادەکەین." ئامە خان هەلی دای و بە ترسەوه گوتی: "کچی دەترسم لیخوورەکە هۆشی لای لیخوورینەکەئێ نەمینیت لەتاو ئەم بەیتەشەئێ و بەلایەکمان بەسەر بییت." تۆفە گوتی: "گویی مەدەرئێ، ئەجەل بەدەست خوایە، ئەم لیخووری پاس و ماسانە فێرن و لە هەموو چیزەئێکن، هەندیکیان لە هەر شارە ژنیکی هەئێ، بە زۆری وا بەدخوون." ئەمە خان بە کەساسییەوه گوتی: "ئێتر بلیین چی پەنا بە خوا."

باش بوو خاتوو زبێدە لەتاو دووخواویندنی خۆی و ھاواری شیخ و مەشایخ ئاگای لەم مشتومرەئێ ئەمان نەبوو، ئەگینا ئەویش دەیکرد بە هەرا، چونکە ئەووەندە ترسابوو دەتگوت سواری بالی سیمرغ بوو و دەبیات بەرەو ئاسمانی حەوتەم وەکو دەلێن.

* * *

ئۆتۈمبىل شەقام و بىبابانى ھەلدەپپىچا لە ژىر چەرخ و رەورەو دەكانى خۇيدا، ئەمانىش گۈنيان شل كىرەبوو بۇ زانىارى و عىلم و مەعرفەتى تۆفە، كە ئەم باخە گەورەيە ھىي كىيە و ئەمەيان ھىي چ خىزمىكى شايە و چۈن رۆژانى جومە شا بە مال و منالايەو ھە دىنە مالى ئەم خىزمەي و ئەو كۆمەلە لەوح و تەختانەي لە دەرەو ھە ديارن ئەو شوورەي ھەوشەي مەيدانىكى زۆر گەورەي سەوزىفرۆشايە، كە ھەموو شتىك بە سىندووق و كارتۇن و فەردە دەفرۆشن.

تۆفە گوتى: "ئاي چەند خەيارى ورد و جوانى لىيە و تروژىي بەرپولە كە ھەر مالى ترشياتن، دەلوپىبەري و ھەي لىيە كە خەلگ ھەر بە پروتى ھەز دەكات بىخوات، ترى، ھەنار ھەر باسى ناكىرىت، پىازى واي لىيە كە بە فەردە دەيفرۆشن، سەلكى بەقەد كالىكىك دەبن، شىرىن شىرىن، دەلىي خەيارن، بىچگە لە پىازى مۆر و سوور و ھەموو نەوعە شتى تر. "ئامە خان ھەندى تىك چووبو لەبەر بۆنى بەنزىنى پاسەكە، ھەروەھا ھەكو تۆزى لەو ھەويششەي لووتى خۆي گرتىبوو، گوتىبوو: "وھى باوكە رۆ بۆگەنى قاچى ئەم پىاوانى نىكىمان ئەوندەي تر گىژ و كاسى كردم. "لەبەر ئەو ھەكو گوتى لە باسى ترشيات و ئەو ھەموو ميوە و سەوزىيە جوانانە بوو، ھەكو شتىك دەمى ئاوى كرد و ئارەزووى قومى ئاوى ترشياتى بە سرکەي ترىي رەشكە گىراوى پىر لە فەرىكەقەزوان كرد، بۆيە پروي كىردە تۆفە و گوتى: "ئەو ناكىرىت كە گەراينەو ھەروەستىن و ھەندىك لەو شتەنە بىرىن، بەشكەم بۇ خۇمان ھەندى ترشيان دروست بىكەين. "تۆفە مژىكى لە جگەرەكەي دا و يەك دوو جاريش كۆكى و بەدەم كۆكە و فرمىسكسرىنەو ھە بەر دووكەلى جگەرە و كۆكەكەي، ئىنجا گوتى: "نەو ھەلا ناتوانىن، ئەم پاسانە ھەكو شەمەندەفەر وان لە ئىستگە و چاىخانەي تايبەتى خۇيان نەبى راناو ھەستىن، ھەروەھا كە گەراشەنەو ھە دەبىت و دوكان و بازار تا ئەو ھەختە نامىنىت، بەلام خەمت نەبىت كە گەراينەو ھە رۆژىك لەگەل كاك ھەبدوللا دىين و چىتان ھەيست پىم بلىن ئەوسا بۇتان دەكرم."

ھەپسە خان سەرى سوورما لەم گۆرپىن و قسەلەسەرخۆكرنەي تۆفە، چونكە دەيناسى كە ئەگەر ئەوان ھەر قسەيەكەيان بىكردايە و باسى ھەر شتىكىش بىكەن، تۆفە بەبى مەھكەمە و بەبى پىياھەلشاخىن وازى لى نەدەھىنان و ئەو ھەبوو بە بەشىك لە رەوشت و خوى تۆفە و ئەمانىش بە ھەموو رەزامەندىيەو ھە قىرە بەسەركردن و پىياھەلشاخىنەيان قىبول دەكرد و نازيان دەكىشا. تۆفە خۇيشى زۆر چاك ئەو ھەي دەزانى كە ئەوئىش چەند خۇشى دەوئىن و ھەموو دنيا و خۇشى ئەو ھەر ئەمانىن، بۆيە ئەوئىش بە ئارەزووى خوى و بە پىشتەستوورى رەفتارى لەگەل دەكردن.

ئەو پۈژە تۆفە وەكۆ شتیک دلی به حەپسە خان و خوشکی و میوانەکیان سووتا و
هەولی دەدا که تا پیی بکریت دلیان راگریت، بەتایبەت که پیاو و لپرسراو و
چاوساگیان بوو له سەفەرەکهدا.

* * *

نزیك شاری قوم بوو، له دوورەو گومەز و مەنارە دەرکەوت، خاتوو زبیدە هەر چاوی
بە مەنارە و گومەز کەوت بە یەک شریخە گوتی: "ئەلاھومەسەلی عەلا سەیدینا وە حەبیبنا
محەمد." کەوتە زیکر و لائیلایە ئیلەللا. هەر وەکو شتی حالی لی هات و سەری گەرم بوو،
سەرە سەبەتە قولبەنەکی لەسەر دامالرا و کەوتە حەیی ئەلا و پەلکوتان و سەرپاوەشانان،
خەلکی پاسەکه زۆریان سەریان گەرم بوو و بە چاویکی پر خۆشەویستیەو ئەوریان لی
دەدایەو و ئەوانیش کەوتنە سەلاواتلیدان و یاعەلی و یاکەر بەلا، ناو پاسەکه بە جاریک
شتیوا.

ئامە خان زەندەقی چوو، ترسا لەوەی خاتوو زبیدە شتیکی لی بیت، حەپسە خان و
تۆفە هەر بەو دەگەشتن که ناگیان لی بیت و عەباکەیی لەسەر لانهچیت و سەری بەر
کورسی و قەراغە ئاسنی پاسەکه نەکەویت.

ئاخری هەرچۆنیک بوو گەشتن و پاسەکه راوەستا، خاتوو زبیدەش هاتەو سەرخۆی.
خەلکی پاسەکه بە پەرداخە ئاو و پەرداخە شەربەتەو هەموو بەسەریاندا دارژان، یەکی
عەباکەیی ماچ دەکرد، ئەوەی تر دەستی ماچ دەکرد، ئیتر خاتوو زبیدە و تۆفە و حەپسە
خان و خوشکی نەکەوتنە سەر ئەرز.

هەموویان دابەزین و سەیریکی دەوربەری مەرقلەدەکیان کرد، که هەمووی دوکانی
جۆراو جۆری بە ئەلەکتريک و گلۆپی سەوز و سوور رازاوەی خۆش خۆش بوون، که
زۆریان دوکانی شەربە و گۆزەیی نەقشکراو لەگەل سەدەها گۆلدا و ئاوینە و شتی
رازاندنەوێ مال و سەرتاق و سەرمیز بوو، که زیارەتکەران دەیانکری بۆ موفەرک و
دیاری. زۆری ئەو شتەش کاری دەستی بوون و زۆریش جوان بوون.

بێجگە لەو دوکانانە چەندەها دوکانی کوتال و شیرینیفرۆشی لی بوو، شاری قوم
ناوبانگی دەرکردبوو بە نەوعە شیرینییهک که پێیان دەگوت سوهان، بە پۆنی راستی
حەییوانی دروست دەکرا. هەر وەها لە دەروپشتی مەرقلەدەکه چەند چیشخانە و
کەبابخانەیی گەورە گەورەشی لی بوو بۆ زیارەتکەرەکان.

له دواي چاوگیزان بەو دەوربەر و قەلەبالغییەدا، تۆفە ژنەکانی پێش خۆی دا و چوونە
حەوشەیی مەرقلەدەکه. حەوشیکی گەورەیی فراوانی خۆش بوو، حەوزیکی ئاوی زور
گەورە لە ناوەراستییدا بوو و لە هەموو لایەکەو بۆری ئاوی لی دەهاتە خوارەو.

خەلک لە دەوری حەوزەکە خەریکی دەستتۆیژگرتن و خۆئامادەکردن بوون بۆ نوێژ، دەوری حەوشەکەش هەیوان و تارمەیی زۆری لێ بوو، کە خەلک بتوانن لەو شوێنانە نوێژ بکەن و پشوو بدەن.

حەسەخان و ئەوان هەندێ بە دەوری حەوشەکەدا سوورپانەو و سەیری هەموو ئەو قەلەبالغییەیان کرد، تۆفە رای گرتن و گوتی: "دەلێن چی جارێ بچین لە یەکی لەو چیشخانانەی ئەم ناوە نانیک بخۆین و پشوو یەک بدەین، یاخود دەتانهوێ جارێ بچن زیارەت بکەن." حەسە خان ترسا لەوێ کە بە چوونە ناو مەرقلەدەکە، دیسانەو خاتوو زبێدە حاڵی لێ بیست و تووشی هەلا و بەزم ببن و تاوەکو بیتهو سەرخۆ زۆریان پێ بچیت و ئیستاش نیوهرۆیە و نزیک سەعات یەکە، خەریکن برسیان دەبیست، بۆیە رووی کردە تۆفە و گوتی: "وہلا من دەلیم جارێ با برۆین پشوو یەک بدەین و شتیکی بخۆین و چایەکی بخۆینەو، بۆ ئەوێ کە چووینە ژووری مەرقلەدەکە پەلە نەکەین و بە کەیفی خۆمان بیینە دەرەو." لەو دەچوو کە ئەوانی تریش هەر ئەو بیرەیان کردبیتەو، بۆیە هەر گورج تۆفە گوتی: "زۆر باشە کەواتە پیش بکەون با برۆین."

* * *

لە چلە و کەبابخانە یەک بەو قەلەبالغییە تۆفە توانیی میزیکیی چوارنەفەری پەیدا بکات، کە زۆری خەلک ریزیان بۆ گرتبوو، ژنەکانی دانیشاند و خۆی بە پینوہ راوەستا، لە بەردەم کورسییەکیەو و "ئاغا ئاغا" و ئیشارەت و بانگکردنی شاگردەکان، یەکیکیان هات بە کاغەز و قەلەمەو.

تۆفە وا مشەوہش بووبوو دەتگوت خەریکی کرپن و هەلبژاردنی ئاخۆ چیبە، بە دەست و بە ئیشارەت و بە فارسی و بە کوردی تیکەلکردن کابرای تیکە یاند کە چی و چیبان بۆ بیست دواي ئەوێ لە ژنەکانی پرسی کە چی دەخۆن.

شاگرد داواکانیانی نووسی و رویشت و ئەوہندە پێ نەچوو، دۆلکە ماستاو و کولێرە و قاپە سەوزی و ترشیاتیان خرایە بەردەم تاوەکو خواردنەکانیان بۆ بیست.

تۆفە کەوتە پاروودروستکردن بۆ خۆی و لە کولێرە و سەوزە و پیاز و ترشی سماقیشی پینوہ کرد و کردی بە بابۆلە و پەرداخی ماستاویشی بۆ خۆی تیکرد و کەوتە قەپال لە پاروو گرتن و خواردن.

ئامە خان گوتی: "ئا تۆزێ لەو ترشیاتەم بدەرێ تاوەکو هەندێ دلم بیتهو سەرخۆ." ئەویش کەوتە پاروودروستکردن و ملچەملچ لە ژیر عەباوہ.

خاتوو زبێدە حەزی لە تەرەتیزە و کەوەر کرد ئەویش کەوتە پاروودروستکردن، حەسە خان لایەکی دەموچاوی خۆی بە عەباکەیی داپۆشیی و پیکەنیی و گوتی:

"ئەيەرۇ خۇ وا بروات خۇتان تىر دەكەن، كەواتە ئەو شتانەى ترتان بۇ چى بوو!" تۆفە بە گووپى پرهه گوتى: "بلىم چى، وەلا زور برسيمە، بەيانى لە مالەوہ ھەر دوو چاى پروتم خواردەوہ." ئامە خانىش ھەر چاوى دەگىرا بەدواى كورہ شاگردەكاندا، دوايىش گوتى: "ئەوہ چىيان كرد، خۇ ھەر قاپيان بە دەستەوہيە بۇ ئەم و ئەوى دەبەن، كەچى ھەر نەھاتن بەلاى ئىمەوہ." تۆفە گوتى: "ئاخر بە نۇرەيە، ئەوان پىش ئىمە ھاتون بۇيە." تۆفە خۇيشى پەلەى بوو، ئەويش چاوى دەگىرا كە كەى بۇ ئەوانىش دىنن، بەتايبەتى كە بۇنى كەبابى خەلكى دەرووبەرى كاس كردبوو و ھەموويان بە گەرمى خەرىكى پاروولگاندىن بوون، ئەوئەندەى پىنەچوو كورپىكى شاگرد بە سىنييەكەوہ ھاتە لايان و يەكى قاپىكى پىر لە برنج و دوو كەبابى گەورەى لەسەر لەگەل يەك شىش تەماتەى برژاويان خستە بەردەميان لەگەل قاپىك لە كەرەى پاكەتى بچووكىش، خاتوو زبىدە پىش ھەموويان ھەلى داىيى و گوتى: "ئىنجا ئەمە چۆن بە ئىمە دەخورىت، ھەر قاپە بەشى دوو كەسە." تۆفە قۇلى لى ھەلمالى و پەلامارى قاپەكەى دا و يەك دوو پاكەت كەرەشى كردەوہ و خستىە سەر برنجەكەى و بە پەلە گوتى: "جارى بخون وەختى قسە نىيە."

ھەموو سەرقالى نانخواردن بوون و لە دواى تۇزىك ھەر ئەوئەندەيان زانى كە يەكى ھەندى برنجى پروت بەولاولە ھىچ لە بنى قاپەكەيان نەماوہتەوہ، بەتايبەتى ئەوانەى دەيانگوت: "ئەيەرۇ ئەمە بە كى دەخورىت، ئەوئەندە زۆرە."

جەماعت لە دواى ئەوہى ماستاو و چاى گەرمىشيان كرد بەسەردا، ئىتر مېر بوون و تاقەتيان نەبوو ھەستتە سەر پى.

تۆفە جگەرەيەكىشى خستە بەينى لىوى و لە دواى دوو سى مژى چاك ھەستايە سەر پى و گوتى: "دەى ناوى خواى لى بىنن، ئىتر ھەستن درەنگە."

* * *

ژنەكان لە دواى ئەوہى لە ھەوشەى مەرقلەدەكە چوونە شوينى ژنان بۇ نوپۇزكرتن، ھاتنەوہ لاي تۆفە كە لە سووچىكى زور نىكى شوينەكە چاوەرپى دەكردن، ھەموويان چوونە بەردەمى ئەوہى پىلاوہكانيان بۇ ھەلگىرەت و پىلاوہكانيان دايە دەست كاپرا، ئەويش ژمارەيەكى دايە دەست تۆفە و ھەموو چوونە ژوورى.

ژوورەكە دەتگوت چراخانە، مەرقلەدەكە لە ناوہراستى ژوورەكەدا بوو، شورايىكى زيوى بە چواردەويردا گىرابوو و وەكو ژوورىكى بچكۆلە، بەلام پەنجەرەكە وەكو پەنجەرە خان بوو بۇ ئەوہى خەلك بتوانى قەبرەكە بىننى، قەبرەكەش بە چەندەھا پارچەى سوورمە و قەديفەى نايابى گرانبەھا داپۇشرابوو، بۇنى گوللاو و بخوور ئەو

ناوہی پر کردبوو، ئەو ژوورە پانوبەرینەیی که له هۆلیکی گەورەیی سەدەها نەفەری دەچوو، ئەرزەکەیی بە فەرش و قالیی هەرە گرانەکانی ئێرانی داپۆشرا بوو.

حەپسە خان و ئەوان بە پیتی نەسیحەتی تۆفە هەولیان دا که بتوانن بە یەکەو بە بن و نەهیلن کەس بکەوێتە بەینیان تاوەکو له یەک جیا نەبنەو، هەرچۆنیک بوو بە پالەپەستۆ خۆیان گەیانە شوورای مەرقلەدەکە، ئامە خان توند پەنجەرە و شوورەکەیی گرت و رای وەشان و سەری پێوہ نا و بە دەم فرمیسکەوہ پارایەوہ و گوتی: "یا ساحیبی ئەم مەرقلەدە، تکامان بۆ بکە له خوای گەرە که پەحممان پێ بکات و دەروویکی پەحمەتمان لێ بکاتەو، که بگەرینەوہ ولاتی خۆمان و ئاوێک بکات بەم ئاگرەدا و ئاگای له منالەکانمان بێت." ئامە خان دلێ گەرم بوو، ئیتر پیا هات و کەوتە دوو عاکردن بۆ پیشمەرگەیی کوردستان و بۆ خزم و کەس و ئاشنای و هەموو خەلکی سلیمانی و هەرچی کورد هەبە. ئامە خان هەر ئەو نەندەیی زانی وەک لافاو و رووژمی خەلک بەسەر دا هات و خەریک بوو ببیت بە ژێر دەست و قاچەوہ. که ئاویری دایەوہ نە تۆفە و نە خوشکی و نە خاتوو زبێدە دیار بوون، ئامە خان دوو عاکانی له گەر ویدا گیریی خوارد و سەر بوو له ترسدا و له دلێ خۆیدا گوتی: "ئای قور بە سەرم نەبیت، ئەریوہ لا له یەکتەری گوم بووین! ئینجا له ناو ئەم قیامەت و حەشرەدا چۆنم بۆ دەدۆزینەوہ هەیی هاوار هەیی!" بە هەرچی چۆنیک بوو گۆری دایە خۆی و خۆی له ناو دەست و پالەپەستۆی خەلکەکە رزگار کرد و چوو خۆی گەیانە پەناییکی هەندی چۆل که زۆر کەس له مەلاولای بلالو بوو بوونەوہ، هەندی نوێژیان دەکرد، هەندی خەریکی دوعا بوون و هەندی بە دیار کەسی نەخۆشیانەوہ دانیشتبوون، که هینابوویانە سەر مەرقلەدەکە، ئامە خانیش چووہ لایان و پشتی نا بە کۆلەکە یەکەوہ و بە دلێکی داخوورپاوەوہ چاوی گێرا بە ناو خەلکەکەدا.

تۆفە و ئەوانیش له لایەکی ترەوہ سەری دنیایان لێ هاتبووہ یەک و بۆ ئامە خان دەگەران و زۆر شلەژاو و ترسابوون، که لە پەر خاتوو زبێدە بە پەرۆشەوہ دەستی درێژ کرد و بە خۆشییەوہ گوتی: "ئەریوہ لا ئەوہ تا ئامە خان له پەنا ئەو کۆلەکە یەدا راوہ ستاوە! بە کراس و سەرپۆشەکەیدا دیارە که ئەوہ."

هەموو بە هەلەداوان چوون، که سەیر دەکەن راست ئامە خان خۆیەتی. تۆفە بوو بوو بە فیشەکە شیتە، ئەو نەندە شلەژاو و دەستەپاچە بوو بوو. بە توورەبیەکەوہ گوتی: "ئەیی من نەمگوت لیمان دوور نەکەوینەوہ، ئەوہ تۆ بۆ کوئی چوویت؟! نوێژ و دوو عاکانت حەوت شەو و حەوت پۆژن قەت له برانەوہ نایین." ئامە خان فرمیسکەکانی سەرییەوہ و گوتی: "بلیم چی چوو زانم، سەرم نابوو بە پەنجەرەکەوہ و خەریکی دوو عا بووم، که

سەرم بەرز کردەوہ ئیوہ لە جیی خوتان نە مابوون. "حەپسە خان رەنگی ھەلبەرز کابوو، شپەرزە بووبوو لەبەر خوشکی بە پەرۆشەوہ گوتی: "ھەر ئوہ ئاقلیت کرد لەو پەنایە راوہستای، خەلک کە گوم بوون لە یەک ھەق وایە کە لە شوینیک راوہستی، ئەگینا ئەگەر بروت بۆ ئەوانە ی تر بگەریت و ئەوانی تریش بە لایەکی تردا برۆن قەت یەکتەر نادۆزنەوہ." تۆفە ھەناسە یەکی ھەلکیشا و گوتی: "ئەگەرچی ھەر زوو دەدۆزرایتەوہ، بەلام ترسام و گوتم زمان نازانیت نەوہکا کەسیک فیلیکی لی بکات، لەم شوینە قەلەبالغانە دز و گیرفانبر و ساختەچی زۆر زۆرن، دەبی خەلک وریا بیت."

شەو داھاتبوو کە وەختی حەپسە خان و ئەوان گەرانەوہ گەیشتنە مالی. حاجی مەجید گوتی: "خەریک بووم بکەومە مەراقەوہ." براکە ی گوتی: "کە تاریکی داھات و دەرئەکەوتن شەیتان خە یالیک خراپی خستە دلمەوہ، بەتایبەتی کە رۆژ نییە غەزەتەکان باسی وەرگەرانە چەند پاسیک نەنووسن."

ئامە خان لە نزیک سوپاکەوہ دانیشت و دەستی خستە سەر کەلەکە ی و گوتی: "وہ ی باوکەرۆ کەلەکەم ھاتە ژان وایزانم سەرمام بووہ." یەکی لە کچەکان پای کرد و گوتی: "ھەر ئیستا دەچم کیسە ی ئاوی گەرم ت بۆ دەھینم."

ئەوی ترشیان چایەکی گەرموگوری خستە بەردەم، دەتگوت ئامە خان و ئەوان مانگیک بوو چوو بوون بۆ سەفەر، ئەوہندە ئەھلی مالەکە دلایان خۆش بوو بە گەرانەوہیان، لەو سەفەرە بچکۆلە یە کە ھەمووی چەند سەعاتیکیان پێ چوو بوو.

ئامە خان قومیکە لە چایەکە ی دا و سەیریکە میرد و شووبرای کرد و گوتی: "وہ لا ئیمەش رۆحمان لە مستماندا بو، بەتایبەتی لەمسەر کە چووین." ئیتر کەوتە باسی لیخوری نی پاسەکە و چاوبەرکی لەگەل ئەو ژنە بەدخووە، ھەرودەھا باسی ونبوونی خۆیشی بۆ کردن، حەپسە خان گۆلدان و دوو سنی شتی سەرمیزی کرپیوو، بە یارمەتی سەبری لە کارتۆنەکە دەری ھینا، سەری بەرز کردەوہ بۆ ئاسمان و بە کۆل و دل گوتی: "ئۆہ خویە ئەمانە لەسەر میزی مالی خۆمان لە سلیمانی دانیم." حەپسە خان بە خۆشییەوہ گوتی: "ھەر کە دەستم دانی بیانکریم ئەم ئاھەم کرد و نەزریکیشم گرت بۆ ئەو حەزەرەتی مەعسوومە یە."

خاتوو زبیدەش چوو بووہ ژوورەکە ی خۆی، کورەکان لێی کۆمەل بوو بوون، یەکی چای بۆ دەبرد و یەکی سینییە چیشتی دەخستە بەردەم و لە دەوری دانیشتن، ئەویش کەوتبووہ باسی سەفەرەکە ی.

* * *

رۆژگار بەم چەشنە تێپەریی بەسەر مالى حەپسە خاند، تاوھکو خۆياندا لە سال و نيوک و زياتر، لە ماوھى ئەم سال و چەند مانگەدا، کورەکانيان بۆ چەند جارک بە ئىجازە و بە نۆرە هاتن بۆ سەردانيان، پووناک و دايک و پوورى چوون بۆ ھەمەدان بۆ سەردانى باوکى بىستون، پووناک لە مالى خەزورى مایەو و بەین بەینى سەرى مالى باوکى دەدايەو، لەو ماوھىدا دوو جار باوکى بىستون بە نەخۆشى ھىنرايە تاران و دوایى گەرايەو شويى خۆى لە ھەمەدان و سىحەتى بەرە بەرە باش بووبو، بەختيار و تۆفە و سمایل و کاو و کامەران، ئەوانىش يەک دوو جار سەرى پىشمەرگەکانيان دا لە ھەمەدان و گەرانەو تاران بۆ لای حەپسە خان و ئەوان.

* * *

سال وەرگەرابوو، ديسانەو سەرەتای پاییز بوو، ئىوارەيە و ھەردوو حاجى و چەند کەسى خىزانەکەيان بە بىتاقەتى و بىزارى لە دەورى يەک کۆ بووبوونەو و لە تارمەکەى بەردەمى ژورى ميان دانىشتبون، لەگەڵ ئەوھشدا کە دنيا لىل و ڕەشەبا و ھەندى سارد بوو، دەيانويست خۆيان بە منالە وردەکانەو بەخافلىن، بەتايەتى کوردۆى نەوبەھار، کە لەوانى تر گەورەتر بوو و فىرى قسەى زل بووبوو، ھەرەھا گۆرانىشى بۆ دەگوتن و لاسايى گۆرانىيژە فارسەکانىشى بۆ دەکردنەو و لەگەڵ منالەکانى تر خەرىکى ھارى ھارى و بزىوى بوون، زەنگى دەرگا لى درا و يەکى لە کورەکانى خوارەو ھەپى کرد و کردیەو.

شىروان و نەورۆز کرديان بە مالىدا. ئەوانەى لە تارمە و ھەيوانەکە دانىشتبون ڕاپەرىن و قرىشک و ھورپان تىکەوت لە خۆشى ھانتى کورەکان و ماچوموچ و دەستلەملان دەستى پى کرد. کورەکانىش بە گەرمیەو بە ڕوى خۆشەو ھەوالى ھەموو لايەکیان ڤرسى و پىکەو ھەموو چوونە ژورى و دانىشتن.

حاجى مەجید بە ھەندى سەرسوورمانەو گوتى: "ياخوا کورم بەخىر بىنەو، بەلام بۆ وا لەڤر، خىرە ئىشەلا، خۆ ھەمووى دوو ھەفتەيە عەلى و بىستون گەراونەتەو." شىروان بە زەردەخەنەيەکى خۆشەو گوتى: "ھاتووين دلان خۆش بکەين." جەماعەت بە جارک دلان خۆش بوو، کە دەبى چى قەومايىت.

زۆر بىسەبرانە ھەريەکەيان لە لايەکەو شتىکى دەگوت و پەلەى لە شىروان و نەورۆز دەکرد کە قسە بکەن و تىيانگەيەنن بزائن چى بوو، ئەو خەبەرە خۆشە چيە کە ھاتوون پىيان بلين. نەورۆز گوتى: "مالتان ئاوا بىت، ئىمە لە بەيانىيەو بەڤيەين، جارى ليمان گەڤين و ماوھمان بەدەن ھەناسەيەک وەرگرين." کاکە حاجى باوکى بە ڤەرۆشەو گوتى: "ياخوا لەشتان ساغ بىت ئىشەلا ئىستا تىر پشوو دەدەن و

ئیسراحت دەكەن، بەلام بەخوا دلمان بە بەریەوہ نەماوہ، ھەر بە کەلیمە یەکیش بی پیمان بلین چی بووہ.

سەبری لە خۆشیی ئەوہی شیروان و نەورۆزی پوورزا و ئامۆزای بەو ڕووہ خۆشەوہ ھاتون، جیی بە خۆی نەدەگرت و زۆری قسەکانی لە وریتە دەچوون. شیروان و نەورۆز بەرانبەر بە ھیرشی جەماعەت ناچار بوون، ھەروا بە پیوہ قسەکانیان بۆ بگیڕنەوہ. شیروان گوتی: "وہلا مژدەتان بدەم، لەگەڵ برادەرانسی ئەودیومان دەستمان کردووہ بە گفتوگۆکردن و لەم ڕۆژانەدا چەند کەسیکیان دینە لامان تاوہکو بگەینە بپاریک."

جەماعەت دایان لە چەپلە و ھەندیکیان ھەلبەزین، کورەکانی خواریش ھەموو بە ھەلەداوان ھاتنە سەری و ھەموویان دەوری شیروان و نەورۆزیان دا و ھەر کەسەو کەوتە پرسیارلینکردنیک و کردیان بە ھەلا.

تۆفە زەرەخەنەکە ی گەیشتە لای گویچکەکانی ئەوہندە دەمی پان بووہوہ و سوور سوور ھەلگەرابوو، لە خۆشیی ئەم قسە یە. ڕووی کردە حەپسە خان و خوشکی و سەری ڕاوہشان و گوتی: "پنم نەگوتن خوتان ئەوہندە نارەحەت مەکەن دلم خەبەری داوہ کە بەم زوانە مژدە یەکی خۆش دەبیستن." ئامە خان کە وەک مەستی لی ھاتبوو لە خۆشیی ئەو مژدە یە لەگەڵ ئەوہشدا سەری سوورما لە قسە ی دلخە بەردانەکە ی تۆفە و لە دلی خۆیدا گوتی: "پەنا بە خوا لە دەمی ئەم تۆفە یە، بۆ ھەر قسە و باسیک کە بگوتریت ئەو وەرماندەنەوہکە ی دەلیی لە قولی مستایە تی. دە توخوا ئەوہ کە ی و چ ڕۆژیک ئەو وای بە ئیمە گوتووہ کە خەفەت نەخوین، چونکە دلی خەبەری داوہ کە شتیکی خۆش دەقەومیت." ئامە خان لە ژیر لیوہوہ گوتی: "ئامان سەدەق لە کاری خوا لە دەم و فیشالەکانی."

* * *

خیزانەکە لە دوا ی ئەو ورووژان و ھەرایە ھەندئ ھاتنەوہ سەرخۆ، کورەکان پشوویەکیان دا، ئەوانیش ھەر لە دەوریان بوون، ھەندیکان دادەنیشتن و ھەندیکیان ھەر ژوو و ھەییوان و ھوشە ی دەکرد و جیی بە خۆی نەدەگرت لە خۆشیاندا. حاجی مەجید بە خۆشییەوہ ڕووی کردە شیروان و نەورۆز و گوتی: "بەخوا ئەمە مژدە یەکی خۆش بوو، بەلام ئەمە چۆن بووہ و کامتان دەستپیشخەری کرد لە مەسەلە کەدا؟" شیروان خۆی گورج کردوہ و سەیریکی حاجی کرد و گوتی: "بەینیکیە بیستوو مانە کەوا حکومەت دیسان خۆی کۆ کردووہتەوہ و خۆی ئامادە دەکات کە پەلاماریان بدات و چەند ھیرشیکیشی بردووہتە سەریان لە چەند ناوچە یە کدا." شیروان

دهستی دا به یه کدا و گوتی: "ئیتیر ئیمهش بیانومان نه‌ما، چونکه ئیمه وهختی خۆی وهکو دهزانن بۆیه تیک چووین له‌گه‌لیان که شه‌ره‌که‌یان راوه‌ستاند له‌گه‌ل حکومهت و دوا‌ی درۆکانی حکومهت که‌وتن و به پیشمه‌رگه و خه‌لکه‌که‌یان گوت هه‌موو شتیک ته‌واو براهیه‌وه هه‌ر که‌سه‌و بچیته‌سه‌ر ئیشوکار و مالی خۆی. هه‌روا به ئاسانی و به‌بێ بیرکردنه‌وه‌یه‌ک له‌ حال و هه‌ستی ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ی مالی وێران بووبوو و کورپی شه‌هید بووبوو، وایان کرد که کردیان و ئاخربیش قسه‌ی ئیمه‌ ده‌رچوو، حکومهت دهستی برین، تاوه‌کو خۆی قاییم کرد و کوردیشی به‌هێز و دووپارچه‌ کرد، ئینجا که‌وته په‌لاماردانیان، ئیمه‌ش ئه‌مه‌ چۆن قبول ده‌که‌ین، بۆیه بێ سێ و دوو ده‌گه‌رپینه‌وه‌ بۆ یارمه‌تیدانیان و تیکه‌لبوونه‌وه‌ وه‌کو جارن."

حه‌پسه‌ خان ئه‌گه‌رچی دلی زۆر خۆش بوو به‌م قسانه‌ و هه‌ر ئه‌وه‌ی مابوو که هه‌له‌په‌ریت، به‌لام له‌په‌ر وه‌ک هۆشی بیه‌وه‌ به‌ر خۆی هه‌ندێ مات بوو و گوتی: "ئه‌یه‌رۆ ناشی به‌م زوانه‌ برۆنه‌وه‌؟ ئه‌ی عه‌لی و حسێن و ئه‌وان نه‌بینین؟ ئه‌ی نایه‌نه‌وه‌ بۆ لامان؟ ئه‌ی ئیمه‌ چی لی ده‌که‌ن؟ خۆ ئیشه‌لا لێره‌ به‌جیمان ناهیلن!" نه‌ورۆز هه‌لی دایی و گوتی: "ئینجا پووری گیان چۆن به‌بێ ئیوه‌ ده‌رۆینه‌وه‌ و کاکه‌ عه‌لی و ئه‌وانیش چۆن هه‌روا بێ ئه‌وه‌ی چاویان پیتان بکه‌ویت ده‌گه‌رپینه‌وه‌؟" حاجی مه‌جید به‌ دلپۆه‌بوونیکه‌وه‌ سه‌یریکی حه‌پسه‌ خانی ژنی کرد و گوتی: "مالت ئاوا بێ، ده‌ تۆ جاری تۆزی دلی خۆت خۆش بکه‌، سه‌یری بکه‌ن جاری بیر له‌ چی ده‌کاته‌وه‌، به‌ زاتی خوا هه‌ر راست ده‌لێیت مامه‌ خه‌مه‌یت، هه‌ر ده‌بێ شتیک بدۆزیته‌وه‌ تاوه‌کو خۆتی پێ ناره‌حه‌ت بکه‌یت." حه‌پسه‌ خان پیکه‌نیی و گوتی: "ئه‌ی ده‌لیم چی؟ گوتم کورپه‌کان له‌په‌ر نه‌رۆنه‌وه‌ ئیمه‌ لێره‌ به‌جی به‌یلن و بلین ئیوه‌ دوا‌یی وهرن." سه‌بری له‌ویه‌ هه‌لی دایی و گوتی: "ئه‌شه‌ه‌دوبیلا هه‌ر ئه‌وه‌مان که‌مه‌."

تۆفه‌ جامانه‌که‌ی کرده‌وه‌ و جاریکی تر خه‌ریکی به‌ستنی بووه‌وه‌ و گوتی: "له‌ ئیستاوه‌ پیتان بلیم، به‌دیار که‌سه‌وه‌ داناناشم، به‌ مه‌رقه‌دی پینغه‌مبه‌ر له‌ پێش هه‌مووتاندا و له‌پێش پیشمه‌رگه‌کاندا من ده‌گه‌ریمه‌وه‌، ئیتیر من له‌ حیسابی مانه‌وه‌ و نه‌مانه‌وه‌ ده‌رکه‌ن ئه‌وه‌ پیم گوتن." ئامه‌ خان به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ پووی کرده‌ تۆفه‌ و گوتی: "باشه‌ قوربان، گه‌وره‌ی گه‌ره‌ک، به‌دیارمانه‌وه‌ مه‌ینه‌." ئامه‌ خان دایه‌ پیکه‌نین و سه‌یری دانیشتوانی کرد و گوتی: "ئه‌مه‌ قسه‌یه‌، سه‌رله‌شکر پێش نه‌که‌ویت؟ هیزری پیشمه‌رگه‌ چۆن ده‌زانیت بگه‌ریته‌وه‌ ئه‌گه‌ر کاکه‌ تۆفه‌ سه‌رله‌شکر وه‌ک ئاسک پیشیان نه‌که‌ویت، خوا نه‌بیریت شاره‌زای هه‌موو ریگاو‌بانیکه‌، ئه‌گه‌رچی وهختی خۆشی ون بووبوو، گه‌یشتبوو ه‌ شاخه‌کانی کودستانی تورکیا." تۆفه‌ دلخۆش و به‌که‌یف بوو بۆیه‌ ئه‌ویش به‌ قسه‌کانی

ئامە خان پىڭكەنبىي و گوتى: "قسەت وەك نەقشى سەر بەرد وايە، ئامر مەخفەر."
ھەمويان بە جاريك دايانە قاقاي پىڭكەنين بەم وتوويزەي بەيني ئامە خان و توفە.

* * *

شىروان و نەورۇز ھەر چوار رۇژيەك مانەوہ لە تاران لاي دايك و كەسوكاريان،
تاوہكو ئاگادارى وەزەكەيان بەكن و ھەندى ئامۇژگاريان بەكن لەو رۈوہوہ.
ھەر دواي گەرانەوہى كورەكان، ھەپسە خان و خوشكى و ئەوان كەوتنە
خۇكوردنەوہ و خۇپچانەوہ، دەنگوت ھا ئەوہتا ئۇتۇمبيليان لەسەر راوستاوہ.

بەو حالە ئامادە لەسەر كۆل و بارەكانيان دانىشتن، جارى وا ھەبوو يەككيان دەچوو بۇ
ھەمام سەرى بشوات، دادەنىشت جاريكى تر جاننا و باولئى تىك دەدا تاوہكو جل بۇ خۇي
دەربىتت، ئەوى تريان لەولاوہ ھەلى دەدايە و پىي دەگوت: "كچى دايكم جلى پىويست بۇ
قايم دەكەن، خۇ ھىشتا كەس ديار نىيە و نەبووہ كە بلىت وەرن برون، خوا دەزانىت بە
مانگىكى تريس پىمان دەلئىن وەرن يان نا." ئەوى تريان دەيگوت: "توخوا با سەرىكى بازار
بدەينەوہ، وەى دايە وەلا رەنگە زور بىرى تاران بەكەن، ھەرچۇنىك بيت بە خۇشى بيت و
بە ناخۇشى سال و نويوك زياترە لىرەين، نان و نەكمان كردوون، ماليان ئاوا بيت
دالەيدان داي و خزمەتيان كردين، ئىتر بە ھەر نيازىك بوويت من ھەقم نىيە بەسەرەوہ و
من دەلئىم كە ئىنسان لە كانىيەك ئاوى خواردەوہ نابى بەردى تىفريديت."

ئاغاي رەزائى ھەندى جار چاوى خۇي دەسپىيەوہ و دەيگوت: "گريانم دىت كە ئيوہ
دەلئىن دەرۇينەوہ، بەراستى لەگەلتان راھاتووم كە برونەوہ زورتان بىر دەكەم، توخوا
با منىش بىم لەگەلتان."

كە ئاغا رەزائى دەچووہ خوارەوہ، ئەمان سەريان دەنا بەيەكەوہ و دەكەوتنە
چرپەچرپ، ئەو دەيگوت: "وەيش، بەراستى خەفەتمان بۇ دەخوات، چاوت لىيە چۇن
چاوى پىر بوو لە فرمىسك." سەبرى ديسان زورزانانە دەھاتە قسە و دەيگوت: "كچى
درو دەكات، فرمىسكى چى و حالئى چى، ئەوہ پىيان گوتووہ وا بكات و وا بلىت كە
بەشكەم لەگەل خۇمانى بەرىن و لەوى جاسوسى بۇ دائىرەكەى بكات، ئيوہ چووزانن،
ئەمانە ھەزار فرتوفىلى وايان لەژىر سەردايە." ئەوى تريان دەيگوت: "خۇ وەلا رەنگە
راست بكات و بە دل بىلئىت كە رۇيشتين بىرمان بكات بۇمان نارەھەت بيت، راھاتن
زور كار دەكاتە سەر ژيانى ئىنسان و ھەروا ئاسان نىيە، تۇ با ئىشەلا ئىمەش
برۇينەوہ، ئەوسا چۇنى بىرى دەكەين و چەند زوو زوو دىتە يادمان."

توفە بەم دەنگوباسى رىككەوتن و گەرانەوہ بۇ ولات و خۇكوردنەوہيە زور سەرقال
و مشەوہش بوو، جارى وا ھەبوو دەچووہ سەر ژنەكان و پىي دەگوتن: "كوا ھىشتا

هیچتان نه کردووه، دهی زوو بکهن خۇتان کۆ بکه نه وه. " جاریکی تر دیسان چووه
سه ریان و دهستی کرد به بۆله بۆل و گوتی:

- کوا، هیشتا هر هیچتان نه کردووه!

- کوره باوکم به رۆکمان به رده، خۇمان چ کۆ بکهینه وه، چیمان ههیه، دوکانی
به کره و دوو قالب سابوون، وهکو مهسه له که گوته نی، له م دوو سی جانتا و
په رۆ و پیتاله زیاتر چیمان ههیه.

تۆفه ههروهک شیتی لی هاتبوو رۆژی وا هه بوو له ژهمیک زیاتر نانی پی نه ده خورا له
په له پهلای ئه وهی کهی ده رۆنه وه. ههروه ها که وتبووه ناو ئه و خرتوپرتهی که وهختی
خۆی هاتبوون بۆ تاران، پیمان وابوو وهک چراییکی ئینگلیزی و لۆکسی نیوداشت و
ههنی قاپ و ماپ که ئه وسا له دبییه کهی فاته خان کریبوویان و ئه وه بوو که له بانه
ئاغای هسه نیی ریبه ریان هه موو چاکه کانی بۆ خۆی بردبوو، خراپه کانیسی بۆ به جی
هیشتبوون، له گه ل ئه و دوو سینیه خیچوخوار و دۆلکهی ئاو و چهند په رداختیک و
چیشتلینه ریکی بچوکی یه کچاوی نه وتی و یه ک دوو به رهی کون.

تۆفه ئه مانه ی هه موو کۆ کرده وه و گوتی: "کونه کپ بیرده تیده په ریت، ئه م شتانه ی پی
ده فرۆشم، دواپی به پاره که یان حاجه یه کی باش ده کرم و ده بیبهینه وه له گه ل خۇمان."
هه موو خیزانه که به دزییه وه پیده که نین و نه یانده و پیرا پیی بلین: "کوره باوکم ئه وانه
ئه وه ناهین، بیده به فه قیریک به که سیک." بۆیه وازیان لی هینا و گوتیان: "که یفی
خۆته، چی ده کهیت بیکه."

* * *

رۆژیکی دواپی چیشته نگاو یک خه لکی گوتیان له دهنگی قه ریه ک بوو له به رده رکی
هه وشه، کوره کان که له هه وشه نزیک بوون زووتر رایان کرد بزنان چیه. دهنگی
تۆفه یان ده هاته به رگویی، که ده یقیراند و هر سه گباب سه گبابی بوو. به ختیار به
هه له داوان رای کرد، سمایل به په له ئاغای ره زایی بانگ کرد، که له چیشته خانه که
خه ریکی خواردن دروستکردن بوو، هه موو به جاریک چوون، هه پسه خان و سه بری
و نه سرینیش به هه ناسه برکی گه یشته لایان، که سه یر ده کهن تۆفه ئه وهنده تووره
بووه که هه ردوو چاوی چووته پشتی سه ری و ده می گۆ ناکات له تووره پیدا و هر
ده ست راده وه شینی و ده لیت: "نامه ردی سه گباب! خۆت ئیختیار و خه له فاوی، بۆ من
چیم به تو گوتوووه تا وهکو پیم بلینیت..." خه ریکه په لاماری به رانبه ره کهی ده دات، که له
ته مه ندا ههروهک خۆیه تی؛ کابرایه کی شرۆله ی فه قیری داماو، دوو گونیه ی به تالی له
به رده می خۆیدا داناوه، تۆفه خرت و پرته شه رکهانی له به رده می خۆی کۆمه ل کرده وه

و ھەر دەقپىزىنى و ھەر لەگەل كابرأى شېرۇل شالائو بۇ يەكتەر دەبەن و دەستيان بە يەخەى يەكەوھىيە، ئاغاي رەزائى و بەختيار و كورەكانى تر بە پەلە كەوتنە بەينيان و لە يەكيان كوردنەوھ.

ئاغاي رەزائى لە كابرأى شېرۇل توورە بوو و چوو بە گژيدا و بە فارسى پىيى گوت: "ئەوھ چىيە! ئەوھ چىيە! تۇ نابى ئاگات لە خۇت بى كە شەر لەگەل كى دەكەيت؟ ئەمانە ميوانى دەولەتن، دوايى دەولەت پىيى بزانى باوكت لە قەبەر دەردەھىتى." كابرأى شېرۇل بە توورەبوون و ھەناسەبىر كىتوھ رووى كرده ئاغاي رەزائى و گوتى: "كورە برام، بىرەدا تىيەپىم بانگم دەكرد كەسەيك كۆنەى ھەبىت، ئەم كابرأى بە راکردن ھات و گوتى: 'وەرە وەرە من شتم ھەيە. منىش ھاتم، ئەویش چووھ ژوورى ئەم زبىل و شتە كۆن و شكوانەى بۇ ھىنام، دواى ئەوھى سەيرم كردن وتم ئاغا ئەم فافۆن و سىنى و شتانەم بەكەلك نايىت، بەلام بەرەكان و چرا نەوتىيەكان لىت دەكرم، ئەویش گوتى باشە بە چەند، منىش گوتم ھەمووى بە سى تمەن ھىدەى باشە نايەدى 'اختيار داريد.' "اختيار داريد" بە فارسى ماناى "كەيفى خۇتە" يان ھەوھسى خۇتە.

ئاغاي رەزائى و بەختيار چوون بە گژ تۆفەدا و پىيان گوت: "باشە ئەم كابرأى چىيى كرووھ كە تۇ ئەم ھەموو جنىوھى پى دەدەى و ئەم شەرە زلەت ناوھتەوھ؟! تۆفە، كە وەك فىشەكە شىتەى لى ھاتبوو، ھەندى كۆكىي و بە خىسەيەكى ئاگرىنەوھ سەيرى كردن و گوتى: "چۆن چىيى كرووھ؟! من پىيى دەلیم ئەمە سەوا و معامەلەتە، من دەلیم بە سەد تمەن تۇ دەللىت بە سى، كە چى نامەردە خويىرپىيە پىم دەللىت وەلا تۇ ئىختيارى و خەلەفاوى." ئاغاي رەزائى بە توورەبىيەوھ و بە نىوھ فارسى و كوردى گوتى: "كاگا ئەوھ كەى گوتوويەتى پىر و خەلەفاوى، پىاوھكە دەللىت 'اختيار داريد'، يەعنى ھەوھسى خۇتە بەوھندەى نادەى مەيدە."

ھەرچۆنىك بىت ھەموو كورەكان دلى كابرأيان دايەوھ و گوتيان كە ئىوھ لە يەك نەگەبىون و قەيناكە عاجز مەبە و پەلى تۆفەشىان راکىشا و برديانە ژوورى. ھەردوو حاجى ھاتبوونە ھەيوانەكە و بە ھەپەساوى سەيرى يەكتريان دەكرد كە ئەمە چى قەماوھ، كورەكان خەرىك بوون دەبوورانەوھ لەبەر پىكەنەن و ھەرىكەيان دايە پىرمەى پىكەنەن و لە ترسى تۆفە رايان كرده شوپىنك. سەبرى، كە لە ھەموويان زياتر بە تۆفە دەویرا، دەستى دا بە يەكدا و گوتى: "ئەيەرۆ، چۆن بووين بە سىنەماى گەرەكەكە، ھەموو دراوسىيەكان ھاتبوونە بەردەرگاكانيان و ئەوانى ترش لە پەنجەرەكانەوھ سەيريان دەكردىن، لەبەر ئەو دوو سى فافۆنە شكاو و بەرە شەرە كە ھەر بۇ تەنەكەى زبىل و سەرەنوئىك باشن." تۆفە سەيرىكى كرد و بە تەوسەوھ گوتى:

"بۆچی بۇ سەرەنویلك باشن موفەتیش!" سەبرى جواىى دایەوۋە و گوتى: "ئۆھ لەبەر فارسىيەكەت بمەرم، ئۆھ بە خىرى سالىكىشە دەچىت بۇ مەكتەب، كەچى لە كاپرا نەگەيشتى دەلەت چى و كردت بەم بەزمە." كاكە حاجى لە ھەيوانەكەوۋە گوتى: "كورە كاكە گيان ھەمووى چەند رۆژىكمان ماوۋە لىرە لەسەر رۆيشتىن با خۇمان بەدناو نەكەين، ھەموو دراوسىنيەكان حورمەتمان دەگرن و دەلەين مالىك بىدەنگن." تۆفە لەبەر خۆيەوۋە گوتى: "ئىنجا با مەدحمان نەكەن، وەلا لەسەر مەدحى ئەوان پەكمان كەوتوۋە." ئىنجا لەژىر لىوۋە گوتى: "لە قەبرى باوكى گەرەيان بەم." حاجى مەجىد سىخورمەيەكى لە براكەى دا و بە ئەسپايى گوتى: "لە رپى خوادا لەگەلى مەلى و دەمى مەكەرەوۋە."

* * *

بۇ دوو مانگ دەچوو كە شىروان و نەورۆز گەرەبوونەوۋە ھەمەدان بۇ لاي پىشمەرگەكان، ئەمانىش دەتگوت لەسەر ئاگر دانىشابوون كە كەى جەوايىكيان بۇ دەننيرن و كەى دىن بەدواياندا. رۆژيان لى بووبوو بە سال، شەويان ھەر لە برانەوۋە نەدەھات، جارى وا ھەبوو ھەپسە خان دەيگوت: "وەلا دەلەى بەختيار بنىرين بۇ لايان، ئۆھ بۇ كەسيان ديار نەبوو، خۇ دلەمان توايەوۋە." حاجى مەجىد دەھاتە قسە و دەيگوت: "كورە بابم سەبر بكەن و دان بە خۇتاندان بگرن، ھەلبەت ھىشتا بۇيان نەكراوۋە، ئىستا ئەوانىش خۇيان كۇ دەكەنەوۋە و رەنگە ھەزار و يەك تەگەرەيان ھاتىتتە رى." براكەى لەولاوۋە سەرى با دەدا و بە كزىيەوۋە دەيگوت: "بەخو زۆر ترساوى كە گفوكۆيەكە تىك چووبىت، ئىوۋە نازانن كە رەنگە ئىستا چەندىن كەسى گىرەشيوين لەبەر دەسكەوتى تايىتتى خۇيان ئەم رىككەوتنەيان پى ناخۇش بىت و بىانەويت تىكى بدەن، چونكە دەترسن بە رىككەوتن و نەمانى دووبەرەكى جى بەوان لىژ بىت، بۆيە زۆر لە مەراقام، خوا رەحمان پى بكات، بەم سال و نيوۋە ھەموومان سويمان بووۋەوۋە." نەوبەھار دەيگوت: "دە بلى ناتوانن دوو دىر كاغەز بنووسن، خۇ پىش ئەم باسە ھەفتەى دوو سى نامەيان دەھات." نەسرین وەرەمى دەدایەوۋە و دەيگوت: "ئۆھ كاشكى ئەم قسەيەيان ھەر نەكردايە و ئىمەيان نەخستايەتە سەر ھەلەكەسەما." تۆفە بە توورەبوونەوۋە دەھاتە لايان و دەيگوت: "بەخو بەخو لە سبەينى زووتر نىيە ئىزن وەردەگرم و سوارى پاس دەبم و ھەمەدان لە كوئىت ئەوا ھاتم." دەستى دەدا بە يەكدا و دەيگوت: "باوكم شەو خەوم نەماوۋە، ھەموو شەويك دەلەيم دەى خوايە بەيانی خەبەرەكمان بۇ بىت، ئىتر بەراستى ئەوانىش ناخۇشيان كرد."

ئەو بەيانىيە تۆفە بە توورەبى و بىزارىيەو خۆى كۆ كردهو و بە كورەكانى گوت: "شەرت بىت سەرى خۇم ھەلگرم و ھەروا لە خۇمەو و ھەكو شىت بکەومە ئەو شەقام و جادە و بىابانە و تاوھكو شەو نەيەمەو لە داخى عەلى و ئەوان، كەوا ھىچ لىمان ناپرسنەو و نايەن بەلامانەو." بەختيار زەردەخەنە و پىكەننەكەى بە زۆر شاردهو لە ترسى توفە و گوتى: "كاكە گيان من ئەلېم ئىمروش دان بە خۇتدا بگرە و مەرۆ بۆ ھىچ كوى، دەترسم توورە بى و تووشى شەرىك شتىك بىى." تۆفە بى گويدانە نەسىحەتەكانى بەختيار، خۆى ئامادە كرد و جگەرەيەكيشى خستە بەينى لىويەو و دايگىرساند و بە دەمى گىراو و بى ئەوى سەيرى كەسيان بكات، گوتى: "بە دووعا، خواحافىز." چوو دەروە، ھەندى لە بەردەركى ھەوشە راوھستا وەك بىر بكاتەو كە بە چ لايەكدا بکەوئتە رى، لە دواى ئىستىك توفە ديار بوو برىارى خۆى دابوو كە بۆ چ لايەك بروات بۆ يەك دوو جار كۆكى و گەرەووى خۆى پاك كردهو و كەوتە رى بەرەو خوار بۆ لای ئىستەگەى پاسەكەى دەچوو ناوشار و بازارى گەرەو.

بە فېرۆ رۆيشت و لە ھىلاكى بەولاه ھىچى ترى دەست نەكەوت و ئەو چەند پارە و پوولەشى كە ھەببوو لە گىرفانىدا ھەلى گرتبوو و پشتى پىنى گەرم بوو و زۆر جار كە دەبويست شتىك بكرىت دەيگوت: "دەى با ئەم جارەش واز بىنم با پارەكەم ھەلگرم و خەرجى نەكەم با بۆ شتىكى پىويستتر بىت." ھەموو ئەو پارەيەش كە دللى پىنى بوو و گىرفانى گەرم كردهو، نەدەگەيشتە ۸۰ دىنار، كەچى ئەمرۆش چونكە بىئىش و بىكار دەسووراپەو لە ناوبازار، نيەوى پارەكەى بە خۇراپى خەرج كرد و ھەر گوتى: "ئەم بلووزە زۆر ھەرزانە و ئەم گۆرەوييانە ئەستور و باشن، ئەم دوو كاشىيە ئەوانەن كە ھەپسە خان ھەزىان لى دەكات و ئىستا دللى پىنى خۆش دەبىت، ئا توخوا ئەم دوو شەقشەقە و يارىيانە بۆ ئەو دوو سى منالە بكرم." كەچى پارەكەى نيەوى نەما، ھەمووشى بە شتى زۆر ناپىويست، كە دەبتوانى شەش مانگى ترىش ھەر باسى بلووزكپىن و گۆرەوى نەكات، چونكە ھەرچەندە دەچوو بازار، گۆرەوييەكى كرىو و ئىستا يەك توورەكە گۆرەويى ھەيە لەگەل دوو بلووزى لەبەرنەكراوئىش. شەقشەقە و يارىى منالانىش ئەو ھەموو پارەيەشى پى دەدا، ئىستا ھەر دواى رۆژىك ھەلدەدرىنە ناو سەبەتەى يارىيەكانى ترىانەو، يان لەو ناوھدا پەرشوبلاو دەبنەو و لەكن خۇيان لەسەر سەفەرن و شتى زيادىان بۆ چىيە؟

تۆفە ھاتەو سەرخۆ و گوتى: "ئەو چىيە دەللى نوستون، ئەمە چەند جار من لە زەنگەكە بەدم." ئەم جار پەنجەى نا بە زەنگەكەو و چەند جارىك لەسەر يەك لىنى دا تا گوئى لە دەنگى راکردنىك بوو. سمایل دەرگاكەى كردهو، تۆفە بە پوويەكى زۆر

گرژەوه گوتی: "چییە، ئەمە چەند جار لە زەنگی دەرگاگەم دا و کەس نەهات بیکاتەوه، دیارە دیسان چایخانەکەى حەمە رەق گەرمە و لەبەر دەنگی رادیۆ و گۆرانی و چەقەچەقی دۆمینه ئاگاتان لە هیچ نەماوە." سمایل بە رۆویەکی خۆشەوه گوتی: "تۆ جارێ رابکە ژووری، کاکە عەلی و ئەوان هاتوون، نەمانگوت ئەمڕۆش سەبر بکە و مەرۆ و خۆت ئەوەندە توورە مەکە." تۆفە گۆرێ دایە خۆی و بە پەلە خۆی هاویشتە ناو حەوشەکە و بە دەم چوونە ژوورەوه گوتی: "ئەى کەى دەرۆینەوه؟ نەیانگوت کەى؟" سەمە بە خۆشییەوه گوتی: "وەلا نازانم هەمووی نیو سەعاتە گەیشتوون، هیشتا ئەوەیان باس نەکردووە."

تۆفە بە توورەکە شتەکانیەوه بە پەلە سەرکەوتە سەرێ و لە خۆشیاندا توورەبوون و پارەخەرچکردن و هەموو شتیکی لەبیر چوووە، بەتایبەتی ئەو کەسەى کە هاتووشە، عەلیی خۆشەویستیەتی، بە پەرپۆشەوه کردی بە ژووردا، عەلی لە دوورەوه بۆی راپەڕیی و باوەشى پێادا کرد و بیستوون و رۆوناکیش هاتن بە هەلەداوان باوەشیان پێادا کرد.

تۆفە توورەکەکەى خستە کۆشى حەپسە خانەوه و گوتی: "دوو کاشیی جوانم بۆ کړیویت، لەوانەى حەزیان لى دەکەیت، ئەوانى تریش یاریی منالەکانن." رۆوی کردە عەلی و گوتی: "ئەوه چیتان کرد و چیتان بەسەر هیناین، وەلاهی و بیلاهی ئەو مەرأقی ئەم دوو مانگە خواردوومە ئەوەتەى هەم ئەوەندە ناپرەحت و سەغڵەتیم نەچیشتووە." عەلی یەک قاقای خۆشیی لى دا و گوتی: "بۆ؟ بۆ؟ خاوەنەکا کاکە تۆفیق گیان، دۆژمنت ناپرەحت و سەغڵەت بن، ئەوەتا هاتین و شکور هەموو شتیکی برپایەوه و نیوەى برادەران و هیزیان کەوتنە رێ بەرەو ولات و هەندیکمان جارێ ماوین لەبەر مەسەلەى چەکەکانمان، کە هەمووی وەرگیرینەوه لە دەولەت." عەلی سەری برده نزیک باوکی و مامی و گوتی: "ئێستگەکەشمان بۆ ناردن، وا بەرپۆیە لەگەل برادەران، باش بوو شکور تاوەکو ئێستا کەسیش پێی نەزانیبوو کە باولەکانمان لە کوینیە." باوکیشی بە چرپەوه پێی گوتەوه: "خەریک بوو ئەو قسەیهى لى بپرسم، ئەوه هەر لە دلمدا بوو." حاجی سەری بەرز کردەوه و بە ئەسپایی دووعایەکی کرد، دوایی دەنگی هەندى بەرز کردەوه و گوتی: "یارەبى هەزار جار شکور، بەخوا ئەمە زۆر مژدەیهکی خۆش بوو، دەى خوايه لەسەر تۆ."

حەپسە خان هیشتا توورەکەکەى لە کۆشدا بوو پیشانی خوشکی و کچەکانی دەدا، سوورە سووری رۆمەتی بوو لە خۆشیی هاتنی عەلیی کۆرێ و رۆوناک و بیستوونی خۆشەویستەکانی کە زۆر بییری دەکردن، وازی لە سەیرکردنی شتەکانی هینا و بە

چاویکی پر په روښ و خوښه ویستی دایکانه سهیریکی کورده کی کرد و گوتی: "باشه به ساقه ت بم ئه ی ئیمه چی لی ده کهن؟" سهبری له ویوه پیکه نیی و گوتی: "پنیان بلی به قوربانه، ئه مه دوو مانگه له سه ر کول و باره کانیان دهنوون له تاوان." عه لی پیکه نیی و گوتی: "ده تو جاری دایکه گیان، با ئیمه برؤینه وه ئیوه شوینه که تان باشه، رهنگه شه ر دهستی پی کردبیته وه ئه م مناله فه قیرانه بیتنه وه ناو شه ر و هه موو روژیک له کونه ته یارده ا چی ده کهن، با هیچ نه بیت ئیمه برؤینه وه و بزاین حاله که و حالی خه لک چونه، ئه وسا یه کیکمان دیننه وه به دواتاندا، جاری وا زستانه که ش هات، به قسه ی من ده کهن جاری وا په له بیر له گه رانه وه مه که نه وه."

بیتتون، که تا ئه وسا هه ر له گه ل رووناک ئه م ژور و ئه و ژور یان ده کرد، کردی به ژوردا و هه لی دایی، وه ک قسه که ی عه لی ته واو بکات و به زه رده خه نه که یه که وه گوتی: "چییه خه سوو گیان، بوچی ئه وه نده په له تانه؟ کونه ته یاره کانت له بیر چووه وه یان بیر یان ده که یه ت؟"

ئه م قسه یه ی که عه لی و بیتتون کردیان هه موویانی به جاریک راپه راند، هه پسه خان به گه رمییه وه گوتی: "ئه یه رو ئه وه ئیوه چی ده لاین، ئیمه دلان سوی بووه وه ئه م چه ند هه فته یه، شه و و روژ گویمان هه لخصتووه که که ی پیمان بلین ده ی وهرن، ئیستا وامن پی ده لاین؟" رووی کرده بیتتون و گوتی: "کونه ته یاره ده لیت؟ ئه ریوه لا بیر ده که م، وه لا ئه وه مان که مه ئیمه لیتره دانیشین و پلاو و گوشت بخوین و ئیسراحت بکه ین و ئیوه ش بچه ناو ئاگر و شه ر و گولله و ئه وه نده ش دوور بین له یه ک." هه پسه خان دهستی هه لبری و به په رو شه وه گوتی: "وه لا به سه ری پیغه مبه ر من له پیش هه مووتاندا زیره ده که م و ده مر م." ئامه خان خو ی گورج کرده وه و گوتی: "که واته بلین ئیمه وا ده روینه وه و ئیوه ش لیتره دیق مه رگ بن و بمرن بو خوتان."

توفه جگه ره که ی خسته ناو ته پله کی جگه ره و زور به توندی په نجه ی پیا نا، هه روه ک که داخی خو ی به وه بکات، ئینجا سهیریکی کردن و به ده میکی تیکه لوپیکه ل له توور په ییدا گوتی: "چی؟ چی ئدکهن؟ به جیمان ده هیلن لیتره؟ وه لا به مه رقه دی ئه و کاک ئه حمه دی شیخه پیم له گه ل پیتان ده بیت، لیتره نامیم، بوچی باو کم ده تانه ویت بچه شیتخانه؟"

رووناک به نازیکه وه گوتی: "وه لا ده سا خه سووم ده یگوت جاری لیتره ده مینمه وه تاوه کو به هار، به م پایزه درهنگه ئه م منالانه و ئه م پیاوه نه خو شه بو کو ی به رم به و ریگاوبانه سه خته دا." بیتتون بو ی سه نده وه وگ وتی: باو کیشم گوتی که چوو یته وه بنیره ده ستیک به خانووه که ماندا به یین، چونکه وه ک ده زانن خانووه که مان چول کراوه

و ئەو معاوانە نامەردەش يەك دوو دیواری پوو خاندوو. لەبەر ئەوە هەر ئەو هیان باشە ئەم زستانە نەپۆنەو. "نەسرین گوتی: "خۆ وەلا لە سەریکیشەووە راست دەکن، بەم سەرماوسۆلەیه ئەم منال و خیزانە بەرینە کوو بەو ریگا سەختەدا و ناو گوللەباران، ئەگەرچی پۆحم دەرچیت هەزاران نازدارت ئەو خەلکەش لەو دیهات و شیوانەن، خۆ ئیمە لەوان عەزیزتر نین، بەلام چونکە لێرهین هەقە بیریکى لى بکەینەو. " نەوبەهار لە خۆشیی هاتنی عەلیی میزدی بیری داخراوو، گوئی لە جەماعەت نەبوو کە چی دەلین و چی نالین، لەپەر وەک هاتبیتە هۆش خۆی و ئەو ریگابانە سەختەى بیر کەوتبیتەو کە چەند پۆژ بەپۆنە بوون و سەرۆسەکووت و داوینی هەلگراوی هاتەو بەر و منال بە کوول و بە شانى هاتەو بەرچاو، بۆیە ئەویش پوو کردە عەلی و گوتی: "باشە ئەگەر برۆینەو هەر دەبى بەو ریگایەدا برۆین کە پیايدا هاتین؟ هیچ ریگایەکی تر نییە؟" عەلی بە زەردەخەنەیه کەووە سەیری کرد و لەبەر باوک و مامى و ئەوان پوو بەهاتایە، لە پیش وەرماندەنەو پرسیارەکەى جارێ تیر تیر ئەو گەردن و لامل و رومەتەى ماچ دەکرد. وەرمامى دایەو و گوتی: "ئەرپۆەلا هەر ئەو ریگایە هەیه، چونکە ئیمە دەبى بە ریگای قاچاغدا برۆین، ئەگینا خۆ تەیارە هەیه کەمتر لە سەعاتیک دەتباتە بەغدا، هەرۆهە ئۆتۆمبیلێش هەیه بە دوو سەعات ریگا دەتباتە ولات، بەلام ئەو بۆ ئیمە نییە. ئیمە هەر دەبى تاکو بانە یان سەردەشت بە ئۆتۆمبیل برۆین، لەویشەو هەر دەبى بە پى و ولاخ، ئیتر ئیووش کەیفى خۆتانە، من دەلیم بیریکى لى بکەنەو."

حەپسە خان بە مەلوولییەو گوتی: "ئەى ئەو مالانەى لای ئیو چى دەکن؟" عەلی گوتی: "منالدارەکان دەلین جارێ نارۆینەو تەووەکو بەهار و ئەوانەى منالی وردیشیان نییە و کورەکانیان ماشەلا زەلام و پیشمەرگەن، ئەوانە دەگەرینەو و بەشى زۆریشیان لەگەل پیشمەرگەکان گەرانەو. "ئامە خان بە پەرۆشەو گوتی: "توخوا ئەى خاتوو زبێدە و بووکەکانى چیان کرد؟" بیستوون هەر بە هاتنى ناوی زبێدە، دایە پرمەى پیکەنین و گوتی: "خاتوو زبێدە دەفەرموون؟ ئۆه خۆى و سەرۆسەربەستە قولینەکەى ئاوا بیت، ئەو هەر زوو لەگەل یەکەم دەستەى پیشمەرگە کەوتە رى و گەراییەو، رانەووستا و گووى لە قسەى کەس نەگرت ئەوئەندە تاقەتى چوو بوو. " تۆفە بە گرزۆمۆنییەکەو و بە توندی گوتی: "بۆچی ناھەقى بوو؟ یارەبى دەستى خۆش بیت."

* * *

ئەو شەو هەموو خیزانەکە تا درەنگ هەر دەوری یەک دانیشتبوون و بیریان لى حەل کردەو و هەر کەسەیان لە لای خۆیەو بیریکى لى کردەو و بەوانى تری دەگوت کە

چی بکن باشه، جار دهبوو به قره و دهمه قالی و جار خاو دهبوونه وه، ئه و دهیگوت هر دهبی برۆینه وه و ئه وی تر بیر دهمه وه که وه لا راست دهکن، به م زستان و سه رما و ره شه بایه ئه م منالانه بو کوئ دهبه ن. چه پسه خان و خوشکی له ترسی ئه وه ی کوره کانیا نهرۆنه وه و نه چنه وه ناو شه ر و گولله باران و هه روه ها زوریش دوور نه که ونه وه لئیا ن، له بهر ئه وه وه کو شیتیا ن لی هاتبوو، ناو به ناو راده پیرین که گوئیان له م جو ره قسانه دهبوو، به شپرزهی دهیا نگوت: "که س قسه ی وا نه کات، ئیمه هر دهرۆینه وه، چونکه نه رۆینه وه دلما ن ده پچریت."

عه لی و بیستوون دهبوو زوو بگه رینه وه، چونکه پیتشمه رگه و براده رانی تریان له سه ریا ن راوه ستابوون و چاوه رپیا ن ده کاردن. به دریژایی ئه وه هه فته یه که عه لی و بیستوون له ناو خیزانه که دا بوون خه و و ئیسراحت له بهر هه موویان هه لگیرابوو، ئه وه ندهیا ن بیر له وه زعه که یا ن کردبووه وه و سه ری دنیا له خیزانه که هاتبووه یه ک. ئاخری هه رچونیک بوو عه لی توانی دایکی و ئه وان رازی بکات و پیتیا ن به سه لمیتی که له وی بمیننه وه، هیچ نه بیت تا وه کو ئه مان دهرۆنه وه و له وه زعه که ده گن و ده نیرن به دوا یاندا.

* * *

دیسانه وه چاو ئاوسا له بهر گریان و سه ر به سترا له بهر ژانه سه ر، هر زوو ئامه خان پشتینی ناوکه وته که ی به سه ته وه پشتی و بانگی خوشکی کرد که بیت ناوکی بو بگریته وه؛ کاتی خواحافیزی و له یه کجیا بوونه وه هات.

چه پسه خان به دایکی گوشراوه وه ده سه ته ته زیوه له رزۆکه کانی له ملی کورپی ئالانده وه و سنگ و به رۆک کراسی خاکی رهنگی فرمی سک ته ر و په له په لاوی کرد و به دهم هه نسکه وه باوه شیشی بو بیستوون و رووناک و کامه ران و کاوه ی خزمیا ن کرده وه، که دهبوو ئه و دوو کوره خزمه شیا ن برۆنه وه له گه ل عه لی و ئه وان، چه پسه خان دوا ی ئه و باوه شپیا کردن و ماچومووچه دلته زینه، هر له شوینه که ی خو ی له هه یوانه که ی سه ری دانیش و خو ی گرمۆله کرد، هه روه ک ئیتر پی هیزی نه مابیت که بروات و به رپیا ن بکات تا وه کو به رده رکی هه وشه. ئه وانی تریش که وتبوونه ناو یه ک، ئه م عه لی ده گرت و بیستوونی به رنده دا و ئه وی تریان رووناک و بیستوونی ده گرت و باوه شی ده کرد به کاوه و کامه راندا.

به ختیا ر له بهر گریان و شیوه نی ئامه خانی دایکی و پارانه وه ی باوک و مام و پووری، که پیتیا ن گوتبوو: "ئه گه ر بیت و تۆش به جیما ن به یلی، هر به ته واوی هه موومان په ریشا ن ده بین." بیجگه له وه ش عه لی توانیبوو ی ئه ویش رازی بکات و تیبیگه یه نیت که

خەباتکردن و پېشمەرگایه تی هەر ئهوه نیه تهنهگ هه لگريت و بچيته جه بهه، به لکو ئه وهش هەر به شیکه له خهبات و پېشمەرگایه تی که که سیک بتوانیت ئه رکی ژن و منال و نه خووشی بیده سه لات هه لگريت و بیانپاریزیت له کاتی تهنگانه دا و دلایان بداته وه و یارمه تیان بدات که وره به رنه دهن و نه رووخین، له کاتیکدا که رۆله کانیان به هوی خهباته وه لینیان دابراون.

* * *

عهلی و بیستون و رووناک و ئهوان به ماتی له ناو جینه لاندروقه ره که دانیشتبون و تاوه کو ده وره به ری که ره جیش هیشتا دلگیری فرمیسه که کانی دایک و که سیان هەر له بهرچاو بوو، هه ریه که یان له لایه که وه سه یری شه قام و ریگاو بانی ده کرد، به تاییه تی عهلی، که هه روه ک کاسی لی هاتیوو ئه وه نده هیلاک و ماندوو ده هاته بهرچاو، چونکه ئه وه نده ی له گه ل گو تیبون و ئه وه نده دلای ئه م و ئه وی دابووه وه قورگی، وشک بوو بوو.

عهلی ئوفیکی دریزی هه لپشت و دهستی برد بۆ سه رولاملی خووی و گو تی: "به راستی ئه م دلدا نه وه و پیسه لماندن و دیمه نی فرمیسه که کانی دایکم و پوورم و ئه وانی تر لای من له چوونه جه بهه و چوونه ناو شه ره گولله سه ختته ره." بیستونیش به زه رده خه نه وه سه ری با دا و له ژیره وه سه یریکی رووناکی کرد که له ته نیشتیه وه دانیشتبوو، ئه مجا سه یریکی عه لییشی کرد و گو تی: "خۆزگه م به خۆت... رزگارت بوو، هیشتا به زمی فرمیسه کی دایکم و مالی ئیمه ماوه." عهلی به زه ده خه نه یه کی بیتینه وه گو تی: "ئه ریوه لا له ئیستاهه خۆت حازر بکه."

رووناک قورگی پر بوو له گریان و سوور هه لگه را، له بهر ئه وه هه ردوو لای عه باکه ی هینایه وه یه ک و ده موچاوی خووی داپوشیی، تاوه کو نه بینریت که خه ریکه بگرییت. بیستون گو تی: "تۆ بلیی کاک شیروان و ئه وان فریا بکه ون بین سه ر بدهن و بگه رینه وه؟" عهلی گو تی: "ئه ی چی، هه ر ئیمه گه یشتین ئه وان ده نیرینه وه، هه ر دوو رۆژی لی بن به سه، ئه وهش له بهر ئه وه ی دایکم و ئه وان دلایان تۆزی ئارام بیته وه." بیستون سه ری هینایه نزی که عه لییه وه و له سه رخۆ گو تی: "وه لا مامه حاجیم راستی ده کرد، کاشکی یان مالی ئیمه له تاران بوونایه یان مالی ئه وان له هه مه دان بوونایه، هیچ نه بیت وه ک ده ره بدهرن له شاریکدا بوونایه بۆ خو یان سه بووریان به یه ک ده هات و هه میسه پیکه وه ده بوون، هه مه دان و تاران زور دوورن له یه ک." عهلی گو تی: "نیتتر بزانی چۆن ده بیت، من ده لیم هه قه به م سه رما و ره شه با و زستانه له جیی خو یان نه جو لینه وه، به تاییه تی که ده وله تیش رازییه، ده لین چه ند لی ره بمیننه وه قه یناکه."

ماوہیہ کی باش تپہ پری بہ سہر گہرانہ وہی ہیزی پیشمہرگہ دا بۆ ولات، حہ پسہ خان و ئەوان ئەگہرچی لە سہریکەوہ دلایان خۆش بوو و بووژابوونەوہ و ہیوا و ئومیدیکیان پەیدا کردبوو و وریان بەرز بوو بووہوہوہ کەوا شکور ئیتر ئەو دوو بەرہکییہ دوا براوہ نہما و وا ہەموویان دلایان نا بہ دلای یەکەوہ و وەک جارن وەکو برا چوونەوہ پشت یەک لە دژی دوژمن. ئەمانہ و گەلی قسەئ خۆشتریشیان دہکرد، بەلام مہراق و بیخەبەریی کورہکانیان ہەندئ بیتاقەتی کردبوون و ہەمیشہ چاویان لە رینگا بوو و گوئیان ہەلخستبوو بۆ خەبەریک.

* * *

زستانہکەئ زۆر سارد بوو، خیزانہکە لە دەوری سوپا و ئاگردانہکە کۆ بوونەوہ، ہەریہکەیان خەیاڵیکی دہکردوہ و ہەریہکەیان نوعمی گوماویکی خەیاڵ دہبوون، ہەر وہا ہەندیکیان لە بیئیشی و بیتاقەتی تەنگەتیکەلہ و بیخەوسەلہ بوو بوون، زوو زوو ہەلدەچوون و دہچوون بە گژ ئەوی تردا، ہەندئ رۆژیش سلای خویان خۆش دہکردوہ، بەوہی کە دنیا ساردہ و ہور و بارانہ و ئیستا رەنگہ کورہکانیان سہریان قال بیت و خەریکی ئیشوکاری خویان بن، پاش ئەوہ کەسیک دہنیرن، خۆ ہەروا ئاسان نییہ و ئیستا ہەر دہردەکەون. لەپر سبەینئ دلتەنگ دہبوونەوہ کە ئەمہ چ بوو، ئەمہ چەندہ رۆیشتون، تۆ بلایی کەسیکیان دەست نەکەوئت کە ہەر ہیچ نەبی نامہیہکی پیا بنیرن و ہەوالیکی سەلامەتی خویانان بۆ بنوسن.

جاریکی تر خیزان کەوتنەوہ مہراق و سہرگەردانییہوہ و وایان لی ہاتبوو بەیانان کە ہەلدەستان لە خەو دادەنیشان بە ریز و بە نۆرہ خەونەکانیان بۆ یەکتەر دہگیرایەوہ، ہەر وہاش بەپیی کەیف و ئارەزووی خۆیشیان بۆ یەکتەر لیکیان دہدایەوہ، زۆر جاریش حەپسہ خان دەستی دہکرد بە گریان و مہراقی کورہکانی و نامہ خانی خوشکی دلای دہدایەوہ و خاوی دہکردوہ و دہیہینایہ پیگەنین، کەچی چەند رۆژیکی تر ئەم جارہ نامہ خان پشتینی ناوککەوتنەکەئ دہبەستەوہ و ژانہسەر دہیگرت و قورگی پر دہبوو لە گریان، ئینجا خوشکی و کچەکان دہکەوتنە دلانہوہی کەوا سہبر بگری و ہەموو تەنگانہیہک فەرہحانییہکی لە دوا یہ و لەم قسانہ، ہەردوو حاجی مہراقی خویان لە دلای خویاندا کۆ دہکردوہ و بە دزی ژن و کچەکانیانہوہ بۆچوونہ خراپەکانیان بە ورتەورت بۆ یەکتەر دہگیرایەوہ و کە چاویشیان بەوان دہکەوت، خویان دلخۆش پیشان دہدا و دەستیان دہکرد بە قسەئ دلخۆشکەر و زەردەخەنہئ دەستکردیان دہخستہ سەر لیوانیان.

* * *

لای نیوهرۆیهک تۆفه به گور هاته سهروهه و وهک رهشهبا خۆی کرد به ژووری دانیشتنهکهدا، که خیزان لهوئ گرد بووبونهوه و دیسان بیزاری و نارچههتی خۆیان بۆ یهکتر دهردهبری، تۆفه گورپی دایه خۆی و به شپزهیههکهوه رووی تیکردن و گوتی: "راستیتان دهوویت؟ ئیتر چی تر دلّم قبول ناکات و بهرگه ناگریت، چهند پۆژه داویهته سهرم که ئەمه، ئەم بیدهنگییهی ژوورهکان، ههروا به خۆرای نییه شتیک ههرووی داوه!" تۆفه لهپی دهستی پان کردوهه و بهدهم ههناسهبرکی و توورهی و نارچههتییهوه پهنجهکانی یهکه یهکه نوشتاندهوه و گوتی: "باشه عهلی پیی ناکرئ یاخود خوانهکرده گوپی شهیتان کهرپیت نهخۆشه، ئەی حسین چی؟ حسین سهری قاله، ئەی شیروان بۆ؟ شیروان نوقمی ئیشوکاره و له جهبهیه، ئەی بیستون؟ ئەی نهوورۆز؟ قابیله لهم ههموو کهسه یهکیکیان ههست و شعوری نهبهیت و ئەقلى بهوه نهشکیت که بلت ئیستا دایکوباوک و کهسمان شیت بوونه و غهریب و بیکهس ئیستا چاویان له ریگایه، با خهبریکیان بۆ بنیرین." تۆفه دهستی دا به یهکدا و سهری راوهشاند و گوتی: "ئمه ههروا به خۆرای نییه، دهبیت شتیک قهوماپیت."

ئامه خان چاوی زهق بوو له ترساندا و لهبهر خۆیهوه ورتهورتیکی کرد و ههردوو دهستی خسته باوهشییهوه و خۆی گرمۆله کرد. چهپسه خانیش گورج دهستی کرد به گریان. نهوبههار ههستا له ژوورهکه و پای کرده دهری. سهبری به توورهبوونیکهوه رووی کرده تۆفه و گوتی: "ماشهلا له پیاوی مال و دهمراستی خیزانهکه، ئەوه لهجیاتیی دلخۆشییان بدهیتهوه، خۆ تو زیرهت پی کردن ههواله به خوا بیت!" تۆفه به خیسهیهکی ئاگرینهوه سهیریکی سهبری کرد و گوتی: "ئهرهستوی تهکیبرکهر ئەوه لهجیاتیی ئەم قسانهت بۆچی عیلم و خویندنهکهت ناخهیهته کار و چارهیهک نادۆزیتهوه، بهشکم ههوالیکی ئەو کورانه بزائن." سهبری وهک داخی دلّی خۆی دهرکات به رقیکهوه گوتی: "من لهم دوورییه تهگیری چیان بۆ بکهم، خۆ منال نین، کوره ده قیروسیا چش ههرچییهکیان لی هاتیی خۆ پۆحمان دهرچوو و له بهشهرییهته کهوتین و زوخواهسکیان کردین."

بهختیار له نهومی سیهیم له ژوورهکهی دایک و باوکی پال کهوتبوو، خۆی به خویندنهوهی کتیییکهوه خریک کردبوو، که گوئی له دهنگی سهبری و تۆفه بوو، ههستا و به ههلهداوان هاته خورای و چووه لایان، که سهبری و تۆفه هیشتا ههروا قرهیان دههات. بهختیار ویستی قسهیهک بکات، بهلام هههرچهندی کرد له بهردهمی تۆفه نهیویرا، ههندی راوهستا و دواپی دهستی بهرز کردهوه، ههروهک بلت بیدهنگ بن من شتیک هاتوو به بیرمدا. خیزان چاویان برییه دم و دهستی بهختیار، ههروهک بلین کارت

راست بی پۆله باش بوو هاتی، وهره فریا بکهوه به شکم قسه‌یه‌کی خیر بکه‌یت. به‌ختیار به زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی بیتینه‌وه سه‌یری کردن و گوتی: "ده‌زانن من چیم هاتووه به خه‌یالدا؟ ده‌لین چی ته‌له‌فۆنیک بۆ شه‌وکه‌ت ئاغا بکه‌ین و حال و وه‌زه‌که‌ی تینگه‌یه‌نین، و‌بزانم ئه‌و ده‌توانی هه‌والیکمان بۆ بزانیته، ناسیاوی زۆر و قاچاخچی و ئه‌و نه‌وعه‌ که‌سانه هه‌میشه هاتوچۆی ده‌کن، به‌تایبه‌تی هه‌موو جاریک پیمان ده‌لیت هه‌ر ئیشیکتان بوو پیم بلین." چه‌پسه خانی پووری چاوی خۆی سهریبه‌وه له فرمیسک و به‌په‌رۆش و گه‌رمیبه‌وه گوتی: "ئه‌ریوه‌لا راست ده‌کات، ئه‌مه هه‌ر به‌و ده‌کریت." سه‌یریکی به‌ختیاری کرد و به زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی مه‌لووله‌وه گوتی: "ئوه یاخوا له ده‌وری سه‌رت بگه‌ریم، به‌خوا ئه‌مه ته‌گبیریکی باش بو." ئامه خان منگه‌منگیکی کرد و جوولایه‌وه و له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: "ئه‌ریوه‌لا ئه‌و هه‌موو خه‌به‌ریک ده‌زانیت." حاجی مه‌جید له‌سه‌رخۆ به‌دلیکی ئارامه‌وه گوتی: "ئه‌گه‌رچی هه‌ز ناکه‌م خه‌لک گرفتاری ئیشوکاری خۆمان بکه‌م، به‌لام به‌خوا چارمان نییه، ده‌بی هه‌والیکی ئه‌و کوپ و خه‌لکه بزانی که بیسه‌روشوین پویشتون، بزانی خاوه‌کرده چییان به‌سه‌ر هاتووه." حاجی هه‌ندی پاره‌وستا، وه‌ک بیر بکاته‌وه، دوا‌یی قسه‌که‌ی ته‌واو کرد و گوتی: "وا بۆ دوو مانگ ده‌چیت نه هه‌والیان هه‌یه نه ده‌نگ." کاکه حاجی، که به‌په‌رۆشه‌وه گوئی له قسه‌ی براکه‌ی ده‌گرت و که‌ساسی له ده‌موچاوی ده‌باری، پووی کرده ژنه‌کان و گوتی: "به‌لای منه‌وه ئه‌مه زۆر قسه‌یه‌کی به‌جینه، که‌واته هه‌ستن و زوو یه‌کیکتان ته‌له‌فۆنی بۆ بکه‌ن."

ژنه‌کان سه‌یری یه‌کتریان کرد، هه‌روه‌ک به‌یه‌کتر بلین ئه‌م ته‌له‌فۆنه هه‌قه یه‌کی له پیاوه‌کان بیكات، که‌چی پوو ده‌که‌نه ئه‌وان! چه‌پسخان خۆی پی نه‌گیرا و هه‌لی دایی و گوتی: "وه‌للا من ده‌لیم که‌یه‌کیک له ئیوه قسه‌ی له‌گه‌ل بکات باشتره." حاجی می‌ردی وه‌رامی دایه‌وه و گوتی: "نه‌وه‌لا که‌س له تۆ باشتر نییه بۆ ئه‌م ئیشه، تۆ دایکی و هه‌موو که‌س ده‌زانی حالی دایک چیه‌یه له کاتی وادا." کاکه حاجی پووی کرده چه‌پسه خان و گوتی: "براژن، کاکم راست ده‌کات، قسه‌ی تۆ له هه‌موومان زیاتر کار ده‌کات، ئیمه هه‌ردوو‌کمان تا‌قه‌تی پارانه‌وه و کپووز کپووزمان نییه، به‌لام بۆ تۆ قه‌یناکه." نه‌سرین سه‌یریکی پووری کرد و گوتی: "ئه‌ریوه‌لا پووری گیان مام و باوکم راست ده‌کن، ده‌هسته توخوا به‌شکم خه‌به‌ریکی له لا بیت."

چه‌پسه خان هه‌ستایه سه‌ر پی، نه‌سرین و ئامه خان و به‌ختیار شوینی که‌وتن بۆ ژووری ته‌له‌فۆنه‌که. به‌ختیار ژماره‌که‌ی مالی شه‌وکه‌ت ئاغای بۆ لی دا و چه‌پسه خان به‌ده‌ستیکی له‌رزۆک ته‌له‌فۆنه‌که‌ی گرت به‌ده‌سته‌وه. دلی وا په‌له‌په‌لی ده‌کرد، ده‌تگوت بانگ کراوه بۆ به‌رده‌م دادگای عورفی و ئاخۆ ئیستا چیی لی ده‌کن، ئه‌وه‌نده شه‌ژاو

و ترسابوو له ودهی نه ودهکا شه وکته ئاغا قسهی خرابی بیستنی له بابته کورده کانه وده و ئیستا به می بلئ.

شه وکته ئاغا هاته سهر ته له فون و به گهرمی چاک و چونی له گهل چهپسه خان کرد و گوتی: "لیم ببوو، به ینیک له تاران نه بووم، چو بووم بؤ ئه وروپا و ئه و ناوه، سه رقالم بووم بویه، دهنگم نه بوو." چهپسه خان له دوی وهرامدانه ودهی خوشی و چاکیی قسه کانی، ئه م جاره خوی گورج کرده و، باسی بیخه به ری کورده کانی بؤ کرد، که و له وده تهی رۆیشتون ته نها یه ک جار نامه یه کیان هاتوو، ئه ویش که هیشتا به رپوه بووبون و تازه گه یشتبوونه ده ورو به ری قه لادزه و ئه و ناوه و ئیستا ئه مان زور شپرزه و نارحه تن و به شکم هه و الیکیان بؤ بیرسیت بیزه حمته. چهپسه خان که و ته وهرامدانه ودهی قسه کانی شه وکته ئاغا و هه ر به و ده گه یشت که بلیت سوپاس، زور سوپاسه مته دریژ بیت، چاوت خوش بیت، خه لکی ماله که له ده وری چهپسه خان کو بوونه وده، هه موویان ده ست له سه ر دل ورته یان له خویان بریبوو و سه یری ده ست و ده م و ته له فونه که یان ده کرد، و ا چاویان تیبریوو ده تگوت کابرا له ته له فونه که وده دیاره و ا به رانه بریان راوستاوه قسه یان بؤ ده کات.

* * *

بؤ رۆژی دوی شه وکته ئاغا گه یشته لایان و که و تبووه قسه، هه ردوو حاجی گوئیان بؤ شل کردبوو، به چهپسه وای سه یری ده میان ده کرد، که ئه مه چی ده لیت؟ چهپسه خان و خوشکی که له زووره وده له لایان بوون، یه ک له دوی یه ک چوونه ده ری و به شپرزه ییه وده خویان گه یانده که چه کان، به ختیار چاوی زه ق بووبوو و له گهل توفه و سمایل به و سه رمایه له هه وشه که و تبوونه پیاسه کردن و ورته ورت: "توخوا ئه مه قسه یه کی سه یر نییه؟ نه ورۆز و بیستون له به غدا بینراون؟

به ختیار ده ستی دا به یه کدا و سه ری راوه شانده و به ده م پیاسه وده گوتی: "هیچ ناچیته ئه قلمه وده هه ر ده بی درۆ بیت." "توفه به بزده یه که وده گوتی: "بؤ؟ هه موو شیک ری تیده چیت، به شکم حکومه ت دیسان خه ریکی گفتوگو بیت له گهل کورد و ئه وانیش بویه رۆیشتون." توفه مژیکی چاک له جگه ره ی دا و گوتی: "گیانه تو گویت لی نه بوو کابرا گوتی چی؟ گوتی کاغه زی به کری ئاموزام بؤ هاتوو له به غداوه که ده لیت نه ورۆز و بیستونی دیوه له یه کی له شه قامه کانی به غدا و قسه شی له گهل کردون، هه روه ها گوتوشیه تی که و لیره قاو بلاوه کاک عه لی و براده رانی تریشیان هاتون بؤ به غدا بؤ گفتوگو له گهل حکومه ت." توفه کوکه گرتی و به ده م کوکه و هه ناسه برکیوه گوتی: "ئه گه ر گفتوگو یه که ش درۆ بیت قابیله به کره زله درۆ بکات له گهل ئاموزاکه ی یان

نهورۆز و بیستوون نه ناسیته وه؟" سمایل به خوشییه وه دهستی هه لگۆفت و به شه و قه وه گوتی: "دهی خوییه... ئیشه لا مه سه له که راست دهرده چیت و به زویسی دهگه ریینه وه ولات و مالی خومان." توفه به دلکی خوشه وه گوتی: "هر دهیبت شتیک بوویت که وا کوربه کان له وساوه بیدهنگن." توفه به زهرده خه نه یه کی خوشه وه دهستی دا به یه کدا و گوتی: "من هر دهمگوت شتیک هه یه له کایه دا."

بهختیار به سه رسامییه وه گوتی: "ئینجا که وه زع وا خوشه، له گه ل حکومهت گفتوگو دست پی کراوه! ئەی بۆچی خه به ریکیان بۆ ئیمه نه نارد و ئەو هه موو ماویه دهنگیان نه بووه!" بهختیار هه ناسه بیکی قوولی هه لکتیشا و گوتی: "هه رچۆنیک بیت شتیک هه هه یه."

بهختیار وه ک بیری که وته وه، که ئای له وساوه میوانه که یان له لای ئەو دوو پیره میرده به جی هیشتووه و هر که سه یان چووه شوینیک. به په له به ره و پیتلیکه که رویشته و له بهر خۆیه وه گوتی: "خۆ میوانه که مان له بیر چووا!"

* * *

دوای رویشتنی میوانه که یان، خه لکی ماله که هه رییه که یان له ژووریک و له کونیک هاته دهره وه، هه موو چوونه ژووری دانیشتن و له دهوری یه ک کۆ بوونه وه و که وتنه هیژاوی ئەم قسانه ی میوانه که یانه وه، ئەمیان دلی خوش ده کرد که "دهبی ریکه وتنیکی راست هه بیته، ئەگینا چۆن ئەوان دهگه نه به غدا؟" ئەوی تریان دهیگوت: "تۆ بلئی ئەمه راست بیت؟" به خوشییه وه سه ری هه لده بری بۆ ئاسمان و دهیگوت: "ئوه خوییه به قوربانته بم، هه موو ئیشیک چه ند سه ختیش بیت لای تۆ چه ند ئاسانه." حاجی مه جید به ماتییه که وه و به ئەسپایی به براهه ی دهگوت: "به خوا کابرا زۆری شتی زانیی، به لام من بزانه هه ندی قسه ی کرد به ژیر لیوه وه و وه کو هه یه بۆی نه گپراینه وه، چونکه جاری گوتی: 'دهلین هر کاک عه لی و براده رانی خه ریکی گفتوگۆن له گه ل حکومهت و لایه که ی تری تیا نییه.' جاریش گوتی: 'دهلین هه موویان.'"

خیزانی ماله که به م هه وال و قسه یه ئەوه ونده ی تر که وتنه مه راقه وه و هه راسان و بیئارام بوون. بهختیار خۆی گورج ده کرده وه و دهیگوت: "ئییستا دهچمه پۆسته خانه که ورده که ته له فۆن له گه ل سلیمانی ده که م." چه پسه خانی پووری به په رۆشه وه دهیگوت: "نا نا به قوربانته بم، دهرترسم ئەم قسانه وانه بیته و ئەو که سه ی ته له فۆنی بۆ ده که یته تووشی به لایه ک ببیت." نه و به هار هه لی دایی و گوتی: "وه لا له وه باشته نییه، هر ئیستا یه کیک بیت له گه لم بۆ پۆسته خانه که ته له فۆن بۆ مالی باوکم ده که م." سه بری له ویوه راده پیری و دهیگوت: "ئه یه رۆ، وه لا مالی باوکتی به سه زمان هر ئەوه یان که مه. وه لا

هر گوځيان له دهننگ بيت ږهنگه زيره بکن، خانوو و تله فون و هموو شتيکيان له ژير چاوديزي حکومه تدايه و هممووی دستي به سهردا گيراوه. "سه بري سه يريکي نه و به هاري ده کرد و به ته وسیکه وه ده گوت: "ئه شهه دويلا خوا هه لنگري ته کيبريکي چاکت کردوه."

چند هه نگوويک توفه هه ستايه سهر پي و سه روجامانه ي به ست و قوپچه و زرتزه ي قه مسه له که ي توندوتول داخست و په لاماري چه تره که ي دا، تاوه کو بچيت کوليږه بکريت بو نيوه ږو.

بارانيکي باش دهباري، ناسمان به هه وريکي چلکن داپوشرابوو و تاريکي کردبوو، ده گوت ئيواره يه، له شه قامي بهر ماله که يان ئوتومبيل فرکان فرکانيان بوو، ئه رزي ته ږي بارانيان ده شيلا و به سه ريده تيده ږين، دهنگي باران و گفه ي با و گفه گفي ئوتومبيل هه مووی تیکه لاوی يه ک دهبوو، ده چوونه ناو ميشک و دهر ووني ږيواره وه و هه ستيکي تیکه لاو له خوښي و له چه وساندنه وه و تيگوشين بو به رده وامي ژيانيان پي دهبه خشي.

توفه به بوله بوله وه له به رده رگا که يان ږاوه ستا، کابرايه کي مشه ماله به ري سهر به کلروي لي دابه زي و له زهنگه که ي دا، توفه جورج دهرگاي کرده وه، کابراي پاسکيلسوار له ترسي بارانه که کاغه زيکي له ژير مشه ماکه وه دهرهينا و به فارسي به توفه ي گوت: "ئاغا ئه م کاغه زه ئيمزا بکه." توفه دهسته پاچه بوو، ده ستي تیکه لوپیکه ل بوو و گوتی: "ئاغا ئه مه چييه که بوت ئيمزا بکه؟" کابرا گوتی: "ئه مه ته له گرافه له به غداوه بوتان هاتوه." توفه چه په سا و سه يريکي کابراي کرد و قه له مه که ي لي وهرگرت و له شپږزه بيده قه له مه ي سه روخوار گرت به دهسته وه، به په له راستي کرده وه و گوتی: "کامه تا؟ ئاغا گيان کوئ ئيمزا بکه؟" کابرا پيشاني دا و توفه دوو سي خه تي خواروخيچي له سهر ئيمزا کرد، که زياتر له گوچکه ي مشک ده چوون وه ک له ئيمزا و په لاماري ته له گرافه که ي دا و ږاي کرده وه ژوورئ و ههر له چه وشه که وه قيراندي گوتی: "به ختيار، سمايل، ږاکه ن ته له گراف له به غداوه هاتوه!" به په له سه رکه و ته سه ري بو لاي حاجي و ئه وان و به ختيار و سمايل و ئاغاي ږه زائي به دواوه، سه بري په لاماري ده ستي دا و ته له گرافه که ي گرت به دهسته وه و که و ته خویندنه وه ي، که تاييدا نووسرابوو: "ئيمه باشين، خوتان کو بکه نه وه و ۲۵ مانگ براده ريک ديت به دواتاندا، خه بهر به ماله کاني تريش بدن، ئيمزا حسين."

خيزان قريشک و هوږي خوښيان تیکه و ته وه، ئامه خان په لاماري ته له گرافه که ي دا و دوو سي جار ماچي کرد و نايه سهر چاوي، حاجي مه جيد لي وهرگرتوه و بو جاري

سنيهم خوندييهوه، دوايش قه‌دی کرد و خستيه گيرفاني به‌رباخه‌لييهوه و ده‌ستيكي پيا هينا.

ئه‌وه‌نده‌ی پي نه‌چوو ئه‌م جاره نه‌وبه‌هار و نه‌سرین هاتن و گوتیان: "ئا توخوا مامه گيان بيزه‌حمه‌ت ته‌له‌گرافه‌که‌مان بده‌ري بزانیين به‌رواری نارده‌نه‌که‌ی که‌يه؟" حاجی ده‌ستی برد بو گيرفاني و ده‌ری هينا و پيش ئه‌وه‌ی بيداته ده‌ستیان، عه‌ينه‌که‌که‌ی کرده چاو، له‌گه‌ل براهی سهریان نا به‌سه‌ری يه‌که‌وه و به‌رواری ته‌له‌گرافه‌که‌يان خونديه‌وه و پيشانی يه‌کتریان دا که‌ئوه‌ی نووسراوه ژماره دووه نه‌ک سی، دوايي ته‌له‌گرافه‌که‌يان دايه ده‌ست که‌کان، ئینجا حاجی مه‌جید که‌وته ژماردنی رۆژه‌کان، که چهندي ده‌میتیت تاوه‌کو براده‌ره‌که دیت به‌دواياندا. حاجی ده‌تگوت تازه فیری يه‌ک، دوو، سی ده‌بیت و ئه‌و پياوه‌ی خاوه‌نی دوو سی دوکان بوو، چه‌نده‌ها جار هه‌روا به‌سه‌ر پتوه حيسابی پاره‌ی تۆپه کوتال و سندووقه چا و کارتۆنه سابوونی کردووه و لئي داشکاندووه و لئي زياد کردووه، به‌بی کاغز و به‌بی قه‌له‌م، ئه‌وه‌نده شاره‌زا و حيسابزان بوو، که‌چی ئیستا له‌خوشي ئه‌م پارچه کاغزه‌ی که‌ بۆيان هاتووه سه‌ری لی تیک چوو و هه‌موو شتيکی له‌بیر چوووه‌وه، ئه‌وه‌نده شپرزه و په‌ريشانی ده‌نگوباسیک بوو و ئه‌ونده ئه‌م ده‌ربه‌ده‌ری و ئه‌و زرووفه ناله‌باره کاری تیکردبوو.

* * *

هه‌رچۆنيک بوو رۆژی ۲۵ی مانگ نزيک بووه‌وه، جه‌ماعه‌تیش حازر و ئاماده و له‌سه‌رپي بوون، هه‌ر خوا خويشی ده‌يزانی ئه‌و چه‌ند رۆژه‌يان چۆن لی تپيه‌پييوو، هه‌نديکیان له‌ر و لاواز بووبوون له‌ بيخه‌وی و بيخواردنيدا. هه‌نديکيشيان بو خويان قه‌له‌و بووبوون، چونکه له‌به‌ر بيئيشی و چاوه‌روانی هه‌ر خه‌ريکی خواردن بوون و هه‌رچی شيرينيی چه‌ور و پر قه‌يماغ بوو، هه‌ميشه به‌ ده‌ستيانه‌وه بوو و هه‌ميشه ده‌ميان وه‌ک ئاش خواردنی ده‌هاری.

ئيواره‌ی ۲۵ی مانگ تۆفه و به‌ختيار و ئاغای ره‌زائی، چوونه فرۆکه‌خانه‌که، تۆفه به‌ شپرزه‌بييه‌وه سه‌یری خه‌لکه‌کانی ده‌کرد که ده‌هاتنه ده‌روه به‌ جانتا و باوله‌نيانه‌وه و چه‌ند جاریک به‌ شه‌وقه‌وه رای کرد و گوتی: "ئه‌ريوه‌لا ئه‌وه‌تا هات!" له‌ دووره‌وه که‌وته ئيشاره‌ت و ده‌سته‌ه‌لبيرين، که‌چی دوايي ده‌رچوو که ئه‌مه ئه‌م خه‌لکه‌نه‌ی دینه ده‌ری، ريبواری ته‌ياره‌يه‌کی ترن که له ئیتالیاوه يان له پاکستان يان له شويتنيکی تروه هاتوون.

يه‌ک دوو جار به‌ختيار پيی له‌ دللی خوی نا و خوی پي نه‌گيرا و پووی کرده تۆفه و گوتی: "کوره کاکه گيان، تو ئه‌وه‌نده خۆت شپرزه مه‌که، ئيمه هه‌ر چووزانیين که

برادره که کٲٲه تاوه کو راکه ی به پیره وه، جار ی سه بر بکه و له سه رخو به، بیگومان ئیستا ئه و ناو نیشانیکی شتیکی پییه. "توفه دهویست خو ی ته ریق پیشان نه دات، دوو سی جار کوکی و به دم ده ستردن بو گیرفانی خو ی، که ده سره که ی ده ربینیت، گوتی: "چووزانم، وه لا ئه م کابرایه ده تگوت خه لکی که رکووکه و ئه وه ی پیشووش هر راست ده تگوت خه لکی سلیمانیه." به ختیار پرو ی کرده لایه کی تر، وه ک پیکه نینه که ی بشاریته وه له ترسی توفه و له دلی خویدا گوتی: "باشه ئه گه ر شکل و رهنگی ئه و که سانه ش له یه کئ له ناسیاوه کانمان بچیت، ئه ی ئه م کابرایه ی به م جله سهیرانه ی که له بهریایه تی سهر تا پی سپی و کولونجه ی پاکستانی، ئه ی ئه میش هیی سلیمانی و که رکوک بو."

هرچونیک بوو تاوه کو ته یاره که ی به غدا گه یشت و دابه زی، توفه چه ند جار یکی تریش وای کرده وه، یه ک دوو ورده شه ریشی له گه ل به ختیار و ئاغای ره زائی کرد.

* * *

ئاخری برادره که گه یشت و خیزانی مال تاوه کو شه و درهنگ به دیاریه وه دانیشن، برادره که یه کئ بوو له هاوړییه کانی عه لی و ئه وان و ئاشنایه کی زور نزیکیشیان بوو، ناوی سه عدوللا بوو، سه عدوللا بو ی گیرانه وه که وا خه ختی عه لی و برادرانی و هیزی پیشمه رگه گه رابوونه وه ولات و تیکه لی لایه که ی تری پارتی بوو بوون، هر دو ی ماوه یه کی که م برادر یکی کورد په روه ری به ناوبانگ خه لکی ئه و ده رو به ره ی که لی بوو، به دزییه وه چو بوو به عه لی گوتبوو که وا ئاگاتان له خو تان بیت، چونکه هه ندیک له سه رکرده ی لایه کی تر نیازیان خراپه له گه لتان و خه ریکن چه ند برادر یکی ناسراوتان له ناو به رن، بو یه تا زوه بکه ونه خو تان. ئه وانیش هر به هوی هه مان برادره که ی خه به ره که ی پی گه یانده بوون، خو یان له به رچاو گووم کردبوو و خو یان گه یانده بووه شوئینیکی ئه میتتر. حکومت ئه مه ی به هه ل زانیبوو، نارده بووی گوتبووی که وهرن گفوتگو بکه ی و چیتان دهویت ده تانده نی.

خیزانه که هه موویان به رانه بر ئه م خه به ر و دهنگوباسه سهیره چه په سابوون و اقیان ورمابوو! چو ن پاش ئه وه ی کوره کانیان سه رکرده و هیزی پیشمه رگه به هه موو شانازی و فیداکاری و دلسوی و دلپاکییه وه، که وتنه خو یان که لوپه لیان پیچایه وه و گه رانه وه ولات و هه موو شتیکیان له بیر خو یان برده وه و لاپه ره شه که ی رابردوویان هه لدایه وه و لاپه ره یه کی سپی پاکیان خسته وو، پاراستنی ولات و قازانجی میلیه تیشیان خسته پیش هه موو شتیک که ئه م شه ری براکوژییه نه مینی و هه موو لایه کیان به دل و به گیان ده ست بده نه ده ست یه ک و له سه ر خاک و شه ره ف و

نامووسی خویان و هاوولاتییان بکه نه وه، کهچی که دهچنه وه وایان به سهر بهتیریت و تهگبیر له کوشتتیان بکریت... درۆ نییه که دهلین هه ندی کهس ئه وهنده داخ له دلن و له بهر رقی شه خسی خویان هه موو شتیک دهخه نه ژیر پی.

* * *

ئامه خان وهک چۆله کهی زریباری لی هاتبوو، ههر دههات و دهچوو و ئهیکیشا به سنگی خویدا و دهیگوت: "ئهیه رۆ قور به سه زمان نه بیت، بهس نه بوو ئه و پیاوه فریایان که وتوو و ئه و خه بهری داوئی، ئه وه بهی عه مری دریز بیت و مائی ئاوا بیت، بزانه چه ند پیاویکی نه جیب و کوردپه روه ر بووه، له کن خویشی سه ر به وانی تره و له گه ل ئه وانه، کهچی غیرهت و پیاوه تیی قبوولی نه کردوو و ههر که زانیویه تی گورج خه به ره کهی بۆ بردوون." ئامه خان ئیتر ههر نه یده برییه وه، ههر دهیگوت و دهیگوته وه. هه ردوو حاجی له گه ل ئه وانی تریش به رۆکی کاکه سه عدوللایان به رنه ددها و به پرس و پرسیار دایان گرتبوو، ئه م لی ده بووه وه، ئه وی تر دهستی پی ده کرد. ههر زوو ئاغای ره زائی خه بهری دا به دائیره کهی، کهوا خیزانه که حازرن، هه روه ها دهوله تیش پی شه کی دهیزانی که دهیانه ویت برۆنه وه.

دوای دوو سئ پوژ دوو لاندروقه ری بۆ خویان و لۆرییه کی زلیشی نارد بۆ که لوه په له که یان. له وهختی مالبارکردندا تۆفه خوی گه یانده چه پسه خان و به چه رپه وه گوتی: "لۆری زلیان بۆ ناردووین، واده زانن فه رش و قالی و بار و بارخانه مان پییه." نه سرین له ولاره هه لی دای و گوتی: "خوا ده کات ده گه رپینه وه ولاتی خومان، ئه م چه ند شته ی هه شمانه ههر زیاده و هیچمان ناویت، چه پسه خان خوی گورج کردبوو بۆ رۆیشتن، عه باکه ی دابوو به سه ر قۆلیدا، خوی و سه روسه رپۆش و جلوه برگی شه وقی ده دایه وه ئه وهنده پاک و جوان و لیوه شاوه بوو، سه یریکی تۆفه و نه سرینی کرد و گوتی: "ئیترا خوا ره حمان پی بکات، به خوا ئیستاش باوه ر ناکه م، هه روا ده زانم خه و ده بینم."

* * *

لۆری بار کرا، خیزان به په له سواری جیه کان بوون و دامه زران، له دوای دوو عاخوارییه کی زۆر گه رموگور له گه ل ئاغای ره زائی، هه ندی له ژنه کان چاویان پر بوو له فرمیسک و دهستیان کرد به گریان و به ده م هه نسکه وه سوپاسی ئه و هه موو خزمهت و ئه زیه ته یان کرد، هه روه ها یه ک دوو مه ئمووری ساواکیش به ئۆتۆمبیله کانیا ن له گه لیان رۆیشتن تاکو سه روو که ره ج و له وی دابه زین و

دووعاخوازييان له يهك كرد و ئيتر ئه مان گه رانه وه به ره و تاران. خيزانيش كه وتنه ري به ره و كرمانشاه و قه سري شيرين.

حه پسه خان روي كرده حاجي مي ردي و به چرپه گوتي: "تو بزانه چهند به مة عرفه تن، چون هاتن به رتيان كردين، ئه شهه دو بيلا زور به خزمهت و سه له يقه ن." سه بري، كه له تهنيشتيانه وه دانيشتبوو، سه ري برده نزيكيان و ئه ويش به چرپه گوتي: "ئه مانه مة عرفهت ده زانن، ئه وه ئيوه ئه مانه نانسن كه چون بير ده كه نه وه، ئه مه له بهر ناوبانگي خويان و ايان بو كردين، لايان وايه كه رهنگه رورتيك له رورژان قازانچ له و ناسينه مان بكن، به تاييهت كه وا ده گه رپينه وه ولات و ئيتر ئيشمان به وان نييه، به لام قور به سه ر ئه و كه سه ي ده كه ويته به رده ستيان، هر ئه وه نده شكي لي بكن كه به دلان ناجو ليته وه، بزانه چون هر زو سه رنگومي ده كن و له ناوي ده بن، ده لين حه پسخانه كانيان بوني خويني لي ديته و ئه مه ي بويان كردين له بهر خاتري چاوي كالي ئيمه نييه."

حاجي باوكي نقه ي له خوي بريبوو و ئه م قسانه ي سه بري زور پي ناخوش بوو، ئه گه رچييش كه زور به ئه سپاي قسه ي بو ده كردن، به لام هر خواخو اي بوو كه قسه كه ي زو ته واو بيت و چيتر له سه ري نه روات، له بهر ئه وه ي كه توفه پي گوتبوو كه ئاگاتان له قسه تان بيت له بهر ليخوره كان، چونكه هه موو پياوي ساواكن، هه روه ها ئوتومبيله كانيش له وانه يه ريكورده ريان تيا بيت، كه هه موو قسه كانتان بگريته كه بزنان چي ده لين و چي ده كن.

له بهر ئه وه ي ريگاي به يني تاران و قه سري شيرين زور دورودريژ بوو، به تاييه تي كه خيزانه كه منالي بچووكيان پي بوو، بويه تيكره له زور شويني پشوودان و ناخواردن داده بزبن. له يه كي له و شوينانه ي لي دابه زبن، چايشانه يه كي خنجيله ي بچووكي سه ر ريگاي كرمانشاه بوو، كه هر له خانوو و ژووري لاي ده چوو، نزيك به دييه كيش بوو، خانوو كه له خشتي كال دروست كرابوو، به رده مي هه يوانكي فراوان و خوش بوو، له وه ده چوو كه ئه و پاييزه ده ستيكيان پيا هينابي، چونكه كوله كه ي هه يوانه كه داري سپينداری تازه بوو. هه وشه كه شي هه روا زه مينتيكي به رد و خول بوو و هه وزيكي چوارگوشه ي شيني بويه كراويسي له ناوه راستدا بوو و ده وري چايشانه كه ش هه مووي دارودره ختي روه ته له بوونن، كه له بهر سه رما و زستان گه لايان پيوه نه ما بوو و به كه ساسي سه ريان نابوو به يه كه وه له ده ست شه كان شه كانى ره شه با.

ديار بوو كه بو به هاران و هاوينان شوينيكي زور خوش بوو، هه روه ك ليخوري ئوتومبيله كانيش باسيان كرد كه ئيره ئه گه رچي وينه يه كي ساده و فه قيرانه دياره له چاو

ئەو چىشتخانە و جىيى پشودان و ئوتىلانەي چەندچىنى و پازاۋە بە چرا و گلۆبى سەوز و سوورەۋە، كە تووشيان دەھات لە رېگا، بەلام دەيانگوت كە ئىرە پىچەوانەي ئەو شويتانەي تر خواردنى زۆر تازە و بەلەزەتى تيا دەست دەكەۋىت، بەتايبەتى ئاو و گوشتى ناو دىيەي بچووك و مريشكى بە كەرە سووركرامى تازەي دەمودەست بە ئەلقە پيازەۋە، بەو جۆرە خواردنەنە زۆر بەناوبانگە و ھەمىشە ئەو كەسانە سەرى ئىرە دەدەن كە شوينى خواردنى فەرىك و تازە و بەلەزەت دەكەۋن.

* * *

خىزانەكە لە دواي چەند جار دابەزىن و پشودان لەو رېگاۋانە خۆشانەي ئىران، كە بەو زستان و سەرمایەش ھەر دلگىر بوون. بە ناو شارۆچكە و شارى گەورە و سەيركردنى دىمەنى شاخوداخى دلفرېن و بىننى خەلكى سەر جادە و قەراغە رېگا بە جلو بەرگى جۆراوجۆرەۋە، ھەر لە جلى كوردىي جۋانەۋە تاۋەكو جلى ئەفەندى و عەجەمى و مۆدە و چادربەسەر، تاۋەكو پانتۆل لە پى و مىنى جۆب لەبەر.

ھەرچۆنىك بوو ئاخىر خىل گەيشتنە قەسرى شىرىن، كە مالى باوكى بىستوون و ھەموو مالەكانى تىرىش لە ھەمەدانەۋە گەيشتبونەۋە ئەۋى. ھەموويان لە ئوتىلىكى قەراغ شار دايانبەزاندبوون، ئەمانىشيان بىرە لايان، ئوتىلەكەيان بۆ ئەو خەلك و خىزانانە چۆل كىردبوو لە خەلكى تر، ئوتىلەكە و ئىشكەرەكان و ئەۋى سەرپەرشتيشى دەكرد، ھەموويان ساۋاكي و سەر بە ساۋاك بوون.

خىلى ھەپسە خان و خوشكى و خىزانىان برانە چىنى سەرەۋە و دوو ژوورى گەورەيان دانى، مالەكانى تىرىش يەكى ژوورىكىان دابوونى، چىنى خوارىشەۋە ئۆتۆمبىلچىيەكان و مەئموورى خويان و قاچاغچىي سەر بەۋان و ئەو جۆرە كەسانەي تيا بوون كە لەسەر سنوور ھەمىشە لە گەردا بوون و خەرىكى راوۋرۋوتى خويان بوون.

دوو ژوورەكەي خىلى ھەپسە خان ديسان دابەش كران، ھەرە گەورەكە بۆ ژن و منالەكان و ئەۋى تىرىشيان بۆ پياۋەكانيان.

جەماعەت بوۋزانەۋە و دليان خۆش بوو، لەگەل مالەكانى تر بە گەرمى دەستيان كىردە مى يەك، بەتايبەتى لەگەل مالى بىستوون و ئىتر ھەر پىكەۋە بوون و لە يەك جيا نەدەبوونەۋە، كاتى نوستن نەبۋايە، ھەر خىزانە دەچوۋە ژوورى خۆي، رووناك قىوۋەي دەھات لە خۆشىي ئەم گۆرپىنى ۋەزەعە و لە خۆشىي ھاتنى دايكى و باوكى، چونكە تىكرا ئەو لە مالى خەزۋورى بوو لە ھەمەدان.

* * *

پاش رۆژىك پشووڧان، نەوبەھار و رووناك و نەسرین كەوتنە ورتەورت و باسى جلوبەرگ و سەرشتن و ھەمام و دەيانگوت: "وھى ماشەلا لەم خەلكە، ئوتىلەكە چەند ھەمامى گەرم و خۆشى تىايە، كەچى قەت بەرمان ناكەويت و ھەمىشە خەلكى تىايە و خۇيان دەشۆن دەلىي ھەنگيان لە داردا دۆزىووتەوھ." سەبرى بەسەرياندا ھەلشاخى و گوتى: "خەلكىش وەكو ئىوھ منالىان ھەيە و ھەز دەكەن خۇيان بشۆن، بۆچى ئەوھندە بۆلەتان دىت و بە ھىچ رازى نابن؟!"

تۆفە كلاو و جامانەكەى لار كرددبووھ و قىتەى سىمىلى دەھات و وەكو سەركردە و سەرلەشكر بەسەر ھەموو مال و خىزانەكاندا دەگەرە و عىلم و مەعرفەتى بەسەردا دابەش دەكردن، بەلام لە دلدا يەك شت زۆر دلگىرى كرددبوو، ئەویش ئەوھ بوو كە كاربەدەستانى ساواك لە ئوتىلەكە نەياندەھىشت ھىچ كەس لە ئوتىلەكە بچىتە دەرەوھ بۆ بازار و ئەمالولا و ھەموويان وەك دەستبەسەر و ابوون لە ئوتىلەكەدا، بەلام سى ژەمە نانى باشيان دەخرايە بەردەم و ھەر خىزانە سىنى خۆى بۆ دەبراىە ژوورى.

پاش دوو رۆژ پرتەوبۆلە دەستى پى كردد، خىزانەكان جوولەجووليان پى كەوت و خەرىك بوو تاقتەتيان دەچوو. ھەپسە خان و خوشكى دوو سى جار بەختياريان ناردە لاي كاك سەعدوللاى برادەر و پىبەريان، كە پىيى بلىت كەى دەرۆن؟ دەيانەويت بزەن كە چۆن لە سنوور تىدەپەرن؟ كاك سەعدوللاش بەختيارى تىگەياند كە بچىت پىيان بلىت كە ھەندى سەبر گرن، زۆريان برىوھ و كەمیان ماوھ. ئىستا خەلكى لاي خۇمان دەگەنە سەر سنوور و وەرتان دەگرنەوھ و دەتانبەن بۆ بەغدا و لەویش ھەر كەسەو دەنيرىتەوھ بۆ شار و مالى خۆى.

ئامە خان بە شەوقەوھ دەيگوت: "ئۆھ خۆزگەم بەو سەعاتە، دەترسم بمرم لە خوشىياندا." دايكى بىستون دەيگوت: "ئەيەرۆ، ئىنجا ئىمە لە بەغدا چى بكەين؟ ئىمە ئەم ھەموو خىزانە لە كوئى جىمان دەبىتەوھ." ھەپسە خان بە خوشىيەوھ وەرامى دەدايەوھ و دەيگوت: "ئىنجا خۆ ناچىنە چۆلى قولفە، ئەى مالى باوكى نەوبەھار چىيە؟ ئەویش نەبىت ھەزار خزم و ناسياوى تر ھەيە، ئەمە چ قسەيەكە، ئىستا رەنگە كە بگەينە جى، خزم و كەسمان دوور لە گيانيان ھەموو شامەرگ ببن لە خوشىياندا."

تۆفە دەھات و دەچوو و دەيگوت: "بە زاتى خوا خەرىكم دەدەمە ئەو دەشت و كىوانە، ھەر بە تەواوى تاقتەتم چووھ." سەرى ھەلبىرى بۆ ئاسمان و دەيگوت: "خوايە ئەمە كەى لەم ھەپسەخانەيە نەجاتمان دەبىت؟ ئەوا بۆ شەش رۆژ دەچىت كە لىرە چاوەرى دەكەين، ئەوھندە نانمان خوارد ھەموویم لەبەر كردد، بەيانيان نان و كەرە و چامان دەدەنەى، سەعات دە لە بالكونى ژوورى پياوھەكانەوھ كە زۆرى كات بەو سەرمایە

دادەنیشم، دەبینم وا دوو شاگرد له حەوشەكە فرووجەكان سەر دەبەرن و دەیانەنە چیشتخانەكە، سەعات یەك و نیو پلأو و جووجە كەبابمان دەدەنئ و ئیوارە پلأو و خۆرشت. "حەپسە خان سەیری دەمی دەكرد و كە توفە لیبووەو دەیە پرمەمی پیکەنین و گوتی: "وەللا دیسان وەكو ئەوسای بانەمان لی هاتوو، دیسان بووینەو بە دابەستە، هەر دەخوین و دەنوین." پرووناك دەمی خوئی گرت و دایە قاقای پیکەنین و گوتی: "بووین بە جووجە كەباب و مریشك، خەریكین بال دەگرین و هەر قوووقە قوووقمان كەمە." ئامە خانیش گوتی: "ئوفا! لە چاوەرپوانی ناخۆشتر نییە." سەبری دیسان لییان توورە بوو و گوتی: "ئێو بە هیچ شتیك رازی نابن، وەختی خوئی دەتانگوت ئەم شاخ و كیو و ریگاوبانە سەختە و ناخۆشە، كوشتینی، لەسەر پشتی كەر و وڵاخ كوور و شەل بووین، منالەكانمان مردن لە برساردا و هەر هاوارتان بوو. ئیستا لە ئوتیلیکی خۆشدا دانیشتون، سی ژەمە سینی دیتە بەردەمتان، كەچی هەر بۆلەتان دیت."

* * *

ئیوارەیهك زەلامیك بە هەلەداوان هاتە ئوتیلەكە و گوتی: "خەلك هاتوون بەشوین ماله‌كاندا و گەیشتونەتە سەر سنوور و دەلین با ماله‌كان بێن." هەر وەها یەكی لە برادرەكانی كاك سەعدوللاش نامەیه‌كی بۆ نووسیوو، كابرا ئەویشی دایە دەست ماله‌كان، كرديان بە گرم و هۆر و هەرا و لە خۆشیاندا و هەموویان بە پەله كەوتنە خۆیان و منالیان و كەلوپەلیان پێچایەو و ئامادە كرد.

ئیوارە كە تاریك داها، خیزان و ماله‌كانیان سواری ئوتومبیل و لاندروڤەری ساواك كرد و كەلوپەلیشیان لە لۆری بار كرا. ئوتومبیل و لۆرییەكان شوین یەك كەوتن و كەوتنە ری و بە شەقامەكاندا تیپەرین و لە دواى ماوێه‌كی باش رویشتن، یەك لە دواى یەك خیراییان كەم كرده‌و و بە ریز بەشوین یەكەو و راوەستان و چرا و لایتەكانیان كوژانده‌و و بانگی كاك سەعدوللایان كرد و گوتیان: "ئیمە لەمە زیاتر ناروین و ئێو چۆن دەگەنە لای ئەوانی تر هاتوون بە شوینتانا، ئەو خۆتان دەزانن." كاك سەعدوللا وەرانی دانەو و گوتی: "باشە، ماوێه‌كە كەمە زۆرە بۆ لای ئەوان؟ چونكە ئەم هەموو مال و منالە وردانە بە خۆیان و كەلوپەلیان و بە تاریکی لەم دەشت و بیابانە چۆن دەتوانن بڕۆن؟" ئوتومبیلچیەكان گوتیان: "وەلا كەیفی خۆتانە، ئیمە لەمە زیاتر ناتوانین بتانەبەین و فەرمانی هەر ئەوئەندەمان پێیە." ناچار یەكی بە پەله نامەیه‌كی كاك سەعدوللاى برد بۆ ئەو كەسانەى هاتبوون و چاوەرپوانیان دەكردن، كە پێیان بلیت مەسەلەكە وایە و ئێو چی دەلین؟ چونكە ئێرانیه‌كان دەیانگوت كە نابن ئەوانیش بیته ناو خاكەكەمان و هەر دەبێن لە شوینی خۆیان بمینن.

ھەرچۆنىك بوو ئەو زەلامە يەك دوو جار ھات و چوو ۋەلامى ھېئا و برد و بەم ھاتوچۆ و خەبەر لە يەك گىرئانە كات گەيشتە دووى شەو. مال و منالەكان ھەموو بىتاقەت بووبوون و ھەر لە ناو ئۆتۆمبىلەكاندا خۇيان كزۆلە كردبوو لەبەر سەرما، بەو شەو ۋە زەنگە كە چاۋ چاۋى نەدەبىنى، چونكە ھەردوو لايان لايت و چراكانيان كورژاندبوو ۋە.

بۇ جارى سىيەم، ئەم جارە كاك سەعدوللا خۇى چوو لەگەل يەكئى لە پياۋەكانى مالەكانى لەگەليان و گەيشتە ئەوئ. ئەوانىش بەينىكى باشيان پى چوو، كە نيۋەى ژن و منالەكان بە دانىشتتەو ھە لە ناو ئۆتۆمبىلەكان خەويان لى كەوتبوو، كە ھەر ئەوئەندەيان زانى لە دورەو ھە ئەو دەشتودەرە بوو بە چراخان و بە دەيان لايتى ئۆتۆمبىل داگىرسان و كەوتنە رى بەرەو لاي ئەوان، ھەموو لايەكيان شلەژان، ئىرانىيەكان شىپرزە بوون و كەوتنە خۇيان و بوو بە موقومقويان لەگەل يەك، چەند كەسىكيان ھاناي بردە بەر ژن و مالەكان كە "توخوا بىزەحمەت ئەگەر سەرۋ دۆشەك و خاۋلى و پەرۆتان پىنيە بماندەنى". تۆفە سەرى گەرم بوو، دەستەپاچە بوو و نەيدەزانى لە خۇشياندا چى بكات، لە ئۆتۆمبىلچىيە ئىرانىيەكان چوو پىشەو ۋە گوتى: "پەرۆ و خاۋلى و سەرۋ دۆشەكتان بۆچىيە؟" ھەندىكيان بە شىپرزەيىو ھە گوتيان: "دەمانەويت ژمارەى ئۆتۆمبىلەكانمانى پى داپۇشىن و پىنى بشارىنەو ھە." ژنەكان چاويان بە ھەوت ئاو شۆرايەو ھە و خەو بەرى دان لە خۇشياندا، بەلام دىمەنى ئەو ھەموو لايت و ئۆتۆمبىلە زۆرە كە ئەو دەشتودەرەى رۋوناك رۋوناك كردبوو ھە، ھەر ھەندىكيان بە تەواۋى شلەژاندبوو. ئامە خان گوتى: "ۋەى باۋكە گيان ئەمە چىيە! خۇ لەرزم لى ھات لە ترساندا!" خوشكى ۋەرامى دايەو ھە و گوتى: "ئەيەرۆ! لەجياتى دلمان خۇش بىت و لە خۇشياندا ھەلپەرەين كەوا ئەو ھەموو ئۆتۆمبىلە زۆرە ھاتوۋە بە شوينماندا و وا بە قەدر و حورمەت دەگەرپىنەو ھە، كەچى دەلىت لەرزم لى ھاتوۋە؟!" ئامە خان بە كەساسىيەكەو ھە گوتى: "چووزانم، ۋەلا دەترسم ئىستا ئەمان بىكەن بە شەر و بلين چۆن دەتوانن بىنە خاكى ئىمەو ھە."

بەختيار زوو زوو دەھات و دەچوو بەلاى دايكى و پوورىيەو ھە، دللى خۇش بوو و جارىش دەچوو لاي باۋك و مام و خەرىكى بەدەرھاتنى ئەوانىش بوو. مالەكان بە ژن و پياۋەو ھەستىكى تىكەلاۋ لە ترس و خۇشى و ۋرەبەرز بوون و ھەپەسان و شىپرزەيى مېشك و دەروونى ورووژاندبوون. ھەندىكيان ئەو دىمەنە سەيرەيان، بەو نيۋەشەو ھە لە دەشت و بىابانە كپ و ساردە و ئەو ھەموو لايتەى دەھات بەرەو پىريان، ۋەك خەونىكى سەيرىان دەھاتە پىشچاۋ، دەتگوت كەوا

رەوہ گورگ و رەوہ ئەژدېھا شايی و زەماوەندیانە و ئیستا دین ئەمانیش رادەمالن
لەگەڵ خۆیان، کە بچن تیکە لاوی ئەو زەماوەندە سامناکە ببن.

* * *

ئۆتۆمبیلەکان گەشتن، زەلامەکان ھەموویان خۆیان ھەلدايە خواری و بە پەلەپروزی
پشتی لۆرییەکانی خۆیان نا بە پشتی لۆرییەکانی ئێرانییەکانەو، بوو بە غەلبەغەلب و
بەیەكدا ھاتن، دەنگەدەنگیک کە وەکو دەلین سەگ ساحیبی خۆی نەناسیتەو.

ئەوئەندە ئۆتۆمبیل ھاتبوون کە ھەردوو زەلام یەکتیکی بەردەكەوت، زمانی عەرەبی،
فارسی، کوردی تیکەل بەیەك بوون و بەیەكدا دەھاتن. ئێرانییەکان بانگی یەکتریان
دەکرد و گویت لەم قسانەیان دەبوو: "ئاغا ھەسەن کوجای." ئەوی تریان دەقیپراند:
"اغا جون تو اینو بگیر و این قد حرف نزن." "اغا کیسەچی، زود باش کوجا رفتی." لەم
جۆرە قسانە. عەرەبەکانیش بە پەلە و خێرای خەلکەکیان سوار دەکرد، ئەوانیش
قەرەقریان بوو، ھاواری یەکیان دەکرد و ئەو دەیگوت: "وینک ابو جاسم، تعال من هنا."
ئەوی تریان دەقیپراند: "الزم... الزم... شد الحبل زین." ئەوی تریان لەو سەرەوہ
دەیشیراند: "عریف عبد... عریف عبد، تعال تعال انفک الباب." کوردەکانیش کردبوویان
بە قەرەق و بەیەكداھاتن، ھەندئ پیاویان بەسەر ژن و منالەکانیاندا ھەلەشاخین، ئەو
دەیگوت: "کچی دە بچۆ لیرەوہ خیرا بکە، ئیستا وەختی مەحکەمە نییە، وای مالت بە
قور نەگیری." ئەوی تریان دەیگوت: "کچی تووورەكەھی چی باش دەكەیت؟ ئەمەتان
ھەموو شتەكانت، دە ئیتر ببیرەوہ، ئیستا وەختی ئەوہ نییە."

تۆفە دەنگی دەھات، کە بە توورەبوونەوہ دەیگوت: "ئاغا بیقەزا بی لەسەرخۆ، خۆ تۆ
کەلەكەت کون کردم، قەیدی نیس قەیدی نیسی چی مالت کاول بی." پروناک سەری نا
بە سنگی دایکییەوہ و بە چرپەوہ گوتی: "وہی دایکە گیان خۆ ئەمانەھی ھاتوون
بەدواماندا، ھەموو عەسکەرن و ئەوہش ھەموو لۆریی عەسکەرین." ئامە خان، کە
وہخت بوو لە دیمەنی ئەو ھەموو عەسکەر و لایت و ئۆتۆمبیل و غەلبەغەلب
بیووریتەوہ لە ترساندا، سەیریکی خوشکی کرد و گوتی: "باوکەرۆ ئەمە چییە، خۆ
دەلئیت قیامەت ھەستاوہ." بە ترسیکەوہ دەستیکی برد بۆ قۆلی خوشکی و گوتی:
"چییە، ھەرسیکمان بە تەنیا لە ناو ئەم ئۆتۆمبیلەدا دەبین؟ توخوا با تۆفە یان یەکی لە
کۆرەکان بین لەگەلمان سوار بن، بەخوا دایکم من لەم عەسکەر و مەسکەرانە دەترسم."
حەپسە خان بە خۆشییەوہ گوتی: "کچی خوشکم ئەمە ھەموو ئۆتۆمبیل و عەسکەر و
برادەرانى خۆمان ھاتوون بەپیر ئیمەوہ و ئەوہ لەبەر ئیمە وادەکن، ترسی چی و
حالی چی؟" حەپسە خان سەیریکی ئاسمانی کرد و گوتی: "ئۆ خوايە گیان بەقوربانت

بم و به قوربانى چهرخت بم، به چ حالىك هاتين و به چ حالىك دهگه پرينه وه. "توفه گهيشته لايان و به شهوق و خوشييه وه گوتى: "چاوتان لنيه تى به چ ههرايهك دهمانبه نه وه؟ نهك ههه ئوتومبيل و لورى هاتون، چهند ئوتومبيلى رهشاش له سهر و موسه له حيشيان له گهله، نه وه تا سهير بكه ن ئيرانيه كان رۇحيان چووه له ترساندا. "حهپسه خان گورج گوتى: "توخوا توفه گيان وا مهلى، ئيرانيه كان زوربان خزمهت كر دووين، توخوا به گهرمى و سوپاسه وه خواحافيزيان له گهله بكه ن، خهلك كه له كانيهك ئاوى خوارده وه نابى بهردى تيفر ييدات. "توفه به بزديه كه وه گوتى: "بوچى گوتومه چى؟ ههه نه وه به ده ليم كه ترسنوكن و بزانه نه وانى لاي خو مان چون گو ييان نه دانى و هاتن و... "توفه خهريك بو وه سهرى بروات كه حهپسه خان گوتى: "باشه باشه به قوربان ت بم قسه تى تويه قسه تى تويه، به لام تو يان يه كى له كوره كان وهن له گهله ئيمه سوار بن. "توفه به گهرميه وه گوتى: "نا نا نا، من له گهله سهبرى و نه وه هار و نه سرين سوار ده بم، سهبرى ههز دهكات له گهله نه وان سوار بم، ئيستا به ختيار ده نيرم له گهله ئيوه سوار بيت. "

دواى نه وه توفه رو پشت، حهپسه خان به نه سپايى پيكه نى و گوتى: "به خوا نه وه سهبرى له ده مى ترساوه، بو يه ههزى كر دووه له گه لايان بيت، تا وه كو نه هيليت قسه بكات. "رووناك به نه سپايى پيكه نى و گوتى: "ئيجا نوره تى نه مانه قسه تى لى ده رينن و باسى توركي و ئوردون و لوبنانيان بو بگير يته وه. "دايكى له ژير عه باكه يه وه وا پيكه نى كه خيزه تى سنگى هات و فرميسك له چاوى ده رپه رى و به ده م هه ناسه بركى و پيكه نيه وه گوتى: "قورمان به سهه نه بيت، وا ئيران و توورانيشى هاته سهه، ئيتر كى له ده مى توفه نه جاتمان ده دات. "

* * *

ههردوو حاجى له ته نيشت يه كه وه سوارى شو فهرىكى ستيشنى تازه بو بوون، كه ده تگوت ره خشه، به حه په ساوى سهيرى قه له بالغيه كه يان ده كرد و سهريان سوور مابوو، حاجى مه جيد سهرى برده نزيك براكه يه وه و به چرپه وه گوتى: "ئه م مه سه له يه چييه، ده بى چى قه وما بيت؟" براكه ي به شهوق و خوشييه وه گوتى: "په نا به خوا، يا خوا نه مه تا سهه بيت، دياره شو كور ئه م جاره ري ككه وتنه كه راسته و له وهش ده چيت كه كوره كان و براده رانيان ده ستيان باش بروات. "حاجى مه جيدى براى به مه لووليه كه وه گوتى: "بليم چى، چهند جارى تر يش هه راوه رى اى وامان ديوه، كه چى له ئاخريدا چييان پى نه كردين، نه وساكه دوو به ركه و شه رى براكو ژييه كه ده ستى پى كرد، چاوت لى بوو بو لايه كه تى تر چييان ده كرد، خو ههه لوريه پرته قال و سيو و

جگه‌ره‌ی رۆسمان بوو به‌رئوه بوو بۆیان، ئه‌وه‌نده‌یان پاره دابه‌ش کرد به‌سه‌ریاندا که زۆر که‌سیان هه‌ر له که‌لک که‌وت و که جه‌ماعه‌ت په‌لاماریان داین له ماوه‌ت، ئه‌وه‌نده نازدار بوون حکومه‌ت ته‌نانه‌ت لۆریی عه‌سکه‌ریی‌شی دانج، که پێی بینه سه‌رمان و ده‌رمانه‌په‌رینن. "کاکه حاجی برای ده‌ستی به‌ریشیدا هینا و گوتی: "ئهی چی بکه‌ین؟ هه‌ر ئه‌وه‌مان ده‌سه‌لاته‌ بلین له‌سه‌ر خوا، خوا ئاوێکی ره‌حمه‌ت بکا به‌و ئاگره‌دا و هه‌رچی چاکه‌ بیه‌نیه‌ پێی ئه‌م کورده‌ هه‌ژاره‌ به‌دبه‌خته، چ سه‌گبابی هه‌زی له‌ شه‌ره‌؟ کئ پێی خۆشه‌ ئه‌و هه‌موو گه‌نج و لاوه‌ بکوژرین؟ به‌لام که‌ ناچاری زۆری بۆ هینانین و خه‌لک به‌ سه‌رشۆری ژیا و له‌ ژیر چه‌پۆک بوو، ناچار ده‌بیت که‌ سنگ بنیت به‌ گولله‌وه، چونکه‌ مردن گه‌لی خۆشته‌ له‌ ژیرده‌ستی و ژیان به‌ سووکی."

به‌یانی دنیا تاریک و ڕوون بوو که‌ ئۆتۆمبیله‌کان گه‌یشتنه‌ به‌غدا، هه‌موو له‌ خۆشیاندا گه‌شانه‌وه، زۆریان به‌ ژیر لیه‌وه‌ه شایه‌تومانیان ده‌هینا و هاواری غه‌زی گه‌یلانیان ده‌کرد، له‌ خۆشیی ئه‌وه‌ی خۆ ئه‌مه‌ راسته‌ و ئه‌وه‌ ئه‌وانن خه‌ریکه‌ ده‌گه‌نه‌ به‌غدا و ئه‌مه‌تا دارخورما و باخ و بیستان و تابلۆ و ئیعلان ده‌رکه‌وتن، ئه‌مه‌تا دهن‌ الراعی و ئه‌وی تریان سابون جه‌مال و دهن‌ نیرگز و شیریه‌ نه‌سته‌له‌ و په‌نیر و قه‌یماغی الابان. دیناش ڕووناک بووه‌وه، خانوو و مه‌ناره‌ش ده‌رکه‌وتن، وا پیاوی دشداشه‌له‌به‌ر و ژنی عه‌بابه‌سه‌ر و ابو نطق و دوکانی نانه‌واخانه‌ و سه‌موونیش دیار بوو.

ئۆتۆمبیله‌کان هه‌موو به‌ یه‌که‌وه‌ له‌ قه‌راغ شه‌قامیک ڕاوه‌ستان، کاک سه‌عدوللا و دوو براده‌ری دابه‌زین و که‌وته‌ن قسه‌ له‌گه‌ل هه‌موو ماله‌کان که‌ کئ له‌ کوی دادبه‌زیت و کئ ئاشنا و خزمی هه‌یه، کیش که‌سی وای لیره‌ نییه، بین له‌گه‌ل ئه‌وان تاوه‌کو دایانمه‌زینن له‌ باره‌گای حیزب و له‌ ئوتیل و شوینی وا، له‌ویشه‌وه‌ هه‌ر که‌سه‌و ره‌وانه‌ی شار و ماله‌کانیان ده‌کرین.

هه‌ر که‌سه‌یان شتیکی گوت و داوای کرد که‌ بپه‌رین بۆ فلان شوین و فلان گه‌ره‌ک و مالی خزم و ئاشنا. خێلی هه‌پسه‌ خان و خوشکی و مالی باوکی بیستوونی زاویان ڕوویان کرده‌ مالی میرزا عه‌بدوللای باوکی نه‌وبه‌هار و ئه‌شیاکانیشیان هه‌روا به‌ به‌ستراوی له‌ شوینیک دانرا تاوه‌کو ده‌چنه‌وه‌ سلیمانی.

ماله‌کان له‌ داوی دوو‌عاخوازییه‌کی زۆر گه‌رموگور له‌ یه‌کتر، جیا‌بوونه‌وه، هه‌ر مالیان چوو به‌ پێی خۆیدا.

هۆله‌ خۆشه‌ گه‌وره‌که‌ی مالی باوکی نه‌وبه‌هار جمه‌ی ده‌هات؛ سه‌رای میوانه‌کانیان که‌ ئه‌و به‌یانییه‌ گه‌یشتبوونه‌ جئ، په‌یتا په‌یتا خزم و که‌س و ئاشنا یه‌ک له‌ داوی یه‌ک ده‌گه‌یشتنه‌ لایان و زه‌نگی ده‌رگا ئه‌و به‌یانییه‌ هه‌میشه‌ له‌ کاردا بوو، هه‌ر

سەرپۆشلەسەر و کۆلوانە لە شان و سەروسەر بەستی جوان جوان بوون گەیشتنە
حەپسە خان و خوشکی کچەکان و کەوتنە پەلاماردان و دەستلەملان و ماچوموچ و
گریان و پیکەنین و بەقوربان و بەسەدەقە و بەخێرھاتن ھەمووی تیکەل یەک بوون.

ھەندئ لە خزم و کەس و ئاشنا و بەپیرھاتووھکان دەکەوتنە چرپەچرپ لە بەینی
خۆیاندا و بە یەکیان دەگوت: "بەقربانە جاری کەس بە حەپسە خان و ئامە خان نەلیت
کە پوورە فاتمە خانیان ئەمری خوای کردووہ." ئەمی تریان دەمی دەبردە نزیک ئەوہی
تریانەوہ و بە چرپە پێی دەگوت: "با جاری ئیمە باسی ھیچ نەکەین، دوایی کە چوونە
سلیمانی با لەوئ پێیان بلین کە مامی بیستون ئەمری خوای کردووہ." ئەمیان بە
گوئی ئەوہی تردا دەچرپاند و دەگوت: "کچەکە حەپسە خان دەلیت رۆژی لە عەمری
کەم نەبووہتەوہ، بزانی چیشیان بەسەر ھاتووہ، کەچی نامە خوا ھەر سوورە سووری
روومەتیەتی، ھەمووشیان سەرودلیان خۆشە."

سەبری و نەسرین و نەوبەھار و رووناک، ئەوانیش لەگەل کچی ھاوڕپی و ھاوومر و
کەسی خۆیان سەرگەرم ببوون، کە ھەندیکیان دوو سئ رۆژ بوو ھاتبوون بۆ بەغدا و
چاوہر پێیان دەکردن، ھەر کە زانیبوویان کەوا لەم رۆژانەدا دەگەنە جی. عەلی و
شیروان بە پووہکی خۆش و دل و دەروونیکێ پوونەوہ دانیشتبوون بۆ ھەردوو
حاجی و باوکی بیستون و ئەو پیاوانەئێ تر باسی وەزە و ریککەوتنەکیان دەکرد
لەگەل حکومەت و باسی مقەر و بارەگا و ھیزی پێشمەرگەئێ حیزب، کە لە کوین و
چەند شوپنیا بە دەستەوہیە و لە کام شار و کام ناوچە چیا بە ھەییە و خەریکی چین
و ئەم جوورە قسانەیان بۆ دەکردن. ھەر و ھا ئەو ھەشیان دەگێرپاھەوہ کە وەختی
گەر ابوونەوہ چۆن لایەکی تریان پیلان و شتیان بۆ دروست دەکردن و چۆن زانیان
کە خەریک بوون چەند سەرکردەییەکی ناسیاویان لەناو بەرن. ئیتر ئەمانیش ناچار ھاتن
و لەگەل حکومەت ریک کەوتن و بەلینی زۆریشیان وەرگرتووہ کە گەل شتمان بە
قسە دەکەن.

حاجی مەجید و براکەئێ بە دل گوینان لئ دەگرتن، لەگەل ئەو ھەشدا کاکە حاجی بە
ماتیئە کەوہ گوتی: "یاخوا ئەم جارە ریککەوتنە کە تان راست بیت و دیسان پیلان و
دەستگەرمکردنەوہ نەبیت و ھکو جاری پێشوو، بەلای منەوہ حکومەت ھەرچیئەکتان بۆ
بکات و چەندیش بە قسە تان بکات و چەندیش وەزە خۆش بیت بۆ کورد، ھیشتا نارامی
و خۆشی ناخاتە دلەوہ، ئەویش چونکە خۆتان لە ناو خۆتاندا بوون بە دوو بەشەوہ و
دووبەرەکی و شەری براکوژیئە کە ھەر ماوہ، بەلای منەوہ ھیچ خۆشی و دەستکەوتیک
ناگاتە ئەو خۆشی و دلنیاپیئە کە ئیوہ یەک بن و ھک برا لە پشتی یەک بن. ئەوہ تا

واين حكومت ئەم بەرەتان لە دژی بەرەكەى تر بەكار دەهێنیت و پیتان رادەبویریت، هەرەك پێش ئێوه لەگەڵ ئەوانى تر رێك كەوتن و بە پارە و بە و چەك و لۆرى ئەوان هاتن بە گژتاندا و ئەو هەموو قارەمان و لاو و گەنجە لە هەردوو لاتان كوژرا و لەناو چوون. "عەلى گوتى: بەخوا راست دەفرمووى مامە گيان، خۆيشمان ئەوه دەزانين، بەلام چارمان نيه، لە بەرچاوى خۆتان چۆن پیمان لە دلى خۆمان نا و هەموو شتيكمان لەبیر خۆمان بردهوه و بە راكردن چووينە لايان كە زانيمان خەريكن دەكەونە تەنگانە و گوتمان فرموو ئەوه هاتينهوه و برا بچووكيشين، كەچى ئەوان لەجياتى ئەم كردهوهيه مان قەدر بگرن، خەريك بوو لەناومان بەرن و وەك گوليش سەيرى پيشمەرگەكانمان بكەن، ئەو پيشمەرگانەى سەر و رۆح و ماليان لەپيناوى كورد و كوردستان دانابوو و خەريكيش بوون سەركردهكانمان بكوژن و لەناو بەرن. " عەلى هەناسەيهكى قوولى هەلكيشا و گوتى: ئيتەر بلين چى؟ ئيستاش هيچ بە سەرشۆرى نەهاتووین رێك بكەوين لەگەڵ حكومت، بە پێچەوانە ئەوان دەيانەويت بە دلى ئيمە نەكەن و زۆريش حورمەتمان دەگرن، چونكە دەنگمان دليەرە و پياو و نۆكەرى كەس نين لە هيا ميللەتەكەمان زياتر. "

باوكى پرسى: "ئەى حسين و نەورۆز كوان؟ لە كوین؟" عەلى بە خۆشيبهوه گوتى: "ئەوان لە ناوچەى سليمانين، لە ناو پيشمەرگەدان، من و كاك شىروان و بيستوون لەبەر ئيوە هاتووین. " لەو كاتەدا شىروان كردى بە ژوردا، كە لە كاتى قسەكردندا هەستابوو و چووبوو دەرى و كورەكەشى بە باوەشەوه بوو، قسەكەى عەلى تەواو كرد و گوتى: "لەبەر خاترى ئيوە هاتووین، هاتووین بەپيرتانهوه، ئەگينا هەزار ئيشمان هەيه، تۆزى پشوو بەدن، دوو سبەى ئەگەرپينهوه سليمانى. "

* * *

رۆژ رۆژى كەس نەبوو هيا تۆفە نەيیت، وەك دەرمانىكى نايابى لى هاتبوو، هەر دەست كەس نەدەكەوت، ئەم دەيگرت و ئەو بەرى نەدەدا، ئەم دەستى دەكرده مى و ئەو جگەرە و چاى دەخستە بەردەست، ئەم قۆلى دەگرت و ئەو دەيگوت: "هەستە با تۆزىك بتهين بۆ پياسە، دەمىكە بەغدات نەديوه. " كورە لاو و هەرزەكارى خزميان و ئەو پيشمەرگانە لە بارەگای بەغدا بوون و دەهاتن بۆ سەردانيان و لى دەپارانەوه و بە قوربان و حەيرانى دەبوون كە دانيشيەت و باسى تارانيان بۆ بكات. ئيتەر تۆفە دەتگوت بووه بە پاشاى سەرتەخت، هەر خەريكى فرماندەركردن بوو و نەدەكەوتە سەر ئەرز.

بۆ پوژى دوايى، ھەپسە خان و خوشكى و داىكى بېستون خۇيان كۆ كردهو، كە لە پىش سلېمانى بچنە سەر مەرقەدى غەوزى گەيلانى و ناردبوويان نوقل و مۆم و بەيداخى سەوزيان بۆ كرىبون، كەوتنە رى بەرەو بابلىشىخ، ئۆتۆمبىلەكەى ھەپسە خان و ئەوان شەقامە قەلەبالغەكانى بەغداى دەبرى. ئەويش چاوى پىر بوو لە فرمىسك و پوژەكانى چوونە سەر مەرقەدى ھەزرەتى مەسوومەى بىر دەكەوتەو، كە لە تاران لەگەل خوشكى و خاتوو زبىدە و توفە چوون بۆ زيارەتى؛ ئاى ئەوسا و ئىستاش چەند فەرقى زۆرە، ئەوسا چەند مەلۇول و كەساس و غەرىب و دلەنگ بوون و ئىستا چەند بەورە و پىشتەستورن.

* * *

دواى دوو پوژ پشوودان و چوونە سەر شەخس و پىر، خىلى ھەپسە خان و خوشكى بە خاوخىزانەو كەوتنە رى بەرەو سلېمانى، دەشت و بىابان و چۆلى قولفەيان برى، وا سەبرى ئەو دەشتودەرەيان دەكرد، دەتگوت كە قەت بەو رېگابانەدا تىنەپەرىون، تەپوتۆزەكەشيان لى بووبوو بە سەيران، خۆ كە نىزىك دەوروبەرى شارە شىرىنەكەى كەركووك بوونەو، لە دوورەو دەيمەنى ئاگرە گەشەكەى بابەگورگورىيان لى دەركەوت، چاوى ھەندىكى تریان كەوتنە سەلەواتلىدان. لای ئىوارە درەنگ و لە دواى پشوودانىك لە كەركووك كەوتنە رى، گەيشتنە گرد و چالوچۆلى نىزىكى سلېمانى و كە لەپىر ئۆتۆمبىلەكان سەر بەرزايىك كەوتن و دەيمەنى شارە دلگىرەكەى سلېمانى دەركەوت و لە دوورەو چرا و گلۆپەكانى چاوى روون كىردنەو، ھىسە خان خۆى پى نەگىرا و بەدەم ھەنسكەو گوتى: "ئۆ بەقوربانى ئەم دەيمەنە جوانە بىم، خوايە پىمان رەوا بىنى و كەس لە ولاتەكەى خۆى دوور نەخەيتەو و لەو بەھرەيەى بىبەشى نەكەيت." ئامە خانى خوشكىشى لەولاو فرمىسكەكانى سىرىبەو و گوتى: "ئۆ بەقوربانى رەشەباكەشى بىم، شەرت بى ئىتر ئەگەر چوار فەسلە رەشەبا بىت و لە تۆزوخۇلدا بىخىكىم، بۆلەم لە دەمەو نەيەت." ئامە خان ھەناسەيەكى ھەلكىشا و گوتى: "ئۆف... تەپوتۆز و خۆلەكەشى ھەر خۆشە."

